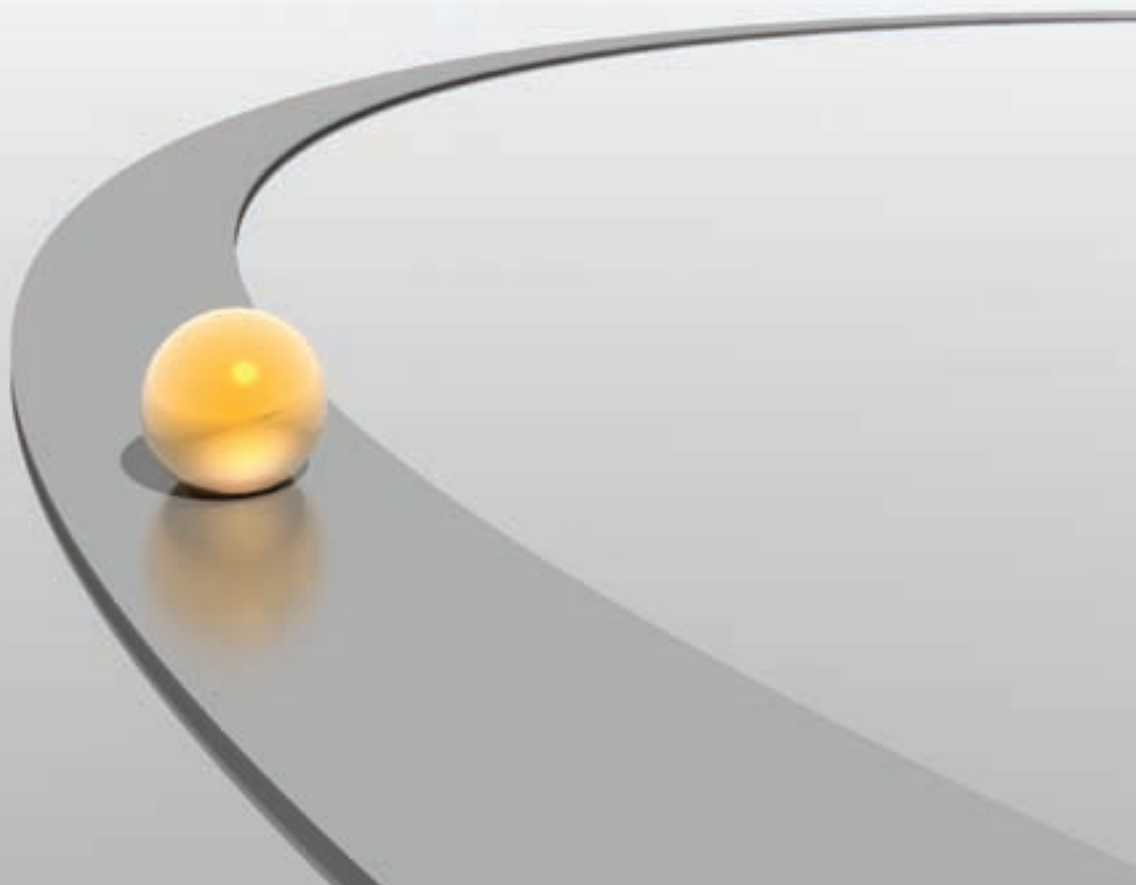

EURÓPAI OMBUDSMAN

ÉVES JELENTÉS 2007

E U R Ó P A I O M B U D S M A N

É V E S J E L E N T É S 2 0 0 7

© Európai Községek, 2008

Oktatási és nem kereskedelmi céllal történő felhasználás megengedett, amennyiben a forrás fel van tüntetve.

ISBN 978-92-9212-160-0

DOI 10.2869/77990

Borító fénykép: © iStockphoto.com/Silence

A jelentés az alábbi címen található: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Printed in Italy

FEHÉR, KLÓRMENTES PAPIRRA NYOMTATVA

EURÓPAI OMBUDSMAN

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Prof. Dr. Hans-Gert PÖTTERING
Elnök úrnak
Európai Parlament
Rue Wiertz
1047 Brüsszel
BELGIUM

Strasbourg, 2008. március 10.

Tisztelt Elnök úr!

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 195. cikkének (1) bekezdése és az Ombudsman feladatainak általános ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről szóló európai parlamenti határozat 3. cikkének (8) bekezdése értelmében ezennel benyújtom a 2007. évre vonatkozó éves jelentésemet.

Tisztelettel,

P. Nikiforos Diamandouros

BEVEZETÉS	11
1. ÖSSZEFOGLALÓ	17
2. PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK	31
2.1. AZ OMBUDSMAN TEVÉKENYSÉGÉNEK JOGALAPJA	31
2.2. AZ EURÓPAI OMBUDSMAN HATÁSKÖRE	31
2.3. ELFOGADHATÓSÁG ÉS A VIZSGÁLATOK INDÍTÉKAI	34
2.4. A 2007-BEN VIZSGÁLT PANASZOK ELEMZÉSE	36
2.5. TOVÁBBÍTÁS ÉS TANÁCSADÁS	37
2.6. AZ OMBUDSMAN ELJÁRÁSAI	40
2.7. A VIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI	42
2.8. A 2007. ÉVI ÜGYEKET LEZÁRÓ HATÁROZATOK	45
3. A HATÁROZATOK ÖSSZEFOGLALÁSAI	53
3.1. ESETEK, AMELYEK SORÁN NEM TALÁLTAK HIVATALI VISSZÁSSÁGOT	53
3.2. AZ INTÉZMÉNY ÁLTAL MEGOLDOTT ESETEK	62
3.3. AZ OMBUDSMAN ÁLTAL ELÉRT BÉKÉS MEGOLDÁSOK	66
3.4. AZ OMBUDSMAN KRITIKAI ÉSZREVÉTELÉVEL LEZÁRT ESETEK	68
3.5. AZ INTÉZMÉNYEK ÁLTAL ELFOGADOTT AJÁNLÁSTERVEZETEK	84
3.6. EGYÉB OKOKBÓL LEZÁRT ÜGYEK	86
3.7. KÜLÖN JELENTÉST KÖVETŐEN LEZÁRT ÜGYEK	92
3.8. AZ OMBUDSMAN HIVATALBÓL INDÍTOTT VIZSGÁLATAI	93
3.9. AZ OMBUDSMAN ÁLTAL KEZELT MEGKERESÉSEK	95
4. KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL	99
4.1. AZ EURÓPAI PARLAMENT	100
4.2. AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG	102
4.3. MÁS INTÉZMÉNYEK ÉS SZERVEK	102

5. KAPCSOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL	107
5.1. AZ EURÓPAI OMBUDSMANOK HÁLÓZATA	107
5.2. MÁS OMBUDSMANI SZEMINÁRIUMOK ÉS KONFERENCIÁK	118
5.3. MÁS RENDEZVÉNYEK AZ OMBUDSMANOK ÉS SZEMÉLYZETÜK RÉSZVÉTELÉVEL	119
6. KÖZLEMÉNYEK	123
6.1. AZ ÉV FŐ ESEMÉNYEI	123
6.2. TÁJÉKOZTATÁSI CÉLÚ LÁTOGATÁSOK	125
6.3. KONFERENCIÁK ÉS TALÁLKOZÓK	130
6.4. MÉDIAKAPCSOLATOK	131
6.5. KIADVÁNYOK	133
6.6. INTERNETES KOMMUNIKÁCIÓ	133
7. MELLÉKLETEK	
A. STATISZTIKÁK	137
B. AZ OMBUDSMAN KÖLTSÉGVETÉSE	144
C. MUNKATÁRSÁK	145
D. A HATÁROZATOK MUTATÓI	154
AZ EURÓPAI OMBUDSMAN ELÉRHETŐSÉGEI	159

BEVEZETÉS

BEVEZETÉS

A 2007. év fontos volt az európai polgárok megfelelő ügyintézéshez való jogát illetően. December 12-én az EU három fő intézményének – a Parlamentnek, a Bizottságnak és a Tanácsnak – az elnökei ismételten aláírták és kihirdették az EU Alapjogi Chartáját, amelyet eredetileg 2000 decemberében hirdettek ki. A jogilag kötelező charta melletti elkötelezettség – amely a Lisszaboni Szerződésben szerepel – annak fokozatos megértését tükrözi, hogy az állampolgárokat az európai kérdések középpontjába kell helyezni. Az Ombudsman szempontjából a charta úttörő jelentőségű abban a tekintetben, hogy első alkalommal ismeri el a megfelelő ügyintézéshez való jogot az Unió polgárainak alapvető jogaként (41. cikk).

A megfelelő ügyintézés

Mióta 2003. április 1-jén hivatalba léptem, a megfelelő ügyintézés támogatása az Európai Ombudsman különös figyelmét élvezi. Folyamatosan figyelmeztetem az EU intézményeit és szerveit, hogy a megfelelő ügyintézés sokkal többet követel a köztisztviselőktől a törvénytelen magatartás pusztá elkerülésénél. A tisztviselőknek szolgálatkésznek kell lenniük, valamint biztosítaniuk kell ügyfeleik számára a megfelelő bánásmódot és jogaik teljes körű gyakorlását.

Úgy tűnik, hogy ez az üzenet kézzelfogható eredményeket hoz. Örömmel jelenthetem, hogy az EU intézményei és szervei keményen dolgoztak 2007-ben azon, hogy megoldják a panaszokat, orvosolják az igazságtalanságokat és kijavítsák a hibákat. Az év folyamán megkétszereződött az intézmény által rendezett ügyek száma – korábban nem tapasztalt, 35 %-os arányban zárultak le a vizsgálatok, miután az érintett intézménnyel megállapodtak az ügy rendezéséről. Nem becsülhetjük alá ennek az eredménynek a jelentőségét a panaszosok és – általában véve – a polgárok szempontjából. Meggyőződésem, hogy jelentős mértékű előrehaladást érünk el a szolgáltatás valódi kultúrájának megteremtése irányában.

Az ebben a jelentésben kiemelt hét ügy a hozzáállás változásáról tanúskodik. Nem kevesebb, mint négy kapcsolódik az Európai Bizottsághoz, amely gyorsan és konstruktív módon intézkedett a sérelmek rendezésével kapcsolatban. Ki kell emelnem az Európai Repülésbiztonsági Ügynökséget, amely két egymást követő évben is kiemelt ügyet prezentált, tanúsítva azt a szándékát, hogy konstruktív módon működjön közre az Ombudsmannal a problémák megoldásában. A Tanács elnézést kért egy panaszostól, miután felhívtam figyelmét egy nyelvi természetű kérdésre, és megerősítette kötelezettségvállalását a hasonló problémák jövőbeni elkerülésével kapcsolatban. Végül az Európai Központi Bank nagyon segítőkész módon válaszolt egy érintett polgárnak, hangsúlyozva, hogy nagy fontosságot tulajdonít az érintett polgár által felvetett kérdések tisztázásának, és felkérte az illetőt, hogy esetleges további kérdéseivel kapcsolatban forduljon szakértőikhez. Ezen esetek kiemelésével a megfelelő ügyintézés mintaértékű példáit szeretném megmutatni az EU valamennyi intézménye és szerve számára, hogy meríthessenek ezek szellemiségéből, és saját gyakorlataikat összemérhessék velük. 2008-ban is folytatom a szolgáltatás kultúrájának fenntartását annak érdekében, hogy megfeleljen a polgárok elvárásainak.

A polgárok javára elért és az ebben a jelentésben dokumentált eredmények közül néhányat az érintett intézménnyel való hivatalos levélváltás nélkül sikerült elérni. Elértük azt a szintet, ahol az intézményekkel való kapcsolataink olyanok, hogy növekvő számú ügyet tudunk gyorsan, hosszas vizsgálódás szükségessége nélkül megoldani. Nagyobb mértékben alkalmazom az informálisabb eljárásokat a problémák rugalmasabb módon való megoldása érdekében, és 2008-ban is folytatom e megközelítés további kidolgozását. Számomra ez intézményünk vízváltást jelent, amely az Ombudsman iránti tisztelet és az állampolgároknak nyújtott segítség iránti intézményi hajlandóság mértékét fejezi ki.

Biztosak lehetünk abban, hogy továbbra is lesznek problémák. 2007-ben az ügyek 15 %-a zárult kritikai észrevétellel, mivel az érintett intézmények nem olyan szintű szolgáltatást nyújtottak, amilyenre a polgárok jogosultak. Az ilyen ügyek példáit a jelentés tartalmazza. Az ügyek egy felvételi eljárás módosításának az intézmény saját adminisztratív kényelme miatti elutasításától egy jogsértéssel kapcsolatos eljárásnak a minden magyarázat nélküli, túlzott mértékben való elhalasztásáig terjednek. 2008-ban a kritikai megjegyzésekkel kapcsolatos nyomon követési jelentést készítünk annak biztosítására, hogy az intézmények okuljanak a megjegyzésekből. Fel kívánom tární az ombudsmani határozatok könnyebben érthetővé tételének módjait, hogy hatékonyabban nyújtsanak iránymutatást mind a polgároknak, mind a tisztviselőknek arra vonatkozóan, hogy mi minősül megfelelő ügyintézésnek.

Egyértelmű, hogy további erőfeszítésekre van szükség a megfelelő ügyintézés elveinek az EU intézményein és szervezetein belüli előmozdításához. Az ezzel kapcsolatos hatékony stratégiák kidolgozásának megkönnyítésére 2007 novemberében műhelytalálkozót hívtam össze Brüsszelben, amelyen élénk eszmecsere került sor azzal kapcsolatban, hogy miként segíthet az Európai Ombudsman a megfelelő ügyintézéshez való jog megvalósításában. A megbeszélések számos ösztönző és innovatív ötletet vetettek fel a következő évekre vonatkozóan. Nagy várakozással tekintek az európai polgárok érdekét szolgáló gyakorlati megvalósításuk elé.

Hatékonyabb kommunikáció

A 2006-os éves jelentés bevezetőjét az előtűnk álló évre vonatkozó azon kettős célom kiemelésével zártam, hogy egyrészt az intézményekkel való együttműködés révén támogassam a megfelelő ügyintézés, másrészt pedig, hogy a kommunikációs törekvéseim átalakítása révén helyesen tájékoztassam mindazokat, akiknek szükségük lehet az Európai Ombudsman szolgálataira, arról, hogy azt hogyan vehetik igénybe.

E második cél tekintetében a 2007. év mérföldkőnek bizonyult. Végül az elfogadható panaszbeadványok aránya tekintetében túljutottunk a nehezén. Az ambiciózus és gondosan célzott tájékoztatási kampánynak köszönhetően az elfogadható panaszbeadványok száma mind abszolút, mind relatív értékben növekedett 2006-hoz képest. Ennek eredményeként az év során 17 %-kal több vizsgálat indult a beérkezett panaszbeadványok alapján. Ugyanakkor a polgároknak az Európai Ombudsman illetékességi körével kapcsolatban nyújtott tájékoztatás előmozdítására tett erőfeszítések eredményeképpen minden eddiginél több polgár kapott segítséget ahhoz, hogy nemzeti, regionális és helyi szinten megtalálja a megfelelő jogorvoslati eszközöket.

E tekintetben 2007-ben jelentős előrehaladást jelentett az Ombudsmanok Európai Hálózatáról szóló nyilatkozat elfogadása. A nyilatkozat célja az ombudsmanok munkája európai uniós dimenziójának ismertebbé tétele és a hálózat tagjai által az EU jogának hatálya alá tartozó ügyekben panaszt emelő embereknek nyújtott szolgáltatások tisztázása. A nyilatkozat az Európai Ombudsman weboldalán az Európai Unió valamennyi hivatalos nyelvén elérhető, valamint a jelentés 5. fejezete is teljes terjedelemben közli. A hálózat tagjai proaktív módon foglalkoznak a nyilatkozat minél szélesebb körben való ismertetésével és annak biztosításával, hogy a polgárok megértsék, ki van a legjobb helyzetben az európai unió jogszabályaival kapcsolatos panaszuk megoldásához.

E terület egy másik fontos kezdeményezése 2008-ban valósul meg. Az elmúlt év során hivatalom interaktív útmutatót dolgozott ki, amely az elkövetkező évben az Ombudsman új weboldalának részeként indul el. Ez az új funkció hozzásegíti a polgárokat ahhoz, hogy megtalálják sérelmeik rendezésének legmegfelelőbb módját. Az útmutató a panaszosok nagyobb részének teszi lehetővé azt, hogy közvetlenül a panaszuk vizsgálatára legalkalmasabb szervhez fordulhassanak. Az útmutató sikerét remélhetőleg a hivatalomhoz érkezett elfogadhatatlan panaszok számának további csökkenése támasztja majd alá.

A legmegfelelőbb fórumnak a legelső alkalommal való meghatározása több szempontból is fontos. Segít elkerülni azoknak a polgároknak a csalódottságát, akiket arról tájékoztatnak, hogy az a szerv, amelyhez fordultak, nem tud nekik segíteni. Azt is jelenti, hogy a panaszok megoldása gyorsabb és hatékonyabb, ilyen módon biztosítva azt, hogy a polgárok teljes körűen gyakorolhassák az őket megillető európai uniós jogait. Az utolsó fontos szempont pedig az, hogy a hozzá érkezett

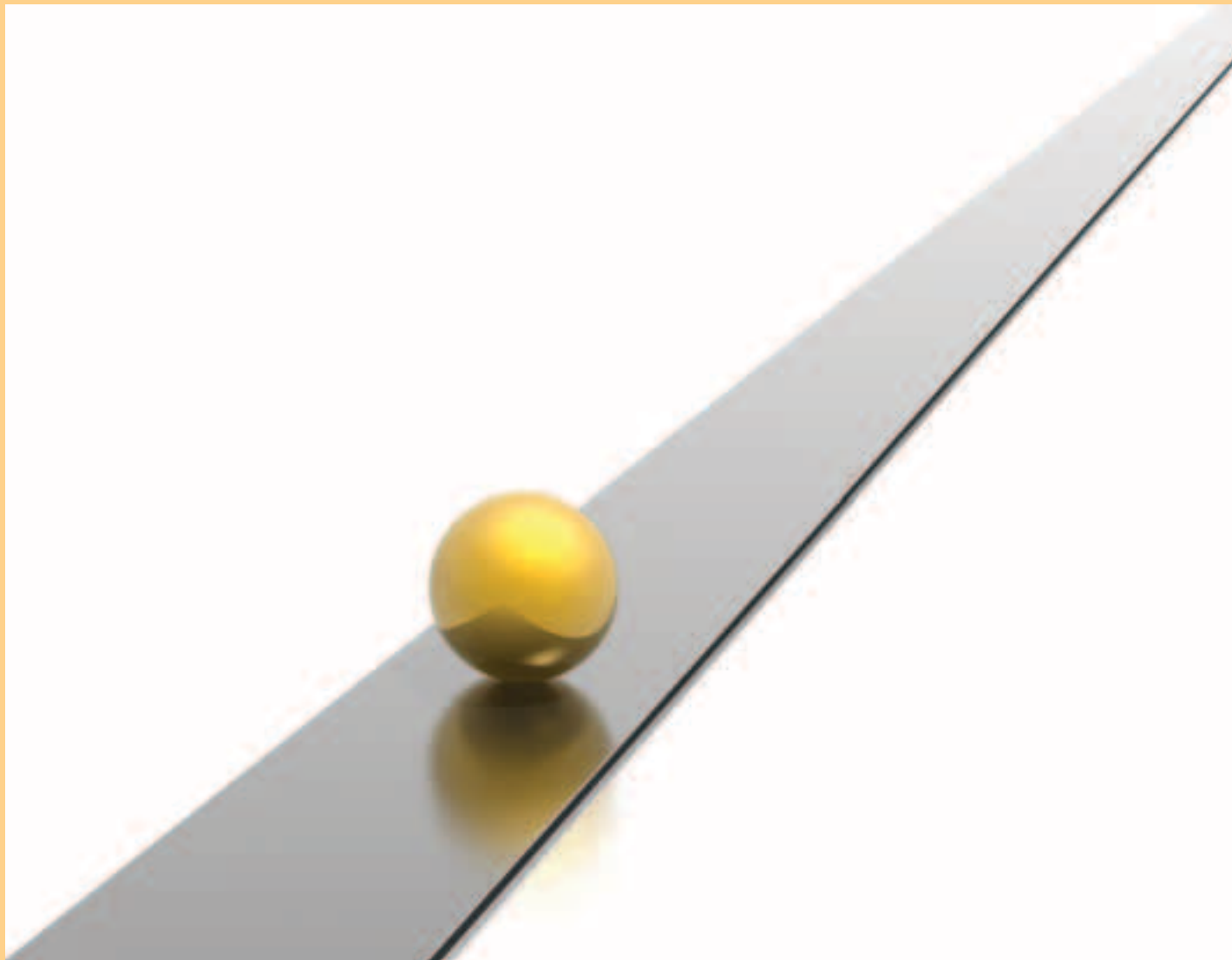
elfogadhatatlan panaszok arányának csökkentésével hivatalom hatékonyabban tud eleget tenni alapvető feladatának – az EU intézményeinél és szerveinél tapasztalt bánásmódjukkal elégedetlen polgárok megsegítésének. Kétségtelen, hogy az az eredmény, amelyet hivatalom e polgárok számára elérhet, a legkielégítőbb aspektusa munkámnak. A jelentés a 2007. év sok ilyen sikerének példáját emeli ki. Nagy várakozással tekintek az elé, hogy az európai polgárok érdekében folytatott munkát az előttünk álló évben is folytassuk.

Gyakran mondom, hogy az éves jelentés az Ombudsman legfontosabb kiadványa. Lehetővé teszi, hogy számot adjon munkájáról az Európai Parlamentnek, amellyel szemben felelősséggel tartozik. A jelentés az EU intézményeinek és szerveinek forrásául szolgál adminisztrációjuk hatékonyabbá tételekor. Az Ombudsman munkáját hozzáférhetővé teszi a tevékenysége iránt érdeklődő széles közönség, például a nyilvánosság, a média, a tudományos élet tagjai, a köztisztviselők és a világ más ombudsmani hivatalaiban tevékenykedő kollégák számára. Az elmúlt évek során változások történtek a jelentésben, hogy felhasználóbarátabb legyen. A további tökéletesítések a jelentés másik új vonását képezik. Ezek jellemzően az 5. és 6. fejezetben találhatók, amelyek az események és az ülések korábbi részletes felsorolása helyett a tevékenységek áttekintését és elemzését adják. Reméljük, hogy a jelentés ilyen módon érdekesebb olvasmányul szolgál és hű tükrét adja e fontos kezdeményezések hozzáadott értékének. Várjuk észrevételeiket.

Strasbourg, 2008. február 15.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

ÖSSZEFOGLALÓ

1

1 ÖSSZEFOGLALÓ

Az Európai Ombudsmannak az Európai Parlamenthez benyújtott tizenharmadik éves jelentése az Ombudsman 2007. évi tevékenységéről számol be. Ez a jelentés a P. Nikiforos DIAMANDOUROS – aki ombudsmani tevékenységét 2003. április 1-jén kezdte meg – által beterjesztett ötödik éves jelentés.

A JELENTÉS FELÉPÍTÉSE

A jelentés hat fejezetből és négy mellékletből áll. A jelentés az Ombudsman személyes bevezetőjével kezdődik, amelyben kiemeli az elmúlt év legjelentősebb fejleményeit és áttekinti a következő évet. Ezt az 1. fejezetet alkotó összefoglaló követi.

A 2. fejezet arról számol be, hogy az Ombudsman milyen eljárást követ a panaszbeadványok elemzése és a vizsgálatok lefolytatása során. Áttekintést ad az év folyamán benyújtott panaszokról, beleértve egy tematikus elemzést a vizsgálatokat követően lezárt esetek eredményeiről. Ez az elemzés a legfontosabb jogi és ténymegállapításokról szól, amelyeket az Ombudsman 2007. évi határozatai tartalmaztak.

A 3. fejezet az Ombudsman 2007. évi határozatainak összefoglalóiból tartalmaz válogatást, bemutatva a panaszokkal és a hivatalból indított vizsgálatokkal érintett témák és intézmények körét. A panaszokkal kapcsolatos határozatok összefoglalói először a ténymegállapítások és az eredmények típusai szerint, majd az érintett intézmény vagy szerv szerint vannak csoportosítva. A fejezet a hivatalból indított vizsgálatot követő határozat összefoglalójával és egy nemzeti ombudsman által benyújtott panasz példájával zárul.

A 4. fejezet az Európai Unió más intézményeivel és szerveivel fenntartott kapcsolatokkal foglalkozik. A fejezet az Ombudsman és az uniós intézmények, illetve szervek között fennálló konstruktív munkakapcsolatok értékeinek ismertetésével kezdődik, majd felsorolja azokat a különféle találkozókat és eseményeket, amelyek ebben a vonatkozásban történtek 2007-ben.

Az 5. fejezet az Európai Ombudsmannak az európai és azon kívüli nemzeti, regionális és helyi ombudsmanok közösségével fenntartott kapcsolatairól számol be. Részletesen leírja az Ombudsmanok Európai Hálózatának tevékenységeit és beszámol az Ombudsman szemináriumokon, konferenciákon és találkozókon való részvételéről.

A 6. fejezet áttekintést ad az Ombudsman kommunikációs tevékenységéről. A hat részre osztott fejezet beszámol az év legfontosabb eseményeiről, az Ombudsman tájékoztatási célú látogatásairól, a konferenciákról és találkozókról, amelyeken az Ombudsman és munkatársai részt vettek, a médiakapcsolatokról, a kiadványokról és az online kommunikációról.

Az A melléklet az Európai Ombudsman 2007-ben végzett munkájával kapcsolatos statisztikákat tartalmazza. A B és C melléklet az Ombudsman költségvetését, illetve személyzetét mutatja be. A D melléklet az ügyek iktatószáma, a témakör és az állítólagos hivatali visszaélés típusa szerint csoportosítja a 3. fejezetben tárgyalt határozatokat. Ugyanitt található a kiemelt ügyek és a 2007-ben kritikai észrevétellel lezárt összes ügy felsorolása.

KIVONAT

Az Európai Ombudsman feladata

Az Európai Ombudsman hivatalát az európai uniós állampolgárság részeként hozta létre a Maastrichti Szerződés. Az Ombudsman a közösségi intézmények és szervek – kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Bíróságot és Elsőfokú Bíróságot – tevékenysége során észlelt hivatali visszássággal kapcsolatos panaszokat vizsgálja ki. Az Ombudsman az Európai Parlament jóváhagyásával úgy határozta meg a „hivatali visszásság” fogalmát, hogy az magában foglalja az emberi jogokkal és a jogállamisággal való visszaélést, valamint a megfelelő ügyintézés elveinek betartását is.

A magánszemélyektől, cégektől és szervezetektől érkező panaszbeadványok kivizsgálása mellett az Ombudsman hivatalból is indít vizsgálatokat, találkozik az EU intézményeinek és szerveinek tagjaival és tisztviselőivel, és mindent megtesz annak érdekében, hogy a polgárok értesüljenek jogaikról és azok gyakorlásának mikéntjéről.

Panaszbeadványok és vizsgálatok 2007-ben

2007-ben az Ombudsman 3 211 új panaszbeadványt kapott, a 2006-os 3 830-hoz képest. Másfelől az elfogadható panaszbeadványok száma mind abszolút, mind relatív értékben növekedett, a 2006. évi 449-ről (az összes 12 %-a) a 2007. évi 518-ra (16 %). Ennek eredményeként 17 %-kal több vizsgálat indult a beérkezett panaszbeadványok alapján az év során.

2007-ben az összes panasz 58 %-a érkezett be az Ombudsmanhoz elektronikus formában: e-mailben vagy az Ombudsman honlapján található panaszbeadvány kitöltése útján. Panaszbeadványok 3 056 esetben közvetlenül magánszemélyektől, 155 esetben pedig szervezetektől vagy vállalatoktól érkeztek.

Az esetek közel 70 %-ában az Ombudsman segíteni tudott a panaszosnak az esettel kapcsolatos vizsgálat megindításával, annak az illetékes szervhez való áttételével, vagy arra irányuló tanácsadással, hogy hová kell fordulni a probléma gyors és hathatós megoldása érdekében.

Az év során összesen 303 új vizsgálatot indítottak a panaszbeadványok alapján. Az Ombudsman ezen kívül hat vizsgálatot indított hivatalból. Összességében az Európai Ombudsman 2007-ben 641 vizsgálatot foglalkozott, amelyekből 332 a 2006. évből lett áthozva.

A korábbi évekhez hasonlóan a legtöbb vizsgálat az Európai Bizottságra vonatkozott (413, vagy az összes vizsgálat 64 %-a). Tekintve, hogy a Bizottság a legfőbb olyan közösségi intézmény, amelynek határozatainak közvetlenül érintik a polgárokat, természetes, hogy a polgárok panaszainak döntő többsége a Bizottság ellen irányul. A vizsgálat 87 esetben (az összes 14 %-a) az Európai Személyzeti Felvételi Hivatallal (EPSO), 59 esetben (9 %) az Európai Parlamenttel, 22 esetben (3 %) az Európai Csalás Elleni Hivatallal, és 8 esetben (1 %) pedig az Európai Unió Tanácsával foglalkozott.

A feltételezett hivatali visszásságok főbb típusai a következők voltak: az átláthatóság hiánya, beleértve a tájékoztatás megtagadását (az esetek 28 %-a), méltánytalanság vagy hatalommal való visszaélés (18 %), nem kielégítő eljárás (13 %), elkerülhető késedelem (9 %), hátrányos megkülönböztetés (8 %), hanyagság (8 %), jogi hiba (4 %) és a kötelezettségek teljesítésének biztosítására irányuló eljárás elmulasztása, ami az Európai Bizottság által betöltendő „Szerződés őre” szerepkör elmulasztása a tagállamokkal szemben (3 %).

2007 során az Ombudsman fő e-mail címére összesen 7 273 e-mail érkezett tájékoztatás kérése céljából. Ezek közül 3 127 a polgárok által, az Európai Ombudsmanhoz intézett panaszokkal kapcsolatban küldött körlevél volt, míg 4 146 egyedi tájékoztatás iránti kérés volt.

Ennek megfelelően az adott évben az Ombudsman a polgároknak összesen 10 484 panaszbeadványával és tájékoztatás iránti kérésével foglalkozott.

Az Ombudsman vizsgálatainak eredménye

2007-ben az Ombudsman 348 vizsgálatot zárt le. Ez 40 %-os növekedést jelent 2006-hoz képest. A kérések közül 341 kapcsolódott panaszbeadványhoz, hét pedig hivatalból indult. A ténymegállapítások áttekintése alább olvasható.

Nem történt hivatali visszásság

2007-ben 95 ügy zárult azzal a megállapítással, hogy nem történt hivatali visszásság. Ez nem feltétlenül jelent negatív eredményt a panaszos számára, akinek legalább abból előnye származik, hogy részletes magyarázatot kapott az érintett intézmény vagy szerv ténykedésével kapcsolatban, és megismerhette az Ombudsman ügyvel kapcsolatos álláspontját. A következő példák azon 2007-es ügyek közé tartoznak, amelyekben az Ombudsman nem állapított meg hivatali visszásságot:

- Az Ombudsmanhoz érkezett panaszbeadvány szerint az Európai Bizottság hibás módon elmulasztott intézkedést hozni Írországgal szemben az EU élőhelyvédelmi irányelvnek lehetséges megsértésével kapcsolatban. A panaszos a hulladékról szóló irányelv esetleges megsértésére vonatkozó állításokkal kapcsolatos további intézkedések megtételének elutasításáról szóló bizottsági határozatról is panaszt tett. Az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság ésszerű magyarázatot adott az említett irányelvek végrehajtásához kapcsolódó stratégiai szerepéről. Azt is megjegyezte, hogy a Bizottság hasznos lényegi tanácsot adott a panaszosnak az ügyvel kapcsolatban. (3660/2004/PB)
- A panaszos – többek között – az átláthatóság hiányát, és az általa az Európai Gyógyszerügynökségnek (EMA) egy antidepresszáns biztonsági és öngyilkossági kockázataival kapcsolatban feltett kérdésekre adott válasz indokolatlan késlekedését panaszolta az Ombudsmannak. A panaszos férje a szerződése alatt öngyilkosságot követett el, és a panaszos több kérdéssel és tájékoztatás iránti kéréssel fordult az Ügynökséghez. A vizsgálat során az Ügynökség elnézést kért a panaszostól azért, mert nem válaszolt bizonyos kérdéseire, majd választ adott e kérdésekre. Noha a panaszos továbbra sem volt elégedett, az Ombudsman úgy foglalt állást, hogy az Ügynökség intézkedése megszüntette az Ombudsman által azonosított problémákat, hivatali visszásság pedig már nem állt fenn. (2370/2005/OV)
- A Greenpeace panaszt nyújtott be az Ombudsmannak, azt állítva, hogy a Bizottság pontatlan, félrevezető és rágalmozó gyanúsításokat tett a nem kormányzati szervezetnek a Bizottság és a lobbitevékenységet folytató vegyipar közötti „forgóajtók” kérdéséről kiadott tanulmányával kapcsolatban. Az Ombudsman vizsgálata megállapította, hogy ez az állítás megalapozatlan. Noha nem tárt fel hivatali visszásságot, az Ombudsman hangsúlyozta az átláthatóság fontosságát a jogalkotó eljárások során gyakorolt lobbitevékenységgel kapcsolatban. (2740/2006/TN)

Még ha az Ombudsman nem is állapít meg hivatali visszásságot, az eset az érintett intézmény vagy szerv számára felvethet egy lehetőséget az ügyintézés minőségének jövőbeni javítására. Ilyen esetekben az Ombudsman további észrevételt tesz, mint ahogy például a következő esetben is történt:

- Egy környezetvédelemmel foglalkozó, lengyel nem kormányzati szervezet azt állította, hogy az Európai Beruházási Bank (EBB) saját környezetvédelmi nyilatkozatával ellentétesen járt el egy lengyelországi útmodernizációs projekt társfinanszírozása során. Az Ombudsman nem talált hivatali visszásságot. Mivel azonban a panaszos ezzel párhuzamosan a lengyel ombudsmannak is panaszt nyújtott be, az Európai Ombudsman arra bátorítja az EBB-t, hogy vegye fontolóra a kommunikációs csatornák kialakítását a megfelelő nemzeti és regionális szervekkel, például az ombudsmanokkal, és vegye fontolóra, hogy ezektől tájékoztatást kérjen. Ezek a szervek további információforrásként szolgálhatnak arról, hogy megfelelnek-e az EBB által finanszírozott projektek a nemzeti és európai jogszabályoknak. (1779/2006/MHZ)

Az intézmények által rendezett ügyek és békés megoldások

Az Ombudsman lehetőség szerint igyekszik mindent egybevetve pozitív, a panaszos és az érintett intézmény számára egyaránt megelégedést nyújtó eredményre jutni. A közösségi intézmények és

szervek együttműködése elengedhetetlen az ilyen eredmények eléréséhez, amelyekkel javítható a viszony az intézmények és a polgárok között, ezen kívül elkerülhető a drága és időigényes pereskedés.

2007-ben 129 ügyet zárt le maga az intézmény vagy szerv az Ombudsmannak benyújtott panaszt követően. Ez kétszerese a 2006-ban rendezett ügyek számának, és azt tükrözi, hogy az intézmények és szervek növekvő mértékben hajlandók arra, hogy az Ombudsmannak benyújtott panaszokat a jelentkező hibák elrendezésének lehetőségeként értékeljék, és a polgárok javára együttműködjenek az Ombudsmannal. A 2007-ben elrendezett ügyek közé tartoztak a következők:

- Miután egy német egyetem panaszt tett az Erasmus Program keretében megvalósuló projekt kapcsán a Bizottsággal fennálló fizetési vitájáról, az Ombudsman felvette a kapcsolatot a Bizottsággal, amely két héten belül rendezte az ügyet. Az egyetemnek sikertelenek voltak az arra tett erőfeszítései, hogy meggyőzze a Bizottságot, számítási hibáról van szó. A Bizottság elismerte a hibát, és a kamatokkal együtt fizette vissza a kért 5 400 EUR összeget. Az Ombudsman elismerését fejezte ki az Oktatásügyi és Kulturális Főigazgatóságnak azért, mert miután felhívta figyelmét az ügyre, példamutatóan rendezte a kérdést. (3495/2005/GG)
- A Bizottság 88 000 EUR hátralékot térített meg egy francia tanácsadó cégnek, amely azt állította, hogy az intézmény nem fizette vissza a Kínával közös információs társadalmi technológiai programban való részvételének teljes támogatható költségeit. A Bizottság azt állította, hogy a panaszos hibázott a költségkimutatásaiban. Miután az Ombudsman beavatkozott az ügybe, a Bizottság egyetértett a hátralékos összeg megfizetésével. (1471/2007/(CC)RT)

Ha egy vizsgálat során hivatali visszasságot állapítanak meg, az Ombudsman lehetőség szerint békés megoldásra törekszik. Néha békés megoldás születhet azáltal, hogy az adott intézmény vagy szerv jóvátételt ajánl fel a panaszosnak. Valamennyi ilyen ajánlat *ex gratia* történik: vagyis jogi felelősség elismerése és precedens teremtése nélkül.

Az év során öt ügy zárult le, miután békés megoldást találtak. 2007 végén 31 békés megoldásra irányuló javaslat még mindig vizsgálat tárgyát képezte. A 2007-ben békés megoldással rendezett ügyek között szerepeltek a következők:

- A Bizottság elfogadta az Ombudsman békés megoldásra vonatkozó javaslatát és csökkentette egy libanoni projektben részt vevő alvállalkozótól beszédni kívánt összeget. Ez azt a panaszt követte, amelyben a vállalkozó a szerződés tisztességtelen kezelésére hivatkozott. Noha az Ombudsman nem találta a panaszos valamennyi állítását megalapozottnak, megállapította, hogy a Bizottságnak a bizonyos összegek beszédéről szóló határozata hivatali visszasságnak minősült. Az ügy rendezésére irányuló lépések megtétele érdekében a Bizottság hozzájárult az iratok ismételt vizsgálatához. (2577/2004/OV)
- Az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség (EASA) hatályon kívül helyezett egy vitatott határozatot, miután az Ombudsman javaslatot tett a békés rendezésre. Az ügy az EASA bizonyos légi járművek típusánúsításának alapjára vonatkozó döntéséhez kapcsolódott. A vonatkozó jogi rendelkezések elemzését követően az Ombudsman nem volt meggyőződve arról, hogy a határozat elegendő jogalappal rendelkezik. Az EASA azzal válaszolt, hogy közölte, sikerült megszereznie a típusalkalmassági bizonyítvány kibocsátásához szükséges információt, és ezért hatálytalanította a vitatott határozatot. (1103/2006/BU)
- A korábbi Rasszizmus és Idegengyűlölet Európai Megfigyelőközpontja (European Monitoring Centre for Racism and Xenophobia, EUMC) olyan módon fogadta el a békés megoldásról szóló javaslatot, hogy pontosabb tájékoztatást nyújtott egy sikertelen pályázónak arra vonatkozóan, hogy milyen az ajánlata a nyertes ajánlatához képest. A panaszos azzal az állítással fordult az Ombudsmanhoz, hogy az EUMC elmulasztott kielégítő választ adni kérdéseire és nem alkalmazott átlátható kritériumokat. A vizsgálatot követően a panaszos köszönetet mondott az Ombudsmannak a munkájáért és azért, hogy az EU-ban megbízhatóan védelmezi az átláthatóságot. (1858/2005/BB és 1859/2005/BB)

Kritikai észrevételek, ajánlástervezetek és külön jelentések

Ha nincs lehetőség békés megoldásra, illetve ha ezt a megoldást nem sikerül elérni, az Ombudsman az érintett intézményhez vagy szervhez intézett kritikai észrevétellel, vagy ajánlástervezettel zárhatja le az ügyet.

Az Ombudsman általában akkor tesz kritikai észrevételt, ha (i) az érintett intézménynek már nem áll módjában a hivatali visszasságot megváltoztatni, vagy (ii) a hivatali visszasság nem jár általános következményekkel, ezért (iii) az Ombudsman részéről további intézkedésre nincs szükség. Kritikai észrevétel készül akkor is, ha az Ombudsman úgy ítéli meg, hogy az ajánlástervezet nem szolgál hasznos célt, vagy ha a Parlamentnek szóló külön jelentés benyújtása nem megfelelő olyan eset kapcsán, ahol az érintett intézmény vagy szerv nem fogadja el az ajánlástervezetet.

A kritikai észrevétel megerősíti a panaszost abban, hogy panasza indokolt volt, és jelzi az adott intézménynek vagy szervnek, hogy mivel kapcsolatban járt el helytelenül, ezzel elősegítve a hivatali visszasságok elkerülését a jövőben. 2007-ben az Ombudsman 55 vizsgálatot zárt le kritikai észrevétellel. Például:

- Az Ombudsman bírálta a Bizottságot, amiért 2006-ban – noha erre jogszabály kötelezi – elmulasztotta közzétenni az európai parlamenti, tanácsi és bizottsági dokumentumokhoz való hozzáférésről szóló 2005-ös éves jelentését. Ez a Statewatch nem kormányzati szervezet panaszát követte. Noha elismerte, hogy 2007 szeptemberében a Bizottság végül közzétette az említett jelentést, az Ombudsman rámutatott arra, hogy a jelentések időben való közzététele az európai polgárok felé való elszámoltathatóság alapvető mechanizmusát képezi. (668/2007/MHZ)
- Az Ombudsman két kritikai észrevételt tett az Európai Személyzeti Felvételi Hivatallal kapcsolatban (EPSO), két, az „új” tagállamok nyelvén a „rég” tagállamok nyelvén szemben való használatával kapcsolatos esetben. Ez egy lengyel szervezetnek a felvételi tesztekkel kapcsolatos panaszát követte. Az EPSO arról tájékoztatta az Ombudsmant, hogy időközben módosította a pályázatok nyelvi követelményeit. (3114/2005/MHZ)
- Az Ombudsman bírálta a Bizottságot, amiért nem indokolta megfelelően, hogy miért nem biztosított hozzáférést azokhoz az éves elszámolási jelentésekhez, amelyeket a mezőgazdasági támogatásokkal kapcsolatban a tagállamoktól kap. A Bizottság azzal érvelt, hogy az információkat tartalmazó jelentéseket egy adatbázisba vitték be, és azóta önmagukban nem léteznek. A panaszos által kért tájékoztatás – elmondása szerint – az adatbázis átfogó, új programozását igényelné. Noha a Bizottság megközelítését nem tartotta kielégítőnek, az Ombudsman nem foglalkozott tovább a kérdéssel, mivel a jogi kérdéseket a közösségi jogalkotó vizsgálhatja meg – általános szempontok szerint – a dokumentumokhoz való hozzáférésről szóló 1049/2001 rendelettel kapcsolatban bejelentett reform keretében. (1693/2005/PB)

Fontos, hogy az intézmények és szervek figyelembe vegyék az Ombudsman kritikai észrevételeit, és megtegyék a megfelelő lépéseket a fennálló problémák megoldása és a hivatali visszasságok elkerülése érdekében. 2007 folyamán az Ombudsman vizsgálatot folytatott a 2006-ban tett valamennyi kritikai és további észrevételnek az érintett intézmények részéről való nyomon követésével kapcsolatban. A tanulmány az Ombudsman weboldalán elérhető (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Az Ombudsman azt tervezi, hogy évente hasonló feladatokat fog végezni, és tájékoztatja a nyilvánosságot a megállapításairól.

Olyan esetekben, amikor az Ombudsman részéről szükségesnek tűnik az utólagos nyomon követés, azaz ha az érintett intézmény még megszüntetheti a hivatali visszasságot, vagy ha a hivatali visszasság különösen súlyos vagy általános következményekkel jár, az Ombudsman általános ajánlástervezetet készít az érintett intézménynek vagy szervnek.

2007 során nyolc ajánlástervezet született. További hét, 2006-os ajánlástervezet 2007-ben vezetett határozatokhoz. Három ügyet zártak le az év során úgy, hogy az ajánlástervezetet az intézmény elfogadta. Egy eset az Európai Parlamentnek benyújtott külön jelentést eredményezett. Öt másik

esetet más okok miatt zártak le. 2007 végén nyolc ajánlástervezet még mindig vizsgálat tárgyát képezte, köztük egy 2004-es és egy 2006-os is.

A 2007-ben tett ajánlástervezetek közül egy az európai parlamenti képviselők által kapott fizetések adataihoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozott. Ez egy máltai újságíró panaszát követte, akinek a bizonyos európai parlamenti képviselők juttatásaira vonatkozó adatokkal kapcsolatos kérését a Parlament az adatvédelemre hivatkozva elutasította. Az utóbbinak az Ombudsman ezzel az üggyel kapcsolatos ajánlástervezetére (3643/2005/(GK)WP) vonatkozó részletes véleménye 2008 februárjának végén esedékes. Egy másik, 2007. évi ajánlástervezetében az Ombudsman arra sürgette a Bizottságot, hogy a jövőben kerüljenek el minden korlátozást azokra a hivatalos nyelvekre vonatkozóan, amelyeken a pályázati felhívásra ajánlatot lehet benyújtani (259/2005/(PB)GG). Tekintve, hogy ez a vizsgálat 2007 végén még nem került lezárásra, nem szerepel e jelentés 3. fejezetében.

A 2007-ben elfogadott ajánlástervezetek közé tartoztak a következők:

- A Bizottság elfogadta azt az ajánlástervezetet, amelyben az Ombudsman felszólította a Bizottságot, hogy helyesbítse a légi utasok jogairól szóló, szórólapokon, plakátokon és videóbemutatókban szereplő pontatlan, félrevezető információt. Két légitársaság-szövetség az Ombudsmanhoz fordult, bírálva a Bizottság által közölt információt az utasok kártérítéshez és segítségnyújtáshoz való jogairól a beszállás megtagadása, járattörés vagy hosszú késések esetén. Az Ombudsman beavatkozását követően a Bizottság lecserélte a hibás tájékoztató anyagot. (1475/2005/(IP)GG és 1476/2005/(BB)GG)
- A Bizottság elfogadta azt az ajánlástervezetet, amelyben az Ombudsman arra szólította fel, hogy ne szedjen be egy korábbi alkalmazott halála után tévedésből folyósított nyugdíjilletményt. Ez az elhunyt fiának panaszát követte. Apjának halála után több mint négy évvel a Bizottság 1 747 euró visszafizetésére kérte. Ezt követően a Bizottság beleegyezett abba, hogy elálljon a visszafizetés igénylésétől. (1617/2005/(BB)JF)

Ha egy közösségi intézmény vagy szerv nem válaszol megfelelően egy ajánlástervezetre, az Ombudsman külön jelentést küldhet az Európai Parlamentnek. Ez az Ombudsman végső fegyvere és ez az utolsó lényeges lépés, amelyet egy üggyel kapcsolatban tehet, hiszen egy állásfoglalás elfogadása és a Parlament hatáskörének gyakorlása a Parlament politikai ítéletének kérdése. 2007. évi példa a következő:

- Az Ombudsman külön jelentést terjesztett az Európai Parlament elé, amely a Bizottságot bírálta azért, mert nem foglalkozott a munkaidőről szóló európai irányelvvel kapcsolatos panasszal. Több mint hat évvel ezelőtt egy német orvos azt kérte a Bizottságtól, indítson eljárást Németország ellen, mivel állítása szerint Németország megsérti az irányelvet. Az Ombudsman nyomásgyakorlása ellenére a Bizottság tartózkodott a panasszal kapcsolatos intézkedés megtételétől, azzal érvelve, hogy az irányelv módosításáról szóló javaslata már a közösségi jogalkotó előtt van. Az Ombudsman hangsúlyozta, hogy ez az eset fontos elvi kérdést vet fel azzal kapcsolatban, ahogyan a Bizottság a polgárok jogsértésre vonatkozó panaszait kezeli. Elmondta, hogy a Bizottságnak vagy vissza kell utasítania a panaszt, vagy pedig jogsértési eljárást kell indítania. Ha egyszerűen nem tesz semmit, akkor az nem felel meg a megfelelő ügyintézés elveinek. (3453/2005/GG)

Hivatalból indított vizsgálatok

Az Ombudsman hivatalból indított vizsgálatok kezdeményezésére vonatkozó hatáskörével két fő esetben élhet. Mindenekelőtt ha olyan hivatali visszasságot szeretne megvizsgálni, ahol a panaszt egy illetéktelen személy tette (pl. ha a panaszos nem állampolgára vagy állandó lakosa az Uniónak, vagy nem létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező jogi személy valamelyik tagállamban). 2007-ben két ilyen hivatalból kezdeményezett vizsgálat indult. Az Ombudsman hivatalból indított vizsgálatokra vonatkozó hatáskörével élhet annak érdekében is, hogy elősegítse az intézményekben előforduló, szisztematikusnak tűnő hibák megoldását. Például:

- 2007 decemberében az Ombudsman hivatalból vizsgálatot indított a Bizottság által eszközölt kifizetések időbeli pontosságával kapcsolatban. Arra kérte a Bizottságot, szolgáltatson információt a késedelmes fizetés elkerülése érdekében tett intézkedésekre, a késedelmes fizetéssel kapcsolatos esetek statisztikai adataira, valamint a Bizottságnak a kamatfizetéssel kapcsolatos politikájára vonatkozóan. Ez az EU által finanszírozott projektekben és szerződésekben részt vevő magánszemélyek, társaságok és szervezetek panaszait követte. (OI/5/2007/GG)

A 2007-ben hivatalból elindított többi vizsgálat között szerepelt az EPSO számítógépes alapú tesztjeivel (OI/4/2007/ID) és a Bizottság Közös Kutatóközpontjában végzett humánerőforrás-kezeléssel foglalkozó vizsgálat (OI/6/2007/MHZ).

Az év folyamán a következő hivatalból indított vizsgálat zárult le:

- Az Ombudsman lezárta a hivatalból indított vizsgálatot a Bizottság által annak biztosítása érdekében elfogadott intézkedésekkel kapcsolatban, hogy a fogyatékkal élő személyeket ne érje megkülönböztetés az intézménnyel való kapcsolatukban. Az azonosított kedvező intézkedések között szerepeltek azok, amelyek az információhoz való egyszerűbb hozzáférést biztosítanak a Bizottság honlapján keresztül, és amelyek a felvétel és az előléptetés feltételeit javítják. Az Ombudsman kiemelte azonban, hogy még többet kell tenni annak érdekében, hogy fogékonyabbá tegyék a Bizottság munkatársait a fogyatékkal élő személyek szükségletei iránt. A fogyatékkal élő tanulók európai iskoláinak helyzetét elégtelennek ítélte meg. (OI/3/2003/JMA)

A legjobb gyakorlatot példázó kiemelt ügyek

A korábban említett ügyek közül számos jól példázza azt a legjobb gyakorlatot, amely helyet biztosít számukra a 2007. évi kiemelt ügyek sorában. Az EU más intézményei és szervei számára mintául szolgálhatnak a tekintetben, hogy hogyan lehet a legjobban reagálni az Ombudsman által felvetett kérdésekre. Különösen a **Bizottság** járt el gyorsan és konstruktív módon a sérelmek rendezésével kapcsolatban. A **3495/2006/GG** sz. ügyben két héten belül rendezte egy németországi egyetemmel való fizetési vitáját, miután az Ombudsman felhívta figyelmét a problémára. Hasonló módon fogadta el a **2577/2004/OV** sz. ügyben a békés megoldásra vonatkozó javaslatot, és csökkentette egy libanoni projektben részt vevő alvállalkozótól beszédni kívánt összeget. Egy másik fizetési vitában elfogadta azt az ajánlástervezetet, amelyben az Ombudsman arra szólította fel, hogy ne szedjen be egy korábbi munkavállaló halála után tévedésből folyósított nyugdíjilletményt (**1617/2005/(BB)JF**). A Bizottság emellett még azzal is demonstrálta az Ombudsmannal való konstruktív együttműködésre való hajlandóságát, hogy elfogadta a légi utasok jogairól szóló, szórólapokon, plakátokon és videóbemutatókban szereplő pontatlan, félrevezető információ helyesbítésére vonatkozó ajánlástervezetet (**1476/2005/(BB)GG**).

A legjobb gyakorlat további példái közé sorolható a **2580/2006/TN** sz. ügy, amelynek során a **Tanács** elnézést kért egy panaszostól, és megerősítette kötelezettségvállalását a hasonló problémák jövőbeni elkerülésével kapcsolatban, miután az Ombudsman felhívta figyelmét az ír nyelvvel kapcsolatos kérdésre. Az **Európai Központi Bank** (EKB) nagyon segítőkész módon válaszolt egy érintett polgárnak, hangsúlyozva, hogy nagy fontosságot tulajdonít az érintett polgár által felvetett kérdések tisztázásának és felkérte, esetleges további kérdéseivel kapcsolatban forduljon szakértőikhez (**630/2007/WP**). Az intézmények és szervezetek által adott kedvező válaszok utolsó, 2007. évi példája a **1103/2006/BU** sz. ügy, amelyben az **Európai Repülésbiztonsági Ügynökség** (EASA) hatályon kívül helyezett egy határozatot, miután az Ombudsman javaslatot tett a békés megoldásra. Ez a második olyan év, amelyben az EASA valamelyik ügye az ebben a jelentésben bemutatott kiemelt ügyek között szerepel, ami annak tanúbizonysága, hogy az EASA hajlandó az Ombudsmannal való konstruktív együttműködésre.

További elemzés

Az éves jelentés 2. fejezetének utolsó része ezek közül néhányról és más esetekről ad áttekintést, a következő tematikus kategóriák szempontjából: (i) nyitottság, a dokumentumokhoz és információkhoz való hozzáférést is beleértve, illetve adatvédelem; (ii) a Bizottság mint „a Szerződés őre”; (iii) pályázatok, szerződések és támogatások; valamint (iv) személyzeti ügyek, a felvételt is beleértve.

A jelentés 3. fejezete – az összesen 348 olyan határozatból, amelyekkel 2007-ben ügyeket zártak le – 50 határozat összefoglalóját tartalmazza. Az összefoglalók felvonultatják az Ombudsman vizsgálataival érintett témák és intézmények teljes skáláját, valamint a ténymegállapítások különböző típusait.

Az eseteket lezáró határozatokat általában angolul és a panaszos nyelven – amennyiben az nem az angol – az Ombudsman weboldalán (<http://www.ombudsman.europa.eu>) teszik közzé.

Kapcsolatok az EU intézményeivel és szerveivel

Az Európai Ombudsman jelentős időt szentel arra, hogy találkozzon a tagokkal és az EU intézményeinek és szerveinek tisztviselőivel a szolgáltatás kultúrájának az EU adminisztrációján belüli népszerűsítése érdekében. Ezek a találkozók lehetővé teszik az Ombudsman számára, hogy ismertesse a munkája mögötti gondolkodásmódot, és fogékonyra tegye a tagokat és a tisztviselőket a panaszok konstruktív megválaszolására.

A 2007-ben sorra került legfontosabb találkozók között szerepelt az Európai Bizottságon belüli valamennyi szintű köztisztviselőinek részvételével tartott három rendezvény. Mivel az Ombudsman által folytatott vizsgálatok legnagyobb része a Bizottsághoz kapcsolódik, különösen fontos, hogy a Bizottság vezető szerepet vállaljon a polgároknak nyújtott szolgáltatások kultúrájának kidolgozásában és a polgárok jogainak tiszteletben tartásában. Ezekben a találkozókban az Ombudsman által kapott visszajelzések igen lelkesítőek voltak. E három találkozó előmozdításának kulcsfigurája Margot WALLSTRÖM, a Bizottság alelnöke – aki többek között az Ombudsmannal való kapcsolatokról felel –, valamint Catherine DAY, a Bizottság főtitkára volt.

Az Európai Parlament képviselőivel és tisztviselőivel folytatott találkozók szintén különösen fontosak, tekintettel az Ombudsmannak a Parlamenttel fennálló kiváltságos kapcsolatára. Az Ombudsmant az Európai Parlament választja meg, s a Parlamentnek tartozik beszámolási kötelezettséggel. Az éves jelentés 4. fejezete az említett találkozók teljes részletes áttekintését tartalmazza. Kiterjed az Ombudsmannak az éves jelentés és a külön jelentések ismertetése céljából a Petíciós Bizottság ülésein való részvételére, az Alkotmányügyi Bizottság előtt az Ombudsman alapokmányának javasolt módosításairól tartott előadására, és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság előtt a dokumentumokhoz való hozzáférésről szóló 1049/2001 rendelet reformjával kapcsolatban elhangzó beszédére.

Az Ombudsman 2007-ben folytatta az egyéb intézményekkel és szervekkel való kapcsolatfelvételt, találkozott az Európai Bírósággal, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal, az Európai Beruházási Bankkal és az Európai Központi Bank meghatározó képviselőivel.

Annak érdekében, hogy saját munkatársait is tájékoztassa az európai uniós intézményekkel és szervekkel kapcsolatos fejleményekről, az Ombudsman az általa Strasbourgban összehívott rendszeres személyzeti értekezleteket ragadja meg arra, hogy külső előadókat hívjon meg. 2007-ben Paul J. MAHONEY úr, az Európai Unió Közszolgálati Törvényszékének elnöke és Peter HUSTINX úr, az Európai Adatvédelmi Biztos is elutazott Strasbourgba, hogy ismertesse munkáját az Ombudsman munkatársaival.

Kapcsolat az ombudsmanokkal és a hasonló funkciót betöltő szervekkel

Sok panaszos olyankor is az Európai Ombudsmanhoz fordul, amikor a nemzeti, regionális vagy helyi igazgatással támad problémájuk. Az Európai Ombudsman szoros együttműködést folytat a tagállamokban tevékenykedő kollégáival, hogy biztosítsa a polgárok európai uniós jogszabályokkal kapcsolatos panaszainak gyors és hatékony kezelését. Erre az együttműködésre legnagyobb mértékben az Ombudsmanok Európai Hálózatának égisze alatt kerül sor. A hálózat jelenleg már közel 90 hivatalt ölel fel 31 országban, nemzeti és regionális szinten az Unión belül és nemzeti szinten az uniós tagjelölt országokban, valamint Norvégiában és Izlandon.

A hálózat egyik célja a panaszoknak az illetékes ombudsmanhoz vagy hasonló szervhez történő gyors továbbításának megkönnyítése. Lehetőség szerint az Európai Ombudsman közvetlenül

továbbítja az ügyeket, vagy ennek megfelelő tanácsot ad a panaszosnak. 2007-ben az Ombudsman 816 panaszosnak tanácsolta, hogy forduljon a nemzeti vagy regionális ombudsmanhoz, és 51 panaszt továbbított közvetlenül az illetékes ombudsmanhoz.

Az Ombudsman éves jelentésének 5. fejezete a hálózat 2007. évi tevékenységeit részletezi, amelyek közül kiemelkedett a 2007 októberében, Strasbourgban tartott, az EU-tagállamok és tagjelölt országok nemzeti ombudsmanjainak hatodik szemináriuma. A szemináriumot az Európai Ombudsman és Franciaország nemzeti ombudsmanja, Jean-Paul DELEVOYE úr közösen szervezte. Mind a 27 európai uniós tagállam, valamint a három tagjelölt ország közül kettő, továbbá Norvégia és Izland is képviseltette magát a találkozón. Az Európai Ombudsman által az ötödik szemináriumon tett bejelentéssel összhangban, első alkalommal meghívták az ombudsmanok regionális képviselőit azokból az európai uniós országokból – azaz Belgiumból, Németországból, Spanyolországból, Olaszországból, Ausztriából és az Egyesült Királyságból¹ –, amelyekben vannak regionális képviselők. A 2007. évi szeminárium témája a következő volt: „A megfelelő ügyintézés újragondolása az Európai Unióban”.

A szeminárium során az ombudsmanok nyilatkozatot fogadtak el, amelynek célja, hogy előmozdítsa a polgároknak és az ombudsmani szolgáltatások többi felhasználójának tájékoztatását azokról az előnyökről, amelyekhez akkor juthatnak, ha az Európai Unió jogának hatálya alá tartozó ügyben a hálózat valamely tagjához fordulnak. A nyilatkozatot teljes terjedelemben közli az 5. fejezet, amely a szemináriumon folytatott megbeszélésekről szóló részletes beszámolót is tartalmazza.

Az 5. fejezet a hálózat által a tapasztalatcserére és a legjobb gyakorlat megosztására használt különféle egyéb eszközök ismertetésével folytatódik. Az *Európai Ombudsmanok -Hírlevél* 2007-ben az információcsere rendkívül hasznos eszköze volt. A hírlevél két, áprilisban és októberben megjelent száma az Európai Unió jogának a nemzeti jog felettségéről, a hátrányos megkülönböztetésről és a szabad mozgás akadályairól, a környezetvédelmi joggal kapcsolatos problémákról, a gyermekek jogainak védelméről és az idők jogairól, az egészségügyi ágazat problémáiról, valamint a személyiségi jogok és az adatvédelem kérdéseiről szóló cikkeket tartalmazott. Az Ombudsman internetes vita- és dokumentummegosztó fóruma az év folyamán tovább fejlődött, és a hivatalok számára most már lehetővé teszi, hogy az információkat az itt feltett kérdések és válaszok formájában tegyék közzé. Több jelentős vitát kezdeményeztek az olyan témákkal kapcsolatban, mint az életkoron alapuló megkülönböztetés, a nem önkéntes alapú pszichiátriai kezelés jogi keretrendszere, a közszolgálat minősége, az Ombudsman hivatala jogi szakértőinek jogi státusa, valamint a jogsértésre vonatkozó panaszok kezelésének javításáról szóló európai bizottsági kezdeményezések. Emellett az Ombudsman elektronikus hírszolgálat, az *Ombudsman Hírlap* minden munkanapon megjelent, benne cikkekkel, sajtóközleményekkel és a hálózatban részt vevő hivatalok felhívásaival.

A hálózaton keresztül történő rendszeres információcsere mellett létezik egy külön eljárás is, amelynek segítségével a nemzeti vagy regionális ombudsmanok írásbeli választ kérhetnek az EU-s joganyaggal és annak értelmezésével kapcsolatos, az egyedi esetek kezelése során felmerülő kérdéseikre. Az Európai Ombudsman vagy közvetlenül válaszol, vagy – ha az alkalmasabb – megválaszolásra átirányítja a kérdést az EU valamely másik intézményének vagy szervének. 2007-ben három ilyen kérdés érkezett (egy-egy a nemzeti, a regionális és a helyi ombudsmanoktól) és hármat sikerült lezárni (köztük egy olyat, amelyet 2005-ből, és egy másikat, amelyet 2006-ból hoztak át). A kérdés példája a 3. fejezet végén található.

A tagállamok és tagjelölt országok ombudsmanjainál tett tájékoztatási célú látogatások nagyon eredményesnek bizonyultak a hálózat fejlesztése szempontjából, és az ezt lehetővé tevő kommunikációs eszközök megismertetésének is kiváló eszközét jelentik. 2007 folyamán az Európai Ombudsman látogatást tett németországi (március), svédországi (május) és belgiumi (november) ombudsman kollégáinál.

¹

Az országok felsorolása az EU protokollsorrendjének felel meg.

Az Ombudsman azon erőfeszítései, hogy együttműködjön kollégáival, túlmutatnak az Ombudsmanok Európai Hálózatának tevékenységein. Az ombudsmáni munka népszerűsítése, az intézményközi kapcsolatok megvitatása és a legjobb gyakorlatok megosztása érdekében, DIAMANDOUROS úr 2007-ben számos ombudsmáni eseményen vett részt, valamint találkozott az EU-n belüli és az EU határain kívüli kollégáival is. Az 5. fejezet ezeknek a tevékenységeknek az áttekintésével zárul.

Kommunikációs tevékenység

Az Európai Ombudsman a legteljesebb mértékben tisztában van annak fontosságával, hogy az EU adminisztrációjával kapcsolatban esetleg problémába ütköző személyek számára biztosítsák a panasztételhez való joguk ismeretét. Minden évben jelentős erőfeszítéseket tesznek a polgárokkal, társaságokkal, nem kormányzati szervezetekkel és az egyéb érintettekkel való kapcsolatfelvétel érdekében, hogy tájékoztassák őket az Ombudsman szolgáltatásairól. 2007-ben az Ombudsman és az Ombudsman munkatársai több mint 130 előadást tartottak konferenciákon, szemináriumokon és üléseken. A korábbiakban említett, Németországban, Svédországban és Belgiumban tett tájékoztatási célú látogatások további lehetőséget biztosítottak az Ombudsmannak arra, hogy növelje a szerepével kapcsolatos tudatosságot ezekben az országokban.

Az év különösen kiemelkedő eseménye volt, hogy az Ombudsman részt vett a Római Szerződés megkötésének 50. évfordulója alkalmából tartott rendezvényeken. A Berlinben, Budapesten és Varsóban tartott nyílt napok különösen kiemelkedő események voltak, amelyeken több százezer ember vett részt, hogy megismerkedjen az Unió tevékenységeivel. A Hivatal – ahogy minden évben – most is részt vett az Európai Parlament által Strasbourgban és Brüsszelben rendezett nyílt napokon. Az Ombudsman tevékenységéről szóló anyagokat – más ismertetővel együtt – 26 nyelven terjesztették a látogatók körében. Valamennyi ilyen eseményen részt vettek az Ombudsman munkatársai, hogy megválaszolják az Ombudsman tevékenységével kapcsolatos kérdéseket.

A médiatevékenységek gyors ütemben folytatódtak: az Ombudsman 2007-ben hat sajtókonferenciát tartott és több mint 40 interjút adott a nyomtatott sajtó, a televízió- és rádiócsatornák, valamint az elektronikus sajtó újságíróinak. Tizenhét sajtóközleményt adtak ki és terjesztettek az újságírók és az érdekelt felek körében Európa-szerte. A témák között az Ombudsmannak a késedelmes fizetéssel, a dokumentumokhoz és az információhoz való hozzáférés területének problémáival, a munkaidőről szóló európai irányelvvel kapcsolatos panasszal és a Bizottság által, a légi utasok jogairól összeállított tájékoztató anyaggal kapcsolatos problémákkal foglalkozó vizsgálata szerepelt.

2007-ben számos kiadványt állítottak össze és terjesztettek azzal a céllal, hogy tájékoztassák a főbb érdekelteket és a nagyközönséget azokról a szolgáltatásokról, amelyeket az Ombudsman az EU polgárainak és lakóinak tud nyújtani. 2007-ben különösen fontosnak bizonyult az üzleti vállalkozásoknak és szervezeteknek szóló új tájékoztató, amely azt ismerteti tömören, hogy mit tehet az Ombudsman ezekért a szervezetekért. A tájékoztatót – más kapcsolódó anyaggal együtt – a lehetséges panaszosoknak szóló levélkampány részeként terjesztették. A kampány különösen az Európai Unióban található kereskedelmi és ügyvédi kamarákat vette célba a több mint 5 000 elküldött, személyre szóló küldeménynel. A kampány hatalmas sikernek bizonyult, mivel 2007-ben több ezer pluszpéldányban igényelték az Ombudsman kiadványait.

Az Ombudsman weboldalát rendszeresen frissítették határozatokkal, sajtóközleményekkel és az Ombudsman kommunikációs tevékenységének részleteivel. A weboldal újabb résszel bővült, amely az Ombudsman hivatalból indított vizsgálatait ismerteti részletesebben.

Az Ombudsman weboldalát 2007. január 1. és december 31. között 449 418 egyéni látogató kereste fel. A legtöbb látogatást a honlap angol nyelvű változatán mérték, ezt követte a francia, a spanyol, a német és az olasz nyelvű változat. A látogatók földrajzi eredete szerint a legnagyobb számban Olaszországból érdeklődtek, ezután pedig Spanyolország, Svédország, az Egyesült Királyság és Németország következett a sorban. Az Ombudsman weboldalának linkgyűjteményében megtalálhatók az Európa-szerte tevékenykedő nemzeti és regionális ombudsmanok honlapjaihoz vezető linkek. A linkek oldalán 2007-ben több mint 82 000 látogatást regisztráltak, ami jól mutatja az Ombudsmanok Európai Hálózatán keresztül a polgároknak nyújtott szolgáltatások hozzáadott értékét.

Belső előrelépések

Az Ombudsman 2007-ben tovább folytatta annak biztosítására irányuló erőfeszítéseit, hogy az intézmény képes legyen megbirkózni a 27 tagállam polgáraitól a Szerződés 23 nyelvén beérkező panaszbeadványokkal.

Az Ombudsman 2007. július 1-jén – nyílt felvételi eljárást követően – kinevezte a jogi osztály új vezetőjét. A minőségellenőrzés fokozása és a termelékenység javítása céljából a jogi osztályt négy csoportra osztották; mindegyik élén jogi főfelügyelő áll. Az ügykezelés megkönnyítésére új informatikai alkalmazást vezettek be. E fejlesztések mindegyike felbecsülhetetlen segítséget jelent abban, hogy a termelékenységet az év során növeljék. A 2007-ben lezárt esetek számának 40 %-os növekedése megerősíti, hogy az Ombudsman jogi osztályának szerkezetével és működésével kapcsolatban az elmúlt évek során végrehajtott fejlesztések tényleges eredményeket biztosítanak. Az Ombudsman 2008-ban is ezekre az alapokra építkezik.

2007-ben szervezeti szempontból is kisebb változásra került sor, mivel az Ombudsman panaszkezelő titkársága közvetlenül a jogi osztály vezetője asszisztensének irányítása alá került. Ez még közvetlenebbül tükrözi az említett titkárságnak a jogi osztály munkájához közvetlenül kapcsolódó funkcióit.

Az Ombudsman létszámtervében 2007-ben összesen 57 álláshely szerepelt, ugyanannyi, mint 2006-ban. 2008-ra nézve nincs előirányzott növekedés. A 2008-ra vonatkozó teljes költségvetési előirányzat 8 505 770 EUR (szemben a 2007. évi 8 152 800 EUR-val).

PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK

2

2 PANASZOK ÉS VIZSGÁLATOK

Az egyik legfontosabb módszer, amellyel az Európai Ombudsman elő tudja segíteni a megfelelő ügyintézkedést, a lehetséges hivatali visszasságok kivizsgálása, és ahol szükséges, helyesbítő intézkedés ajánlása. A felmerülő hivatali visszasságokról az Ombudsman főként panaszbeadványok formájában értesül; ezek kezelése jelenti az Ombudsman reagálási szerepének legfontosabb aspektusát.

Az Európai Ombudsmanhoz intézett panaszbeadvány egyike az európai uniós állampolgársághoz fűződő jogoknak (az Európai Közösséget létrehozó szerződés 21. cikke), és szerepel az alapjogi chartában (43. cikk).

Az Ombudsman hivatalból is indít vizsgálatokat, ezáltal kezdeményező szerepet vállal a hivatali visszasságok leküzdésében.

2.1. AZ OMBUDSMAN TEVÉKENYSÉGÉNEK JOGALAPJA

Az Ombudsman tevékenységét az Európai Közösséget létrehozó szerződés 195. cikkének, az Ombudsman alapokmányának (egy európai parlamenti határozatnak¹) és az Ombudsman által az alapokmány 14. cikke szerint elfogadott végrehajtási rendelkezéseknek megfelelően végzi. A jelenlegi végrehajtási rendelkezések 2003. január 1-jén léptek hatályba. A végrehajtási rendelkezéseket és az Ombudsman alapokmányát közzétették az Ombudsman honlapján (<http://www.ombudsman.europa.eu>), és nyomtatott formában is beszerezhetők az Ombudsman hivatalától.

Az alapokmány továbbra is biztosítja a megfelelő keretet az Ombudsman tevékenységeihez, azonban az Ombudsman egy gondos felülvizsgálatot követően megnevezett néhány olyan, korlátozott mértékű változtatást, amelyek révén munkájával hatékonyabban tudná szolgálni az európai polgárok érdekeit. Ezért 2006. július 11-én írásban fordult az Európai Parlament elnökéhez, kérve az alapokmány módosítási eljárásának elindítását. Az Alkotmányügyi Bizottság 2007. végén mérlegelte a javasolt módosításokról szóló jelentéstervezetet (előadó: Anneli JÄÄTTEENMÄKI).

2.2. AZ EURÓPAI OMBUDSMAN HATÁSKÖRE

Az Ombudsman – az EK-Szerződés 195. cikkében meghatározott – hatásköre alapján az Unió bármely polgárától vagy valamely tagállamban lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személytől a közösségi intézmények és szervek – kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Bíróságot és Elsőfokú Bíróságot – tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságokra vonatkozó panaszokat vizsgál ki. Nem tartozik a hatáskörébe a panasz, amennyiben:

¹ Az Európai Parlament 1994. március 9-i határozata az Ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről (HL 1994. L 113., 15. o.).

1. a panaszos nem jogosult panaszbeadvány benyújtására;
2. a panaszbeadvány nem egy közösségi intézmény vagy szerv ellen irányul;
3. a panaszbeadvány az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Bíróság vagy Elsőfokú Bíróság ellen irányul; vagy
4. a panaszbeadvány nem egy lehetséges hivatali visszásságra vonatkozik.

E pontok részletes ismertetése alább olvasható.

Az Európai Unió Közzolgálati Törvényszéke

Egy tisztviselő panaszt tett a Közzolgálati Törvényszék (KT) ellen azzal kapcsolatban, hogy a KT az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatát és gyakorlati utasításait alkalmazta egy függőben lévő ügyben, amelyben a panaszos volt a felperes.

A panaszos azt állította, hogy a fenti rendelkezésekben az igazoló dokumentumok fordítására és a kereset maximális hosszára vonatkozóan előírt követelmények elfogadhatatlan mértékben korlátozták az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést.

Az Ombudsman úgy vélte, hogy az EK-Szerződés 195. cikkében az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Bíróság és Elsőfokú Bíróság esetére előírt kivétel a KT-re mint az Elsőfokú Bíróság mellé rendelt bírósági egységre is vonatkozik. Az Ombudsman ezen túl arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panasz tárgya az utóbbi igazságszolgáltatási hatáskörébe tartozott. Az Ombudsman ezért úgy vélte, hogy a panasz kezelésére nem jogosult.

920/2007/BU

Panaszok és hivatalból indított vizsgálatok

Bár az Európai Ombudsmannál történő panasztétel joga a tagállamokban élő polgárokra, az állandó lakóhellyel rendelkező lakosokra és állandó székhellyel rendelkező jogi személyekre korlátozódik, az Ombudsmannak arra is lehetősége van, hogy hivatalból indítson vizsgálatot. Felhasználva a hivatalból indítható vizsgálati hatáskörét, az Ombudsman vizsgálódhat az olyan esetleges hivatali visszásságok ügyében is, amelyek egy panasztételre nem jogosult személy révén jutnak a tudomására. Az Ombudsman az ilyen esetekben úgy jár el, hogy az érintett személynek a vizsgálat során ugyanazokat az eljárási lehetőségeket biztosítja, mint ha panaszbeadványként foglalkozna az ügygel. Az Ombudsman általában eseti alapon vizsgálja azt a kérdést, hogy él-e a hivatalból indított vizsgálati hatáskörével.

2007-ben két ilyen, hivatalból kezdeményezett vizsgálat indult.

A 2006-os éves jelentésben az Ombudsman kijelentette, hogy – a jövőbeni esetleges forrásmegszorításoktól függően – úgy tervezi, hogy a hivatalból indított vizsgálati hatáskörét fogja igénybe venni minden olyan esetben, amikor egy, az Európai Beruházási Bank (EBB) részéről hitelezési tevékenysége során elkövetett állítólagos hivatali visszásságról szóló panaszt csak azért nem vizsgálna ki, mert a panaszos nem az Unió állampolgára vagy lakosa. Az Európai Parlament 2007. október 25-i állásfoglalásában üdvözölte az Ombudsman szándéknyilatkozatát, és felkérte, hogy mérlegelje egy egyetértési nyilatkozat megkötésének lehetőségét az EBB-vel. Az Ombudsman 2007. december 5-én írásban kérte fel az EBB elnökét az egyetértési nyilatkozat megfogalmazásáról szóló tárgyalások megkezdésére.

Közösségi intézmények és szervek

Az Európai Ombudsman hatáskörébe a közösségi intézmények és szervek tartoznak. Az intézményeket a Szerződés 7. cikke sorolja fel, de nem található meg benne a Közösség szerveinek meghatározása vagy hivatalos listája. A „közösségi intézmény” kifejezés magában foglalja a Szerződéssel létrehozott

szerveket, mint pl. a Gazdasági és Szociális Bizottságot és az Európai Központi Bankot, valamint a Szerződések értelmében jogszabályokkal létrehozott szerveket, köztük az olyan ügynökségeket, mint pl. az Európai Környezetvédelmi Ügynökség és az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség (FRONTEX).

A tagállamok állami hatóságai ellen irányuló panaszok még akkor sem tartoznak az Európai Ombudsman mandátumába, ha egyébként az EU-jog hatálya alá tartozó kérdésekre vonatkoznak. Ugyanakkor az ilyen panaszok sok esetben az Ombudsmanok Európai Hálózatának tagjai közé tartozó nemzeti vagy regionális ombudsmanok mandátumába tartoznak (lásd még az alábbi 2.5. szakaszt).

Példa egy nem közösségi intézmény vagy szerv elleni panaszbeadványra

2007. januárban egy panaszos az Ombudsmanhoz fordult panaszával, amely a Nyugat-Európai Uniónál (NYEU) betöltött állásából történt elbocsátásának körülményeire vonatkozott. A panasz az Európai Unió Tanácsának főtítkára, Javier SOLANA ellen irányult, aki egyúttal a NYEU főtítkára is.

A panaszból kitűnt, hogy a kifogásolt határozatot SOLANA úr a NYEU főtítkáráként fennálló hatáskörében hozta meg. Mivel a NYEU nem közösségi intézmény vagy szerv, az Ombudsman nem volt jogosult a panasz kezelésére.

128/2007/FOR

Hivatali visszasság

Az Európai Ombudsman következetesen azt a nézetet vallja, hogy a hivatali visszasság átfogó fogalom, és a helyes hivatali magatartáshoz többek között a jogszabályoknak és jogelveknek – ideértve az alapjogokat is – való megfelelés szükséges. Azonban a helyes hivatali magatartás elvei mindezen túlmenően előírják, hogy a közösségi intézmények és szervek ne csak jogi kötelezettségeiket tartsák tiszteletben, hanem legyenek szolgálatkészek, valamint biztosítsák ügyfeleik számára a megfelelő bánásmódot és jogaik teljes körű gyakorlását. Vagyis miközben a jogellenesség szükségszerűen hivatali visszasságot jelent, a hivatali visszasság nem jelent automatikusan jogellenességet. Amikor tehát az Ombudsman hivatali visszasságot állapít meg, ez nem jelenti automatikusan azt, hogy jogellenes, bíróság által szankcionálható viselkedésről van szó.²

Válaszul az Európai Parlament felhívására, amelyben a hivatali visszasság egyértelmű meghatározását kérte, az Ombudsman 1997. évi éves jelentésében a következő meghatározást adta:

Hivatali visszasság abban az esetben történik, ha egy közjogi szerv elmulasztja a rá vonatkozó szabálynak vagy elvnek megfelelő intézkedést.

1998-ban az Európai Parlament állásfoglalást fogadott el, amelyben üdvözölte ezt a meghatározást. Az Ombudsman és a Bizottság között 1999 folyamán történt levélváltás egyértelművé tette, hogy a Bizottság is egyetért ezzel a meghatározással.

Az eredetileg 2000 decemberében kihirdetett, majd – a Lisszaboni Szerződés 2007. december 13-i aláírását³ megelőzően – 2007. december 12-én aláírt és újból kihirdetett alapjogi charta az uniós állampolgárság egyik alapvető jogaként tartalmazza a megfelelő ügyintézéshez való jogot (41. cikk).

A charta 43. cikke tartalmazza az Európai Ombudsmannál történő panasztételhez való jogot; az Ombudsman olyan külső mechanizmust biztosít, amelynek révén a közösségi intézmények és szervek a hivatali visszasságok tekintetében elszámoltathatók. Fontos felismerni, hogy a polgárokkal

² Lásd az Elsőfokú Bíróság 2004. október 28-án a T-219/02 és a T-337/02, Herrera kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítéletének 101. bekezdését és a 2006. október 4-én a T-193/04 R, Hans-Martin Tillack kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 128. bekezdését.

³ HL 2007. C 303.

szembeni szolgáltatási kultúra a megfelelő ügyintézés szerves része. Ez nem tévesztendő össze a vádaskodás kultúrájával, amely védekező magatartásra ösztönöz. Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy az Ombudsman vizsgálatai nem képeznek fegyelmi vagy előzetes fegyelmi eljárást.

Az Ombudsman szolgáltatási kultúrát támogató stratégiája a különféle előremutató kezdeményezések mellett a panaszok kezelésére is kiterjed. A szolgáltatási kultúrának fontos része az előforduló hibák beismerése és lehetőség szerint ezek orvoslása. Olykor egy készséges bocsánatkérés is elegendő ahhoz, hogy a panaszos elégedett legyen, vagy legalább azt el lehessen kerülni, hogy az Ombudsmannak hivatalos bírálatot kelljen megfogalmaznia az érintett intézményről.

A panaszos beírta a Tanács bocsánatkérésével

Egy ír állampolgár amiatt tett panaszt az Ombudsmannál, hogy a Tanácstól angolul kapott választ. Követelte, hogy a Tanács küldjön egy ír nyelvű választ, és az EK-Szerződés 21. cikkének megsértéséért kérjen elnézést tőle és szervezetétől.

A Tanács véleményében elismerte, hogy közcélú tájékoztatási egysége angolul válaszolt a panaszos ír nyelven küldött e-mailjére. Elnézést kért az okozott kellemetlenségért, és válaszát ír fordításban is közölte. Kijelentette emellett, hogy a jövőben gondoskodni fog arról, hogy az ír nyelven érkező információkérésekre írül is válaszoljanak.

A panaszos elfogadta a Tanács bocsánatkérését, és üdvözölte az ír levelekre küldendő ír nyelvű válaszok mellett tett kötelezettségvállalását.

Mivel a Tanács a panaszos megelégedésére rendezte a problémát, az Ombudsman lezárta az ügyet.

2580/2006/TN

Bonyolultabb esetekben, amikor az Ombudsman előzetesen hivatali visszásságot állapít meg, lehetőség szerint megpróbál olyan „békés megoldással” előállni, amely a panaszos és az érintett intézmény vagy szerv számára egyaránt elfogadható lesz. Ugyanakkor fontos megjegyezni, hogy az alapokmány (3.5. cikk⁴) és a végrehajtó rendelkezések (6.1. cikk⁵) vonatkozó rendelkezéseit csak akkor kell alkalmazni, ha úgy tűnik, hogy hivatali visszásság történt, és amennyiben lehetségesnek látszik ennek orvoslása.

A helyes hivatali magatartás európai kódexe

Az Európai Parlament 2001. szeptember 6-án jóváhagyta a helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzatot (kódexet), amelyet az Európai Unió intézményeinek és szerveinek, hivatalainak és ezek tisztviselőinek tiszteletben kell tartani a nyilvánossággal való kapcsolattartás során. A szabályzat figyelembe veszi az európai bíróságok ítélkezési gyakorlatában megjelenő európai igazgatási jog alapelveit, és ihletet merít a nemzeti jogszabályokból. A Parlament ugyancsak felszólította az Ombudsmant a helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzat alkalmazására. Az Ombudsman ezért a panaszok kivizsgálása és a hivatalból indított vizsgálatok során figyelembe veszi a szabályzatban foglalt szabályokat és alapelveket.

2.3. ELFOGADHATÓSÁG ÉS A VIZSGÁLATOK INDÍTÉKAI

Ahhoz, hogy az Ombudsman vizsgálatot indíthasson, egy jogosult panaszostól érkező, közösségi intézmény vagy szerv által elkövetett hivatali visszásságra vonatkozó panaszbeadványnak további

⁴ „Az ombudsman az érintett hivatali szervvel vagy intézménnyel együtt minden lehetséges módon megoldást keres a hivatali visszaélés megszüntetésére és a panasz orvoslására.”

⁵ „Ha az ombudsman arra a megállapításra jut, hogy hivatali visszásság történt, igyekszik az érintett intézménnyel minden lehetséges módon együttműködni annak érdekében, hogy olyan békés megoldást találjanak, amely alkalmas a hivatali visszásság orvoslására és a panaszt tevő számára is kielégítő.”

elfogadhatósági feltételeknek is meg kell felelnie. Ezek az Ombudsman alapokmányának vonatkozó cikkeiben rögzített feltételek a következőket írják elő:

1. a panaszt benyújtó személynek és a panaszbeadvány tárgyának azonosíthatónak kell lennie (az alapokmány 2.3. cikke);
2. az Ombudsman nem avatkozhat be folyamatban lévő bírósági ügyekbe, és nem kérdőjelezheti meg a bírósági határozatok megalapozottságát (az alapokmány 1.3. cikke);
3. a panaszt az annak alapjául szolgáló tényeknek a panaszos tudomására jutásától számított két éven belül kell benyújtani (az alapokmány 2.4. cikke);
4. a panasz csak az érintett intézmények vagy szervek vonatkozásában meglévő, megfelelő közigazgatási lehetőségek kimerítését követően nyújtható be (az alapokmány 2.4. cikke); és
5. az intézmények és szervek, illetve azok tisztviselői és más alkalmazottai közötti munkaviszonnyal kapcsolatos panaszok esetében panaszt csak akkor lehet benyújtani, ha már minden belső igazgatási kérelem és panasz benyújtására rendelkezésre álló lehetőséget kimerítettek (az alapokmány 2.8. cikke).

Az EK-Szerződés 195. cikke felhatalmazza az Ombudsmant, hogy „lefolytassa az általa indokoltnak ítélt vizsgálatokat”. Néhány esetben az Ombudsman úgy ítélt meg, hogy a vizsgálat megindítására nincs elegendő ok, bár a panasz elfogadható. Az alábbiakban három ilyen eset példáját mutatjuk be.

Az Ombudsman nézete szerint továbbá, ha egy panaszbeadvánnyal már petícióként foglalkozott az Európai Parlament Petíciós Bizottsága, rendszerint nem indokolt az Ombudsman általi további vizsgálat, hacsak nem nyújtanak be új bizonyítékot.

A 2007-ben kezelt elfogadható ügyek közül összesen 42 % esetében ítélték úgy, hogy a vizsgálat megindítása nem indokolt.

Példák olyan panaszokra, amelyeknél a vizsgálat elindítása nem volt indokolt

Egy román állampolgár azzal az állítással fordult az Európai Bizottsághoz, hogy a román hatóságok által kiszabott gépjármű-regisztrációs adó megsérti a közösségi jogot.

A Bizottság válaszul tájékoztatta a panaszost, hogy Románia ellen jogsértési eljárást indított, hogy biztosítsa, hogy az importált használt autókkal szemben ne alkalmazzanak hátrányos megkülönböztetést. A Bizottság hozzátette, hogy az adó teljes megszüntetésére nem kérte fel Romániát, mivel a közösségi jog ilyen követeléshez nem biztosít jogalapot.

Ugyanennek az állampolgárnak egy későbbi beadványára reagálva a Bizottság kijelentette, hogy most vizsgálja azt a román jogszabálytervezetet, amely bevezetné a gépjárműadókról szóló román szabályok szükséges módosításait, hogy összhangba kerüljenek az EK-Szerződés 90. cikkével.

A panaszos az Európai Ombudsmanhoz intézett panaszában jelezte, hogy nincs megelégedve a Bizottság válaszaival. Azt állította, hogy a Bizottságnak a gépjármű-regisztrációs adó eltörlését vagy csökkentését kellene követelnie a román hatóságoktól.

Az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság ésszerű magyarázattal szolgált, ezért a vizsgálat elindítása nem indokolt.

Az Ombudsmanok Európai Hálózata (lásd az 5. fejezetet) által elfogadott nyilatkozat alapjául szolgáló jó együttműködés szellemében, valamint figyelembe véve, hogy a panaszos a román hatóságokkal kapcsolatos elégedetlenségének is hangot adott, az Európai Ombudsman úgy vélte, hogy érdemes tájékoztatnia a román ombudsmant a panaszról és a folyamatban lévő jogsértési eljárásról.

Az Európai Ombudsman emellett a Bizottságot is tájékoztatta a fentiekről, és javasolta, hogy a román ombudsmant folyamatosan tájékoztassák a jogsértési eljárás további lépéseiről.

2543/2007/RT

A panaszos azt állította, hogy az Európai Központi Bank (EKB) tönkre fog tenni egy történelmi értékű épületet, továbbá hogy az ügyben folytatott levelezésével arrogáns, tapintatlan stílusban foglalkozott. A panaszos csatolta az EKB-hoz intézett levelének másolatát, viszont nem csatolta utóbbi válaszát. Miután a panaszostól elkérte és meg is kapta az EKB válaszána másolatát, az Ombudsman megállapította, hogy ebben megmagyarázták, hogy az EKB nem fogja tönkretenni vagy lerombolni az épületet, hanem fenntartja, helyreállítja és használatba veszi. A levélben ezen túlmenően hangsúlyozták, hogy az EKB nagyon fontosnak tartja a panaszos által felvetett kérdések tisztázását, és felkéri, hogy bármilyen további kérdésével forduljon szakértőihez. Az Ombudsman úgy vélte, hogy az EKB válasza ésszerű és segítőkész volt, ezért nem volt indokolt a vizsgálat elindítása.

630/2007/WP

Egy olasz cég arra hivatkozva tett panaszt az Ombudsmannál, hogy a Bizottság az alumínium-fluorid iparágban folytatott állítólagos kartelltevékenység miatt indított vizsgálat során több szempontból kifogásolható módon járt el a céggel szemben. A cég többek között azt kifogásolta, hogy a Bizottság a kifogási nyilatkozat elküldésekor tévesen figyelmen kívül hagyta az enyhítési kérvényét, nem tartotta tiszteletben a védekezéshez való jogát és arra kényszerítette, hogy hagyja figyelmen kívül a nemzeti igazságügyi hatóságok egyik végzését, amikor megkövetelte, hogy bizonyos dokumentumokat juttasson vissza a Bizottsághoz.

Az Ombudsman gondosan tanulmányozta a panaszos által eléterjesztett ügyet. Az enyhítési kérvényt illetően az Ombudsman megjegyezte, hogy a Bizottság csak a vonatkozó vizsgálat lezárásakor hozza meg végső döntését az enyhítésről. Azzal, hogy tájékoztatta a panaszost arról, hogy a Bizottság mennyire tartja valószínűnek az enyhítést, valamint hogy a panaszos számára meghosszabbította a kifogási nyilatkozattal kapcsolatos észrevételei benyújtására rendelkezésére álló határidőt, a Bizottság lehetőséget adott a panaszosnak a védekezéshez való joga gyakorlására. A dokumentumok visszaküldését illetően az Ombudsman megjegyezte, hogy a Bizottság bizonyos bizalmas dokumentumokat tévesen adott át a panaszosnak, ezért a vonatkozó jogszabályok értelmében joga, sőt kötelessége volt ezeket visszakövetelni. Bár a Bizottságnak figyelembe kell vennie az olasz büntetőjog alapján a cégre vonatkozó esetleges kötelezettségeket a dokumentumokkal kapcsolatban, a panaszos nem szolgáltat bizonyítékkal arról, hogy a Bizottság ezt elmulasztotta volna.

Az Ombudsman ezért úgy vélte, hogy a vizsgálat elindítása nem indokolt.

2118/2007/IP

2.4. A 2007-BEN VIZSGÁLT PANASZOK ELEMZÉSE

2007-ben az Ombudsman 3 211 új panaszbeadványt kapott, a 2006-os 3 830-hoz képest. A fennálló gyakorlatnak megfelelően a vizsgálat megindítását eredményező valamennyi panaszbeadványt figyelembe veszik az Ombudsman statisztikáiban. A torzítások elkerülése érdekében azonban az e-mailben tömegesen küldött, elfogadhatatlan panaszokat – amelyek száma gyakran több ezer – a tizenegyedik panasszal bezárólag, külön-külön vették számításba.

Panaszbeadványok 3 056 esetben közvetlenül magánszemélyektől, 155 esetben pedig egyesületektől vagy vállalatoktól érkeztek.

2007-ben a panaszok hatáskör, elfogadhatóság, valamint vizsgálat indítására való indok megléte szempontjából történő feldolgozása az esetek 95 %-ában befejeződött. Az összes megvizsgált panasz közül csak alig több mint 26 % bizonyult az Ombudsman hatáskörébe tartozónak. Ezekből 518 volt elfogadható, de 215 panasz esetében nem volt elegendő indok a vizsgálat megkezdésére.

Az év során összesen 303 új vizsgálatot indítottak a panaszbeadványok alapján. Az Ombudsman emellett hat vizsgálatot indított hivatalból. A vizsgálatok statisztikai elemzése az A. mellékletben található.

Összességében az Európai Ombudsman 2007-ben összesen 641 vizsgálattal foglalkozott, amelyekből 332 a 2006. évből húzódott át.

A korábbi évekhez hasonlóan a legtöbb vizsgálat a Bizottságra vonatkozott (413, vagy az összes vizsgálat 64 %-a). Tekintve, hogy a Bizottság a legfőbb olyan közösségi intézmény, amelynek határozatai közvetlenül érintik a polgárokat, természetes, hogy a polgárok panaszainak döntő többsége a Bizottság ellen irányul. A vizsgálat 87 esetben az Európai Személyzeti Felvételi Hivatallal (EPSO) foglalkozott, 59 esetben az Európai Parlamenttel, 22 esetben az Európai Csalás Elleni Hivatallal, 8 esetben pedig az Európai Unió Tanácsával.

A feltételezett hivatali visszaállások főbb típusai a következők voltak: az átláthatóság hiánya, beleértve a tájékoztatás megtagadását (216 ügy), méltánytalanság vagy hatalommal való visszaélés (135 ügy), nem kielégítő eljárás (102 ügy), elkerülhető késedelem (69 ügy), hátrányos megkülönböztetés (63 ügy), hanyagság (62 ügy), jogi hiba (35 ügy) és kötelezettségek teljesítésének biztosítására irányuló eljárás elmulasztása, ami az Európai Bizottság által betöltendő „Szerződés őre” szerepkör elmulasztása a tagállamokkal szemben (24 ügy).

2.5. TOVÁBBÍTÁS ÉS TANÁCSADÁS

Ha egy panasz az Ombudsman hatáskörén kívül esik, az Ombudsman mindig megpróbál tanácsot adni a panaszosnak a tekintetben, hogy van-e olyan szerv, amelyik foglalkozni tudna a panasszal, különösen, ha az az EU-jogot érinti. Ha lehetséges, és amennyiben a panasz indokoltnak tűnik, az Ombudsman a panaszos beleegyezésével a panaszt egyenesen egy illetékes szervhez továbbítja.

Amint már utaltunk rá, az Európai Ombudsman szorosan együttműködik a hozzá hasonló tagállami (nemzeti, illetve regionális) szervekkel az Ombudsmanok Európai Hálózata révén (lásd alább az 5. fejezetet). A hálózat egyik célja, hogy megkönnyítse a panaszok gyors továbbítását a hatáskörrel rendelkező nemzeti vagy regionális ombudsmanhoz vagy hasonló szervhez. Az Európai Parlament Petíciós Bizottsága is a hálózat teljes jogú tagja.

Továbbítás

2007-ben 92 panaszt továbbítottak. Ezek közül 51-et továbbítottak valamely nemzeti vagy regionális ombudsmanhoz, 20-at az Európai Parlamenthez, hogy petícióként foglalkozzon vele, 12-t a SOLVIT-hoz⁶, hetet az Európai Bizottsághoz és kettőt más szervekhez.

⁶

A SOLVIT hálózatot az Európai Bizottság hozta létre azon személyek megsegítésére, akik az Unió belső piacán jogaik gyakorlásában akadályokba ütköznek.

Példák az Ombudsmanok Európai Hálózatának bevonására

A panaszos édesanyja korábban Franciaországban, aktuálisan pedig Brazíliában élt. A CRAM francia állami nyugdíjalap 2002-ben felfüggesztette nyugdíjának folyósítását, mivel nehézségei támadtak a brazil bankrendszerrel.

Az ügyet továbbították a francia ombudsmanhoz, aki 2007. márciusban tájékoztatta az Európai Ombudsmant arról, hogy sikerült megoldást találnia. A panaszos édesanyja a CRAM nevében nyugdíjat folyósító pénzügyi szerv jóváhagyásával banki honosítást nyert egy brazil bankban. 2007. február 5-én az esedékes összegeket folyósították a panaszos édesanyja részére.

1036/2005/ESB

Egy spanyol állampolgár miatt tett panaszt, hogy a portugál autópályadíjak kedvezményes fizetésére létrehozott „Via Verde” rendszert az EU nem Portugáliában lakó állampolgárai nem vehetik igénybe. Mivel a panasz a nemzeti hatóságokra vonatkozott, az Európai Ombudsman továbbította a portugál ombudsmanhoz.

A portugál ombudsman a vizsgálat végén megállapította, hogy a „Via Verde” rendszerbe beletartozik a díjak automatikus levonása a felhasználó bankszámlájáról. A rendszer igénybevételéhez a felhasználónak számlával rendelkeznie a „Multibanco” hálózat valamelyik bankjánál, amely hálózatba két spanyol bank is beletartozik. A portugál ombudsman ezenkívül megjegyezte, hogy bár a jelenlegi rendszer korlátai a szerződéses szabadság és a bankszektorban való verseny elvei alapján megkérdőjelezhetők, a Közösségen belüli útdíjrendszerek átjárhatóságáról szóló 2004/52/EK irányelvnek 2011-ig kell megteremtenie az elektronikus útdíjfizetés egységes európai rendszerét. A fentiek fényében a portugál ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a panasz további vizsgálata szükségtelen, és lezárta az ügyet.

2681/2006/BM

Egy Svédországban élő finn állampolgár miatt tett panaszt az Európai Ombudsmannál, hogy a svéd társadalombiztosítási hivatal helytelenül számolta ki a betegbiztosítási ellátásra való jogosultságát.

Mivel a panasz egy nemzeti hatóság ellen irányult, az Európai Ombudsman azt javasolta, hogy forduljon a svéd ombudsmanhoz.

Az Európai Ombudsman szintén írt a svéd ombudsmannak, tájékoztva arról, hogy a panasz nyomán felmerült egy kérdés a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet helyes alkalmazásával kapcsolatban.

2828/2007/AL

Egy Írországban dolgozó cseh állampolgár miatt tett panaszt, hogy az ír adóhatóságok lefoglalták a Csehországban nyilvántartott autóját, mivel nem fizette be az ír gépjármű-regisztrációs adót. A panaszos szerint ez az adó valójában a behozatali adóval egyenértékű.

Az Európai Ombudsman javasolta a panaszosnak az ír ombudsman felkeresését, akinek a szolgálatai megerősítették, hogy a panaszos cseh nyelven is írhat nekik, amennyiben az angolul nehézségei vannak.

Az Európai Ombudsman ezenkívül arról tájékoztatta a panaszoszt, hogy amennyiben az ügyet nem sikerül nemzeti szinten megoldani, mérlegelheti a Bizottságnál való panasztétel lehetőségét. Az Európai Ombudsman emellett felhívta a figyelmet az importált használt autók utáni adókkal kapcsolatos megfelelő joggyakorlatra⁷.

2510/2007/BU

7

C-47/88 ügy, Bizottság kontra Dánia, EBHT [1990] I-4509, 10., 21. és 22. bekezdés.

A Bizottság és a portugál hatóságok intézkedéseire vonatkozó, folyamatban lévő vizsgálat

A panaszos 2001-ben Nazaré kikötőjében (Portugália középső része) létrehozott egy ivadékevelőt és tenyésztelepet kéthéjú kagylók számára. Néhány hónap elteltével a panaszos azt tapasztalta, hogy a kéthéjú kagylók halálozási aránya jelentősen megemelkedett. A kikötőben lévő víz elemzéséből kiderült, hogy bizonyos vegyületek, konkrétan a hajófenékfestékekben használt tributiltin magas koncentrációban van jelen. A panaszos szerint Portugáliában még mindig gyakran használnak hajófenékfestékeket a hajók és a halászbárkák testének bevonására, és a halászok a kikötői hatóság fennhatósága alá tartozó területen, illetve Portugália középső részének más kikötőiben ingyen juthatnak hozzá ehhez a festékhez.

Miután a portugál hatóságokhoz ez ügyben hiába fordult, a panaszos végül Portugália ellen tett panaszt a Bizottságnál. A panaszos szerint a Bizottság minden további intézkedés nélkül iktatta a panaszt a portugál hatóságok azon magyarázata alapján, miszerint Nazaré kikötőjének vizét lényegében nem tartják alkalmasnak kagylótenyésztésre.

A panaszos szerint a portugál hatóságoktól kapott engedélye kagylóikrák előállítására szól, és a víz, amelyben ezt a tevékenységet megkezdte, alkalmas erre a célra.

Az Európai Ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos annak a véleményének adott hangot, miszerint a portugál hatóságok nyilvánvalóan félretájékoztatták a Bizottságot. Azt állította, hogy a Bizottság nem szolgáltatott kellő indoklással arra nézve, hogy a portugál hatóságok magyarázatát miért találta kielégítőnek.

Az Európai Ombudsman felkérte a Bizottságot, hogy 2008. január 31-ig nyújtsa be véleményét. A portugál ombudsmant ugyancsak tájékoztatta a panaszról. Az Európai Ombudsman által továbbított információk alapján a portugál ombudsman úgy döntött, hogy vizsgálatot indít a portugál hatóságok intézkedéseinek ügyében, és erről a portugál főügyészt is tájékoztatta.

Az Európai Ombudsman és a portugál ombudsman szándékuk szerint folyamatosan tájékoztatják egymást vizsgálataik előrehaladásáról.

1618/2007/JF

Példák az Európai Bizottsághoz továbbított ügyekre

Egy bolgár állampolgár miatt tett panaszt az Európai Ombudsmannál, hogy Bulgáriában nem hajtották végre a 2002/22/EK irányelv 30. cikkét, amely a fogyasztókat feljogosítja meglévő mobiltelefonszámuk megtartására szolgáltatóváltás esetén, és hogy a Bizottság nem járt el az ügyben. Azt állította, hogy a Bizottságnak nyílt jogsértési eljárást kellene indítania.

A panaszos több bizottsági szolgálattal is kapcsolatban állt, amelyek tájékoztatták arról a lehetőségről, hogy az EK-Szerződés 226. cikke alapján jogsértési panaszt nyújthat be. Úgy tűnt azonban, hogy a panaszos ezt nem tette meg. Az Ombudsman ezért elfogadhatatlannak ítélte a Bizottság elleni panaszt, mivel a megfelelő előzetes közigazgatási lehetőségeket még nem merítették ki.

Az Ombudsman mindazonáltal megjegyezte, hogy a közösségi jog betartásának a tagállamok részéről történt elmulasztása esetén benyújtandó bizottsági formanyomtatvány bolgár nyelven még nem áll rendelkezésre. Ami a lényegi ügyet illeti, az Ombudsman ezért továbbította a panaszt a Bizottságnak, hogy azt kezelje Bulgária elleni jogsértési panaszként. Ezenkívül felkérte a Bizottságot, hogy tájékoztassa, mikor lesz elérhető a panaszbeadvány formanyomtatványának bolgár változata.

A Bizottság válaszában kifejtette, hogy az elektronikus hírközlésre vonatkozó EU-s szabályozási keretet átültető, az elektronikus hírközlésről szóló bolgár törvényt 2007. május 10-én fogadták el. Kijelentette, hogy meg fogja vizsgálni ezt a jogszabályt, és mérlegeli a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy biztosítsa az EU szabályozási keretének helyes végrehajtását. Megadta ezenkívül a panaszbeadvány formanyomtatványának bolgár változatához vezető linket, mivel időközben ez is elérhetővé vált.

1466/2007/VIK

Az Ombudsmanhoz 2006-ban a spanyol állampolgároktól több panasz is érkezett az Agreal gyógyszer gyártója ellen. A panaszosok állítása szerint a gyógyszer szedése után számos súlyos egészségügyi mellékhatás jelentkezett, így például fejfájástól, depressziótól és mozgásképtelenségtől szenvedtek. A panaszosok indítványozták a gyógyszer betiltását.

Mivel a Bizottság az az intézmény, amely az EU szintjén rendelkezik az ilyen ügyekben való fellépéshez szükséges jogi hatáskörökkel, az Ombudsman továbbította az ügyeket a Bizottsághoz. A Bizottság ezt követően tájékoztatta az Ombudsmant, hogy az Európai Gyógyszerügynökség (EMA) tanácsát kérte a tekintetben, hogy szükség van-e közösségi fellépésre. Az EMA 2007. júliusban bejelentette, hogy a Bizottságnak szóló ajánlása szerint valamennyi „veraliprid” hatóanyagot tartalmazó gyógyszert – köztük az Agrealt is – ki kellene vonni az európai piacról.

A Bizottság ezt követően határozatot fogadott el, amelyben előírta a tagállamoknak a „veraliprid” hatóanyagot tartalmazó gyógyszerek forgalomba hozatali engedélyének visszavonását, mivel a haszon-kockázat mérleget negatívnak találták.

1369/2006/JMA; 1698/2006/(BM)JMA; 1699/2006/(BM)JMA; 1700/2006/(BM)JMA; 1701/2006/(BM)JMA;
1751/2006/(BM)JMA; 2192/2006/JMA; 2318/2006/JMA; 3143/2006/JMA

Példa a SOLVIT-hoz továbbított ügyekre

A panaszos egy bolgár állampolgár volt, aki Bulgáriában szerzett orvosi diplomát. Miután Bulgária csatlakozott az EU-hoz, úgy döntött, hogy az orvostudományt Franciaországban kívánja tovább gyakorolni, ezért a diplomájára vonatkozóan megfelelőségi igazolást kért a bolgár Egészségügyi Minisztériumtól. A francia Nemzeti Orvostanács viszont visszautasította a megfelelőségi igazolást, mivel nem hivatkoztak benne a 93/16/EGK irányelvre. A bolgár hatóságok fenntartották, hogy az igazolás a szóban forgó hivatkozás nélkül is érvényes.

Az Ombudsman továbbította a panaszt a bolgár SOLVIT-központnak, amely nem sokkal később arról tájékoztatta az Ombudsmant, hogy az esetet sikeresen megoldották, és a panaszos részére olyan megfelelőségi igazolást adtak ki, amely immár Franciaországban is lehetővé teszi szakmája gyakorlását.

1698/2007/RT

Tanácsadás

1862 ügyben került sor tanácsadásra. Ebből 816 ügyben azt tanácsolták a panaszosoknak, hogy forduljanak nemzeti vagy regionális ombudsmanhoz, 109 esetben pedig azt, hogy nyújtsanak be petíciót az Európai Parlamenthez. 308 esetben azt ajánlották, hogy vegyék fel a kapcsolatot az Európai Bizottsággal. Ez utóbbi szám néhány olyan esetet is tartalmaz, amelyben a Bizottság elleni panaszt elfogadhatatlannak nyilvánították, mivel a panasz benyújtása előtt nem merítették ki a megfelelő közigazgatási lehetőségeket az intézménynél. 69 esetben javasolták a SOLVIT megkeresését, 766 panaszosnak pedig azt tanácsolták, hogy forduljon más szervekhez, főként a panaszra szakosodott ombudsmanokhoz vagy a tagállamok vitarendező szerveihez.

2.6. AZ OMBUDSMAN ELJÁRÁSAI

Az Ombudsmannak küldött valamennyi panaszbeadványt regisztrálják és visszaigazolják, általában a kézhezvételtől számított egy héten belül. Az átvételi elismervényben tájékoztatják a panaszost az eljárásról, továbbá megadnak egy hivatkozási számot, valamint annak a személynek a nevét és telefonszámát, aki foglalkozik a panaszbejelentéssel. A panaszt megvizsgálják, hogy megállapítsák a vizsgálat megindításának szükségességét, a panaszost pedig általában egy hónapon belül tájékoztatják a panasz elemzésének eredményéről.

Ha nem indítanak vizsgálatot, a panaszost tájékoztatják ennek okáról. A panaszt lehetőség szerint továbbítják, vagy megfelelő tanácsot adnak a panaszosnak arról, hogy melyik illetékes szervhez fordulhat.

Vizsgálat megindítása

Egy vizsgálat első lépéseként mindig továbbítják a panaszbeadványt az érintett intézményhez vagy szervhez, és felkérlik, hogy küldjön véleményt arról – rendes körülmények között három naptári hónapon belül – az Ombudsmannak. Az Európai Parlament és a Bizottság 2004-ben abban állapodott meg, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásával kapcsolatos panaszok tekintetében ennél rövidebb, két hónapos határidőt fogad el.

Tisztességes eljárás

A tisztességes eljárás elve megköveteli, hogy az Ombudsman panaszbeadványra vonatkozó határozatai ne vegyék figyelembe a panaszos vagy egy közösségi intézmény vagy szerv által benyújtott dokumentumokban található információkat, ha a másik félnek nincs alkalma betekinteni a dokumentumokba és véleményt nyilvánítani.

Az Ombudsman ezért a közösségi intézmény vagy szerv véleményét megküldi a panaszosnak, és felszólítja, hogy tegye meg észrevételeit. Ugyanezt az eljárást követik, ha a panaszbeadvánnyal kapcsolatban további vizsgálatokat kell folytatni.

Sem a Szerződés, sem az alapokmány nem rendelkezik az Ombudsman határozata ellen indítható fellebbezésről vagy más jogorvoslatról, a panaszbeadvány kezelését és kimenetelét illetően. A Szerződés 288. cikke alapján azonban az összes többi közösségi intézményhez és szervhez hasonlóan az Ombudsmanra is vonatkozik a kártérítési kereset. A közösségi bíróságokon elvileg lehetőség van ilyen keresetet indítani, azon feltételezés alapján, hogy az Ombudsman nem megfelelően kezelt egy panaszt.

Akták megtekintése és tanúk meghallgatása

Az Ombudsman alapokmányának 3.2. cikke előírja, hogy a közösségi intézmények és szervek kötelesek az Ombudsman rendelkezésére bocsátani minden általa kért információt, továbbá hozzáférést biztosítani számára az ügyre vonatkozó aktákhoz. A fenti kérés kizárólag megalapozott titoktartási okból utasítható el.

Az Ombudsman iratbetekintési joga lehetővé teszi, hogy megerősítse az érintett közösségi intézménytől vagy szervtől kapott információk teljességét és hitelességét. Ez tehát fontos garancia a panaszos és a nyilvánosság számára arra vonatkozóan, hogy az Ombudsman alapos és teljes vizsgálatot folytat le.

Az alapokmány 3.2. cikke azt is előírja, hogy a közösségi intézmények és szervek tisztviselői és egyéb alkalmazottai az Ombudsman kérésére tanúvallomást tegyenek.

2007-ben az Ombudsman 18 esetben élt az intézményi akták megtekintésére vonatkozó hatáskörével. A tanúk meghallgatásának jogával egy alkalommal élt.

Nyílt eljárás

Az Ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványokat nyilvánosan kezelik, kivéve, ha a panaszos bizalmas eljárást kér.

A végrehajtási rendelkezések 13. cikke előírja, hogy a panaszos jogosult betekinteni a saját ügyével kapcsolatos ombudsmani iratokba. A 14. cikk rendelkezik az Ombudsman birtokában lévő dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről, amire ugyanazok a feltételek és korlátozások

vonatkoznak, mint az 1049/2001/EK rendeletben megállapítottak.⁸ Ha azonban az Ombudsman az érintett intézmény vagy szerv iratait megvizsgálja vagy tanúvallomást vesz fel, a vizsgálat vagy meghallgatás során keletkezett, bizalmas információt tartalmazó dokumentumok vagy bizalmas információk sem a panaszos, sem a nyilvánosság számára nem hozzáférhetőek (13.3. és 14.2. cikk). A nyilvánosság kizárásának célja, hogy segítse az Ombudsmant vizsgálati hatáskörének gyakorlásában.

2.7. A VIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

Egy vizsgálat során a panaszos tájékoztatást kap minden egyes új lépésről. Amikor az Ombudsman úgy határoz, hogy lezárja a vizsgálatot, tájékoztatja a panaszost a vizsgálat eredményéről és következtetéseiről. Az Ombudsman határozatai jogilag nem kötelezőek, és nem származnak belőlük jogilag érvényesíthető jogok vagy kötelezettségek sem a panaszos, sem az érintett intézmény vagy szerv részére.

2007-ben az Ombudsman 348 vizsgálatot zárt le, amelyek közül 341 panaszbeadványhoz kapcsolódott, hetet pedig hivatalból indított.

Ha egy vizsgálat egynél több váddal vagy kijelentéssel foglalkozik, ezek az Ombudsman részéről több különböző megállapítást eredményezhetnek.

Hivatali visszásság hiánya

2007-ben 95 ügyet, köztük három hivatalból indított vizsgálatot zártak le azzal a megállapítással, hogy nem történt hivatali visszásság. Ez nem feltétlenül jelent negatív eredményt a panaszos számára, mert legalább részletes magyarázatot kap az érintett intézmény vagy szerv ténykedésével kapcsolatban. Emellett, még ha az Ombudsman nem is talál hivatali visszásságot, az intézmény vagy szerv számára felvethet egy lehetőséget arra, hogy a jövőben javítsa ügyintézésének minőségét. Ilyen esetekben az Ombudsman további észrevételeket tesz.

Az intézmények által rendezett ügyek és békés megoldások

Az Ombudsman lehetőség szerint igyekszik mindent egybevetve pozitív, a panaszos és az érintett intézmény számára egyaránt meglegedést nyújtó eredményre jutni. A közösségi intézmények együttműködése elengedhetetlen az ilyen eredmények eléréséhez, amelyekkel javítható a viszony az intézmények és a polgárok között, ezenkívül elkerülhető a drága és időigényes pereskedés.

2007-ben 129 ügyet zárt le maga az intézmény vagy szerv az Ombudsmannak benyújtott panaszt követően. Ebből 93 esetben az Ombudsman közbenjárásával sikerült gyorsan választ szerezni a megválaszolatlan levelekre (lásd az 1998. évi éves jelentés 2.9. szakaszát az ilyen esetekben alkalmazott eljárás részleteiről). Az Ombudsman célja ilyen esetekben a probléma gyors megoldása, mivel ez alternatívát jelenthet az esetleges hivatali visszásság szokásos vizsgálatának elindításához képest. 2007-ben az eljárást három ügyben (723/2007/MHZ, 1624/2007/JMA, 2201/2007/JMA) szintén sikerrel használták annak érdekében, hogy segítsék a Bizottságot az ügy rendezésében, a korábbi válaszána kiegészítése révén.

⁸

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréstről (HL 2001. L 145., 43. o.).

Egy irányelv alkalmazási körének magyarázata

A panaszos, egy Spanyolországban élő spanyol állampolgár arra kérte a Bizottságot, hogy lépjen fel az egyesült királysági és az észt hatóságok ellen, mivel belorusz állampolgárságú feleségétől vízum megszerzését követelték az említett országok felkeresése előtt. A panaszos szerint a vízumkövetelmények sértik a 2004/38/EK irányelvet⁹ (a továbbiakban: az irányelv). A Bizottság válaszában elmagyarázta, hogy a panaszos felesége nem jogosult az irányelv 5. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseiből származó előnyökre, amelyek szerint a harmadik országok „tartózkodási kártyával” rendelkező állampolgárai mentesülnek az EU-tagállamok vízumkövetelményei alól.

A panaszos ismét írt a Bizottságnak, azzal érvelve, hogy az irányelv szerinte az EK valamennyi állampolgárára és családtagjaikra vonatkozik, a felesége pedig rendelkezik tartózkodási engedéllyel. A Bizottság második válaszában hangsúlyozta, hogy az irányelv 5. cikkének (2) bekezdése nem vonatkozik a panaszos feleségére, mivel a tartózkodási engedélye nem azonos az irányelv 10. cikkében előírt „tartózkodási kártyával”, hanem az a spanyol jog szerint kiadott és kizárólag a spanyol jog hatálya alá tartozó engedély.

Az Ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos azt állította, hogy a Bizottság álláspontja ellentétes az irányelvvel.

Az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság válaszai jogi szempontból helyesek voltak, de a megfogalmazásuk lehetett volna könnyebben értelmezhető. A Bizottság szolgálatai beleegyeztek abba, hogy még egy választ küldjenek a panaszosnak. Ebben a kiegészítő válaszban elmagyarázták, hogy az irányelvet azokra az uniós polgárokra kell alkalmazni, akik olyan tagállamba költöznek, vagy olyan tagállamban tartózkodnak, amelynek nem állampolgárai, valamint az őket kísérő vagy hozzájuk csatlakozó családtagjaikra. Az irányelv ezért nem vonatkozik a saját tagállamukban tartózkodó polgárokra vagy a családtagjaikra. A Bizottság válaszában ezenkívül közölte a „tartózkodási kártya” fogalmának világos meghatározását, és bemutatta az irányelv más rendelkezéseivel való viszonyát. A válaszban szemléltetésképpen néhány példát is közölt. A Bizottság végezetül rámutatott, hogy az irányelv 5. cikke (2) bekezdésének megfogalmazása elönytelen azon EU-s polgárok családtagjai számára, akik nem éltek a szabad mozgáshoz való jogukkal, az irányelv viszont csak jogalkotási folyamattal módosítható.

Az Ombudsman úgy vélte, hogy a kiegészítő válasz elegendő volt az ügy rendezéséhez. Tekintettel a Bizottság válaszában utolsó pontjára, az Ombudsman az Európai Parlamentet is tájékoztatta az ügyről.

2201/2007/JMA

Amint az a 2006-os éves jelentésben szerepelt (lásd a 3297/2006/BU és 3684/2006/BU panaszról szóló összefoglalót), az Ombudsman az érintett intézmény vagy szerv beleegyezésével és együttműködésével az informálisabb eljárásokat is egyre szélesebb körben alkalmazza, hogy segítse a problémák rugalmas rendezését. Az alábbiakban szerepel egy példa a Bizottság ilyen jellegű bevonására. A Tanács szintén kijelölt egy személyt a titkárságán, akivel az Ombudsman szolgálatai felvehetik a kapcsolatot, hogy informális eljárások útján találjanak megoldást.

A Schuman-nyilatkozatból hiányzó szövegrész

Egy francia professzor amiatt tett panaszt, hogy az afrikai kontinens fejlesztésének fontosságával kapcsolatos fordulat az Európa weboldalon szereplő Schuman-nyilatkozat valamennyi nyelvi változatából kimaradt, a francia kivételével. Az Ombudsman megkeresése után két nappal a Bizottság szolgálatai írásban fordultak a panaszoshoz, és elmagyarázták, hogy a hiányos változatokat az eredeti weboldallal vették át, amely több mint egy évtizeddel korábbi, a fordulat kihagyása pedig feltehetőleg technikai hiba következménye. Vállalták, hogy pótolják a hiányzó fordulatot, amint a fordítási szolgálat elvégzi az ehhez szükséges munkát.

Az Ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság válaszával az ügy rendeződött, ugyanakkor tájékoztatta a panaszost, hogy amennyiben nincs megelégedve a Bizottság lépéseivel, új panaszt tehet. Az Ombudsman emellett köszönetet mondott a bizottsági szolgálatoknak a gyors megoldás érdekében tett készséges, hatékony intézkedésért.

2650/2007/FOR

⁹

Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 2004/38/EK irányelve az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról (HL 2004. L 158., 77. o.).

Ha egy vizsgálat során hivatali visszasságot állapítanak meg, az Ombudsman lehetőség szerint törekszik a békés megoldásra. Az év folyamán öt ügyet zártak le a békés megoldás elérését követően. 2007 végén 31 békés megoldásra irányuló javaslat még mindig vizsgálat tárgyát képezte.

Néha békés megoldás születhet azáltal, hogy az adott intézmény vagy szerv jóvátételt ajánl fel a panaszosnak. Minden ilyen ajánlat *ex gratia* történik: vagyis jogi felelősség elismerése és precedens teremtése nélkül.

Az Ombudsman által elért békés megoldások példái e jelentés 3.3. szakaszában találhatók.

Kritikai észrevételek és ajánlástervezetek

Ha nincs lehetőség békés megoldásra, illetve ha ezt a megoldást nem sikerül elérni, az Ombudsman vagy az érintett intézményhez vagy szervhez intézett kritikai észrevétellel, vagy ajánlástervezettel zárhatja le az ügyet.

Az Ombudsman általában akkor tesz kritikai észrevételt, ha (i) az érintett intézménynek már nem áll módjában a hivatali visszasságot megváltoztatni, vagy (ii) a hivatali visszasság nem jár általános következményekkel, ezért (iii) az Ombudsman részéről további intézkedésre nincs szükség. Kritikai észrevétel készül akkor is, ha az Ombudsman úgy ítéli meg, hogy az ajánlástervezet nem szolgál hasznos célt, vagy ha a Parlamentnek szóló külön jelentés benyújtása nem megfelelő olyan eset kapcsán, ahol az érintett intézmény vagy szerv nem fogadja el az ajánlástervezetet.

A kritikai észrevétel megerősíti a panaszost abban, hogy panasza indokolt volt, és jelzi az adott intézménynek vagy szervnek, hogy mivel kapcsolatban járt el helytelenül, ezzel elősegítve a hivatali visszasságok elkerülését a jövőben. 2007-ben az Ombudsman 55 vizsgálatot zárt le kritikai észrevétellel. Ezen ügyek teljes felsorolása a D. mellékletben található.

2007 folyamán az Ombudsman vizsgálatot folytatott az összes, 2006-ban tett kritikai és további észrevételnek az érintett intézmények részéről való nyomon követésével kapcsolatban. Az Ombudsman azt tervezi, hogy ezt a folyamatot évente elvégzi, és tájékoztatja a nyilvánosságot a megállapításairól.

Olyan esetekben, amikor az Ombudsman részéről szükségesnek tűnik az utólagos nyomon követés, azaz ha az érintett intézmény még megszüntetheti a hivatali visszasságot, vagy ha a hivatali visszasság különösen súlyos vagy általános következményekkel jár, az Ombudsman általános ajánlástervezetet készít az érintett intézménynek vagy szervnek. Az Ombudsman alapokmánya 3.6. cikkének értelmében az intézménynek vagy szervnek három hónapon belül kell részletes véleményt küldenie. 2007 során nyolc ajánlástervezet született. További hét, 2006-os ajánlástervezet 2007-ben vezetett határozatokhoz. Három ügyet zártak le az év során úgy, hogy az ajánlástervezetet az intézmény elfogadta. Egy eset az Európai Parlamentnek benyújtott külön jelentést eredményezett. Öt másik esetet más okok miatt zártak le. 2007 végén nyolc ajánlástervezet még mindig vizsgálat tárgyát képezte, köztük egy 2004-es és egy 2006-os is.

Külön jelentések az Európai Parlament részére

Ha egy közösségi intézmény vagy szerv nem válaszol megfelelően egy ajánlástervezetre, az Ombudsman külön jelentést küldhet az Európai Parlamentnek. A külön jelentés ajánlásokat is tartalmazhat.

Amint azt az Európai Ombudsman 1998. évi éves jelentésében hangsúlyozták, az Ombudsman munkája szempontjából felbecsülhetetlen értékű lehetőséget jelent az, hogy külön jelentést nyújthat be az Európai Parlament részére.

Az Európai Parlamentnek elküldött külön jelentés az utolsó érdemi lépés, amelyet az Ombudsman egy ügygel kapcsolatban tehet, mivel az állásfoglalások elfogadása és a Parlament hatáskörének gyakorlása az intézmény politikai megítélésének kérdése. Az Ombudsman természetesen minden

olyan információt vagy támogatást megad, amelyre a Parlamentnek a külön jelentéssel kapcsolatban szüksége van.

Az Európai Parlament eljárási szabályzata szerint a Petíciós Bizottság feladata a Parlament és az Ombudsman közötti kapcsolattartás. A Petíciós Bizottság 2005. október 12-i ülésén az Ombudsman a Parlament eljárási szabályzatának 195. cikke (3) bekezdésével összhangban kötelezettséget vállalt arra, hogy saját kezdeményezésére megjelenik a bizottság előtt, amikor a Parlamentnek külön jelentést nyújt be.

2007-ben egy külön jelentést nyújtottak be a Parlamentnek. Ez a 3453/2005/GG ügyre vonatkozott, amelyben az Ombudsman bírálta a Bizottságot, amiért nem foglalkozott egy, az európai munkaidő-irányelvre vonatkozó panasszal.

2.8. A 2007. ÉVI ÜGYEKET LEZÁRÓ HATÁROZATOK

Az eseteket lezáró határozatokat általában az Ombudsman weboldalán teszik közzé (<http://www.ombudsman.europa.eu>) angolul és a panaszos nyelvén, amennyiben az nem az angol. A 3. fejezet 50. vizsgálatot lezáró határozat összefoglalását tartalmazza. Az összefoglalásokból kiderül, hogy a 2007-ben vizsgálat lezárásaként hozott, összesen 348 határozat mely témákkal és mely közösségi intézményekkel és szervekkel foglalkozott, továbbá hogy mi indokolta a vizsgálatok lezárását. A tartalomjegyzékben az ügyek az ügyszámok, az érintett közösségi hatáskör területének vonatkozásában megnevezett témakörök, valamint a panaszos által állított hivatali visszasság típusa alapján csoportosítva szerepelnek.

A 2. fejezet e szakaszának hátralévő része a határozatok leglényegesebb jogi és ténybeli megállapításait elemzi. Ez a rész a vizsgálatok fő tárgyköreinek tematikus osztályozása szerint épül fel, öt fő kategória köré rendezve:

- nyilvánosság (a dokumentumokhoz és az információkhoz való hozzáférés) és adatvédelem;
- az Európai Bizottság mint a Szerződés őre;
- ajánlati felhívások, szerződések és támogatások;
- személyzeti ügyek, ideértve a személyzetfelvételt is;
- egyéb ügyek.

Meg kell jegyezni, hogy a fenti kategóriák között jelentős átfedés van. Például a nyilvánosság kérdését gyakran a személyzetfelvétellel vagy az Európai Bizottságnak a Szerződés őreként meglévő szerepével kapcsolatos panaszokban vetik fel.

Nyilvánosság, nyilvános hozzáférés és a személyes adatok védelme

A 2007-ben kivizsgált állítások nagy százalékban (28 %) a nyilvánosság hiányára vonatkoztak. Az Európai Unióról szóló szerződés 1. cikke szerint az Unió határozatait „a lehető legnyilvánosabban” kell meghozni, az EK-Szerződés 255. cikke pedig az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való hozzáférésről rendelkezik. Ezt a jogot az 1049/2001/EK rendelet¹⁰ szabályozza. Az Ombudsman által 1996-ban és 1999-ben hivatalból indított vizsgálatokat követően több más közösségi intézmény és szerv is szabályokat fogadott el a dokumentumokhoz való hozzáférésről.

¹⁰

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL 2001. L 145., 43. o.).

Dokumentumokhoz és információkhoz való hozzáférés

Az 1049/2001/EK rendelet jogorvoslati lehetőséget kínál a kérelmezők számára: az EK-Szerződés 230. cikke szerinti bírósági eljárás keretében vagy az Ombudsmannál tett panasz formájában is megtámadható a hozzáférés megtagadása. 2007-ben az Ombudsman tizenegy, az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására vonatkozó panasz vizsgálatát zárta le; ezekből nyolc a Bizottság, kettő az OLAF és egy a Tanács ellen irányult.

Egy vizsgálat zárult le az Európai Beruházási Bank elleni panasz ügyében, amely a dokumentumokhoz való, a bank saját szabályai szerinti hozzáférésre vonatkozott.

A fenti ügyek közül nyolc összefoglalása megtalálható a 3. fejezetben.

A **3697/2006/PB** ügyben az Ombudsman azt állapította meg, hogy az 1049/2001/EK rendelet szerinti megerősítő kérelem megválaszolására vonatkozó határidő meghosszabbításához adandó „részletes indoklás” követelménye nem tekinthető teljesítettnek pusztán arra hivatkozva, hogy más bizottsági szolgálatokkal is konzultálni kell. Ezenkívül kijelentette, hogy a Bizottságnak úgy kellene megszerveznie adminisztratív szolgálatait, hogy biztosítsa, hogy a hozzáférés iránti kérelmeket legkésőbb a kézhezvételük utáni első munkanapon nyilvántartásba vegyék.

A **668/2007/MHZ** ügyben az Ombudsman amiatt bírálta a Bizottságot, hogy 2005-ben több mint nyolc hónapot késett az 1049/2001/EK rendelet működéséről szóló éves jelentésének kiadásával. Az Ombudsman arra hívta fel a figyelmet, hogy a jelentések kiadása az európai polgárok felé való elszámoltathatóság és a velük folytatott kommunikáció egyik fontos mechanizmusa.

Az Ombudsman három olyan üggyel foglalkozott, amelyek a nyilvános hozzáférés alóli kivételekre vonatkoztak.

Az **1844/2005/GG** ügyben az Ombudsman annak a véleményének adott hangot, hogy a közzététel vélt kockázataira való általános utalás a belső döntéshozatali eljárás szempontjából nem elegendő ahhoz, hogy indokolja az 1049/2001/EK rendelet 4. cikke (3) bekezdése második albekezdésének¹¹ alkalmazását. Bár a Bizottság a konkrét dokumentumokra vonatkozó érveket hozott elő, az Ombudsman a dokumentum vizsgálata után úgy vélte, hogy a Bizottság nem bizonyította be, hogy a közzététel súlyosan veszélyeztetné a Bizottság döntéshozatali folyamatát.

A **3269/2005/TN** ügyben az Ombudsman úgy vélekedett, hogy a rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja (a személyiség és a magánszemély becsületének védelme) nem igazolja a Bizottság azon döntését, hogy az iparági lobbisták nevét üresen hagyta egy dokumentumban. Az Ombudsman ezen álláspont kialakításában az Európai Adatvédelmi Biztos által kiadott, a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről és az adatvédelemről szóló háttér-dokumentumra támaszkodott, és az ügyről az Adatvédelmi Biztossal is konzultált. Az Ombudsman ezenkívül a **2740/2006/TN** ügyben hangsúlyozta a lobbitevékenységek átláthatóságának szükségességét.

A **948/2006/BU** ügyben az Ombudsman elismerte, hogy az Európai Beruházási Bank kettős szerepe – egyrészt mint banki intézményé, másrészt mint közösségi szervé – tükröződik a banki titoktartás szakmai kötelezettsége tekintetében a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó szabályzatának rendelkezéseiben. Az Ombudsman azt is megjegyezte, hogy az EBB-t az 1376/2006/EK¹² rendelet is kötelezi, amely az aarhusi egyezményt alkalmazza a közösségi intézményekre és szervekre. Az említett rendelet azonban a panaszos hozzáférés iránti kérésének idején még nem volt hatályban.

¹¹

„Az érintett intézményen belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott, állásfoglalásokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférést meg kell tagadni a döntés meghozatalát követően is, amennyiben a dokumentum közzététele az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik.”

¹²

Az Európai Parlament és a Tanács 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK rendelete a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról (HL 2006. L 264., 13. o.).

Az 1049/2001/EK rendelet 11. cikke előírja, hogy minden intézménynek nyilvános hozzáférést kell biztosítania a dokumentumok nyilvántartásához, amelybe haladéktalanul fel kell venni a dokumentumokra való hivatkozásokat. A 2350/2005/GG ügyben az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy ameddig nincs könnyen hozzáférhető, illetve kellőképpen teljes nyilvántartás, az EU intézményeinek fel kell készülniük arra, hogy kérésre ad hoc listákat biztosítsanak a polgárok részére, még ha ez a felkészülés jelentős terhet is jelent.

Az 1049/2001/EK rendelet elektronikus adatbázisokra való alkalmazása technikai és jogi problémákat egyaránt felvet. Az 1693/2005/PB ügyben a Bizottság azzal érvelt, hogy a tagállamok által közölt számviteli információk nem állnak rendelkezésre egy vagy több dokumentum formájában, mivel az információkat tartalmazó jelentéseket betöltötték egy adatbázisba, ezért ilyen formában már nem is léteznek. A Bizottság ilyen esetekben azt a módszert alkalmazta, hogy a rutin lekérdező műveletek eredményeit dokumentumként kezelte. A panaszos által kért tájékoztatás azonban a Bizottság szerint az adatbázis bonyolult átprogramozását tette volna szükségessé. Noha a Bizottság hozzáállását nem tartotta kielégítőnek, az Ombudsman nem foglalkozott tovább a kérdéssel, mivel a felmerülő új, összetett jogi kérdéseket általános szempontból a közösségi jogalkotó vizsgálhatja meg az 1049/2001/EK rendelet meghirdetett reformja keretében.

A 2370/2005/OV ügyben az Európai Gyógyszerügynökség (EMA) beleegyezett abba, hogy a panaszos által felvetett három kérdésre válaszul tájékoztatást adjon.

Adatvédelem

Két határozat született olyan panaszok ügyében, amelyek többek között a panaszosok adatvédelmi jogával kapcsolatos kérdéseket vetettek fel.

A 452/2005/BU ügy egy bizottsági képviselő vezetői pozíciójára jelentkezők nevének jogosulatlan közzétételére vonatkozott. Az Európai Adatvédelmi Biztos tájékoztatta az Ombudsmant az ügyben folytatott saját vizsgálatairól. Az Ombudsmanhoz intézett véleményében a Bizottság kijelentette, hogy képtelen volt azonosítani a kiszivárogtatás forrását, mivel nem tudta megállapítani, mely személyeknek volt hozzáférése a szóban forgó személyes adatokhoz. Az Ombudsman kritikai észrevételt tett, jelezve, hogy ez nem összeegyeztethető a Bizottság 45/2001/EK rendelet¹³ szerinti kötelezettségeivel.

A 183/2006/MF ügy az Europolnak a panaszos az iránti érdeklődésére adott válaszára vonatkozott, hogy milyen információkat tárolnak róla. Az Ombudsman határozata nyitva hagyta az Europol-egyezmény alapján létrehozott fellebbviteli bizottság és az EK-Szerződés 195. cikke szerint betöltött saját szerepe közötti viszony általános kérdését. Ebben az egyedi esetben a panaszos nem adott olyan konkrét információt, amely alátámasztotta volna az Europol határozatával szembeni vádját. Ráadásul a fellebbviteli bizottság a panaszos fellebbezésére adott válaszában kijavította a hibát és elnézést kért érte.

2007 folyamán az Ombudsman a 2006. november 30-án aláírt egyetértési nyilatkozat értelmében nyolc ügyben lépett kapcsolatba az Európai Adatvédelmi Biztossal. Ezek közül hat ügyben az Ombudsman vizsgálata 2007 végén még folyamatban volt. A másik két, 2007-ben lezárt ügyet a fentiekben már említettük (452/2005/BU és 3269/2005/TN).

A Bizottság mint a „Szerződés őre”

A jogállamiság az Európai Unió alapelveinek egyike. A Bizottság legfontosabb feladata az, hogy a Szerződés őre legyen¹⁴. Az EK-Szerződés 226. cikke olyan általános eljárást hoz létre, amely szerint a

¹³

Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL 2001. L 8., 1. o.).

¹⁴

Az EK-Szerződés 211. cikke előírja, hogy a Bizottság „gondoskodik e szerződés rendelkezéseinek és az e szerződés alapján az intézmények által hozott rendelkezéseknek az alkalmazásáról”.

Bizottság kivizsgálhatja és a Bíróság elé utalhatja a közösségi jog tagállamok által történő esetleges megsértésének eseteit. A Bizottság hivatalból, panaszok alapján vagy az Európai Parlamenttől az EK-Szerződés 194. cikke szerint a Parlamenthez beérkező petíciók megvizsgálására vonatkozóan kapott felkéréseknek eleget téve kezdeményezhet vizsgálatokat. A konkrét ügyekkel, például a törvénytelen állami támogatásokkal kapcsolatban más eljárásokat kell alkalmazni.

Az Európai Ombudsman megbízatásán kívül eső panaszok gyakran a közösségi jog tagállamok által történő állítólagos megsértésére vonatkoznak. Ilyen esetben sokszor az Ombudsmanok Európai Hálózatának egy másik tagja a legmegfelelőbb szerv az ügy kezelésére. Egyes esetekben azonban az Ombudsman helyénvalónak ítéli a panasz továbbítását a Bizottsághoz. A 2.5. szakaszban mindkét megközelítésre van példa.

Az Ombudsman fogadja és kezeli a Bizottság mint a „Szerződés őre” ellen irányuló panaszokat. Amikor az Ombudsman vizsgálatot indít egy ilyen panasz ügyében, szükség esetén mindig nagyon gondosan tisztázza a panaszos felé, hogy vizsgálatában azzal nem fog foglalkozni, hogy történt-e jogsértés, mivel az Európai Ombudsman hatásköre nem terjed ki a tagállami hatóságok intézkedéseinek vizsgálatára.

A 3. fejezet hat olyan határozat összefoglalását tartalmazza, amelyek azt szemléltetik, hogy az Ombudsman hogyan kezeli a Bizottság mint „a Szerződés őre” ellen benyújtott panaszokat.

A Bizottságnak a panaszossal kapcsolatban meglévő eljárási kötelezettségeit illetően az Ombudsman fő hivatkozási pontja egy 2002. évi bizottsági közlemény¹⁵, amelyet az Ombudsmantól érkezett kritikára válaszolva adtak ki. A közlemény általános szabályként azt állapítja meg, hogy a panasz főtítkárságon történő nyilvántartásba vételétől számított legfeljebb egy éven belül a bizottsági részlegek kivizsgálják a panaszokat annak eldöntése érdekében, hogy hivatalos értesítést adjanak ki vagy lezárják az ügyet. A közlemény 3. pontja meghatározza azokat a körülményeket, amelyek esetén a főtítkárságnak nincs joga a levelezést panaszbeadványként nyilvántartásba venni, és előírja, hogy erről a panaszost rendes levelezés útján tájékoztatni kell. A 446/2007/WP ügyben az Ombudsman hangsúlyozta ez utóbbi rendelkezés helyes alkalmazásának fontosságát.

A 3453/2005/GG ügy arról szólt, hogy a Bizottság hogyan kezelt egy, a munkaidő-irányelv betartásának elmulasztásával kapcsolatos panaszt. Az Európai Parlamentnek küldött külön jelentésében az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság elvitathatatlan mérlegelési jogköre a közösségi jog tagállamok általi állítólagos megsértéseivel kapcsolatos ügyekben nem jogosítja fel arra, hogy határozatlan időre elhalassza a döntést egy panasz ügyében, arra hivatkozva, hogy az alkalmazandó jogszabályt a jövőben valamikor módosíthatják. Az Ombudsman a 962/2006/OV ügyben szintén hangsúlyozta, hogy a Bizottság mérlegelési jogköre a jogsértési panaszok vizsgálatakor nem szünteti meg annak az általános elvnek az alkalmazhatóságát, miszerint a határozatokat ésszerű időn belül kell meghozni.

Egy regionális ombudsman továbbított egy panaszt, amely szerint a Bizottság nem válaszolt megfelelően a regionális jog bizonyos rendelkezéseinek a közösségi joggal való összhangjára vonatkozó megkeresésekre (3386/2005/WP ügy). A Bizottság az Európai Ombudsman vizsgálatának keretében részletes magyarázattal szolgált, és ezzel eleget tett a panaszos elvárásainak.

Két panasz is foglalkozott azzal, hogy milyen viszonyban áll egymással a nemzeti hatóságok szerepe és a Bizottság szerepe a közösségi környezetvédelmi jog alkalmazásának biztosításában és a panaszok kezelésében. A 3660/2004/PB ügyben az Ombudsman azt állapította meg, hogy a Bizottság ésszerű magyarázatot adott az élőhelyekről szóló irányelv¹⁶ és a hulladékokról szóló irányelv¹⁷ végrehajtásával kapcsolatban betöltött stratégiai szerepére. A 2725/2004/(PB)ID ügyben

¹⁵ Közlemény az Európai Parlament és az Európai Ombudsman részére a közösségi jog megsértése tekintetében a panaszossal való viszonyról (HL 2002. C 244., 5. o.).

¹⁶ A Tanács 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL 1992. L 206., 7. o.).

¹⁷ A Tanács 1975. július 15-i irányelve a hulladékokról (HL 1975. L 194., 39. o.).

az Ombudsman saját szerepét is tisztázta a Bizottság elleni, a 85/337/EGK irányelv¹⁸ szerinti környezetvédelmi hatásvizsgálatra vonatkozó panaszok kivizsgálásában.

Az **1166/2006/WP** ügyben az Ombudsman megállapította, hogy a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésről szóló EU-jogról még mindig főként kormányközi eljárások keretében döntenek, így a Bizottság fellépési lehetőségei meglehetősen behatároltak. A Bizottság részéről azt az érvet is ésszerűnek fogadta el, miszerint nem volt szükség a konkrét ügy további folytatására, mivel az olasz bíróságok körében most már általánosan elfogadott a kétszeres büntetés tilalmának elve, amely megtiltja, hogy az intézmény kétszer indítson bírósági eljárást ugyanazon kereseti jogalap miatt.

A **943/2006/MHZ** ügyben az Ombudsman nem állapított meg hivatali visszasságot a Bizottság vizsgálatában, amely bizonyos lábbelik behozatalaira vonatkozó, ideiglenes dömpingellenes intézkedések elfogadásához vezetett. Az Ombudsman határozatában arra is rámutatott, hogy az összetett gazdasági kérdésekkel kapcsolatos ügyekben korlátozott felülvizsgálati jogkörrel rendelkezik.

Ajánlati felhívások, szerződések¹⁹ és támogatások

Az Ombudsman szerződések és támogatások odaítélésére, oda nem ítélésére, illetve az ezzel kapcsolatos ügyintézésre vonatkozó panaszokkal is foglalkozik. Amennyiben azonban egy szerződés esetleges megszegésének kérdése merül fel, az Ombudsman vizsgálatát arra a kérdésre korlátozza, hogy a közösségi intézmény vagy szerv következetes és ésszerű módon igazolta-e tevékenységeinek jogalapját, illetve hogy véleménye szerint miért igazolt a szerződéssel kapcsolatos álláspontja.

A 3. fejezetben nyolc olyan határozat összefoglalása található, amelyek azt mutatják be, hogyan kezeli az Ombudsman az ilyen panaszokat.

Ezek közül négy ügy ajánlati felhívásokra vonatkozott. A **3693/2005/ID** ügyben az Ombudsman a pályázókkal szembeni egyenlő elbánás elvét és a pályázati eljárások átláthatóságával kapcsolatos kötelezettséget mérlegelte. Ebben a konkrét esetben a Bizottság nem adott megfelelő indoklást a pályázat elutasítására, ugyanakkor az Ombudsman nem tudta elfogadni a panaszos által követelt jóvátételt, mivel a szóban forgó szerződéseket már odaítélték, aláírták és végrehajtásuk is folyamatban volt. Három másik ügy a panaszosok szempontjából kielégítő eredményre vezetett. Az **1858/2005/BB** és az **1859/2005/BB** ügyben a korábbi Rasszizmus és Idegengyűlölet Európai Megfigyelőközpontja (EUMC) elfogadta a békés megoldást, amelynek értelmében pontosabb tájékoztatást nyújtott egy sikertelen pályázónak arra vonatkozóan, hogy ajánlata hogyan viszonyul a nyertes szervezet ajánlatához. A **2633/2006/WP** ügyben a Bizottság felülvizsgálta egy fordítási szolgáltatásra vonatkozó ajánlat minőségéről szóló értékelését, és a panaszosnak keretszerződést ajánlott fel.

Három, a Bizottsággal folytatott pénzügyi vitát is tartalmazó ügy szintén kielégítő módon rendeződött. A **3495/2006/GG** és az **1471/2007/(CC)/RT** ügyben a Bizottság sürgősen kifizette a panaszosok – az első esetben egy német egyetem, a másodikban egy francia tanácsadó cég – által követelt további összegeket. A **2577/2004/OV** ügyben a Bizottság elfogadta az Ombudsman békés megoldásra irányuló javaslatát, és csökkentette az ajánlattevőtől behajtani kívánt összeget. A **2468/2004/OV** ügyben a Bizottság zárolta a panaszos cégének járó kifizetést, és felvette nevét a korai előrejelző rendszerébe (EWS). Az Ombudsman a zárt kifizetés összegét tekintve nem állapított meg hivatali visszasságot, viszont bírálta a Bizottságot amiatt, hogy a cég nevét továbbra is fenntartotta az EWS listáján.

¹⁸

A Tanács 1985. június 27-i 85/337/EGK irányelve az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL 1985. L 175., 40. o.).

¹⁹

A munkaszerződésekre vonatkozó panaszokkal a „Személyzeti ügyek” szakasz foglalkozik.

Személyzeti ügyek

A 3. fejezet nyolc, személyzeti ügyre vonatkozó panaszról született határozat összefoglalását tartalmazza, szemléltetve az e cím alatt szereplő panaszok széles körét. Ezek közül öt a felvételi eljárásokra vonatkozott, kettő az intézmények és szervek irányában fennálló munkaviszonyra, egy pedig egy gyakornoki jelentkezésre. Az esetek közül itt négyet említünk meg.

A **3346/2004/ELB** ügy az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) által bevezetett követelményre vonatkozott, amelynek értelmében a jelentkezőknek online kellett regisztrálniuk és kommunikálniuk a hivatallal. Az Ombudsman elfogadta az EPSO által a követelményhez adott általános indoklást, de azt javasolta, hogy készüljön fel a kivétel iránti, megfelelően indokolt kérések mérlegelésére is. Az EPSO – voltaképpen a saját igazgatási kényelmére hivatkozva – elutasította az ajánlástervezetet. A **3114/2005/MHZ** ügyben az Ombudsman bírálta az Unió 2004. évi bővítése után az EPSO által szervezett nyílt versenyvizsgákon bevezetett nyelvi követelményeket.

A **3278/2004/ELB** ügyről hozott határozatban üdvözölte az Európai Parlament az irányú kötelezettségvállalását, hogy felülvizsgálja a szoptató anyák versenyvizsgákon való részvételének feltételeit, és kérte a Parlamentet, hogy biztosítsa az érintett versengő érdekek és elvek körültekintő, méltányos összeegyeztetését a vonatkozó szabályokban, a jelöltekkel szembeni egyenlő bánásmód elvét is beleértve. A **2825/2004/OV** ügyben az Ombudsman nem állapított meg hivatali visszasságot az Európai Parlament részéről a tekintetben, hogy az egyik tagállamban a Parlament tájékoztatási irodáját vezető személy kinevezése állítólag politikai befolyás alatt történt.

A fentiekén kívül az Európai Bizottságnál dolgozó, fogyatékkal élő személyek integrációja ügyében hivatalból indított vizsgálat (**OI/3/2003/JMA**) részben foglalkoztatási kérdésekkel is foglalkozott, és számos idetartozó területen vette számba az elért előrehaladást.

Egyéb ügyek

A 3. fejezet több olyan összefoglalást is tartalmaz, amelyek nem sorolhatók be az előző szakaszokban tárgyalt kategóriákba. Ezek közül itt hat esetet említünk meg.

Az Ombudsman három, Bizottság elleni panasszal foglalkozott a tájékoztatás pontosságával kapcsolatban, amelyek közül kettő (**1475/2005/(IP)GG** és **1476/2005/(BB)GG**) a légi utasok jogairól szóló tájékoztató anyagokra vonatkozott. Az Ombudsman arra a megállapításra jutott, hogy a panaszosok által bírált állítások némelyike valóban helytelen és félrevezető volt. A Bizottság elfogadta az anyag kijavításáról szóló ajánlástervezetet. A **2403/2006/(WP)BEH** ügyben, amely egy bizottsági weboldalon megjelent, állítólag helytelen információról szólt, az Ombudsman nem állapított meg hivatali visszasságot. Hangsúlyozta, hogy a helyes és pontos tájékoztatás kötelezettsége nem akadályozza meg a Bizottságot abban, hogy az információkat leegyszerűsítse, hogy ezáltal a célközönség számára a lehető legnagyobb mértékben hozzáférhetővé tegye.

Az **1103/2006/BU** ügy az Európai Repülésbiztonsági Ügynökségnek (EASA) bizonyos légi járművek típusalkalmassági tanúsításának alapjáról szóló határozatára vonatkozott. A vonatkozó jogi rendelkezések elemzését követően az Ombudsman nem volt meggyőződve arról, hogy a határozat kellő joggalappal rendelkezne. A békés megoldásra irányuló javaslatra adott válaszában az EASA kijelentette, hogy most már sikerült megszereznie a típusalkalmassági bizonyítvány kibocsátásához szükséges információt, és ezért hatályon kívül helyezte a vitatott határozatot.

Az Ombudsman további észrevételt tett két olyan, az Európai Beruházási Bank (EBB) ellen tett panaszról szóló határozatában, amelyeket a környezetvédelem területén működő lengyel NGO-k nyújtottak be. Az **1779/2006/MHZ** ügyben tett további észrevételében szorgalmazta, hogy az EBB mérlegelje annak lehetőségét, hogy kommunikációs csatornákat alakítson ki, továbbá tájékoztatást kérjen az érintett nemzeti és regionális felügyeleti szervektől, például az ombudsmanoktól, amelyek kiegészítő információkkal szolgálhatnak az EBB által finanszírozott projektek nemzeti és európai jognak való megfeleléséről. Az **1807/2006/MHZ** ügyben az Ombudsman megjegyezte, hogy a panaszosok fontos szerepet játszottak abban, hogy az EBB figyelmét felhívták azokra a lényeges információkra, amelyekről korábban nem volt tudomása. Az Ombudsman szorgalmazta, hogy az EBB a jövőben is folytasson konstruktív együttműködést az NGO-kkal.

A HATÁROZATOK ÖSSZEFOGLALÁSAI

3

3 A HATÁROZATOK ÖSSZEFOGLALÁSAI

Ez a fejezet az Ombudsman 2007-es határozatainak összefoglalóiból közöl válogatást, szemléltetve a panaszokban és a hivatalból indított vizsgálatokban érintett témák és intézmények széles körét, valamint tartalmazza a 2. fejezet tematikus elemzésében megemlített határozatok mindegyikének összefoglalóját. A panaszok ügyében hozott határozatok összefoglalói először a megállapítás vagy az eredmény típusa, ezen belül pedig az érintett intézmény vagy szerv szerint vannak csoportosítva. A fejezet egy hivatalból indított vizsgálatot követő határozat összefoglalójával és egy nemzeti ombudsmantól kapott megkeresés példájával zárul.

Az ügyek e fejezet valamennyi szakaszában ügyszám szerinti sorrendben kerülnek bemutatásra. Például a 3.1. szakasznak az Európai Bizottságról szóló részében az 1166/2006/WP ügy megelőzi a 2280/2006/MF ügyet. Az egyes ügyekben hozott határozatok teljes szövege megtalálható a határozatok jegyzékében az Ombudsman weboldalán (<http://www.ombudsman.europa.eu>). A kérdéses határozathoz ügyszám szerint lehet hozzáférni. A határozatok teljes szövege elérhető a honlapon angol nyelven, illetve a panasz nyelvéen, ha az eltér az angoltól. A honlapon található határozat teljes szövegének nyomtatott változata az Ombudsman hivatalától igényelhető.

3.1. ESETEK, AMELYEK SORÁN NEM TALÁLTAK HIVATALI VISSZÁSSÁGOT

Az Európai Bizottság

A környezetvédelmi irányelvek tiszteletben tartásának állítólagos elmulasztása egy portugáliai gátépítési projekt esetében

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2725/2004/(PB)ID panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszosok a portugáliai Alqueva gát és víztározó projekttel kapcsolatban nyújtottak be jogsértési panaszt a Bizottsághoz. Az Ombudsmanhoz intézett panaszukban lényegében azt állították, hogy a Bizottság nem lépett fel annak érdekében, hogy biztosítsa a 85/337¹ és a 92/43² irányelv tiszteletben tartását a fent említett projekt vonatkozásában.

Az Ombudsman úgy vélte, hogy a 85/337 irányelv céljai szempontjából hasznosabb, ha a környezetvédelmi hatásvizsgálat megfelelőségét és helytállóságát illető érveket – az irányelv 3. és 5. cikkének figyelembevételével – az irányelv 6. és 8. cikke szerinti engedélyezési eljárással összefüggésben az illetékes nemzeti hatóságoknak nyújtják be és azok mérlegelik. Mivel a Bizottságnak biztosítania kell az irányelv 8. cikkének való megfelelést, gondosan foglalkoznia kell minden olyan, jogsértési panasz keretében tett állítással, miszerint egy tagállam a 8. cikket megsértve adta meg az engedélyt. A panaszosok azonban a jelenlegi ügyben nem tettek ilyen konkrét állítást.

¹ A Tanács 1985. június 27-i 85/337/EGK irányelve az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL 1985. L 175., 40. o.).

² A Tanács 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről, (HL 1992. L 206., 7. o.).

Az Ombudsman azt a helyzetet is mérlegelte, amely akkor áll elő, ha a 85/337 irányelv 3. és 5. cikkének való megfelelés elmulasztásáról szóló állításokat egy jogsértési panasz révén *közvetlenül* a Bizottsághoz nyújtják be. Amennyiben az Ombudsman azt állapítja meg, hogy a Bizottság hivatali visszasságot követett el az ilyen állítások elutasításával, ezzel – a környezeti hatásvizsgálat tartalmának tudományos és technikai jellege fényében – előfeltételezi, hogy a jogsértési panasz állításokkal és ezeket alátámasztó bizonyítékokkal igazolta, hogy a tagállam nyilvánvaló hibát követett el, amikor úgy ítélte, hogy a környezetvédelmi hatásvizsgálat eleget tesz az irányelv 3. és 5. cikke követelményeinek. Jelen esetben a panaszosok nem bizonyították, hogy megfelelő érveket nyújtottak volna be, annak kellően konkrét és hathatós igazolására, hogy az értékeléskor ilyen nyilvánvaló hiba történt.

Azokkal a régészeti helyszínekkel kapcsolatban, amelyeket első alkalommal, láthatólag a projekt végrehajtása közben fedeztek fel, az Ombudsman emlékeztetett arra, hogy a 85/337 irányelv alkalmazhatóságát illetően jelentős, objektíven indokolható kétségek merül fel. Ráadásul a panaszosok érve a kifogásolt környezetvédelmi hatásvizsgálat függetlenségével kapcsolatban lényegében az irányelv bölcsességét és megfelelőségét vitatta. Ezáltal nem a hivatali visszasság egy lehetséges esetére vonatkozott.

Az ibériai hiúz védelme és a 92/43 irányelv tiszteletben tartása tekintetében az Ombudsman arra a megállapításra jutott, hogy a panaszosok nem bizonyították, hogy a Bizottságnak kellően konkrét és megfelelően indokolt érveket nyújtottak be annak igazolására, hogy a közösségi jelentőségű természeti területekként való elismerésre jogosult portugál természeti területek listája hibás, illetve hogy Portugália nem tett eleget az irányelv 12. cikke szerinti kötelezettségeinek.

A fentiek fényében és tekintettel a Bizottság által közölt, a közösségi finanszírozás odaítélése előtt a projektről megrendelt környezetvédelmi hatásvizsgálatra, valamint az EK környezetvédelmi jogának tiszteletben tartása érdekében ugyanezen projekt ügyében tett más lépésekre vonatkozó információk figyelembevételével az Ombudsman úgy vélte, hogy a panaszosok állítása nem megalapozott.

Mulasztás a környezetvédelmi jogszabályok megsértése miatti panasz ügyében

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 3660/2004/PB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos amiatt tett panaszt a Bizottságnál, hogy Írország megsérti az EU természetes élőhelyekről szóló irányelvét³. Véleménye szerint Írországnak egy bizonyos lápvidéket fel kellett volna vennie az élőhelyek listájára, amelyet a NATURA 2000 hálózat létrehozása céljából küldött el a Bizottságnak. A Bizottság úgy döntött, hogy nem jár el a panasz ügyében, mivel nem volt egyértelmű, hogy a szóban forgó lápvidék megfelel-e az irányelv hatálya alá tartozó élőhelyek tudományos meghatározásának, és e tekintetben részletesebb ökológiai információra volt szüksége. A panaszos az Ombudsmannak azt állította, hogy a Bizottság helytelenül tette, hogy nem járt el az ügyben. Azzal érvelt, hogy a Bizottság nem magyarázta meg, hogy a szóban forgó lápvidék miért nem tartozik az élőhelyekről szóló irányelv hatálya alá.

A vonatkozó jogi rendelkezések és joggyakorlat megvizsgálása után az Ombudsman azt állapította meg, hogy a Bizottság indokoltan kérheti az élőhelyekről szóló irányelv megsértésére vonatkozó állítást alátámasztó, megfelelő tudományos információkat. Az ilyen információk közé tartoznak különösen az érintett élőhely természetére és annak az irányelv alapján védeni kívánt jellegére vonatkozó, konkrét és megbízható adatok, legalábbis olyankor, ha ez a jelleg nem teljesen nyilvánvaló. A fentiek fényében az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság kielégítő magyarázatot adott a kifogásolt mulasztásra, amely nem volt indokolatlan. Ebben a tekintetben ezért nem állapított meg hivatali visszasságot.

³

A Tanács 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL 1992. L 206., 7. o.).

A panaszos amiatt is panaszt tett, hogy a Bizottság úgy határozott, nem tesz további intézkedést a hulladékról szóló irányelv esetleges megsértésével kapcsolatos állítások ügyében⁴. A panaszos leírta, hogyan raknak le hulladékot a szóban forgó lápvidéken. A Bizottság összességében azzal magyarázta határozatát, hogy (i) a közösségi környezetvédelmi jog betartásának biztosítása elsődlegesen a tagállamok felelőssége; (ii) a Bizottság által Írország ellen, pontosan a hulladékról szóló irányelv miatt indított bírósági ügy sikeres volt (C-494/01 ügy); (iii) a közösségi jog általános és tartós megsértése esetén a Bizottság igazgatási erőforrásainak legjobb felhasználása az, ha strukturális reformra törekednek; és (iv) az Írországból megvalósult reformok egyike a környezetvédelmi végrehajtó hivatal (OEE) 2003-as létrehozása volt, így a panaszos konkrét sérelmeivel most már ehhez a hivatalhoz fordulhat.

Az Ombudsman kielégítőnek találta a Bizottság magyarázatát az ügyben, és megjegyezte, hogy a Bizottság a panaszost is releváns, hasznos tanáccsal látta el. Az ügy ezen részével kapcsolatban ezért nem állapított meg hivatali visszasságot.

A fegyelmi büntetésekkel szembeni jogorvoslat hiánya az egyik Európai Iskolában

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 3323/2005/WP panaszról szóló határozat összefoglalása

A müncheni Európai Iskola egyik tanulója 38 tanítási napra felfüggesztették, mivel két osztálytársával együtt őt tartották felelősnek azért, hogy két rajzszoget dobta egy levesestálba az iskolai ebédlőben. A tanuló édesanyja kifogásolta a döntést, azzal érvelve, hogy a fia nem tudta, hogy az osztálytársai a gyakorlatba is átültették azt, amit ő ötletként megfogalmazott. Amikor az iskola panaszbizottsága kijelentette, hogy nem illetékes az ügy meghallgatásában, az anya egy német közigazgatási bíróság elé terjesztette az ügyet. A bíróság azonban azt állította, hogy az ügy nem német joghatóság alá tartozik. A tanuló édesanyja ekkor fordult az Ombudsmanhoz.

Mivel az Európai Iskolák nem számítanak európai közösségi intézménynek vagy szervnek, az Ombudsman kikérte a Bizottság véleményét, mivel ez utóbbi valamilyen mértékben felelős az Európai Iskolák működtetéséért, abból a tényből eredően, hogy képviselteti magát az iskolák kormányzótanácsában és tekintélyes részt vállal a finanszírozásukból.

A Bizottság azt állította, hogy az alkalmazandó szabályok új változata szerint a panaszbizottság illetékes a panaszoséhoz hasonló ügyek meghallgatásában. Hozzátette, hogy a szabályok korábbi változata szerint sem látja akadályát annak, hogy a panaszbizottság ilyen esetekben vállalja a meghozott döntések feletti illetékességet. A Bizottság ezért azt tanácsolta a panaszosnak, hogy ügyét terjessze újból a panaszbizottság elé. A visszaható hatályról szóló kifejezett rendelkezés hiányában azonban a panaszbizottság elutasította az újbóli fellebbezést.

Az Ombudsman megjegyezte, hogy az ügy az egyik Európai Iskola által meghozott különösen súlyos intézkedésből eredt, és fennáll annak a veszélye, hogy a panaszos megfelelő jogi védelem nélkül marad. Úgy vélte, hogy az Európai Iskolák rendszerében a Bizottság kellően fontos szerepet tölt be ahhoz, hogy aktívan részt vállaljon az Iskolák helyes ügyintézési elveknek megfelelő működése biztosításában. Az Ombudsman ezért javasolta, hogy a Bizottság gondoskodjon arról, hogy a vonatkozó szabályok módosítására irányuló javaslatot nyújtsanak be a kormányzótanácsnak.

A Bizottság emlékeztetett arra, hogy korábban már felhívta a kormányzótanács figyelmét erre a kérdésre, azonban egyedüli tagként csak ő szavazott igennel arra, hogy visszamenőleges hatállyal kiterjesszék-e a panaszbizottság illetékességét. Hozzátette azonban, hogy mivel továbbra is meg volt győződve álláspontja helyességéről, ragaszkodott hozzá, hogy az Európai Iskolák főtákarára tüzze ismételten napirendre az ügyet. A kérdést végül írásbeli eljárás útján a kormányzótanács elé

⁴

A Tanács 1975. július 15-i 75/442/EGK irányelve a hulladékról (HL 1975. L 194., 39. o.).

terjesztették, amelynek eredménye az Ombudsman által az ügyről készített végső értékelés időpontjában még mindig tisztázatlan volt.

Az Ombudsman értékelte a Bizottság kitartó erőfeszítéseit, és lezárta az ügyet anélkül, hogy a Bizottság részéről hivatali visszásságot állapított volna meg. Mivel azonban a panaszos problémája továbbra sem rendeződött, az Ombudsman úgy határozott, hogy az ügyről tájékoztatja az Európai Iskolák új főtákarát és a német kormányt.

Ideiglenes dömpingellenes intézkedések

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 943/2006/MHZ panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos érdekelt félként vett részt abban a bizottsági vizsgálatban, amely a Kínából és Vietnamból származó, bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes intézkedések⁵ elfogadásához vezetett. A vonatkozó rendelet elfogadását megelőzően a Bizottság a honlapján tájékoztatást nyújtott a szóban forgó dömpingellenes intézkedésekről. A panaszos erre reagálva kérte a Bizottságtól megállapításainak nyilvánosságra hozatalát, illetve lehetőséget kért véleményének ismertetésére. Kérését megtagadták.

Az Ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos azt állította, hogy a Bizottság (i) nem biztosította a panaszos számára a védelemhez való jogot, és megsértette a helyes ügyintézés elvét, amikor nem hozta nyilvánosságra a megállapításait az ideiglenes intézkedések hivatalos elfogadása előtt, illetve amikor nem adott helyt a panaszos 2006. március 13-i kérésének, hogy ismertethesse észrevételeit; (ii) megsértette az arányosság elvét (a panaszos azzal érvelt, hogy a Bizottság nem tartotta tiszteletben az egyrészről a fogyasztók és a dömpingellenes vámok hatálya alá tartozó vállalatok, másrészről pedig a dömpingellenes vámok hatálya alá nem tartozó vállalatok érdekei közötti „tisztességes egyensúlyt”); (iii) hibás információkra alapozta a döntését (a panaszos a Bizottság honlapján megjelent vonatkozó közleményre utalt) és helytelenül választotta Brazíliát referencia-országnak; továbbá (iv) nem járt el átláthatóan, amikor nem hozta nyilvánosságra a panaszos EU-beli termelők és a mintában szereplő EU-beli termelők kilétét.

A panaszos azt követelte, hogy a Bizottság vonja vissza a Kínából és Vietnamból származó, bőr felsőrésszel rendelkező lábbelikre vonatkozó ideiglenes dömpingellenes intézkedések bevezetéséről szóló rendeletet, és szabadítsa fel a már beszedett dömpingellenes vámokat. A panaszos észrevételeiben fenntartotta állításait és követeléseit.

A Bizottság véleményében rámutatott, hogy a dömpingellenes alaprendeletnek⁶ megfelelően nem köteles nyilvánosságra hozni megállapításait, mielőtt meghozza az ideiglenes intézkedéseket. A Bizottság tagadta a panaszos védelemhez való jogának megsértését és azt, hogy bármilyen hiba vagy nem átlátható eljárás történt volna. Hivatkozott az 553/2006/EK rendeletben megnevezett indokokra.

Az Ombudsman nem állapított meg hivatali visszásságot. Hangsúlyozta, hogy a panasz ideiglenes intézkedésekre vonatkozott, amelyek sajátos jellegűek, és utóbb megváltoztathatók. Arra is rámutatott, hogy az Ombudsman az összetett gazdasági kérdésekkel kapcsolatos ügyekben korlátozott felülvizsgálati jogkörrel rendelkezik. Az Ombudsman határozatának meghozatalakor figyelembe vette a Bizottság időközben nyilvános konzultációra bocsátott zöld könyvét⁷, amely a panaszos által felvetett kérdésre reagál.

⁵ Bizottsági Rendelet (EC) 553/2006, HL 2006. L 98., 3. o.

⁶ A 461/2004/EK tanácsi rendelettel módosított 384/96/EK tanácsi rendelet.

⁷ COM (2006)763.

Állítólagos mulasztás egy büntetőügyben

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1166/2006/WP panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszost, egy német állampolgárt egy német bíróság 1997-ben engedély nélküli fegyvertartás miatt elítélte. Az ítéletet felfüggesztették. 1998-ban azonban egy olasz bíróság a panaszost távollétében 16 év börtönbüntetésre ítélte. 2002-ben nemzetközi elfogatóparancs alapján letartóztatták, azóta börtönben van.

A panaszos ügyvédje 2003-ban tájékoztatta a Bizottságot az ügyről. Azt állította, hogy az olasz bíróság megsértette a kétszeres büntetés tilalmának elvét, amely megtiltja, hogy az intézmény kétszer indítson bírósági eljárást ugyanazon kereseti jogalap miatt. A Bizottság érdeklődést tanúsított az ügy iránt, ugyanakkor elmagyarázta, hogy nincs illetékessége az ügyészégi hatóságok határozatainak felülvizsgálatában, és büntetőügyekben nem lehet jogsértési eljárást folytatni egy tagállam ellen. Az egyetlen eljárási lehetőség egy vita kezdeményezése lett volna az Európai Bíróság előtt, az EU-Szerződés 35. cikkének (7) bekezdése szerint, egy megállapodás, például a schengeni megállapodást végrehajtó egyezmény értelmezésével kapcsolatban, amely európai szinten megállapította a kétszeres büntetés tilalmának elvét. Mivel azonban bizonyos információk hiányoztak, a Bizottság azt tanácsolta az ügyvédnek, hogy nemzeti szinten folytassa tovább az ügyet. 2005-ben, miután egy olasz fellebbviteli bíróság negatív döntést hozott, a Bizottság végül arra a következtetésre jutott, hogy nincs elegendő oka az eljárásra.

Az Ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos azt állította, hogy a Bizottságnak el kellett volna járnia az ügyben. Hozzátette, hogy csak azért fogadta meg a Bizottság tanácsát, hogy ez alapot biztosítson számára az eljáráshoz. Mivel a Bizottság ezt követően nem járt el az ügyben, a panaszos jogi képviseletére fordított pénze kárba veszett.

A Bizottság véleményében kifejtette, hogy azért említette meg az EU-Szerződés 35. cikkének (7) bekezdését, mert az olasz bíróság 1998-ban azt állította, hogy a kétszeres büntetés tilalmának elve Olaszországban nem alkalmazandó. Ezt az állítást azonban az olasz bíróságok későbbi határozataikban már nem tartották fenn, ezért nem volt jele annak, hogy a Bizottság és Olaszország között általános nézetkülönbség állna fenn. A Bizottság hangsúlyozta: nem tett ígéretet arra, hogy az olasz fellebbviteli bíróság negatív határozata esetén fellép Olaszországgal szemben, és az ilyen negatív határozat nem jelenti azt, hogy a tanácsa ne lett volna helyes, és ne szolgálta volna a panaszos érdekeit.

Az Ombudsman emlékeztetett arra, hogy a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésről szóló EU-jog területét még mindig elsősorban kormányközi eljárások határozzák meg, így a Bizottság fellépési lehetőségei meglehetősen korlátozottak. Megjegyezte, hogy a Bizottság a leveleiben rendkívül óvatos megfogalmazásokat használt. A Bizottság nem vállalt kötelezettséget a fellépésre, csak annyit jelentett ki, hogy a kiegészítő információk megszerzése után mérlegelni fogja a további esetleges lépéseket. Emellett ésszerűnek tűnt a Bizottság azon érvelése, miszerint azért nem viszi tovább az ügyet, mert az olasz bíróságok mára általánosan elfogadták a kétszeres büntetés tilalma elvének alkalmazását.

Az Ombudsman ezért hivatali visszasság megállapítása nélkül zárta le az ügyet.

Egy ciprusi török egyetemtől érkezett kérelem megválaszolásának állítólagos elmulasztása

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2280/2006/MF panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos a Ciprus északi részén található Keleti Mediterrán Egyetem (EMU), egy ciprusi török oktatási intézmény rektora. 2004 októberében az EMU Erasmus egyetemi chartát (EUC) kérelmezett a Bizottságtól. Az EUC elnyerésének egyik előfeltétele az volt, hogy a „nemzeti oktatási hatóság”

erősítse meg az EMU mint felsőoktatási intézmény státusát. A panaszos szerint a ciprusi Oktatási Minisztérium megtagadta az EMU-tól a felsőoktatási intézmény státust.

Az Ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos azt állította, hogy a Bizottság elmulasztott ésszerű időn belül válaszolni az EMU EUC iránti kérelmére, és az elkerülhető késedelemre nem adott magyarázatot.

A Bizottság véleményében kijelentette, hogy az EMU kérelmére adandó azonnali, hivatalos válasz állítólagos elmulasztásának oka az volt, hogy a megfelelő hatóságtól nem kapott megerősítést arról, hogy az EMU részvételre jogosult intézmény-e. A Bizottság 2005. május 12-én levelet küldött az EMU-nak, amelyben hivatalosan is megerősítette, hogy az EUC iránti kérelme nem volt sikeres, mivel a megfelelő nemzeti hatóság nem ismerte el a Socrates/Erasmus programban való részvételre jogosult intézményként.

Az Ombudsman úgy vélte, hogy az EMU kérelme és a Bizottság 2005. május 12-i válasza között eltelt idő nem a Bizottságnak tulajdonítható késedelemből eredt, hanem láthatólag inkább abból a tényből, hogy az EMU nem volt hajlandó a nicosiai Oktatási Minisztériumtól kérelmezni a felsőoktatási intézmény státust. Ez a jogosultsági ügy a ciprusi politikai helyzet folytán érzékeny kérdéseket vetett fel. A Bizottság nem tehető felelőssé azért a késedelemért, amely az említett politikai helyzet egyenes következménye volt. Ráadásul úgy tűnt, hogy a Bizottság rendszeresen tájékoztatta a panaszost az EMU által beadott kérelem jogosultságának megerősítése érdekében megtett megfelelő lépésekről. Az Ombudsman emellett úgy vélekedett, hogy nem a Bizottság feladata részletes magyarázatot adni a Bizottságon kívül bármelyik másik fél viselkedésére.

Az Ombudsman ugyancsak üdvözölte azt a tényt, hogy a Bizottság láthatólag talált egy olyan alternatív gyakorlati megoldást, amely Észak-Ciprus diákjai és tanárai számára hasznos lesz, mivel az EUC-ből eredő lehetőségekhez hasonlókat kínál.

Az Ombudsman ezért a panaszos állításával kapcsolatban nem állapított meg hivatali visszasságot a Bizottság részéről.

A Bizottság weboldalán megjelenő információ állítólagos pontatlansága

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2403/2006/(WP)BEH (bizalmas) panaszról szóló határozat összefoglalása

A panasz a Bizottság Vállalkozáspolitikai és Ipari Főigazgatóságának weboldalán megjelent, állítólagosan helytelen információra vonatkozott. A szóban forgó oldal címe „Az ötletek védelme” („Protecting your ideas”) volt. Az oldal német változata konkrétan azt is állította, hogy a Bizottság fellep a „Diebstahl von geistigem Eigentum”, azaz szó szerint a „szellemi tulajdon ellopása” ellen.

Ezzel kapcsolatban a panaszos azt állította, hogy az „ötleteket” nem védhetik a szellemi tulajdonjogok, mivel az ilyenfajta védelem az ötleteken *alapuló* találmányoknak és műveknek van fenntartva, továbbá hogy a „lopás” fogalma nem alkalmazható a szellemi tulajdonjogokra. Mivel ilyenformán mindkét bizottsági kijelentést helytelennek kell tekinteni, a panaszos kérte a Bizottságtól ezek eltávolítását, hogy ne vezessék félre a célközönséget.

A Bizottság véleményében rámutatott, hogy a weboldalán szereplő érintett információ egy tájékoztató csomag része, amelynek célja, hogy összetett kérdésekről – például a szellemi tulajdonjogok védelméről –, világos, közérthető megfogalmazásban adjon felvilágosítást az újságíróknak, de egyszersmind a nagyközönségnek is. Kifejtette, hogy az általa használt nyelvezet összhangban van a más nemzetközi szervezetek által használt nyelvezettel és fogalmakkal. A Bizottság ezenkívül kijelentette, hogy kifejezetten pozitív visszajelzéseket kapott az üzleti szervezetek részéről, amelyek a tájékoztató csomagot tagjaik rendelkezésére is bocsátották. Összességében azt állapította meg, hogy a weboldalon közölt információ teljesítette a nagyközönség világos, közérthető formában történő tájékoztatásának célját.

Az Ombudsman felhívta a figyelmet arra, hogy a félrevezető tájékoztatás elkerülése érdekében a Bizottság által a weboldalain közölt tartalomnak helyesnek és pontosnak kell lennie. Hangsúlyozta ugyanakkor, hogy ez a Bizottságot nem akadályozza meg abban, hogy a weboldalán megjelenő tartalmat leegyszerűsítse, annak érdekében, hogy az itt szereplő információk a célközönség számára a lehető legnagyobb mértékben hozzáférhetőek legyenek. Arra a megállapításra jutott, hogy bár tudományos szempontból vitatható, hogy az egyszerű, közérthető kifejezések teljesen megfelelőek-e, a laikusokkal alapszinten megértetik, mit jelent a szellemi tulajdonjogok fogalma. Tekintve, hogy a weboldal nem is állította, hogy teljes körű, részletes magyarázattal szolgál a szellemi tulajdonjogokról, az itt használt kifejezések kellőképpen világosak voltak. Az Ombudsman azt állapította meg, hogy ezt az álláspontot a nemzetközi szervezetek gyakorlata is megerősíti. A fentiek alapján az Ombudsman nem állapította meg a panaszos állításának megfelelő hivatali visszasság fennállását.

A Greenpeace-szel szembeni pontatlan és rágalmozó vádakról szóló állítás

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2740/2006/TN panaszról szóló határozat összefoglalása

A Greenpeace *Mérgező lobbizás, avagy hogyan törekszik a vegyipar a REACH megőlésére*⁸ címmel kiadott jelentése utalt arra, hogy a Bizottság és a lobbizó vegyipar között „forgóajtó” biztosítja az átjárást. A jelentés ezt a kifejezést úgy definiálta, mint egy taktikát arra, hogy az EK tisztviselői és az ipari lobbisták „egymás között kereskedjenek a munkahelyekkel”. A jelentés ezt az állítólagos gyakorlatot azzal szemléltette, hogy információkat közölt bizonyos személyeknek a Bizottsággal és a vegyiparral fennálló munkaviszonyairól.

A Bizottság egyik szóvivője ezt követően a médiában hozzá intézett ez irányú kérdésekre reagálva azt nyilatkozta, hogy „Ami a kiemelt egyéneket illeti, ketten közülük valójában soha nem dolgoztak a REACH-en. Rejtély számomra, hogy erre hogyan lehetett felépíteni a forgóajtóról, helytelen magatartásról szóló vádak. (...) A leghatározottabban kijelenthetem, hogy ezek az állítások megalapozatlanok, tisztességtelenek és hanyag kutatómunkán alapulnak”. A Greenpeace panaszt tett az Ombudsmannál, azt állítva, hogy a Bizottság pontatlan, félrevezető és rágalmozó vádakkal illette a Greenpeace által kiadott tanulmány kapcsán.

Az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy ez az állítás nem megalapozott. Megállapította különösen, hogy a jelentésben szereplő szövegösszefüggésben⁹ a „forgóajtó” kifejezést joggal lehetett úgy értelmezni, hogy megkérdőjelezi a szóban forgó személyek integritását és a személyzeti szabályzat által rájuk ruházott feladatokért való felelősségvállalásukat. Az ilyen vádak a jelentésben nem voltak megfelelően alátámasztva, ami ésszerű magyarázatot adhat arra, hogy a szóvivő miért lépett fel határozottan.

Bár a panaszos vizsgált állításának megfelelő hivatali visszasságot nem állapított meg, az Ombudsman ugyancsak hangsúlyozta az átláthatóság fontosságát a jogalkotói eljárások során gyakorolt lobbitevékenységgel kapcsolatban. Az Ombudsman elismerte, hogy a fokozott nyitottságért folyó bizottsági kezdeményezésben¹⁰ nagy jelentőséget tulajdonítanak ennek, felismerve, hogy a lobbizás kérdése az EU jelenlegi vagy volt tisztviselőinek és ügynökeinek viselkedéséhez is kapcsolódik, és olyan kérdés, amellyel a személyzeti szabályzat rendelkezései külön foglalkoznak. Az Ombudsman hangsúlyozta, hogy e rendelkezések helyes és alapos végrehajtása alapvető fontosságú ahhoz, hogy garantálni lehessen az átláthatóság magas szintjének elérését, ami az EU szerint minden modern közigazgatás legitimitásának része.

⁸ A REACH a vegyi anyagokról szóló új európai rendelet (1907/2006 rendelet, HL 2006. L 396., 1. o.), a rövidítés a vegyi anyagok regisztrálását, értékelését és engedélyezését jelenti („Registration, Evaluation and Authorisation of Chemicals”).

⁹ Például amiatt, hogy a jelentés „forgóajtós” részét egy felhúzó játék babával illusztrálták, a jelentés címlapján pedig egy marionett bábu szerepelt, akit egy láthatatlan arcú ember mozgatott.

¹⁰ Az „európai átláthatósági kezdeményezésről” bővebb információt talál a következő címen: http://ec.europa.eu/commission_barroso/kallas/transparency_en.htm

Az Európai Beruházási Bank

Egy finanszírozási szerződéshez való nyilvános hozzáférés megtagadása

Az Európai Beruházási Bank (EBB) ellen benyújtott 948/2006/BU panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy NGO egy szlovákiai vasúti korszerűsítési projektről szóló finanszírozási szerződéshez kért hozzáférést az EBB-től. Kérelmének elutasításakor az EBB a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló szabályaiban biztosított kivételre támaszkodott, amely a szakmai titoktartási és szakmai etikai kötelezettségre, a banki és pénzügyi szektorban alkalmazandó szabályokra és gyakorlatokra hivatkozik. Az EBB ugyanakkor tájékoztatta a panaszost, hogy nem lenne kifogása az ellen, ha a hitelfelvevő vagy a szlovák kormány nyilvánosságra hozná a finanszírozási szerződést.

Az Ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos azt állította, hogy azzal, hogy a nyilvánosságra hozatalért való felelősséget a tagállami hatóságokra ruházza át, az EBB hátrányos megkülönböztetést alkalmaz azokkal az állampolgárokkal szemben, akik nem beszélnek az érintett tagállam nyelvét. A panaszos ezenkívül hivatkozott az Aarhusi Egyezményre, amely rendelkezik a környezeti információkhoz való hozzáférés egyéni jogáról.

A panaszról szóló véleményében az EBB azzal érvelt, hogy bankként biztosítania kell a kölcsönös bizalmat a másik féllel, amelynek törvényes joga elvárni a banktól, hogy a megállapodott jogi kereteken belül járjon el, és ne tegye közzé a banki titoktartási kötelezettség által védett információkat. Az EBB ebben a tekintetben hivatkozott a nyilvános hozzáférésről szóló szabályaira, amelyeket a nyilvánosságra hozatali politikája keretében 2006. március 28-ával frissített. A régi és az új szabályok egyaránt előírják a kivételt a szakmai titoktartási kötelezettség alá tartozó információk esetében. Az új szabályok meg is erősítik ezt az álláspontot azáltal, hogy kifejezetten megemlítik a finanszírozási szerződések nyilvánosságra hozatalának mellőzését. Az EBB végezetül kijelentette, hogy elkötelezetten támogatja az információkhoz való hozzáférést, valamint hogy az olyan dokumentumok esetében, amelyek nem érhetőek el az EU valamennyi hivatalos nyelvén, mérlegelni lehetne a fordítás lehetőségét minden olyan esetben, amikor egy bizonyos dokumentum iránt széles körű érdeklődés mutatkozik.

Az Ombudsman határozatában elismerte, hogy az EBB kettős szerepet tölt be, mivel egyrészt a pénzügyi piacokon működő banki intézmény, másrészt közösségi szerv. Az Ombudsman úgy ítélte, hogy az EBB az akkor érvényben lévő régi szabályok alapján jogosan tagadta meg a hozzáférést. Az Ombudsman úgy értelmezte, hogy az új szabályokra való hivatkozással, amelyek kifejezetten megemlítik a finanszírozási szerződések nyilvánosságra hozatalának mellőzését, az EBB jelezte, hogy a közte és üzleti partnerei között fennálló bizalmas banki viszonyra való tekintettel az a kialakult gyakorlat, hogy a finanszírozási szerződéseket semmilyen körülmények között nem hozzák nyilvánosságra, és ezáltal a részleges közzététel lehetőségét sem mérlegelik. Az Aarhusi Egyezményt illetően az Ombudsman megjegyezte, hogy az 1367/2006 rendelet¹¹ az EBB-re nézve kötelező, de csak 2007. június 28. óta alkalmazandó. Ilyenformán a panaszos kérésének időpontjában nem kellett alkalmazni.

Az állampolgárok által a nemzeti hatóságok megkeresésekor tapasztalt esetleges nyelvi problémákkal kapcsolatban az Ombudsman további észrevételt tett, szorgalmazva, hogy az EBB a jövőben mérlegelje a nemzeti hatóságokkal való kapcsolatfelvételt, hogy tisztázza az olyan finanszírozási szerződések teljes vagy legalább részleges nyilvánosságra hozatalának lehetőségét,

¹¹

Az Európai Parlament és a Tanács 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK rendelete a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról (HL 2006. L 264., 13. o.).

amelyekhez az állampolgárok a banktól kérnek nyilvános hozzáférést. Az EBB ezzel érdemben hozzájárulhatna az érintett tagállam hatóságaihoz a nyilvános hozzáférés ügyében intézett kérések esetében, néhány állampolgár által esetlegesen tapasztalt nyelvi problémák enyhítéséhez.

A nemzeti környezetvédelmi törvény betartásának állítólagos elmulasztása az Európai Beruházási Bank által finanszírozott közlekedési projekt esetében

Az Európai Beruházási Bank (EBB) ellen benyújtott 1779/2006/MHZ panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy lengyel környezetvédelmi NGO amiatt tett panaszt, hogy az EBB társfinanszírozta a „lengyel közúti korszerűsítés” projektet, noha a projektről nem készítettek stratégiai környezetvédelmi hatásvizsgálatot, amint azt a lengyel környezetvédelmi törvény megköveteli. A panaszos szerint az EBB ezáltal ellentmondott saját „környezetvédelmi nyilatkozatának”, amely szerint az EBB biztosítja, hogy az általa finanszírozott projektek az EU-s és a nemzeti környezetvédelmi jogszabályokban rögzített elveknek és normáknak egyaránt megfeleljenek. A panaszos ezenkívül azt állította, hogy az EBB elmulasztotta tájékoztatni azon lengyel hatóságok válaszáról, amelyekkel az EBB a panaszos panaszával összefüggésben felvette a kapcsolatot. A panaszos azt állította, hogy az EBB-nek fel kellene függesztenie a finanszírozást mindaddig, amíg a projekt jogi státusa nem tisztázódik.

Az EBB véleményében kijelentette, hogy a lengyel hatóságok: (i) teljes körű felelősséggel bírnak a vonatkozó nemzeti jogszabály betartásának biztosításáért, és – miután a Bank megkereste őket – (ii) úgy tájékoztatták, hogy a vonatkozó lengyel törvény nem követeli meg a stratégiai környezetvédelmi hatásvizsgálatot a projekthez. Ezenkívül időközben tájékoztatta a panaszost a lengyel hatóságok következtetéseiről.

Az Ombudsman véleménye szerint az EBB (i) jogosan gondolhatta úgy, hogy a lengyel hatóságok eleget tettek az alkalmazandó jogi rendelkezéseknek, és (ii) jogosan várhatta el, hogy ugyanezek a lengyel hatóságok megbízható információkkal látják el az említett rendelkezések részükről történő alkalmazását illetően. Az Ombudsman ezért elfogadta az EBB arra vonatkozó indoklását, hogy miért támaszkodott az említett hatóságok által közölt információkra a kölcsön aláírásakor. E kérdés tekintetében tehát nem állapított meg hivatali visszasságot. Az Ombudsman emellett megjegyezte, hogy időközben az EBB tájékoztatta a panaszost a lengyel hatóságok következtetéseiről. Az Ombudsman ezért úgy találta, hogy e tekintetben a további vizsgálat nem indokolt. Az Ombudsman a panaszos állítását illetően ugyanezt a megállapítást tette, mivel az EBB láthatólag már teljesítette a szóban forgó kifizetést.

Az Ombudsman a lengyel ombudsman megállapításaira is hivatkozott, akihez a panaszos párhuzamos panaszt nyújtott be a lengyel hatóságok ellen. Ezzel kapcsolatban azt a további észrevételt tette, hogy a jövőben az EBB esetleg megpróbálhatna kommunikációs csatornákat kialakítani és tájékoztatást kérni az érintett nemzeti és regionális felülyeleti szervektől, például az ombudsmanoktól, amelyek kiegészítő információkkal szolgálhatnának a Bank által finanszírozott projektek megfeleléséről a nemzeti és az európai jognak.

Az Európai Gyógyszerügynökség

A tájékoztatás állítólagos hiánya egy antidepresszánsra vonatkozóan

Az Európai Gyógyszerügynökség (EMA) ellen benyújtott 2370/2005/OV panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos férje a Seroxat/Paroxetine antidepresszáns szedése mellett öngyilkosságot követett el. Férje halála után a panaszos megkereste az Európai Gyógyszerügynökséget a gyógyszer

biztonságossága és öngyilkossági kockázata ügyében. A panaszos többek között az Ügynökség gyógyszeréről szóló tudományos véleményéről kért tájékoztatást. Bizonyos e-mailekre azonban nem kapott választ. Ráadásul a panaszos az Ügynökség által elküldött válaszokat sem találta kielégítőnek. Az Ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos a következőket hozta fel: kéréseivel kapcsolatban az átláthatóság és a tájékoztatás hiányát az Ügynökség részéről; az indokolatlan késedelmet; hogy a gyógyszer biztonságosságával és az öngyilkosság kockázatával kapcsolatban nem hallgatták meg; valamint hogy az Ügynökség nem járt el az aggályai ügyében.

Az Ügynökség véleményében azzal érvelt, hogy a panaszos bizonyos e-mailjeire azért nem válaszolt, mert azok ismétlődőek és értelmetlenek voltak. Azt állította, hogy a többi esetben megadta a panaszosnak az összes szükséges tájékoztatást.

A szóban forgó levelezés gondos elemzése után az Ombudsman megállapította, hogy az Ügynökség a panaszos három kérdésére elmulasztott válaszolni. Ezért békés megoldásra irányuló javaslatot tett, és felkérte az Ügynökséget, hogy (i) kérjen elnézést azért, hogy a panaszos néhány e-mailjét ismétlődőnek és értelmetlennek találta, és (ii) válaszoljon az említett kérdésekre. Az Ügynökség elfogadta az Ombudsman javaslatát, elnézést kért a panaszostól és válaszolt a három kérdésre.

Az Ombudsman határozatában üdvözölte a tényt, hogy az Ügynökség elfogadta a javaslatát. Tekintettel azonban arra, hogy a panaszos továbbra sem volt megelégedve a bocsánatkérő levéllel és a kérdéseire kapott válaszokkal, megállapította, hogy nem sikerült békés megoldást elérni. Az Ombudsman mindazonáltal arra az álláspontra helyezkedett, hogy mivel az Ügynökség intézkedése megszüntette az általa megnevezett aggályokat, az Ügynökség részéről a továbbiakban nem áll fenn hivatali visszásság.

Azzal az állítással kapcsolatban, miszerint a panaszost nem hallgatták meg, illetve az Ügynökség elmulasztotta az eljárást, az Ombudsman a gyógyszerek forgalomba hozatali engedélyeinek elfogadására alkalmazandó eljárás elemzése alapján arra a következtetésre jutott, hogy az Ügynökség nem követett el hivatali visszásságot. Ezért lezárta az ügyet.

3.2. AZ INTÉZMÉNY ÁLTAL MEGOLDOTT ESETEK

Az Európai Bizottság

Az ausztriai lótenyésztéssel kapcsolatos kérelmek állítólagos elégtelen kezelése

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 3386/2005/WP panaszról szóló határozat összefoglalása

Az osztrák Vorarlberg régió *Volksanwalt*-ja (ombudsmanja) továbbította az Ombudsmanhoz azt a panaszt, amelyet a Vorarlberg régióban élő lótenyésztők egyikétől kapott. A panaszos úgy vélte, hogy a ménestörzskönyvekre vonatkozó egyes regionális szabályok nincsenek összhangban a közösségi joggal. A panasz emellett a lovak azonosító okmányainak („lóútlevelek”) formátumára és tartalmára is vonatkozott. A panaszos lényegében azt állította, hogy a Bizottság nem adott megfelelő választ a jogi tisztázás iránti kérelmeire.

A Bizottság véleményében azt állította, hogy a panaszos beadványai alapján folyamatosan kapcsolatban volt az osztrák hatóságokkal, és jelezte feléjük a közösségi jog helyes értelmezését. Ezzel párhuzamosan módosította a lóútlevelekre vonatkozó EU-s szabályokat. A ménestörzskönyvet vezető szervezetekről szóló közösségi jog alkalmazásának általános kérdését illetően, amelyről már az Európai Bíróságtól is kértek előzetes döntést, a Bizottság korábban már kapott egy jogsértési panaszt, és ennek keretében ismételt kapcsolatba lépett az osztrák hatóságokkal. Ezenkívül vizsgálta a panaszostól kapott újabb panaszt is, amelyben a panaszos a vorarlbergi lóútlevelek használatával kapcsolatban a csalás gyanúját vetette fel.

A Bizottság és a panaszos beadványainak gondos mérlegelése után az Ombudsman bővebb felvilágosítást kért a Bizottságtól azokról a különféle eljárásokról, amelyek keretében vizsgálta vagy még mindig vizsgálja a panaszos által felvetett kérdéseket.

A Bizottság ennek nyomán részletes áttekintést adott a panaszos aggályaival kapcsolatos két panaszeljárásról, amelyek vizsgálata még folyamatban volt. Kijelentette, hogy a problémák többségét sikerült megoldani. A közösségi joggal kapcsolatos, még megoldatlan problémák vizsgálata még tartott.

A panaszos észrevételeiben és az Ombudsman szolgálatainak tett további közléseiben arról számolt be, hogy sikerült bizonyos pozitív eredményeket elérni, különösen a lóútlevelek terén. Hozzátette, hogy panaszának az EU szintjén történő kezelésével – mind a Bizottság, mind az Ombudsman közreműködésével – teljesen meg van elégedve, és kijelentette, hogy bízik abban, hogy a Bizottság további tevékenysége a fennmaradó problémák esetében is megoldáshoz vezet.

Az Ombudsman üdvözölte a vizsgálata keretében a Bizottságtól kapott részletes magyarázatot, és bizakodásának adott hangot a tekintetben, hogy a Bizottság a fennmaradó problémák megoldását is minden lehetséges eszközzel elő fogja segíteni. Az Ombudsman azzal a következtetéssel zárta az esetet, hogy a Bizottság láthatólag törekedett az ügy rendezésére, és ezáltal eleget tett a panaszos kívánságainak.

Egy választottbírósi megállapodás megfogalmazásával kapcsolatos vita

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1126/2006/SAB (bizalmas) panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos a Bizottság küldöttségénél dolgozott egy harmadik országban, ALAT-szerződés (adminisztratív és technikai helyi személyzet) alapján. A panasz arra vonatkozott, hogy a Bizottság megtagadta kérését, hogy részben módosítsa annak a megállapodás-tervezetnek a szövegét, amelyet a panaszosnak javasolt annak a választottbírósi testületnek a megbízásával kapcsolatban, amely döntene a panaszos jogosultságáról a gyermekei utáni oktatási támogatásra. A javasolt megállapodás megfelelő része a panaszos „két, óvodába járó gyermekének” (kindergarten) szóló támogatásra hivatkozott. A panaszos szerint ez a megfogalmazás félrevezető, mivel a gyermekei a francia iskola „maternelle” részlegébe járnak, amely véleménye szerint egy teljes értékű oktatási intézmény. Azzal érvelt, hogy a „kindergarten” kifejezés szerepeltetése a választottbírósi megállapodásban előre eldöntené a kérdést az ügyében.

Az Ombudsman elegendő indokot talált ahhoz, hogy vizsgálatot indítson az ügyben, és a Bizottsághoz intézett első levelében nyíltan megkérdezte, hogy hajlandó-e elfogadni a választottbírósi megállapodástervezet kritikus pontjának megadott alternatív megfogalmazására vonatkozó javaslatát.

A Bizottság véleményében olyan megfogalmazást javasolt a választottbírósi megállapodáshoz, amely az Ombudsman javaslatára építve a vitatott kérdés pontos megjelölésével kapcsolatos bizottsági aggályoknak is eleget tett. A panaszos elfogadta ezt az utolsó javaslatot, és az ügy lezárását kérte az Ombudsmantól. Az Ombudsman ezért úgy találta, hogy a Bizottság rendezte az ügyet.

Az ügy lezárása után a panaszos tájékoztatta az Ombudsmant arról, hogy a választottbírók az ő javára ítélték. Köszönetet mondott az Ombudsman hatékony beavatkozásáért, megjegyezve, hogy ez tette lehetővé a választottbírósi tisztességes eljárását.

Egy fordítási pályázat téves visszautasítása

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2633/2006/WP panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy Németországban élő fordító ajánlatot nyújtott be a Bizottság által indított, bolgár nyelvre történő fordítási szolgáltatásokra vonatkozó pályázati felhívásra. Az ajánlatát elutasították, mivel a Bizottság szerint a nyelvi minősége nem érte el a minimumként előírt 5/10-es osztályzatot. A

panaszos viszont úgy vélte, hogy a szóban forgó bolgár szövegben hibásként megjelölt szavak és kifejezések valójában helyesek voltak. Az Ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos azt állította, hogy a Bizottság tévesen utasította el az ajánlatát. Kérte, hogy a Bizottság érvénytelenítse az ajánlata elutasításáról szóló határozatát, és engedje tovább az ezt követő kiválasztási eljárásba.

A Bizottság véleményében kijelentette, hogy a panaszosnak az Ombudsmannál tett panasza nyomán úgy határozott, hogy újból összehívja az intézményközi értékelő bizottságot a pályázat felülvizsgálata és az esetleges tisztességtelen kezelés elkerülése érdekében. Az értékelő bizottság két bolgár nyelvész közreműködésével úgy döntött, hogy a panaszos érvei közül kettőt elfogad. Az ajánlatban szereplő hibák végső száma ezért ötre csökkent, így a pályázat továbbjutott a kiválasztási eljárás hátralévő szakaszába. Az ajánlatot végül 12/20-as minőségi osztállyal fogadták el. A Bizottság elnézést kért a panaszostól az okozott kellemetlenségekért.

A Bizottság a továbbiakban tájékoztatta az Ombudsmant, hogy a panaszosnak azóta keretszerződést ajánlottak fel.

A panaszos az Ombudsman szolgálatainak elmondta, hogy tökéletesen meg van elégedve azzal, ahogyan a Bizottság rendezte a problémát. Kijelentette továbbá, hogy le van nyűgözve attól, hogy az ügyét ilyen rövid idő alatt rendezték, és köszönetet mondott az Ombudsmannak a közreműködéséért.

Az Ombudsman üdvözölte azt a tényt, hogy a Bizottság gyorsan kezelte és megoldotta a panaszos által felvetett problémát, és hogy elnézést is kért tőle. Arra a megállapításra jutott, hogy a Bizottság lépéseket tett az ügy rendezésére, és ezáltal eleget tett a panaszos kívánalmainak.

Egy szerződés szerint járó kifizetés nem megfelelő kezelése

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 3495/2006/GG (bizalmas) panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, egy német egyetem az Erasmus Program keretében részt vett egy projektben. Az Európai Bizottság maximum 45 156 EUR összegű támogatás biztosításába egyezett bele. Előlegként 40 640 EUR-t fizettek ki. A projekt végén a panaszos teljes kiadásainak összege 42 833 EUR volt. A projekt kezelését egy technikai támogató hivatalra (TAO) bízták.

2002. márciusban a TAO tájékoztatta a panaszost, hogy két kiadási tételt –5 395 EUR és 4 111 EUR összegben – nem ítélték támogathatónak. A TAO megállapította, hogy a végső támogatás összege 33 327 EUR. A panaszos elfogadta az 5 395 EUR összegű levonást, és ezt az összeget visszatérítette a TAO-nak. A panaszos kifogásai nyomán a Bizottság viszont támogathatónak fogadta el a 4 111 EUR összeget. A Bizottság tájékoztatta a panaszost arról, hogy a megtérítendő összeg ilyenformán 3 202 EUR.

A panaszos szerint ez a számítás hibás volt. Úgy tűnt, hogy a Bizottság a 4 111 EUR összeget hozzáadta a már elfogadott 33 327 EUR-hoz, majd ezt az összeget (37 438 EUR) levonta a már felszabadított 40 640 EUR előlegből. A Bizottság ezáltal nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a panaszos 5 395 EUR-t már visszafizetett.

2004. márciusban a panaszos tájékoztatta a Bizottságot arról, hogy véleménye szerint hiba történt, és valójában a Bizottság tartozik neki 2 193 EUR összeggel (azaz a Bizottság 3 202 EUR követelése és a már visszatérített 5 395 EUR összeg különbözetével).

A Bizottság viszont 2004. májusban arról tájékoztatta a panaszost, hogy mivel a 3 202 EUR összeg visszatérítése nem történt meg, ezt le fogják vonni a panaszos más, a Bizottsággal szemben fennálló követeléseiből.

A panaszos további sikertelen erőfeszítéseket tett, hogy meggyőzze a Bizottságot arról a tényről, hogy hiba történt.

Az Ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos alapvetően azt állította, hogy a Bizottság nem kezelte megfelelően az ügyet. Követelte, hogy a Bizottság térítsen vissza 5 395 EUR-t, valamint ennek 44,47 EUR összegű kamatát.

A Bizottság véleményében rámutatott, hogy egy vizsgálat elvégzését követően, a panaszos által benyújtott bizonyítékok figyelembevételével sürgősen visszafizette az 5 395 EUR összeget a panaszosnak. Közölte továbbá, hogy ezzel a kifizetéssel 2006. december 20-án terhelték meg a számláját. A Bizottság ezenkívül kezdeményezte a kamat megtérítését a panaszosnak.

A panaszos észrevételeiben megerősítette, hogy a szóban forgó összeget teljes egészében megtérítették, és meg van elégedve az ügy kimenetelével. A panaszos megköszönte az Ombudsmannak az ügyben nyújtott segítségét.

Az Ombudsman elégedetten állapította meg, hogy a Bizottság lépéseket tett az ügy rendezésére, és ezáltal eleget tett a panaszos kívánalmainak.

Az Ombudsman határozatában hangsúlyozta, hogy az ügyért felelős bizottsági szolgálat (a Bizottság Oktatási és Kulturális Főigazgatósága) gyorsan intézkedett az ügy kezeléséről. Úgy tűnik, hogy a fő kérdés 2006. december 20-án, azaz kevesebb mint két héttel a panasznak a Bizottsághoz való továbbítása után ténylegesen meg is oldódott. Az Ombudsman ezért méltatta általában a Bizottságot, és különösen az Oktatási és Kulturális Főigazgatóságot a panasz példás kezeléséért.

Gyakornoki jelentkezés elutasítása előzetes munkahelyi gyakorlat miatt

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 471/2007/VIK panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, egy portugál állampolgár szakmai gyakorlatra jelentkezett a Bizottságnál. Tájékoztatták, hogy a jelentkezését elutasították, mivel nem felelt meg a Bizottság hivatalos gyakorlati rendszerére vonatkozó szabályok („szabályok”) 2.3. pontjában leírt alkalmassági kritériumoknak. A szabályok 2.3. pontja szerint a Bizottság nem fogadja el az olyan személyek jelentkezését, akik korábban már részesültek bármilyen, hat hetet meghaladó időtartamú szakmai gyakorlatban. Az Ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos azt állította, hogy a jelentkezését tévesen utasították el, mivel nem folyamatos munkahelyi gyakorlatát a Parlament plenáris ülései idején teljesítette, és ez összesen csak három hétig tartott. Ezenkívül azt állította, hogy az elektronikus jelentkezési lap formátuma nem tette lehetővé a hozzá hasonló helyzetben lévő jelentkezők számára a nem folyamatos munkahelyi gyakorlat feltüntetését, és hogy a Bizottság elmulasztotta a lap ennek megfelelő módosítását. A panaszos azt állította, hogy az ismételt gyakornoki jelentkezési kísérletét a Bizottság újfent elutasította. Azt követelte, hogy tegyék számára lehetővé a gyakornoki jelentkezés benyújtását, valamint hogy az elektronikus jelentkezési lapot módosítsák, hogy a nem folyamatos munkahelyi gyakorlatot is fel lehessen rajta tüntetni.

A Bizottság véleményében kifejtette, hogy a panaszos jelentkezését azért utasították el, mert a plenáris ülések előkészítése és utómunkálatai bizonyosan több időt vettek igénybe, mint az üléseken való pusztán jelenlét. Emellett megtudta, hogy a panaszosnak volt egy szolgálati kártyája, amely három hónapig volt érvényes. Ugyanakkor a Bizottság arra hívta fel a figyelmet, hogy miután újból megvizsgálta a panaszos iratanyagát, és különösen annak az európai parlamenti képviselőnek a nyilatkozatát, akivel dolgozott, javasolta, hogy a panaszos jelentkezését fogadják el alkalmasnak, és nyújtsák be a 2007. októberben kezdődő gyakornoki időszak előfelvételi bizottságaihoz.

Az elektronikus jelentkezési lap formátumát illetően a Bizottság tisztázta, hogy a jelentkezőktől csak a legalább egy hónapos időtartamú, releváns szakmai tapasztalat feltüntetését kérték a lapon. A Bizottság kijelentette, hogy amikor a jelentkezési lapot kialakították, az egy hónapnál rövidebb szakmai tapasztalatot nem tekintették relevánsnak, ezért ezt nem kell bevallani.

A panaszos megerősítette, hogy meg van elégedve azzal, ahogyan a Bizottság elintézte az ügyet. Az Ombudsman az intézmény által rendezettként lezárta az ügyet.

A hátralékos összeg kifizetésének kezdeti elmulasztása

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1471/2007/(CC)/RT panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy francia tanácsadó cég 2004-ben részt vett egy információs társadalmi technológiákkal (IST) foglalkozó programban, amelyet az Európai Bizottság támogatott. A projektnek része volt a *Digitális Olimpiai Program* tárgyában folytatott EU–kínai együttműködés, ami a 2008-as pekingi olimpiai játékok sikeres megszervezésének, valamint az IST terén folyó hosszú távú EU–kínai együttműködésnek a biztosítására irányult. A Bizottságnak a panaszos projektben való részvételéért megállapodás szerint 178 415,10 EUR összeget kellett fizetnie.

A panaszos 2005 júliusában kérte az első részlet, 90 379,00 EUR folyósítását, amelyet a Bizottság ki is fizetett. A második költségkimutatásban a panaszos kérte a fennmaradó összeg, 88 036,10 EUR folyósítását. A Bizottság egy évvel később küldte el a pénzügyi zárójelentést, amely a fennmaradó összeget nem tartalmazta. Mivel a Bizottság nem adott kielégítő magyarázatot a kért összeg folyósításának elmulasztására, a panaszos az Ombudsmanhoz fordult.

A Bizottság véleményében kijelentette, hogy közvetlen kapcsolatfelvétel révén sikerült megállapodnia a panaszossal, és folyósította számára a fennmaradó 88 036,10 EUR összeget. A panaszos kijelentette, hogy teljes mértékben meg van elégedve a probléma rendezési módjával. Megköszönte az Ombudsman beavatkozását.

Mivel a Bizottság a panaszos megalégedésére rendezte a problémát, az Ombudsman lezárta az ügyet.

3.3. AZ OMBUDSMAN ÁLTAL ELÉRT BÉKÉS MEGOLDÁSOK

Az Európai Bizottság

Egy összeg állítólagos indokolatlan behajtása egy fejlesztési projekt keretében

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2577/2004/OV (bizalmas) panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos, egy konzorciumban részt vevő vállalat ajánlattevőként működött közre a Bizottság „EU-támogatás a libanoni közigazgatás helyreállításához” című projektjének végrehajtásában. A panaszos 1999 augusztusában szerződést írt alá az ajánlatkérővel, nevezetesen a Libanoni Köztársaság közigazgatási reformjáért felelős államminiszterrel (OMSAR). A panaszos számos problémával szembesült azzal kapcsolatban, ahogyan a Bizottság libanoni küldöttsége a projektet kezelte. A küldöttség 2003. január 22-i levelében tájékoztatta a panaszost, hogy a konzorcium által a háttértámogató (belügyminisztériumi támogató) csoport után kiszámlázott napidíjak és repülőjegyek 29 306,65 EUR összegű költségét be fogják hajtani. A panaszos szerint a szerződés tisztességtelen kezelése a Bizottság részéről a panaszosnak komoly pénzügyi veszteségeket okozott, és a konzorcium hírnevének is ártott.

A panaszos 2004 augusztusában nyújtotta be panaszbeadványát az Ombudsmanhoz. A panaszos azt állította, hogy (i) a Bizottság határozata a 29 306,65 EUR összeg behajtásáról indokolatlan volt, és (ii) a Bizottság határozatlannak és tartózkodónak mutatkozott a konzorcium által 2002 júniusában és decemberében, majd 2003 márciusában ismét benyújtott, a projekt második szakaszára vonatkozó

tervvel kapcsolatban. A panaszos észrevételeiben ezenkívül azt állította, hogy (iii) a projekt második szakaszáról szóló javaslatot egyszerűen elutasították, anélkül hogy az OMSAR-nak vagy a panaszosnak bármilyen lehetőséget adtak volna a meghallgatásra.

A Bizottság véleményében az első állítással kapcsolatban azt állította, hogy kellő jogalappal rendelkezett ahhoz, hogy a szóban forgó összeg visszatérítését követelje. A második állítás tekintetében a Bizottság azt állította, hogy a késedelmek nem kizárólag neki tulajdoníthatóak, és hogy nem volt passzív. A Bizottság visszautasította a panaszos harmadik állítását, és kijelentette, hogy messzemenően rugalmas hozzáállást tanúsított a panaszossal szemben.

Az akta alapos elemzését követően az Ombudsman úgy vélekedett, hogy különbséget kell tenni a projekt legelején (1999. október), a projekt megkezdése előtt eltelt tíznapos időszak és a szerződéses időszak fennmaradó része között. A projekt megkezdése előtti időszakokkal kapcsolatban az Ombudsman azt állapította meg, hogy a háttértámogató csoport útiköltségének és napidíjának behajtásáról szóló bizottsági határozat hivatali visszásságnak minősülhet. Az Ombudsman ezért javaslatot tett a panaszos és a Bizottság közötti békés megoldásra. Ebben azt ajánlotta, hogy a Bizottság vizsgálja felül a 29 306,65 EUR összeg behajtásáról hozott határozatát.

A másik két állítás tekintetében az Ombudsman úgy vélte, hogy nem történt hivatali visszásság.

A békés megoldásra irányuló javaslatra adott válaszában a Bizottság kijelentette, hogy az ügy rendezése felé vezető lépések érdekében felülvizsgálta az aktát, és elfogadta az Ombudsman javaslatát. A Bizottság kifejtette, hogy a napidíjaknak és repülőjegyeknek megfelelő, összesen 3 536,23 EUR összeget most már támogathatónak ítélt, ezért levonta a behajtani kívánt összegből. A panaszostól behajtandó összeg ezáltal 25 770,42 EUR csökken. A panaszos észrevételeiben elfogadta a békés megoldást, és megköszönte az Ombudsman közreműködését.

Az Ombudsman határozatában megállapította, hogy a panaszos és a Bizottság között békés megoldás jött létre. Az Ombudsman ezért lezárta az ügyet.

A Rasszizmus és Idegengyűlölet Európai Megfigyelőközpontja

Egy sikertelen pályázó megfelelő tájékoztatásának állítólagos elmulasztása

A Rasszizmus és Idegengyűlölet Európai Megfigyelőközpontja (EUMC)¹² ellen benyújtott 1858/2005/BB és 1859/2005/BB panaszokról szóló határozatok összefoglalása

A panaszos felkérte D urat, a Rasszizmus és Idegengyűlölet Európai Megfigyelőközpontjának (EUMC) egyik osztályvezetőjét, hogy magyarázza meg, az Ügynökség két nyílt pályázati felhívására beadott ajánlatai miért nem voltak sikeresek. D. úr az első megkeresésre válaszolt, de nem válaszolt a panaszos ezt követő megkereséseire, amelyekben a nyertes szervezet nevét és ajánlatának költségét kívánta megtudni, valamint összehasonlítást kért az osztályozási fokozatokról, illetve a saját ajánlatára és a nyertes ajánlatra adott pontszámokról. A panaszos az első panaszban azt is állította, hogy az EUMC nem alkalmazta az átláthatósági kritériumokat.

Az EUMC szerint a megkereséseket nem a kijelölt kapcsolattartóhoz intézték, és ezeket rendes vagy ajánlott levélben kellett volna elküldeni, nem e-mailben. Az Ügynökség általánosságban arra hivatkozott, hogy naponta nagyjából 300 nem kívánt (spam) e-mail érkezik a címére. Közölte, hogy a nyertes ajánlattevő neve és ajánlatának költségei megtalálhatók a szerződés odaítéléséről szóló hirdetményben, és megadta az osztályozási fokozatokat és a hozzá tartozó magyarázatokat, fenntartva, hogy az eljárás átlátható volt.

¹²

Az Ombudsman megjegyzi, hogy a 2007. február 15-i 168/2007/EK tanácsi rendelet 33. cikkének megfelelően az EUMC 2007. március 1-jei hatállyal megszűnt, és feladatait a továbbiakban az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége látja el.

Az Ombudsman nem volt megelégedve az EUMC magyarázataival. Ezzel kapcsolatban emlékeztetett arra, hogy az igazgatás köteles megadni a kért tájékoztatást, kivéve, ha érvényes és megfelelő indokai vannak a tájékoztatás megtagadására. Ezen túlmenően, ha egy tisztviselőt olyan ügyben keresnek meg tájékoztatásért, amelyért nem felelős, köteles vagy (i) megadni a felelős személy elérhetőségeit, vagy (ii) továbbítani a megkeresést közvetlenül a felelős személynek. Jelen esetben e lépések egyikét sem tették meg. Az Ombudsman ezen túlmenően észrevételezte, hogy az átláthatósági kötelezettség célja, hogy meg lehessen bizonyosodni a pályázókkal szembeni egyenlő bánásmód tiszteletben tartásáról, valamint hogy megkönnyítse a beszerzési eljárások pártatlanságának és integritásának felülvizsgálatát. Ehhez kapcsolódva az indoklás megadására vonatkozó kötelezettség a szerződés-odaítélési eljárások átláthatóságának megfelelő szintjét hivatott biztosítani¹³.

Az Ombudsman ezért békés megoldásokat javasolt, és felkérte az EUMC-t, hogy adjon megfelelő tájékoztatást az összehasonlítható pontszámokról és megfelelő magyarázatot az első pályázati eljárás átláthatóságát illetően, vagy – választhatóan – nyújtson ésszerű kártérítést.

Az EUMC elfogadta az Ombudsman békés megoldásokra irányuló javaslatait, a panaszos pedig hálás köszönetet mondott az Ombudsman munkájáért és az EU-n belüli átláthatóság hiteles biztosítékaként való közreműködéséért.

3.4. AZ OMBUDSMAN KRITIKAI ÉSZREVÉTELÉVEL LEZÁRT ESETEK

Az Európai Parlament

Elégtelen indoklás és a szóbeli vizsgán kapott osztályzatra vonatkozó tájékoztatás elmulasztása

Az Európai Parlament ellen benyújtott 1782/2004/OV (bizalmas) panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos az Európai Parlament szervezésében egy versenyvizsgán vett részt, de a Parlament úgy tájékoztatta, hogy a szóbeli vizsgán 40 pontból csak 19-et ért el, ezért nem vehették fel nevét a tartaléklistára. A panaszos 2004. március 11-én kelt levelével megtámadta ezt az eredményt. Azt állította, hogy az eredményt érthetetlenül alacsonynak találja, ezért kérte a szóbeli vizsgájának felülvizsgálatát és nevének felvételét a tartaléklistára. Kérte ezenkívül az osztályzatok részletes bontását és a szóbeli vizsga tárgyaira járó osztályzatok súlyozását. A panaszos szerint a Parlament 2004. március 25-én homályos, kellő indoklást nem tartalmazó levélben válaszolt, amelyben pusztán csak megerősítették az osztályzatait.

A panaszos 2004. júniusban tett panaszt az Ombudsmannál, azt állítva, hogy 2004. március 11-i levelére a Parlament versenyvizsgákért felelős szolgálata homályos, nem kellőképpen indokolt választ küldött. Azt állította, hogy: (i) a szóbeli vizsgán nyújtott teljesítményét felül kellene vizsgálni, és a nevét felvenni a versenyvizsga tartaléklistájára; ezen kívül (ii) meg kellene kapnia a következőket: (a) egy világos indoklást az osztályzatairól; (b) részletezést a szóbeli vizsgán kapott osztályzatairól; (c) a szóbeli vizsga tárgyainak osztályzataihoz tartozó súlyozást; (d) tájékoztatást a jelöltek teljes számáról és osztályzataikról; valamint (e) a helyes választ valamennyi kérdésre.

A Parlament véleményében azt állította, hogy 2004. március 25-i levelével újból megerősítette a panaszos osztályzatait. A Parlament megjegyezte, hogy a felvételi bizottság tiszteletben tartotta a

¹³

Vö. C-92/00 ügy, *HI*, EBHT [2002] I-5553, 46. bekezdés.

versenykiírást, és semmilyen szabálytalanságot nem állapított meg. A Parlament arra is rámutatott, hogy a szóban forgó nyílt versenyvizsga mindössze egy szóbeli vizsgából állt, így ez volt hivatott lemérni az egyes jelöltek teljesítményét a többi jelölthöz képest. Ennek megfelelően azt nyilatkozta, hogy mivel csak egy átfogó osztályzat volt, nem tudja közölni a panaszossal a „helyes” válaszokat a kérdésekre, és ugyanígy az osztályzatról sem tud részletes bontást adni.

Az Ombudsman további vizsgálatot végzett a panaszos állításainak egyéb aspektusait illetően, és ugyancsak megtekintette a Parlament aktáját a versenyről és a panaszos szóbeli vizsgájának értékeléséről. A vizsgálat során úgy tűnt, hogy a felvételi bizottság zárójelentésében található egyetlen általános mondaton kívül a jelöltek szóbeli vizsgáinak értékelésével kapcsolatban semmilyen dokumentum nem állt rendelkezésre.

Az Ombudsman határozatában azt állapította meg, hogy hivatali visszasság történt abban a tekintetben, hogy a Parlament elmulasztotta megfelelően indokolni a panaszos 2004. március 11-i levelére adott válaszát. Az Ombudsman egy kritikai észrevételben arra hívta fel a figyelmet, hogy olyan esetben, amikor csak egy szóbeli vizsga van, egyetlen átfogó osztályzattal, különösen fontos, hogy a Parlament megfelelően foglalkozzon az osztályzat felülvizsgálata iránti megkeresésekkel. A panaszos állításai tekintetében nem állapított meg hivatali visszasságot. Az Ombudsman mindazonáltal további észrevétellel élt, azt ajánlva, hogy a jelenlegihez hasonló esetekben, amikor a versenyvizsga egyetlen szóbeli vizsgából áll, a Parlament javasolja a felvételi bizottságoknak az értékeléseik ennél részletesebb dokumentálását. A továbbiakban azzal érvelt, hogy ez az eljárás még nem jelentene elviselhetetlen többletmunkát olyan esetekben, amikor a szóbeli vizsgán részt vevő jelöltek száma korlátozott.

Állítólagos politikai beavatkozás a Parlament Tájékoztatási Irodáját irányító vezető kinevezésébe az egyik tagállamban

Az Európai Parlament ellen benyújtott 2825/2004/OV (bizalmas) panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos 2002 novemberében jelentkezett az egyik tagállamban a Parlament Tájékoztatási Irodájának vezetői tisztségére. A felvételi bizottság elnöke 2003. februárban arról tájékoztatta, hogy a jelöltek érdemeinek összehasonlító vizsgálata után nem került be az interjúra behívott legjobb hat jelentkező közé. A panaszos 2003. február 19-én ajánlott levélben tett panaszt álláspályázatának elutasítása miatt, és újbóli elbírálást kért. Levelére nem kapott választ. A panaszos gyanúja szerint egy bizonyos politikai párt ellenezte a tisztségre való kinevezését.

A panaszos ezért 2004. szeptemberben az Ombudsmanhoz fordult panasszal, azt állítva, hogy (i) a Parlament Tájékoztatási Irodája vezetőjének kinevezésében politikai pártok is részt vettek, pedig az ilyen részvétel ellentétes a személyzeti szabályzattal, továbbá hogy (ii) a Parlament nem válaszolt a 2003. február 19-én ajánlott levélben elküldött panaszára.

A Parlament véleményében azt állította, hogy független felvételi bizottságot hozott létre, és a bizottság által elfogadott, minden jelöltre egyformán alkalmazott felvételi kritériumok az álláshirdetésben részletesen leírt profilon alapultak. A Parlament véleményével kapcsolatos észrevételeiben a panaszos azt állította, hogy az érintett tagállam egyes európai parlamenti képviselői beavatkoztak a felvételi eljárásba, és úgy tűnt, hogy tudják a jelöltek kilétét, és látták a pályázatukat és az önéletrajzukat.

Az Ombudsman három további vizsgálatosorozatot végzett, amelyek során többek között annak részletes ismertetését kérte a Parlamenttől, hogy milyen intézkedésekkel próbálta garantálni a felvételi eljárás pártatlanságát, valamint azt, hogy a jelöltek nevét és pályázatát a felvételi bizottság tagjain kívül más személyek ne ismerhessék meg. Az Ombudsman ezenkívül felkérte a Parlamentet, hogy reagáljon a panaszos állítására, miszerint egyes, nem megnevezett európai parlamenti képviselők közvetlen kapcsolatba próbáltak lépni a Parlament főtítkárával a felvételi eljárás befolyásolása érdekében. A Parlament válaszaiban azt állította, hogy a felvételi bizottság tiszteletben

tartotta az eljárásainak titkosságát, és nincs bizonyíték arra, hogy a bizottság tagjai a jelöltekre vonatkozóan információkat adtak volna ki. A Parlament elnöke ugyancsak megerősítette, hogy kezeskedik arról, hogy a főtitkár nem avatkozott be a felvételi bizottság munkájába, illetve nem történt kísérlet a főtitkár befolyásolására.

Az Ombudsman határozatában először is rámutatott, hogy az egyéni európai parlamenti képviselők elleni állítások kívül esnek a mandátumán, mivel ezek nem egy közösségi intézmény vagy szerv cselekményeire vonatkoznak. Az Ombudsman értelmezése szerint a panaszos első állítása azt sugallja, hogy a felvételi eljárásban részt vevő parlamenti tisztviselők engedtek az európai parlamenti képviselők befolyásának. Az Ombudsman e tekintetben megjegyezte, hogy a panaszos nem nyújtott be kézzelfogható bizonyítékot az állítás alátámasztására, az elvégzett további vizsgálatok nyomán pedig nem született semmilyen olyan konkrét bizonyíték, amely megerősíthetné a panaszos gyanúját. Az Ombudsman ezenkívül tudomásul vette a Parlament egyértelmű nyilatkozatait, miszerint a felvételi eljárásba nem avatkoztak be. A panaszosnak azzal a külön kérésével kapcsolatban, hogy vegyék fel az egyik európai parlamenti képviselő asszisztensének vallomását, az Ombudsman rámutatott, hogy alapokmánya nem engedi meg, hogy európai parlamenti képviselőktől vagy asszisztensüktől kérjen tanúvallomást, és az érintett személyek önkéntes tanúvallomásának felvétele egyébként sem lenne helyénvaló, tekintettel a Parlament egyértelmű nyilatkozataira, amelyeknek hitelt kell adni. Mindezen megfontolások alapján az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy nem nyert megállapítást, hogy a szóban forgó tisztségre vonatkozó felvételi eljárásba „külső” felek beleláltak vagy beleavatkoztak volna. Ezért nem állapított meg hivatali visszasságot.

Az Ombudsman mindazonáltal kritikai észrevételt tett a második állítással kapcsolatban, miszerint nem válaszoltak a panaszos 2003. február 19-i ajánlott levelére. A Parlament erre a levélre csak 2005. október 12-én, azaz több mint két és fél évvel később válaszolt, egy évvel az után, hogy az Ombudsman felhívta a figyelmét a válasz elmulasztására.

Az Európai Bizottság

Egy vállalat tisztességtelen szerepeltetése a korai előrejelző rendszer listáján

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 2468/2004/OV (bizalmas) panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos (egy vállalat) több bizottsági finanszírozású projektben is részt vett. Egy üzleti jogvita keretében az egyik alvállalkozója lefoglalási végzést szerzett ellene egy luxemburgi bíróságtól. Amikor a Bizottságot tájékoztatták erről a végzésről, zárta az összes kifizetést a panaszos felé, és felvette az úgynevezett „korai előrejelző rendszerébe” (EWS). Az EWS figyelmezteti a Bizottságot az olyan esetekre, amikor a kedvezményezett, illetve a potenciális kedvezményezett (súlyos) adminisztratív hibákat vagy akár csalást követett vagy követhetett el. Amikor a Bizottságot tájékoztatták arról, hogy a lefoglalási végzés 50 000 EUR-ra korlátozódik, úgy határozott, hogy a panaszost megillető összegekből visszatartja ezt az összeget. Az EWS-ben viszont a panaszos neve egészen addig a listán maradt, amíg a lefoglalási végzést közel egy évvel később meg nem szüntették.

Az Ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos azt állította, hogy a Bizottság határozata (i) az 50 000 EUR összeg visszatartásáról, valamint (ii) a panaszos szerepeltetéséről az EWS-ben tisztességtelen, törvénytelen és megalapozatlan volt, és megsértette a helyes hivatali magatartás európai kódexét. Ezenkívül azt követelte, hogy a jó hírnevének helyreállítása érdekében a Bizottság körlevélben adjon magyarázatot az összes bizottsági szolgálatnak. A panaszos szerint az EWS-ben való szerepeltetése komoly problémákat okozott az új szerződéseiről Bizottság általi odaitélésében, jelentősen késleltette a kifizetéseket és jöveteletlen kárt tett a jó hírnevében.

A Bizottság véleményében azt állította, hogy az 50 000 EUR zárolása teljesen jogos volt, és az EWS-be való felvétel a belső szabályainak megfelelően történt.

Az Ombudsman további vizsgálatokat végzett, és a vonatkozó dokumentumokat is megvizsgálta. A Bizottságnak azzal a határozatával kapcsolatban, miszerint az 50 000 EUR összeget visszatartja a panaszostól, az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy hivatali visszasság nem történt, mivel a Bizottság láthatólag a jog szerint járt el.

Az Ombudsman megállapította, hogy a Bizottság még az után is fent hagyta a panaszost az EWS listáján, miután tájékoztatták arról, hogy a lefoglalási végzés 50 000 EUR-ra korlátozódik, illetve az után, hogy az említett összeget zárolta. Az Ombudsman úgy vélekedett, hogy a listán való szereplésnek a panaszos által említett negatív hatásai hihetőnek tűnnek. E körülményekre való tekintettel az Ombudsman úgy vélte, hogy a panaszos további szerepeltetése az EWS listáján tisztességtelen volt, és hivatali visszasságnak minősül. Az Ombudsman ezért úgy találta, hogy a többi állítást nem szükséges megvizsgálni.

Az Ombudsman kapcsolatba lépett a panaszossal, hogy felmérje egy esetleges békés megoldás lehetőségét. A panaszos azonban inkább az Ombudsman záró határozatát kívánta megkapni. Az Ombudsman ezért kritikai észrevétellel zárta le az ügyet.

A máltai képviselő vezetői pozíciójára jelentkezők nevének sajtó felé történő kiszivárogtatása

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 452/2005/BU panaszról szóló határozat összefoglalása

A máltai képviselő vezetői posztjára jelentkezők egyike panaszt tett a Bizottságnál azzal kapcsolatban, hogy nyilvánosságra hozták és a helyi újság három cikkében megjelentették a pozícióra jelentkezők nevét. A három újságcikkben megnevezték először a pozícióra jelentkezőket, majd az interjúra kiválasztott kilenc jelöltet, illetve az utolsó körben a pozícióra kiválasztott három női jelöltet. A panaszos úgy vélte, hogy a jelöltek nevének háromszori kiszivárogtatása a sajtó felé a bizalom és a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 45/2001/EK rendelet¹⁴ megsértésének minősül.

A panaszról szóló véleményében a Bizottság tájékoztatta az Ombudsmant, hogy az Európai Adatvédelmi Biztos vizsgálatot indított az első kiszivárogtatás ügyében. Az Ombudsman kérésére az Európai Adatvédelmi Biztos tájékoztatta az Ombudsmant a vizsgálatának kimeneteléről. Határozatában az Ombudsman hivatkozott az Európai Ombudsman és az Európai Adatvédelmi Biztos között 2006. november 30-án kötött egyetértési nyilatkozatra, amely kimondja, hogy „[e]gyik hatóság sem fog vizsgálatot kezdeményezni alapvetően ugyanazon ügyben, amelyet a másik hatóság már vizsgál vagy vizsgált, kivéve, ha a panaszos jelentős, új bizonyítékot terjeszt elő egy, a másik hatóság által már lezárt ügyben.” Az Ombudsman ezért úgy vélte, hogy az első kiszivárogtatást illetően nem volna helyénvaló vizsgálatot folytatnia.

Az Ombudsman mindazonáltal azt kérte a Bizottságtól, hogy tájékoztassa a második és a harmadik újságcikkben szereplő információval kapcsolatos saját belső vizsgálatának kimeneteléről, továbbá adjon egy listát a személyzet azon tagjairól és/vagy azokról a harmadik felekről, akiknek hozzáférésük lehetett a három újságcikk bármelyikében megjelent személyes adatokhoz.

A Bizottság válaszában kijelentette, hogy nem talált olyan objektív bizonyítékot, amely lehetővé tenné számára a kiszivárgott adatok forrásának azonosítását. Kijelentette továbbá, hogy az újságcikkek alapjául szolgáló információkhoz hozzáféréssel rendelkező személyek teljes listáját

¹⁴

Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL 2001. L 8., 1. o.).

nem tudta összeállítani, tekintettel i. a pozícióra vonatkozó pályázatokat tartalmazó fájl nagy számú címzettjeire, ii. az érintett titkárok és munkatársak nagy létszámára, valamint iii. a szóban forgó elektronikus adatokhoz hozzáféréssel rendelkező személyek potenciális számára.

Határozatában az Ombudsman megállapította, hogy az, hogy a Bizottság „nagy számú címzettnék” és az „érintett titkárok és munkatársak nagy létszámának” adta át a bizalmas személyes adatokat, és ezt követően nem lehetett összeállítani azon személyek listáját, akik az említett személyes adatokhoz hozzáférhettek, ésszerűen megnövelhette a személyes adatok jogosulatlan címzettekhez való kiszivárgásának lehetőségét. Az Ombudsman ezért kritikai észrevételt tett, miszerint egy ilyen helyzet nem összeegyeztethető a Bizottság 45/2001/EK rendelet szerinti kötelezettségeivel, és hivatali visszasságnak minősül.

A KAP adatbázisban található adatok vélelmezetten indokolatlan titkossága

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1693/2005/PB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos azt kívánta megtudni, hogy kik az EU mezőgazdasági támogatásainak kedvezményezettjei, ezért a Bizottságtól nyilvános hozzáférést kért a tagállamok által a közös agrárpolitikával kapcsolatban a 2390/1999 rendelet szerint a Bizottságnak küldött éves számviteli jelentésekhez.

A Bizottság kijelentette, hogy a tagállamok által közölt számviteli információ a 2390/1999 rendelet alapján bizalmas. Kijelentette ezenkívül, hogy a jelentések már nincsenek meg „dokumentumok” formájában, mivel tartalmukat betöltötték egy hatalmas adatbázisba (az 1049/2001 rendelet¹⁵ a „dokumentumokhoz”, és nem az információkhoz való nyilvános hozzáférésről rendelkezik).

Az Ombudsman békés megoldásra irányuló javaslatában azt javasolta a Bizottságnak, hogy a helyes ügyintézés szellemében átadhatná a panaszosnak az érintett információkat. Ezt a javaslatot elutasították.

Az Ombudsman záró határozatában megállapította, hogy a Bizottság nem adott érvényes indoklást arra, hogy miért hagyatkozott a 2390/1999 rendelet titoktartási rendelkezésére. A Bizottság csak általánosságban utalt a védett érdekekre, és nem szolgáltat megfelelő magyarázattal egy erre vonatkozó kivétel alkalmazhatóságáról. Az Ombudsman ezzel összefüggésben megjegyezte, hogy az új költségvetési rendelet¹⁶ és a Tanács nemrég létrejött politikai megállapodása egy új rendeletről, amely kötelezi a tagállamokat a kedvezményezettek országos jegyzékének közzétételére¹⁷, vitathatóvá teszi a Bizottság részéről a titoktartást illetően felhozott érveket.

Azzal kapcsolatban, hogy a jelentések nincsenek meg „dokumentum” formában, a Bizottság elismerte, hogy a nyilvános adatbázisokban lévő igen nagy mennyiségű információt problémás általánosan elzárni a nyilvános hozzáféréstől. A „rutinműveletekből” származó kimenő információkat ezért „dokumentumként” kezelik. Ebben az esetben viszont a panaszos által kért információkat nem lehetett „rutinművelettel” lekérdezni, mivel ez az adatbázis bonyolult átprogramozását tette volna szükségessé.

Az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy az adatbázisokban tárolt információkhoz való hozzáféréssel kapcsolatban a Bizottság általános álláspontja nem kielégítő. Az Ombudsman mindazonáltal tartózkodott az ügy továbbvitelétől, és konkrétan arra hívta fel a figyelmet, hogy ez egy olyan új, összetett általános jogi kérdés, amelyet a közösségi jogalkotó az 1049/2001 rendelet reformja keretében megvizsgálhatna. Az Ombudsman ezért kritikai észrevétellel zárta le az ügyet.

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL 2001. L 145., 43. o.).

¹⁶ A módosított költségvetési rendelet 53b. cikke (2) bekezdésének d) pontja.

¹⁷ Lásd a 2007. október 22–23-i Mezőgazdasági és Halászati Tanács sajtóközleményét (elérhető: <http://www.eu2007.pt/NR/rdonlyres/948633D2-DCD5-4413-AFCD-86688D5161F3/0/96806.pdf>).

Az Ombudsman ugyanakkor kijelentette, hogy mérlegeli az Ombudsmanok Európai Hálózatának tagjaival való konzultáció lehetőségét, hogy megismerje az ezekre a problémákra országos szinten adott válaszokat és tájékozódjon a legjobb gyakorlatokról. Az esetleges konzultáció eredményeit a Bizottság rendelkezésére bocsátják és közzéteszik az Ombudsman weboldalán.

Egy belső tanácsadói dokumentumhoz való hozzáférés megtagadása

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1844/2005/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy német újságíró a Bizottságtól kért hozzáférést egy dokumentumhoz, amelyet a Bizottság szolgálatai 1995-ben, az új szpatai repülőtér építése miatt Görögország ellen indítható esetleges jogsértési eljárásról szóló határozat előkészítése során állítottak össze. A Bizottság azzal az indoklással utasította el a kérést, hogy a dokumentum nyilvánosságra hozatala komolyan aláásná döntéshozatali folyamatát. Az újságíró azon a véleményen volt, hogy a dokumentum nyilvánosságra hozatala aligha járhatna ilyen hatással, tekintve, hogy az anyag közel tíz évvel ezelőtti. Emellett azzal is érvelt, hogy a szóban forgó projekthez adott EU-támogatás jelentős közérdeknek minősül, a projekttel kapcsolatos esetleges szabálytalanságokat pedig a fontosabb lapokban eddig már több cikk is tárgyalta.

A Bizottság véleményében kifejtette, hogy a dokumentum szolgálatainak értékeléseit és véleményeit tartalmazza, tükrözve a köztük lévő vitát. Hivatkozott az iránymutatásokra, amelyek értelmében a jogsértési eljárásokról szóló dokumentumokat rendes esetben az ügy lezárása után nyilvánosságra kell hozni. Ez alól a szabály alól csak korlátozott mértékben tesznek kivételt. A Bizottság véleménye szerint azonban a szóban forgó dokumentum nyilvánosságra hozatala súlyosan sértené a jogsértési eljárásokkal kapcsolatos hatáskörének tényleges gyakorlására való képességét.

Az Ombudsman alapos vizsgálat után ajánlástervezetet intézett a Bizottsághoz, a dokumentumhoz való hozzáférés megadását kérve. Véleménye szerint a Bizottság olyan általánosan értelmezte a nyilvános hozzáférésről szóló szabály alóli kivétel kérdését, hogy a kivétel ezzel tulajdonképpen értelmét veszítette.

A Bizottság részletes véleményében ragaszkodott ahhoz az álláspontjához, hogy nem adhat hozzáférést. Hozzátette, hogy álláspontja kizárólag a dokumentumban szereplő információ érzékenységén alapul. Az olyan érzékeny kérdésekben, amilyen a szpatai repülőtér ügye, alapvető fontosságú, hogy kikérje a szolgálatai megkötetésektől mentes tanácsát, fenntartva magának a szabadságot, hogy ajánlásait nem tartja be. A Bizottság szerint a dokumentum nyilvánosságra hozatalával a viták újrakezdődnének, és ez megkérdőjelezné határozatának jogszerűségét.

A panaszos észrevételeiben hangsúlyozta, hogy amennyiben a dokumentum ennyire „robbanásveszélyes”, hogy nyilvánosságra hozatala a Bizottság határozatának jogszerűségét is kétségessé tehetné, egyértelmű, hogy a nyilvánosságra hozatalához minden más érdeknél nyomósabb érdek fűződik.

Az Ombudsman megjegyezte, hogy a Bizottság részletes véleményében csak arra adott magyarázatot, hogy miért tagadta meg a szóban forgó konkrét dokumentumhoz való hozzáférést, miközben a panaszos kérelmének kezelésekor és a véleményében csak általánosságban hivatkozott a döntéshozatali folyamatának védelmére. Az Ombudsman ezért úgy vélekedett, hogy a Bizottság nem kezelte helyesen a panaszos kérését.

A dokumentum tartalmát illetően az Ombudsman elfogadta a Bizottság ajánlatát, hogy megvizsgálhatja a dokumentumot. A vizsgálatot követően kijelentette, hogy nincs meggyőződve róla, hogy a dokumentum nyilvánosságra hozatala a Bizottság által említett negatív következményekkel járna.

Az Ombudsman kritikai észrevétellel zárta le az ügyet.

Tisztességtelen szerződési feltételek

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 3008/2005/OV panaszról szóló határozat összefoglalása

A négy panaszos a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban (FYROM), Skopjében működő „Proxima” európai uniós rendőrségi missziónál dolgozott nemzetközi szerződéssel rendelkező polgári alkalmazottként. Amikor a „Proxima I” szerződésük lejárt, felkérték őket a „Proxima II” szerződések aláírására, amelyek a következő nappal léptek volna hatályba. A panaszosok az új szerződéseikben jelentős változásokat vettek észre a fizetés, a társadalombiztosítási járulékok, a költözési támogatás és a besorolás terén. Mivel ellenkező esetben már másnap munkanélküliek lettek volna, aláírták a szerződéseket.

Az Ombudsmanhoz intézett panaszukban a panaszosok azt állították, hogy túl későn tájékoztatták őket az új szerződéseik feltételeiről, és az új szerződéseket kényszerhelyzetben kellett aláírniuk. A panaszosok ezenkívül lényegében azt követelték, hogy a fizetést, a társadalombiztosítási járulékokat, a költözési támogatást és a besorolást tekintve a továbbiakban is a korábbival megegyező feltételek mellett alkalmazzák őket.

A Bizottság véleményében tagadta, hogy a panaszosokra nyomást gyakoroltak volna. A panaszosok követeléseit tekintetében a Bizottság azzal érvelt, hogy az új szerződések aláírásával – amelyek nem a korábbi szerződéseket hosszabbították meg – a panaszosok elfogadták az azokban foglalt feltételeket.

Az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság nem tájékoztatta kellő időben a panaszosokat az új alkalmazási feltételeikről, és ez hivatali visszásságnak minősül. A késelem ugyanakkor önmagában nem jelenti azt, hogy a panaszosokra nyomást gyakoroltak volna.

A panaszosok követeléseit illetően az Ombudsman nem állapított meg hivatali visszásságot, mivel egy 2004. augusztusi bizottsági közlemény alapot adott ahhoz, hogy a Proxima II szerződések a Proxima I szerződésekben alkalmazottaktól eltérő feltételeket tartalmazhassanak.

A panaszosok társadalombiztosítási járulékokkal kapcsolatos követelését illetően az Ombudsman azt állapította meg, hogy a társadalombiztosítási jogosultságaikról a panaszosokat még később tájékoztatták, és emiatt a késelem miatt a panaszosok szükségtelenül fizették tovább a magánbiztosításaikat. Az Ombudsman hivatala 2007. júniusban felvette a kapcsolatot a panaszosokkal, hogy az ügynek erre az aspektusára békés megoldást javasoljon. A panaszosok azonban jelezték, hogy az említett lehetőségnek nem kívánnak érvényt szerezni. Az Ombudsman ezért lezárta az ügyet. A záró határozat a felismert hivatali visszássággal kapcsolatban két kritikai megjegyzést tartalmazott.

A Bizottság és Dánia közötti levelezéshez való hozzáférés megtagadása

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 3193/2005/TN panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy dán európai parlamenti képviselő hozzáférést kért bizonyos, a Bizottság és a dán hatóságok között történt levelezéshez. A Bizottság arra hivatkozva utasította el a kérelmet, hogy a dokumentumok közzététele kedvezőtlenül befolyásolná az ellenőrzések céljának védelmét (az 1049/2001 rendelet¹⁸ 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése), valamint súlyosan veszélyeztetné az intézmény döntéshozatali eljárását, mivel a dokumentumok olyan ügyre vonatkoznak, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot (a rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdése).

¹⁸

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL 2001. L 145., 43. o.).

Az Ombudsman vizsgálata folyamán a Bizottság végül hozzáférést adott a kért dokumentumokhoz. Mivel azonban úgy tűnt, hogy a Bizottság továbbra is védi a korábbi elutasítás helyességét, az Ombudsman érdemesnek találta mérlegelni a kérdést, hogy a Bizottság jogosult volt-e a panaszos eredeti, hozzáférés iránti kérelmének elutasítására.

A Bizottság azzal érvelt, hogy a levélváltás a közösségi jognak való megfelelés ellenőrzésére hivatott monitoring folyamatának része, amelynek eredményeképpen előfordulhat, hogy az Euratom-Szerződés alapján jogsértési eljárást indít Dániával szemben. A Bizottság hangsúlyozta, hogy az ügy politikailag kényes természetű, továbbá megjegyezte, hogy a levelek közzététele korai lett volna.

Az Ombudsman többek között annak magyarázatát kérte a Bizottságtól, hogy a kért levelek milyen fajta vizsgálathoz tartoztak, hogy indokolja a rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének alkalmazását.

A Bizottság azt válaszolta, hogy a fő kérdés az volt, hogy a dán hatóságoknak tájékoztatniuk kell-e a Bizottságot a grönlandi környezeti radioaktivitás megfigyelésének eredményeiről, hogy eldönthesse, helyénvaló lenne-e a helyreállító intézkedés. A Bizottság megjegyezte, hogy amikor eredetileg ezt az információt kérte, feltételezte, hogy az Euratom-Szerződés Grönlandra is vonatkozik, de utóbb elismerte, hogy nem. A Bizottság azzal érvelt, hogy a panaszos hozzáférés iránti kérésének pillanatában még mindig nem volt egyértelmű, hogy folytatja-e az irányú erőfeszítéseit, hogy Dániától önkéntes alapon megszerezze ezt az információt.

Az Ombudsman azzal az észrevétellel élt, hogy a hozzáférés iránti kérelem kezelésekor a Bizottság kilátásba helyezte, hogy a monitoring esetleg jogsértési eljáráshoz vezethet az Euratom-Szerződés alapján, noha a kérelem benyújtásának időpontjában a Bizottság már elismerte, hogy az Euratom-Szerződés Grönlandra nem vonatkozik. Az Ombudsman megjegyezte, hogy a Bizottság nem fejtette ki, hogy a hatáskörén belül milyen (más) fajta vizsgálatokat folytathatott volna. Az Ombudsman ezért arra a következtetésre jutott, hogy a levelekhez való hozzáférés kezdeti megtagadásának nem volt érvényes és megfelelő alapja a Bizottság részéről.

Állítólagos tisztességtelen elbánás egy közbeszerzési eljárásban

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 3693/2005/ID (bizalmas) panaszról szóló határozat összefoglalása

A panasz a panaszos ajánlatainak a közbeszerzési hirdetmény egyik rendelkezése alapján történt elutasítására vonatkozott, amely szerint „egy természetes vagy jogi személy (az azonos jogi csoportba tartozó jogi személyeket is beleértve) a részvétel formájától függetlenül az összes tételre legfeljebb (...) hat pályázatot nyújthat be (...)”. A panaszos, a 2137/85/EGK rendelet¹⁹ alapján létrehozott európai gazdasági egyesülés (EGE), azt állította, hogy a Bizottság tévesen vádolta meg X-et, e gazdasági egyesülés egyik tagját azzal, hogy hét tételre pályázott.

Az Ombudsman először is megjegyezte, hogy nem az ő szerepe értékelni a pályázatok elfogadhatóságát, és hogy a pályázat elfogadhatósági/támogathatósági kritériumoknak való megfelelését illetően saját ítéletével helyettesítse az érintett intézményét. Ennek megfelelően azt vizsgálta, hogy a Bizottság érvényes, helyénvaló indoklást adott-e a kifogásolt határozathoz.

Az Ombudsman ezenkívül megjegyezte, hogy a pályázókkal szembeni egyenlő elbánás elve és a pályázati eljárások átláthatóságának idetartozó kötelezettsége alapján a hirdetményben (vagy hasonló dokumentumban) megállapított elfogadhatósági és odaítélési kritériumokat úgy kell megfogalmazni, hogy minden, az elvárható mértékben tájékozott, szokásosan körültekintő pályázó számára azonos értelmezést tegyenek lehetővé. Emellett a pályázatok értékelésekor a fent említett kritériumokat objektíven és valamennyi pályázóra nézve egységesen kell alkalmazni. Ezzel összefüggésben különösen fontos az ajánlatkérő által a potenciális ajánlattevők számára közzétett

¹⁹

A Tanács 1985. július 25-i 2137/85/EGK rendelete az európai gazdasági egyesülésről (HL 1985. L 199., 1. o.).

információ, mind az elfogadhatósági vagy odaítélési kritériumok, mind az e kritériumok alkalmazását ésszerűen befolyásolni képes közösségi jogi szabályok értelmezéséről és alkalmazásáról. Az ilyen információ valószínűleg érinti a pályázatok elkészítését és megfogalmazását, és kifejezetten lényeges azon jelentős közösségi érdek szempontjából, hogy a potenciális ajánlattevőknek biztosítsák az egyenrangú verseny lehetőségét. Ezért, amikor az ajánlatkérő megvizsgálja a hozzá benyújtott ajánlatokat, megfelelő figyelmet kell fordítani az ilyen információ tartalmára, legalább annyiban, hogy a pontosságát vagy helyénvalóságát nem kifogásolta-e egy (potenciális) ajánlattevő, illetve hogy nem sérti-e nyilvánvalóan a hirdetmény (vagy hasonló dokumentum) vonatkozó rendelkezéseit vagy a közösségi jogot.

Az Ombudsman a jelenlegi esetben azt állapította meg, hogy a Bizottság nem tartotta be a fent említett követelményt. Az Ombudsman azt is megállapította, hogy a Bizottság nem adott kellő indoklást a kifogásolt határozathoz, figyelembe véve az EGE-k közbeszerzési szerződésekben és közpénzekből finanszírozott programokban való részvételéről szóló közleményének egyes passzusait, amelyekre a panaszos – elvben legalábbis – joggal támaszkodhatott volna ajánlatainak elkészítésekor. Tekintettel arra, hogy a szóban forgó szerződések már odaítélték, aláírták és végrehajtásuk most folyik, a kifogásolt határozat pedig a pályázati eljárás kiválasztási szakaszára vonatkozott, az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy nem volna indokolt helyt adni a panaszos azon követelésének, hogy a kifogásolt határozatot érvénytelenítsék, és a pályázatokat írják ki újra. Mivel a panaszosnak nem volt más követelése, az Ombudsman kritikai észrevétellel zárta le az ügyet.

Elkerülhető késedelem egy jogsértési panasz kezelésében

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 962/2006/OV panaszról szóló határozat összefoglalása

2002. novemberben és 2003. márciusban Bellingwolde település több holland lakosa is jogsértési panaszt nyújtott be az Európai Bizottsághoz. Azt állították, hogy a német hatóságok megsértették a 85/337/EGK irányelvet²⁰, amikor engedélyezték egy szélerőműpark megépítését a holland határhoz közeli Rhede településen. Az állítólagos jogsértés a projekt környezetre gyakorolt hátrányos következményeire és a környezeti hatásvizsgálat elmaradására vonatkozott. A Bizottság számos alkalommal ígéretet tett arra, hogy határozatot hoz a panaszok ügyében. A panaszosok azonban 2006 áprilisáig még mindig nem hallottak hírt a Bizottság felől. A panaszosok egyike ezért mindnyájuk nevében panaszt tett az Ombudsmannál, azt állítva, hogy a Bizottság részéről elkerülhető késedelem történt.

A Bizottság véleményében kijelentette, hogy a panaszok kézhezvételétől számított egy éven belül jogsértési eljárást indított Németországgal szemben a panaszos vonatkozásában történt közösségi jog megsértése miatt, az Európai Parlamenthez és az Európai Ombudsmanhoz intézett bizottsági közleménynek²¹ megfelelően. Az üggyel ezután gyors eljárásban foglalkoztak mindaddig, amíg 2004 júniusában meg nem kapták a német hatóságok válaszát a Bizottság indoklással ellátott véleményére. Az ügyről a Bizottságon belül folytatott széles körű tárgyalások és az érintett jogi kérdés bonyolultsága miatt 2006 júniusáig nem hoztak végső határozatot.

Az Ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy úgy tűnik, 2004. április 1-jéig – amikor a német hatóságoknak elküldték az indoklással ellátott véleményét – a Bizottság részéről nem történt indokolatlan késedelem. Az Ombudsman ugyanakkor megjegyezte, hogy a Bizottság határozatát az ügy lezárásáról csak 2006. június 28-án fogadták el, azaz közel két évvel az után, hogy az indoklással ellátott véleményre megérkezett a német hatóságok válasza. Ebben a tekintetben az Ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság mérlegelési jogköre a jogsértési panaszok kezelésekor nem érvényteleníti azt az általános elvet, hogy a határozatokat ésszerű időn belül meg kell hozni. Az Ombudsman megjegyezte, hogy a Bizottság csak a belső konzultációira hivatkozott. Megállapította,

²⁰

A Tanács 1985. június 27-i 85/337/EGK irányelve az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL 1985. L 175., 40. o.).

²¹

COM(2002) 141 végleges, HL 2002. C 244., 5. o.

hogy – mivel nem adott a késelem indoklására alkalmas konkrét magyarázatot – a Bizottság elmulasztotta ésszerű időn belül kezelni a panaszokat, ezért kritikai észrevétellel zárta le az ügyet.

A biztosítási közvetítésről szóló irányelv állítólagosan hibás átültetése miatti panasz megfelelő kivizsgálásának elmulasztása a Bizottság részéről

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 3543/2006/FOR panaszról szóló határozat összefoglalása

Az Ombudsmannál egy ír állampolgár tett panaszt a Bizottság ellen, azt állítva, hogy a Bizottság elmulasztotta megfelelően kivizsgálni a 2002/92/EK irányelvnek (a biztosítási közvetítésről szóló irányelv) az ír jogba való, állítólag hibás átültetését. A panaszos szerint a biztosítási kötvényeket értékesítő személyeknek Írországból olyan jogszabálynak kell megfelelniük, amelyet a befektetési termékek eladásának szabályozására terveztek. Emellett a biztosítási közvetítőként ugyancsak működő bankokat tévesen zárták ki a biztosítási közvetítésre vonatkozó szabályok alkalmazási köréből.

A Bizottság véleményében kijelentette, hogy a biztosítási közvetítésről szóló irányelvet a „minimális harmonizáció” elve szerint fogadták el. Így a részletek szabályozására a tagállamok jogosultak. Ezért mindenfajta túlteljesítés (úgynevezett *gold-plating*) a tagállamok felelőssége, nem pedig a Bizottságé. A Bizottság ezen túlmenően kijelentette, hogy az ír hatóságok úgy tájékoztatták, hogy a helyzet rendezése érdekében folyamatban van az ír jogszabály átdolgozása. A Bizottság által az ír pénzügyminisztériumtól kapott tájékoztatás szerint a biztosítási termékeket közvetítő bankokat is az átdolgozott szabályok alkalmazási körébe fogják vonni. A Bizottság kijelentette továbbá, hogy az átdolgozott szabályoknak ezen túlmenően a közvetítők esetleges írországi túlszabályozását is rendezniük kell.

Az Ombudsman határozatában mindenképp azzal az észrevétellel élt, hogy a Bizottság a panaszostól kapott leveleket kezdetben elmulasztotta „panasz” minősíteni. Az említett eljárási hiba következtében az Ombudsman kritikai észrevételt tett.

Az Ombudsman ezenkívül megjegyezte, hogy a panaszos és a Bizottság, sőt, immár az ír hatóságok is egy véleményen vannak a tekintetben, hogy a biztosítási közvetítésről szóló irányelvet az ír jogba átültető jogszabály bizonyos aspektusai nem felelnek meg a biztosítási közvetítésről szóló irányelvnek. Úgy tűnt, hogy a panaszos és a Bizottság különösen abban értenek egyet, hogy Írország tévesen zárta ki a bankokat a biztosítási közvetítésről szóló szabályok hatálya alól.

Az Ombudsman megjegyezte, hogy az ír hatóságok a Bizottság felé kötelezettséget vállaltak az ír jogszabályban felismert hibák helyesbítésére. Az Ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság köteles ellenőrizni, hogy Írország tényleg elfogadta-e a jogszabályt, amelynek elfogadására kötelezettséget vállalt, különös figyelemmel a panaszos által az ír jogszabályban megnevezett hibák helyesbítésére, amelyek létezését a Bizottság is elismerte. Ennek elmulasztása a Bizottság részéről hivatali visszáságnak minősülne. Az Ombudsman ezzel összefüggésben egy további észrevételben kijelentette, hogy a Bizottságnak úgy kellene határoznia, hogy legkésőbb 2008. január 26-ig hivatalos értesítést küld Írországnak vagy indoklással ellátott határozatot hoz az ügy lezárásáról.

Dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés: elégtelen indoklás a határidő meghosszabbítására, késelem a kérelmek iktatásában

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 3697/2006/PB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos az 1049/2001²² rendelet szerint nyilvános hozzáférést kért az Európai Szabályozói Csoport birtokában lévő dokumentumokhoz. A kérelmével a Bizottság foglalkozott.

²²

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréséről (HL 2001. L 145., 43. o.).

A panaszos érdeklődött a kérelmének iktatásában történt, nyilvánvalóan jelentős késedelemről. Az 1049/2001 rendelet szerint a dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló kérelmek megválaszolására vonatkozó határidőt az iktatás napjától számítják. Az Ombudsman megállapította, hogy a panaszos ezt az ügyet láthatólag nem kívánta külön állításként továbbvinni. Mindazonáltal tett egy további észrevételt, amelyben kijelentette, hogy véleménye szerint a kérelmek haladéktalan elbírálására vonatkozó jogi kötelezettség azt is magában foglalja, hogy a Bizottságnak adminisztratív szolgálatai megszervezésekor biztosítani kell, hogy az iktatás rendes esetben legkésőbb a kérelem kézhezvételét követő első munkanapon megtörténjen.

A panaszos ezenkívül hivatali visszasságot vélt felfedezni abban is, hogy a Bizottság meghosszabbította a kérelme megválaszolására vonatkozó határidőt. Ebben a kérdésben az Ombudsman hivatali visszasságot állapított meg, és kritikai észrevételt tett a késedelemmel kapcsolatban, illetve egy második kritikai észrevétellel is élt a Bizottság tetteihez adott indoklás színvonalát illetően.

A második kritikai észrevétellel kapcsolatban az Ombudsman megjegyezte, hogy az 1049/2001 rendelet szerint a megerősítő kérelem megválaszolására vonatkozó határidő meghosszabbítása esetén az intézményeknek a kérelmező felé „részletes indoklással” kell szolgálniuk. Esettől függően változhat, hogy mi minősül kellőképpen „részletes” indoklásnak. Mindazonáltal egy egyszerű, általános formában megfogalmazott hivatkozás arra, hogy még más bizottsági szolgálatokkal is konzultálni kell (ahogy ebben az esetben történt), semmiképpen nem tesz eleget az előbb említett követelménynek, mivel nem tartalmaz olyan megfelelő elemeket, amelyek lehetővé tennék a meghosszabbítás jogosságának a felülvizsgálatát. Ilyen elem lenne különösen az arra vonatkozó magyarázat, hogy miért szükséges konzultálni más, konkrét bizottsági szolgálatokkal, illetve hogy a belső konzultációt miért nem lehetett korábban befejezni. A jelen esetben a Bizottság a határidő meghosszabbítását mindössze a következőképpen indokolta: „kérelmének elbírálásához más bizottsági szolgálatokkal is konzultálnunk kell”. Ez a fajta kijelentés nem meríti ki a „részletes indoklás” fogalmát az 1049/2001 rendelet értelmében. Így a Bizottság nem tett eleget a vonatkozó, jogszabályban foglalt követelménynek. Ez a mulasztás ennek megfelelően hivatali visszasságnak minősül.

A panaszossal való viszonyról szóló közlemény alkalmazásának elmulasztása

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 446/2007/WP panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy német ügyvéd azt állította, hogy a Bizottság nem kezelte megfelelően a levelét, amelyben felkérte, hogy indítson jogsértési eljárást Németországgal szemben. Állítása szerint Németország megsérti a közösségi jogot, mivel a német kormány korábbi, illetve jelenlegi tagjait gyakorlatilag nem lehet felelősségre vonni bűncselekmény elkövetéséért. A Bizottság azt válaszolta, hogy nincs hatásköre az ügybe való beavatkozásra.

A vizsgálat elindításáról szóló, a Bizottsághoz intézett levelében az Ombudsman rámutatott, hogy erre az esetre „a közösségi jog megsértése tekintetében a panaszossal való viszonyról szóló bizottsági közlemény”²³ vonatkozhat. A Bizottság a közleményben megállapította az olyan panaszosokkal való kapcsolattartásra vonatkozó normákat, akik úgy vélik, hogy egy tagállam intézkedései vagy gyakorlatai megsértik a közösségi jogot.

A Bizottság véleményében azzal érvelt, hogy a közlemény nem alkalmazható, mivel a panaszos panasza nem olyan területre vonatkozik, amelyre vonatkozóan jogsértési eljárást lehetne leboncolítani, és ezzel szemben a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés hatálya alá tartozik (az EU-Szerződés VI. címe).

²³

Közlemény az Európai Parlament és az Európai Ombudsman részére a közösségi jog megsértése tekintetében a panaszossal való viszonyról (HL 2002. C 244., 5. o.).

Az Ombudsman megjegyezte, hogy a panaszos levelével nyilvánvalóan jogsértési panaszt kívánt tenni. Rámutatott, hogy a közlemény 3. pontjának második bekezdése tartalmazza azon indokok teljes körű listáját, amelyek alapján a levelezést nem jogsértési panaszként kell kivizsgálni, például ha „olyan sérelmet közöl, amely egyértelműen kívül esik a közösségi jog hatályán”. A közlemény előírja, hogy amennyiben a Bizottság úgy határoz, hogy a levelezést nem panaszként veszi nyilvántartásba, „erről egyszerű levél útján köteles értesíteni a levél szerzőjét, a 3. pont második bekezdésében felsoroltak közül egy vagy több indok megjelölésével”.

Az Ombudsman úgy vélekedett, hogy az, hogy a Bizottság nem alkalmazta a közleményt a panaszos levelének megválaszolásakor, hivatali visszásságnak minősül, ezért kritikai észrevételt tett. Az Ombudsman ugyanakkor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos panaszra láthatólag „olyan sérelmet közöl, amely egyértelműen kívül esik a közösségi jog hatályán”. A panaszos konkrétan nem fejtette ki, hogy a politikusok büntetőügyekben való elszámoltathatósága szerint hogyan függ össze Németországnak az EU-Szerződés szerinti kötelezettségeivel. Az Ombudsman ezért úgy vélte, hogy a Bizottság helyesen vont le azt a következtetést, hogy a panaszos aggályait jogsértési eljárás útján nem vizsgálhatja.

A dokumentumokhoz való hozzáférésről szóló 2005-ös éves jelentés kiadásának elmulasztása

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 668/2007/MHZ panaszról szóló határozat összefoglalása

A *Statewatch* amiatt tett panaszt az Ombudsmannál, hogy a Bizottság az 1049/2001 rendelet²⁴ 17. cikkének (1) bekezdéséből eredő jogi kötelezettsége ellenére 2006-ban nem tette közzé az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való hozzáférésről szóló 2005-ös éves jelentését. A panaszos szerint az éves jelentés az egyetlen módja annak, hogy a polgárok tájékozódhassanak a Bizottság válaszairól a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmekre. A *Statewatch* azt állította, hogy a jelentés megfelelő időben történő kiadásának elmulasztása egyértelműen hivatali visszásságnak minősül.

A Bizottság véleményében azt állította, hogy teljes mértékben tisztában van az éves jelentés kiadására vonatkozó kötelezettségével. A jelentés megfogalmazása azonban a dokumentumokhoz való hozzáférési ügyekkel foglalkozó szolgálatnál történt nagyarányú személyzeti cserék miatt késett. A késést emellett azzal indokolta, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférésről szóló rendelet felülvizsgálatával foglalkozó nyilvános konzultáció elindítása elsőbbséget élvezett.

Az Ombudsman véleménye szerint a Bizottság által a mulasztás magyarázataként megadott okok nem voltak meggyőzőek. Ezért megállapította, hogy a 2005-ös jelentés 2006 végéig történő kiadásának elmulasztása hivatali visszásságnak minősül, és kritikai észrevételt tett. Az Ombudsman hangsúlyozta, hogy a polgároktól aligha várható el a bizalom az intézmények iránt, ha azok a saját maguk által kitűzött határidőket sem képesek betartani.

Az Ombudsman további észrevételt is tett, amelyben arra hívta fel a figyelmet, hogy a jelentések közzététele az európai polgárok felé való elszámoltathatóság és a velük folytatott kommunikáció fontos mechanizmusa. Az Ombudsman ezen túlmenően szorgalmazta, hogy a Bizottság mutasson jó példát a közelmúltban alakult új közösségi ügynökségeknek azzal, hogy a jövőben nagy jelentőséget tulajdonít a jelentések kellő időben történő kiadásának.

Mivel a Bizottság 2007. szeptemberben végül közzétette a szóban forgó jelentést, az Ombudsman lezárta az ügyet.

²⁴

A 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréséről (HL 2001. L 145., 43. o.).

Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal

A versenyvizsgák kötelező online regisztrációs és tájékoztató rendszerére vonatkozó kifogás

Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) ellen benyújtott 3346/2004/ELB panaszról szóló határozat összefoglalása

Az EPSO bevezetett egy rendszert, amelynek értelmében a nyílt versenyvizsgákra jelentkezőknek kötelező az online regisztráció és az EPSO-val való online kommunikáció. A panaszos ezt a rendszert kifogásolta. Fő érve az volt, hogy ez a követelmény diszkriminatív, tekintettel az internet alacsony elterjedtségére néhány tagállamban, és az internet-hozzáférés nehézségeire a vidéki térségekben. Az EPSO visszautasította a panaszos állítását, hivatkozva különösen a fent említett rendszer bevezetésének indokaira.

Az Ombudsman először is megjegyezte, hogy egy versenyeljárásban a jelentkezőkkel vagy potenciális jelentkezőkkel szembeni egyenlő elbánás elve a közösségi intézményekre és szervekre kötelező alapelv. Az Ombudsman azt állapította meg, hogy a tárgyalt követelmény elvben nem diszkriminatív és tisztességtelen, a következők alapján: (i) bizonyos, a felek által megadott, illetve az Eurostat weboldalán talált statisztikai adatok az internet használatról vagy elérhetőségről; (ii) nincs arra utaló bizonyíték, hogy az EPSO-hoz való jelentkezés iránt érdeklődő, illetve az EPSO versenyvizsgálain részt vevő személyek jelentős számban akadályoztatva lettek volna ebben a korlátozott internet-hozzáférésük miatt; (iii) köztudomású és érzékelhető, hogy az internet-hozzáférés elterjedtsége folyamatosan javul; (iv) az EPSO által a rendszer bevezetéséhez adott indoklás, konkrétan a nagyobb átláthatóság és az információk hozzáférhetőségének javítása.

Az Ombudsman ugyanakkor nem zárta ki annak lehetőségét, hogy egyes esetekben a jelentkezőknek és a potenciális jelentkezőknek jelentős, objektíven igazolható nehézségeik lehetnek az EPSO-hoz való jelentkezésben vagy az EPSO-val való kommunikációban az interneten keresztül. Az ilyen esetekben az egyenlő elbánás fent említett elve megköveteli, hogy az EPSO kivételt biztosítson az online regisztráció és kommunikáció követelménye alól. Az Ombudsman ezért azt állapította meg, hogy az EPSO részéről ennek elmulasztása hivatali visszasságnak minősül, és erre vonatkozóan ajánlástervezetet intézett az EPSO-hoz. Egy idevágó elemzés alapján azt is javasolta, hogy az EPSO a kivétel iránti kérelmek esetében előírhatná valamilyen olyan bizonyíték benyújtását, ami az érintett személytől az adott körülmények között ésszerűen elvárható.

Az EPSO nem fogadta el az ajánlástervezetet. E tekintetben olyan érvekre támaszkodott, amelyeket az Ombudsman nem talált meggyőzőnek. Többek között megjegyezte, hogy az igazgatási kényelem – abban az értelemben, hogy kerülik a kivétel iránti kérelmek tisztességes, tárgyilagos értékelésével járó nehézségeket, figyelembe véve az ajánlástervezetében a kérdésről adott elemzését – nem elégséges az olyan magatartás legitimálásához, ami egyébként a jelentkezőkkel vagy potenciális jelentkezőkkel szembeni egyenlő elbánás elvének megsértésének tekinthető. Az Ombudsman ezért fenntartotta a hivatali visszasságról szóló fenti megállapítását, és kritikai észrevétellel zárta az ügyet.

A nyílt versenyvizsgákon részt vevő jelöltekkel szembeni nyelvi követelmények

Az Európai Személyzeti Hivatal (EPSO) ellen benyújtott 3114/2005/MHZ panaszról szóló határozat összefoglalása

A panasz a felvételi versenyvizsgák nyelvi rendszerére vonatkozott, a 2004. május 1-jei bővítést követően, amikor tíz új tagállam csatlakozott az Unióhoz.

Nem sokkal a bővítés előtt elfogadtak egy rendeletet, amely ideiglenesen eltér a személyzeti szabályzat rendes rendelkezéseitől a tekintetben, hogy megengedi, hogy a pozíciókat az új tagállamok állampolgárainak kinevezésével töltsék be²⁵. A rendelet arról is rendelkezett, hogy a 2010. évig folytatni kell a versenyvizsgák megrendezését, a régi tagállamok 11 nyelve közül valamelyiket fő nyelvként beszélő tisztviselők felvétele érdekében.

Az EPSO ezután a versenyvizsgákból két sorozatot szervezett.

A versenyvizsgák első sorozata az új tagállamok állampolgáira korlátozódott. A jelölteknek fő nyelvként az új tagállamok 10 nyelve közül kellett egyet ismerniük. Ezenkívül a régi tagállamok 11 nyelve közül egynek a kielégítő szintű ismeretéről is számot kellett adniuk. Ezen túlmenően a tesztek egy részét kötelezően angolul, németül vagy franciául kellett letenniük.

A versenyvizsgák második sorozata mind a 25 tagállam állampolgárai előtt nyitva állt. A jelölteknek fő nyelvként a régi tagállamok 11 nyelve közül kellett egyet ismerniük, és ugyanezen 11 nyelv közül még egynek a kielégítő ismeretéről kellett tanúbizonyságot tenniük. Az angol-, francia- vagy némettudásukról viszont nem voltak kötelesek számot adni.

A Lengyel Államigazgatási Főiskolán Végzetek Szövetsége arra hivatkozva tett panaszt, hogy a versenyvizsgák ilyenfajta megszervezésével az EPSO hátrányos megkülönböztetést alkalmazott az új tagállamok állampolgáraival szemben.

Az EPSO véleményében arra az álláspontra helyezkedett, hogy mindegyik versenyvizsgának megvan a maga célja, és ezért nem lehet hátrányos megkülönböztetést vagy tisztességtelen elbánást feltételezni az alapján, hogy az egyik versenyvizsga hirdetményét összehasonlítják egy másikéval. Az EPSO ezenkívül felhívta a figyelmet a 401/2004 rendeletre („a rendelet”) mint a szóban forgó versenyvizsgák jogalapjára.

Az Ombudsman magyarázatot kért az EPSO-tól arra, hogy második nyelvként miért csak a 11 „rég” tagállam nyelvei voltak elfogadhatóak, és miért csak az új tagállamokból jelentkezőktől követelték meg az angol, francia vagy német nyelv ismeretét. Az EPSO válaszában kijelentette, hogy a 11 nyelv valamelyikének ismerete „jobban illeszkedik az intézmények adminisztratív szervezetének realitásaihoz az átmeneti időszakban”, és hogy „nem kötelezhetők arra, hogy számba vegyék a jelöltek által a második nyelv megválasztásakor előállítható egyéni választási lehetőségek mérhetetlen változatosságát”.

Az Ombudsman által az ügyről készített elemzés először is az EK-Szerződés 12. cikkére hivatkozott, amely megtiltja az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetést, valamint a közösségi bíróságoknak a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével kapcsolatos joggyakorlatára.

Felhívta a figyelmet arra, hogy a jogszabályokat ezen elvek figyelembevételével kell értelmezni, valamint hogy az alkalmazáshoz előírt nyelvi követelmények állampolgárság alapján történő közvetett hátrányos megkülönböztetést képezhetnek, amennyiben nem indokoltak.

Az Ombudsman úgy vélte, hogy a versenyvizsgák fő nyelvei tekintetében a rendelet engedélyezte a követelményeket. A rendeletben ugyanakkor nincs szó a második nyelvekre vonatkozó követelményekről, és az angol, francia vagy német nyelv ismeretét sem írja elő.

Miközben elvben elképzelhetőek olyan meggyőző érvek, amelyek indokolják, hogy a leendő tisztviselő feladatainak ellátásához miért lehet szükség egyes közösségi nyelvek ismeretére, az EPSO nem magyarázta meg kellőképpen, hogy második nyelvként miért csak a 11 régi tagállam nyelvét lehetett elfogadni.

Az Ombudsman azt is elismerte, hogy a hatékony belső kommunikáció biztosítása érdekében egyes nyelvek ismeretét indokolt lehet megkövetelni. Az EPSO azonban nem adott magyarázatot arra,

²⁵

A Tanács 2004. február 23-i 401/2004/EK, Euratom rendelete a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovákia és Szlovénia csatlakozása alkalmából az Európai Közösségek tisztviselőinek felvételére vonatkozó különleges ideiglenes intézkedések bevezetéséről (HL 2004. L 67., 1. o.).

hogy az új tagállamokból származó jelöltek esetében miért tartotta szükségesnek az angol, francia vagy német nyelv ismeretét, ha közben a versenyvizsgák második sorozatában a jelentkezőktől nem követelte meg, hogy adjanak tanúbizonyságot a felsorolt nyelvek egyikének ismeretéről, noha a jelöltek e két csoportja végül lényegében azonos feladatokat fog végezni.

Az Ombudsman ezért arra a következtetésre jutott, hogy az EPSO megsértette a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, és kritikai észrevételt tett.

Az Európai Beruházási Bank

Az EU-jog betartatásának elmulasztása a folyó-helyreállítási munkálatok során

Az Európai Beruházási Bank (EBB) ellen benyújtott 1807/2006/MHZ panaszról szóló határozat összefoglalása

Két lengyel környezetvédelmi NGO miatt tett panaszt az Ombudsmannál, hogy az EBB – „környezetvédelmi nyilatkozata” ellenére – a 2001-es árvízi helyreállítási és javítási munkálatok során nem biztosította a környezetvédelmi hatásvizsgálatról szóló irányelv betartását. A panaszosok ezenkívül azt állították, hogy az EBB 2004. októberi lengyelországi ellenőrző missziója során nem járt el kellő körültekintéssel; és követelték, hogy a Bank biztosítsa, hogy minden olyan projekt, amelynek a finanszírozásáról megállapodik a tagsággal nem rendelkező országokban, feleljen meg az irányelvnek. A panaszosok végezetül amiatt is panaszt tettek, hogy az EBB megtagadta a hozzáférést a projekt finanszírozási szerződéséhez és a kapcsolódó dokumentumokhoz.

Az EBB véleményében arra az álláspontra helyezkedett, hogy (i) a lengyel hatóságok által küldött vonatkozó jelentésekről készített értékelése, valamint (ii) lengyelországi ellenőrző látogatásai, köztük a 2004-es látogatás alapján a lengyel hatóságok által alkalmazott idevágó eljárások elfogadhatóak voltak. Az EBB megtagadta a finanszírozási szerződéshez való hozzáférést, és utalt arra, hogy a finanszírozási szerződések általános elvként szakmai titoktartás alá esnek. A kapcsolódó dokumentumokat ugyanakkor a vizsgálat során nyilvánosságra hozta.

Az Ombudsman azt állapította meg, hogy az EBB nem reagált a vonatkozó lengyel jelentésekre, amelyek láthatólag arra utaltak, hogy a lengyel hatóságok nem foglalkoztak az irányelv szerinti megfelelő, a munkálatokhoz szükséges eljárással. Ez a szemlélet ellentmondani látszik az irányelv Bíróság általi értelmezésének²⁶. Az Ombudsman megállapította, hogy ez hivatali visszasságnak minősül, és kritikai észrevételt tett. A 2004-es lengyelországi ellenőrző látogatással kapcsolatos állítást illetően viszont úgy vélekedett, hogy a további vizsgálat nem indokolt, mivel az EBB láthatólag ésszerű mértékben utánajárt a különféle NGO-któl az említett látogatás során kapott panaszoknak. Az Ombudsman ugyanezt állapította meg a panaszosok követelése tekintetében is, mivel úgy tűnt, hogy az EBB tett néhány intézkedést eljárásainak javítása és az EU legjobb gyakorlatának terjesztése érdekében.

A finanszírozási szerződéshez való hozzáféréssel kapcsolatban az Ombudsman egy korábbi határozatra támaszkodva azt állapította meg, hogy ésszerűen elfogadható az az érv, miszerint az EBB mint banki intézmény köteles tiszteletben tartani a szakmai titoktartást. Megjegyezte ezenkívül, hogy az EBB a vizsgálat során nyilvánosságra hozta a többi dokumentumot. Emiatt a dokumentumokhoz való hozzáférés tekintetében nem volt indokolt a további vizsgálat.

Az Ombudsman egy további észrevételt is tett, méltatva a panaszosok fontos szerepét abban, hogy az EBB figyelmét felhívták azokra a releváns információkra, amelyekről korábban nem volt tudomása. A folytatásban jelezte, hogy bízik abban, hogy a Bank a jövőben is folytatja a konstruktív együttműködést a különböző tagállamokban, illetve az EU-n kívül működő NGO-kkal.

26

C-72/95 sz. ügy, Kraaijeveld, EBHT [1996] I-5403, 32. és 49. bekezdés.

Az Európai Csalás Elleni Hivatal

Egy listához való hozzáférés iránti kérelem „aránytalanul nagy terhet” jelent

Az Európai Csalás Elleni Hivatal ellen benyújtott 2350/2005/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy német újságíró az Európai Csalás Elleni Hivataltól (OLAF) kért hozzáférést a német szövetségi kormánnyal és a német tartományok (*Länder*) kormányaival 2000 és 2004 között folytatott levelezésének teljes listájához. Kérését az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001 rendelet²⁷ 11. cikkére alapozta. Az OLAF azt válaszolta, hogy nincs ilyen listája, az elkészítése pedig a személyzete számára aránytalanul nagy terhet jelentene. Az OLAF azt ajánlotta, hogy kész a lehető legtöbb segítséget megadni, amennyiben a panaszos leszűkíti kérését, utóbbi azonban ezt visszautasította.

Az Ombudsman vizsgálata folyamán az OLAF fenntartotta az álláspontját. Azzal érvelt, hogy a panaszos kérésének teljesítéséhez mintegy 8 000 dokumentumot kellene átnéznie. A legtöbb részlegvezetőjét be kellene vonnia, hogy ellenőrizték a felelősségi körükbe tartozó levelezést. Emellett még egy német ügyvédnek és az adatvédelmi tisztviselőnek is gondoskodnia kellene az adatvédelmi követelmények betartásáról. Az OLAF szerint korlátozott emberi erőforrásait ez elvonná az alapfeladattól, a csalások megakadályozásától és felderítésétől. Ugyanakkor az OLAF jó szándéka bizonyosságául átadott a panaszosnak egy listát a 2004 utolsó három hónapjában bonyolított releváns levelezésről.

Az Ombudsman megállapította, hogy az OLAF nem tagadta meg a panaszos azon jogát, hogy hozzájusson a kért információhoz, mindössze fenntartotta, hogy az összes információ összegyűjtése aránytalanul nagy erőfeszítést igényelne. Emlékeztetett arra, hogy a közösségi bíróságok joggyakorlata szerint a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kéréseket ilyen alapon csak kivételes esetekben lehet visszautasítani. Az Ombudsman véleménye szerint ez a joggyakorlat a jelenlegi esetre is érvényes. Az Ombudsman nem volt meggyőződve arról, hogy a panaszos kérésének teljesítése az OLAF részéről aránytalanul nagy erőfeszítést követelt volna. Az OLAF által átadott listán szereplő dokumentumoknak csak körülbelül az egyötöde tartozott a tárgyhoz. Ez alapján úgy tűnt, hogy az érintett dokumentumok összesített száma valójában sokkal alacsonyabb az OLAF által megadottnál. Az Ombudsman elfogadta azt az állítást, hogy a lista fennmaradó része még így is nagyon hosszú, és ezért valószínűleg jelentős mennyiségű munkát igényelne, hogy megbizonyosodjanak arról, hogy nem tartalmaz bizalmas adatokat. Mindazonáltal – figyelembe véve az adatokat is, amelyeket ennek során ellenőrizni kellene – arra a megállapításra jutott, hogy az OLAF nem igazolta, hogy ez a munka aránytalanul nagy lenne.

Az Ombudsman felhívta a figyelmet arra, hogy amennyiben lehetővé kívánjuk tenni, hogy a polgárok éljenek az 1049/2001 rendelet szerinti jogaikkal, tudniuk kell, milyen dokumentumok vannak az érintett igazgatások birtokában. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy amíg nincs könnyen hozzáférhető nyilvántartás, illetve amíg az ilyen nyilvántartás nem kellőképpen teljes körű, az EU intézményeinek készen kell állniuk arra, hogy a polgároknak eseti listákat adjanak ki, még ha ezek elkészítése jelentős igénybevételt is jelent.

Mivel az OLAF ebben az esetben elutasította az Ombudsman békés megoldásra irányuló javaslatát, majd ezt követően az ajánlástervezetét is, az Ombudsman mind az eljárási, mind a tartalmi vonatkozásokat illetően kritikai észrevételekkel zárta le az ügyet.

²⁷

A 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréséről (HL 2001. L 145., 43. o.).

3.5. AZ INTÉZMÉNYEK ÁLTAL ELFOGADOTT AJÁNLÁSTERVEZETEK

Az Európai Bizottság

Helytelen, félrevezető információ közzététele a légi utasok jogairól

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1475/2005/(IP)GG és 1476/2005/(BB)GG panaszról szóló határozatok összefoglalása

A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁸ 2005. február 17-én lépett hatályba. A Bizottság szórólapot, plakátot és tájékoztatót készített és adott ki annak érdekében, hogy tájékoztassa az utasokat a 261/2004 rendelet szerint őket megillető új jogokról. A Bizottság továbbá készített egy rövid videofilmet is, illetve kiadott egy sajtóközleményt a rendelet hatálybalépésének hangsúlyozására. Mindezeket az anyagokat a Bizottság weboldalain is közzétették.

Két légitársaság-szövetség – az Európai Regionális Légitársaságok Szövetsége (ERA) és a Légiszállítók Nemzetközi Szövetsége (IACA) – úgy vélte, hogy a Bizottság által közzétett anyag helytelen és félrevezető információt tartalmaz.

Miután a Bizottság a kifogásaik zömét visszautasította, a két szövetség az Ombudsmanhoz fordult.

Mindkét szövetség azt állította, hogy az utasokat a 261/2004 rendelet szerint megillető jogokról szóló információ, amelyet a Bizottság a plakátján, szórólapján és tájékoztatójában közzétett, illetve a videofilmbe szerepeltetett, pontatlan, félrevezető állításokat tartalmaz. A panaszosok azt követelték, hogy a Bizottság vonja vissza ezeket az állításokat.

Az ERA által benyújtott panasz néhány további kérdésre is kitért (a tisztességes, ésszerű eljárás és a szolgáltatás-központú, elérhető és segítőkész hozzáállás állítólagos elmulasztása; a levelek megfelelő időn belüli megválaszolásának állítólagos elmulasztása; valamint a bocsánatkérés iránti igény).

Az Ombudsman alapos vizsgálatot követően arra a következtetésre jutott, hogy a panaszosok által kifogásolt állítások közül több valóban pontatlan vagy félrevezető volt. Az Ombudsman ezért mindkét ügyben ajánlástervezetet intézett a Bizottsághoz, szorgalmazva ezen állítások helyesbítését. Az ERA által benyújtott panaszról szóló ajánlástervezetben a Bizottságot arra is kérte, hogy kérjen elnézést a panaszostól.

A Bizottság részletes véleményében tájékoztatta az Ombudsmant arról, hogy tudomásul vette az ajánlástervezetet, és a szóban forgó szórólapot, plakátot, tájékoztatót és videofilmet levette a weboldaláról. A Bizottság ezen kívül jelezte, hogy új tájékoztatót fog készíteni, és az új információs anyagot véleményezésre már elküldte az érintett feleknek, köztük a panaszosoknak is.

Az 1476/2005/(BB)GG ügy

Az IACA észrevételeiben közölte, hogy elégedetten látta, amint a Bizottság – az Ombudsman ajánlástervezetének köszönhetően – levette weboldaláról az utasok jogairól szóló, félrevezető dokumentációt. Az IACA hangsúlyozta, hogy meg van elégedve a bizottsági plakát új változatának 2007. április 4-i megjelenéséhez vezető eljárással.

A fentiek fényében az Ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság megfelelően végrehajtotta az ügyben tett ajánlástervezetet.

Az 1475/2005/(IP)GG ügy

Az ERA észrevételeiben üdvözölte a Bizottság részéről meghozott intézkedést, hozzátéve, hogy a Bizottság elfogadta valamennyi megjegyzését az új információs anyaggal kapcsolatban. Az ERA ugyanakkor úgy találta, hogy három kérdéssel változatlanul foglalkozni kell: (i) Mivel a plakátok régi változata még mindig kint volt sok EU-s repülőtéren, az Ombudsmant arra kérte, hogy tegyen külön ajánlást arra vonatkozóan, hogy a Bizottság utasítsa a repülőtereket az említett plakátok eltávolítására. (ii) Az Ombudsmannak ezenkívül kötelezettségvállalást kellene kérnie a Bizottságtól arra nézve, hogy az új plakátok megváltoztatása vagy bármilyen új anyag összeállítása előtt a konzultálni fog a légitársaságok szövetségeivel, és a véleményüknek megfelelően jár el. (iii) A Bizottság nem kért elnézést a panaszostól, és részletes véleményében nem is utalt az ajánlástervezetnek erre a részére. Az Ombudsmant ezért kérték ezen ügy továbbvitelére.

Az első kérdést illetően (amit az IACA is megemlített) az Ombudsman megjegyezte, hogy bízik abban, hogy a Bizottság ezzel kapcsolatban megteszi a szükséges lépéseket, miután ezen a határozaton keresztül felhívják a figyelmét a kérdésre. Mindazonáltal az Ombudsman felkérte a Bizottságot, hogy 2007. július 31-ig számoljon be neki erről a kérdésről.

A második kérdést illetően az Ombudsman azon a véleményen volt, hogy ebben az előrehaladott vizsgálati szakaszban nem lenne helyénvaló kiterjeszteni a vizsgálatot erre a további igényre. A panaszos ezzel a kérdéssel kapcsolatban bármikor benyújthat egy új panaszt, ha előzőleg megtette a megfelelő lépéseket a Bizottságnál.

A harmadik kérdést illetően az Ombudsman sajnálta, hogy a Bizottság ilyen álláspontra helyezkedett. Az Ombudsman megismételte azt a véleményét, hogy a Bizottságnak ebben az esetben elnézést kellett volna kérnie. Ugyanakkor azon a véleményen volt, hogy ez esetben nem volna helyénvaló külön jelentést benyújtani az Európai Parlamentnek. Az Ombudsman ezért kritikai észrevétellel zárta le az ügyet.

Egy volt tisztviselő örökösének jogosulatlanul kifizetett összeg behajtása

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1617/2005/(BB)JF panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos a Bizottság egy korábbi, 1998. novemberben elhunyt alkalmazottjának kizárólagos örököse volt. 2003 májusában a Bizottság felkérte a panaszost, hogy fizesse vissza édesapja 1998. december hóra szóló nyugdíját, amelyet jogosulatlanul fizettek ki. A panaszos kezdetben ugyan elfogadta az összeg részleteiben történő visszafizetését, 12 hónapos fizetési terv szerint, de utóbb azt állította, hogy a behajtási végzés végrehajtása a Bizottság részéről tisztességtelen lenne. Azzal érvelt, hogy jóhiszeműen járt el, és nem volt tisztában az adott bankszámlán lévő összegekkel a tragikus körülmények, konkrétan a rövid idő alatt bekövetkező több haláleset miatt. A panaszos azt követelte, hogy a Bizottság vonja vissza a szóban forgó behajtási végzést.

A Bizottságnak a panaszról szóló véleményében kifejtett álláspontja szerint a túlfizetés nyilvánvalóan olyan mértékű volt, hogy azt a panaszos nem hagyhatta figyelmen kívül, amennyiben elvárható körülményekkel járt el. Ezen kívül úgy vélekedett, hogy a panaszos nem hivatkozhat a jóhiszeműségre, mivel nem tartotta tiszteltben a saját kérésére kidolgozott részletfizetési tervet.

A panaszos észrevételeiben kifejtette, hogy azután változtatott a behajtással kapcsolatos álláspontján, miután értesült a kinevezésre jogosult hatóság arra vonatkozó hatásköréről, miszerint az a személyzeti szabályzat 85. cikkének megfelelően lemondhat egy tartozásról. Hangsúlyozta, hogy munkanélküli ellátásban részesül, és szeretné, ha a Bizottság humánusabban és kevésbé mechanikusan állna hozzá az ügyéhez.

A békés megoldásra irányuló javaslatában az Ombudsman megjegyezte, hogy a szóban forgó túlfizetés a Bizottság részéről elkövetett hiba eredményeként következett be. Az Ombudsman

elismerte, hogy a Bizottságnak kötelessége behajtani a jogtalanul kifizetett összegeket, hogy védje a Közösség pénzügyi érdekeit. Ugyanakkor arra is rámutatott, hogy néhány tagállamban az adózásért és ellátásokért felelős állami hatóságok olyan politikát fogadtak el, amely biztosítja, hogy a hivatal hibájából eredő túlfizetéseket nem hajtják be, kivéve, ha ez így tisztességes és indokolt. Ebben a tekintetben az Ombudsman hangsúlyozta, hogy a kivételes körülményeket, például a közeli hozzátartozó halálát az említett hatóságok ésszerű magyarázatként fogadhatnák el arra, hogy a kedvezményezett miért nem ellenőrizte a bankszámlára történt kifizetések helyességét. Az ügy kivételes körülményeire való tekintettel az Ombudsman ezért felkérte a Bizottságot annak mérlegelésére, hogy nem lenne-e tisztességes és ésszerű a behajtási végzés visszavonása vagy érdemi csökkentése.

A Bizottság válaszában fenntartotta azt a nézetét, miszerint a vonatkozó jogi rendelkezésekkel összhangban járt el. Miközben egyetértett azzal, hogy a túlfizetés egy általa elkövetett hibából eredt, a Bizottság azzal magyarázta az említett hibát, hogy a december az a hónap, amikor a nyugdíj éves kiigazítására sor kerül. Így a nyugdíjnak az 1998. júliustól novemberig tartó időszak szerinti éves „kiigazítását” még mindig ki kellett fizetnie a panaszos édesapjának javára.

Az Ombudsman tudomásul vette azt a tényt, hogy a panaszos édesapjának javára 1998. decemberben történt több kifizetés némelyikét jogosan fizették ki, míg másokat jogosulatlanul fizettek ki. Ennek fényében az Ombudsman nem tudott egyetérteni azzal az érveléssel, hogy a kifizetés jogosulatlan volta olyan „nyilvánvaló” volt, hogy ez nem kerülhette el a panaszos figyelmét. Az Ombudsman hangsúlyozta, hogy ebben az esetben a Bizottság egy olyan személlyel tárgyal, aki sem „köztisztviselő”, sem „tisztviselő”, és akiről nem feltételezhető, hogy rendelkezik a tisztviselőktől és köztisztviselőktől a számukra teljesített kifizetések tekintetében megkövetelt különös felelősséggel. A fentiek fényében az Ombudsman ajánlástervezetben kérte a Bizottságot annak mérlegelésére, hogy – amellet, hogy tisztességes és ésszerű lenne – az alkalmazandó szabályokkal összhangban lenne-e a behajtási végzés visszavonása.

A Bizottság válaszában kijelentette, hogy – tekintettel arra, hogy az Ombudsman mekkora jelentőséget tulajdonít ennek az esetnek – úgy döntött, elfogadja az Ombudsman ajánlását, és kivételesen visszavonja a behajtási végzést.

Az Ombudsman határozatában üdvözölte a Bizottság választát, és hangsúlyozta a Bizottság jelen esetben tanúsított pozitív hozzáállásának fontosságát annak érdekében, hogy a humánusabb EU-ra vonatkozó állampolgári elvárások tovább erősödjenek.

3.6. EGYÉB OKOKBÓL LEZÁRT ÜGYEK

Az Európai Parlament

Új írásbeli tesztek szervezésének elutasítása egy olyan jelölt esetében, aki a tesztek előtt egy nappal született

Az Európai Parlament ellen benyújtott 3278/2004/ELB panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos a Parlament által szervezett belső versenyvizsgára jelentkezett, megemlítve, hogy állapotos, egyúttal közölve a szülés várható időpontját, ami 2004. június 17-e volt. A panaszost behívták a 2004. július 2-án tartott tesztekre, de ő egy nappal az előtt született. A szülés napján értesítette a Parlamentet, hogy nem fog tudni megjelenni a teszten, és kérte, hogy engedélyezzenek neki egy későbbi időpontot a tesztíráásra. A Parlament megtagadta a kérést. A panaszos a panaszában azt állította, hogy kérésének elutasítása hátrányos megkülönböztetésnek minősül.

Az Ombudsman az általa tett, békés megoldásra irányuló javaslat és ajánlástervezet után arra a megállapításra jutott, hogy a kifogásolt elutasítás mintha nem tükrözné az érintett versengő érdekek méltányos összeegyeztetését. Miután felidézte a nem alapján történő hátrányos megkülönböztetéstől való mentesség, valamint a családi és magánélet tiszteletben tartásának alapelvét, az Ombudsman megjegyezte, hogy a nemek szerinti besorolásokkal, illetve a valamely alapjogot megterhelő besorolásokkal összefüggésben a kifogásolt besorolás védelmezőjének bizonyítania kell, hogy a besorolás közérdekű, jogos célkitűzést szolgál, és az alkalmazott eszközök az említett célkitűzés eléréséhez képest arányosak. Az Ombudsman megállapította, hogy a kifogásolt határozat tényleges, nemi hátrányos megkülönböztetést tartalmazott, és egy ilyen elutasítás révén az utódnemzéshez való alapvető jog gyakorlása sokat veszíthet vonzerejéből a női jelöltek szemében, ezáltal tényleges, érzékelhető módon megterheli a magánélet tiszteletben tartásához való alapvető jogukat. A Parlamentnek ezért meg kellett védenie a kifogásolt határozatát.

Azzal kapcsolatban, hogy a Parlament hivatkozott a jelentkezőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvére és arra az idevágó követelményre, hogy az írásbeli teszteket valamennyi jelentkező esetében ugyanazon a napon bonyolítsák le, az Ombudsman úgy vélekedett, hogy ez jogos közérdek, amelynek szem előtt tartása igazolhatja a kifogásolt határozat fenntartását, de nem önmagában. A Parlament, amely elismerte, hogy későbbi időpontra is szervezhette volna a tesztet, elmulasztotta annak bizonyítását, hogy megfelelt volna az arányosság elvének, amely előírja az érintett versengő elvek és érdekek méltányos összeegyeztetését. A Parlament különösen azt nem igazolta, hogy a teszt időpontjának kitűzésekor megfelelően figyelembe vette volna – tekintettel a 130/75, *Prais kontra Tanács* ügyre²⁹ – a gyermekszülés várható időpontjára vonatkozóan a panaszostól kapott információt. Ezzel összefüggésben úgy tűnt, hogy a Parlament nem vette kellőképpen figyelembe a szülés dátumának eredendő bizonytalanságát; a gyermeket szülő nő fizikai állapotát a szülés után; valamint a megfelelő felépüléshez szükséges időt annak érdekében, hogy a versenyvizsgán részt tudjon venni.

Az Ombudsman ezért arra a megállapításra jutott, hogy a kifogásolt elutasítás nem kellőképpen megalapozott. Mivel azonban a panaszos időközben visszavonta követeléseit, és tekintettel a Parlament az irányú kötelezettségvállalására, hogy felülvizsgálja a közelmúltban született nők jövőben rendezendő versenyvizsgákon való részvételének feltételeit, valamint az állapotos jelöltek tesztidőpontjának meghatározására vonatkozó politikáját, az Ombudsman úgy határozott, hogy nem folytatja tovább az ügyet. Ugyancsak üdvözölte a Parlament az irányú kötelezettségvállalását, hogy felülvizsgálja a szoptató nők versenyvizsgákon való részvételének feltételeit, és arra kérte a Parlamentet, hogy a vonatkozó szabályokban biztosítsa az érintett versengő érdekek és elvek körütekintő, méltányos összeegyeztetését, a jelöltekkel szembeni egyenlő bánásmód elvét is beleértve.

Az Európai Bizottság

A korábbi házastársaknak a közös betegbiztosítási rendszer keretében nyújtott orvosi ellátása

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 368/2005/(MF)(BU)BM és a 2776/2005/ID bizalmas panaszról szóló határozat összefoglalása

A Bizottság egyik tisztviselőjének korábbi, elvált házastársánál a válása után súlyos betegséget diagnosztizáltak. Amikor kérvényezte orvosi költségeinek megtérítését az Európai Közösségek tisztviselőinek közös betegbiztosítási rendszere (a JSIS) alapján, tájékoztatták, hogy az egészségügyi biztosítást csak a válásától számított egy évig veheti igénybe. A panaszos azt követelte, hogy a Bizottság hosszabbítsa meg ezt az időszakot.

²⁹

C-130/75 ügy, *Prais kontra Tanács* [1976] EBHT 1589.

Az Ombudsman vizsgálata megállapította, hogy a Bizottság beleegyezett, hogy a súlyos betegségből eredő kiadások tekintetében biztosít egy kiegészítő biztosítási időszakot a panaszos részére. Az Ombudsman emellett megállapította, hogy a Bizottság azt is kezdeményezte, hogy igény esetén a panaszos lépjen kapcsolatba az intézmény megfelelő osztályaival, amennyiben súlyos betegsége miatt a JSIS időszak érvényességének lejártá után is kezelésre szorul.

Az Ombudsman rámutatott, hogy úgy tűnik, a Bizottság hozzáállása összhangban van a panaszos egészségügyi ellátáshoz és megfelelő ügyintézéshez való alapjogával, együttesen véve³⁰. Az Ombudsman ezért azt állapította meg, hogy a panaszos kérelme tekintetében további vizsgálatra nincs szükség.

Az általános kérdést illetően a Bizottság a vizsgálat folyamán elismerte, hogy ezáltal egy joghézagra bukkantak a tisztviselők volt házastársainak megbiztosítási fedezete terén. Tájékoztatta az Ombudsmant, hogy 2007. július 1-jei hatállyal új általános végrehajtó rendelkezést vezetett be, amely bizonyos feltételek mellett megengedi, hogy a JSIS továbbra is érvényes maradjon a tisztviselők volt házastársaira, amennyiben súlyos betegségben szenvednek.

Az Ombudsman ezt követően egy hasonló kérdéssel foglalkozott 2776/2005/ID sz. ügy során. Ebben az esetben az Ombudsman vizsgálta rámutatott arra, hogy a Bizottság úgy döntött, hogy a panaszos orvosi ellátás JSIS általi fedezését meghosszabbítja majdnem két évre, mivel a panaszos súlyos betegségben szenved, amelynek gyógykezelés jelentős költségeket von maga után. Az Ombudsman üdvözölte a Bizottság orvosi ellátást meghosszabbító határozatát, megjegyezve hogy ez a panaszos egészségi állapotának érzékeny és pragmatikus figyelembevételét tükrözi.

Az ipari lobbisták nevének üresen hagyása

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 3269/2005/TN panaszról szóló határozat összefoglalása

Az NGO nevében benyújtott panasz arra vonatkozott, hogy a Bizottság üresen hagyta az ipari lobbisták nevét azokban a dokumentumokban, amelyekhez az 1049/2001³¹ rendelet alapján hozzáférést biztosított. A panaszos azt állította, hogy a Bizottság nem tett eleget a dokumentumokhoz való megfelelő hozzáférés biztosítására vonatkozó kötelezettségének. A panaszos azzal érvelt, hogy a Bizottság nem magyarázta meg, hogy a szóban forgó nevek közzététele hogyan „befolyásolná kedvezőtlenül a személyiség és a magánszemély becsületének védelmét” az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírtaknak megfelelően, valamint hogy a nevek helyének üresen hagyásakor helytelenül hivatkozott a 45/2001³² rendelet 8. cikkének b) pontjára.

A Bizottság azzal érvelt, hogy az érintett magánszemélyek nevének közzététele ütközhet a személyiségi jogokkal, amely a személyes adatok védelméről szóló közösségi jogszabályok alapján védelmet élvez. A Bizottság úgy vélte, hogy a nevek üresen hagyásáról szóló határozata összhangban van az Európai Adatvédelmi Biztosnak (EDPS) a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréssel és az adatvédelemről szóló háttér tanulmányában kifejtett értelmezésével.

Az Ombudsman írásban fordult az EDPS-hez, és kérte, hogy tegyen észrevételeket a Bizottság álláspontjával, és különösen a 45/2001 rendeletnek a jelen esetre való alkalmazhatóságával kapcsolatban. Az Ombudsman kérésére adott válaszában az EDPS kijelentette, hogy a jelenlegi eset vizsgálatával szeretné megvárni az Elsőfokú Bíróság ítéletét a T-194/04 sz. *Bavarian Lager kontra Bizottság* ügyben. Az EDPS elmagyarázta, hogy a szóban forgó ügybe a kérelmező oldalán avatkozott be, mivel véleménye szerint a Bizottság álláspontja nem vezet kielégítő eredményre.

³⁰ Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 35. és 41. cikke.

³¹ A 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésekről (HL 2001. L 145., 43. o.).

³² A 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL 2001. L 8., 1. o.).

Mivel nem volt egyértelmű, hogy a T-194/04 sz. ügyben mikor hozzák meg az ítéletet, az Ombudsman úgy határozott, hogy az ügy vizsgálatával nem várja meg a Bíróság ítéletét és az EDPS véleményét.

Az Ombudsman ezután az EDPS iránymutatásainak figyelembevételével elemezte az ügyet, amelyek szerint három feltételnek kell teljesülnie ahhoz, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának alapján megtagadják a hozzáférést. Az Ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság e feltételek egyikéről sem állapította meg, hogy teljesült volna. Ezért az Ombudsman úgy találta, a panaszos állítása megalapozott volt.

Ilyen esetekben az Ombudsman általában, az Ombudsman alapokmánya 3. cikke (5) bekezdésével összhangban, békés megoldás elérésére törekszik. Bár Elsőfokú Bíróság a T-194/04 sz. ügyben még vizsgálta a személyek nevének kihagyása kérdését az 1049/2001 rendelet szerint hozzáférhetővé tett dokumentumok esetében, az Ombudsman azon az állásponton volt, hogy nem lenne célszerű a békés megoldás ajánlása, mivel a Bizottság a Bíróság ítéletének meghozatala előtt nem valószínű, hogy cselekedni fog. Az Ombudsman ezért úgy ítélte meg, hogy nem indokolt a vizsgálat folytatása és lezárta az ügyet. Rámutatott, hogy a panaszos fontolóra vehetné egy új panasz benyújtását az Ombudsmanhoz, amint a Bíróság meghozza ítéletét a T-194/04 sz. ügyben és a Bizottság intézkedik.

Megjegyzés: Az Elsőfokú Bíróság 2007. november 8-án hozta meg ítéletét a T-194/04 sz. ügyben. A Bíróság kötelezettségszegési eljárás során megsemmisítette a Bizottságnak a találkozó összes résztvevője nevének kihagyását elutasító határozatát.

Europol

Hatalommal való állítólagos visszaélés az adatokhoz való hozzáférés terén

Az Europol ellen benyújtott 183/2006/MF panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos felkérte a francia adatvédelmi bizottságot (CNIL), hogy győződjene meg róla, tárol-e az Europol rá vonatkozó adatokat. A CNIL továbbította levelét az Europolnak, ez pedig tájékoztatta a panaszost, hogy az Europolnál nem tárolnak róla olyan személyes adatot, amelyhez az Europol-egyezmény 19. cikkének (1) bekezdésével, valamint az alkalmazandó francia jogszabályokkal összhangban jogosult lenne hozzáférni. A fellebbviteli bizottság fenntartotta az Europol határozatát.

Az Ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos azt állította, hogy az Europol helytelenül tagadta meg tőle a tájékoztatást a rá vonatkozó adatokról és a hozzáférést ezekhez az adatokhoz. Véleménye szerint ez hatalommal való visszaélésnek minősül. A panaszos ezenkívül azt állította, hogy az Europol nem kezelte gondosan a fellebbviteli bizottságnál tett fellebbezését, mivel a válaszában francia fordítását egy másik fellebbezőnek címezték.

Az Europol igazgatója tájékoztatta az Ombudsmant arról, hogy az Europol közös ellenőrző hatóságához (JSB) továbbították az Ombudsman levelét, amelyben az Europol véleményét kéri a panaszról.

Az Ombudsmannak szóló levelében a JSB azt állította, hogy a fellebbviteli bizottság határozata valamennyi érintett félre nézve kötelező. Az EK-Szerződés 195. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az Ombudsman lefolytatja az esetleges hivatali visszaállások vizsgálatait, kivéve ha az állítólagos tényállás bírósági eljárás tárgyát képezi vagy képezte. Mivel a fellebbviteli bizottságot olyan független bizottságnak kell tekinteni, amely az egyének számára jogorvoslatot biztosít az Europol határozataival szemben, a JSB azt feltételezte, hogy a jelenlegi esetre ugyancsak ez a kivétel érvényes. A panaszos fellebbezésének állítólagos gondatlan kezelését illetően a JSB azt nyilatkozta, hogy a fellebbviteli bizottság két ügyben két különböző határozatot fogadott el, és a panaszos fellebbezéséről szóló határozat francia fordításának első lapja helyére figyelmetlenségből a másik határozat francia fordításának első lapja került. A JSB hangsúlyozta, hogy ilyen hibáknak nem szabadna előfordulniuk, hozzátéve, hogy a tévedésért elnézést fog kérni a panaszostól.

Az Ombudsman határozatában rámutatott arra, hogy a szóban forgó, a 195. cikk (1) bekezdésében előírt kivétel csak akkor alkalmazandó, ha az ügyel egy bíróság foglalkozik vagy az a bíróság előtt függőben van, és ezt az értelmezést az alapokmány 1. cikkének (3) bekezdése is megerősíti. Az Ombudsman megjegyezte, hogy nincs meggyőződve arról, hogy a fellebbviteli bizottságot az EK-Szerződés 195. cikkének alkalmazásában igazságszolgáltatási szervnek kellene tekinteni, és hogy ezáltal az a tény, hogy egy adott ügyet megvizsgált, megakadályozná őt a vizsgálat folytatásában. Úgy vélte azonban, hogy a jelenlegi esetben nem kell véglegesen állást foglalnia erről a kérdésről. Az Ombudsman ezzel összefüggésben megjegyezte, hogy a panaszos nem látta el semmilyen olyan konkrét információval, amely alátámasztotta volna az állítását, miszerint az Europol határozata helytelen és jogsértő volt. A fellebbviteli bizottság határozatának alapos vizsgálata sem eredményezett olyan információt, amely kétségbe vonná az Europol határozatát. E körülményekre való tekintettel az Ombudsman úgy vélte, hogy nincs oka tovább vizsgálandni a panaszos első állításának ügyében.

A panaszos fellebbezésének állítólagos gondatlan kezelésével kapcsolatban az Ombudsman megjegyezte, hogy a JSB elnézést kért a panaszostól az elkövetett hibáért. Az Ombudsman ezért arra az álláspontra helyezkedett, hogy az ügynek ebben a vonatkozásában sincs oka folytatni a vizsgálatot.

Az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség

Légi járművek légialkalmassági tanúsításáról szóló határozat jogalapjának állítólagos hiánya

Az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség (EASA) ellen benyújtott 1103/2006/BU (bizalmas) panaszról szóló határozat összefoglalása

A panaszos a többek között légi járművek légialkalmassági és környezetvédelmi tanúsítása végrehajtási szabályainak megállapításáról szóló 1702/2003 rendelet³³ 2. cikke (3) bekezdése a) pontja i. alpontjának az EASA általi végrehajtása miatt tett panaszt az Ombudsmannál. A fenti rendelkezés lényegében a következőket mondja ki:

- az Egyesült Légügyi Hatóság eljárásai alapján nem tanúsított termékeket, amelyekre a típusalkalmassági bizonyítványt (tb) az adott tagállam 2003. szeptember 28-át megelőzően állította ki, úgy kell tekinteni, hogy azok az 1702/2003 rendeletnek megfelelően kiállított típusalkalmassági bizonyítvánnyal (EASA-tb) rendelkeznek, kivéve, ha
- az EASA megállapítja, hogy az ilyen termék típusalkalmassági tanúsításának alapja nem biztosítja az elégséges biztonsági szintet.

A panaszos szerint a fenti rendelkezésből következik, hogy a valamely tagállam által kiadott nemzeti típusalkalmassági bizonyítvánnyal rendelkező termékeket (légi járműveket) *automatikusan* úgy kell tekinteni, hogy EASA-tb-vel rendelkeznek, és az automatikus elismerés ezen elve alóli mentességeket megfelelően meg kell határozni és indokolni, az érintett járműre vonatkozó műszaki indokokról szóló nyilatkozatot is beleértve.

Ezzel összefüggésben a panaszos kifogásolta az EASA 2004/01/CF határozatát³⁴, amellyel az EASA végrehajtotta az 1702/2003 rendelet fenti 2. cikke (3) bekezdése a) pontjának i. alpontját. Az

³³

A Bizottság 2003. szeptember 24-i 1702/2003/EK rendelete légi járművek és kapcsolódó termékek, alkatrészek és berendezések légialkalmassági és környezetvédelmi tanúsítása, valamint a tervező és gyártó szervezetek tanúsítása végrehajtási szabályainak megállapításáról, HL 2003. L 243., 6. o.

³⁴

Az EASA ügyvezető igazgatójának 2004. április 28-i 2004/01/CF határozata az 1702/2003 rendelet 2. cikke (3) bekezdése a) pontjának végrehajtásáról.

EASA határozatában úgy döntött, hogy az említett határozat mellékletében felsorolt termékek típusalkalmassági tanúsításának alapja nem feltétlenül biztosítja az elégséges biztonsági szintet, mivel:

- a valamely tagállamban tervezett termékeket csak akkor lehet úgy tekinteni, hogy EASA-tb-vel rendelkeznek, ha a típusalkalmassági tanúsítás alapja biztosítja az elégséges biztonsági szintet,
- az EASA nem ismeri eléggé a néhány tagállamban alkalmazott légialkalmassági alapkövetelményeket ahhoz, hogy garantálni tudja, hogy azok biztosítják az elégséges biztonsági szintet, és
- az EASA számára jelenleg nem hozzáférhetőek a típusalkalmassági tanúsítás alapjának megfelelő részletei, amelyet néhány tagállam a termékek tanúsításában használ.

A panaszos rámutatott, hogy az EASA által a 2004/01/CF határozatban képviselt hozzáállás értelmében egy termék nem tekinthető úgy, hogy EASA-tb-vel rendelkezik, kivéve, ha az EASA úgy határoz, hogy típusalkalmassági tanúsításának alapja biztosítja az elégséges biztonsági szintet, ezáltal ellentmond az 1702/2003 rendelet 2. cikke (3) bekezdése a) pontjának i. alpontjában előírt automatikus elismerés elvének. Ezenkívül azzal érvelt, hogy az a tény, hogy az EASA egyes légialkalmassági alapkövetelményeket nem ismer eléggé, nem szolgálhat érvényes indoklásul ahhoz a megállapításhoz, hogy a 2004/01/CF határozat mellékletében felsorolt termékek nemzeti típusalkalmassági tanúsításának alapja nem feltétlenül biztosítja az elégséges biztonsági szintet.

A panaszos ezért azt állította, hogy az EASA-nak nincs joga az 1702/2003 rendelet 2. cikke (3) bekezdése a) pontjának i. alpontjára alapozni a 2004/01/CF határozatát. Azt is állította, hogy az EASA – megsértve ugyanazon rendelet 2. cikke (3) bekezdése a) pontjának i. alpontját – egyes légijármű-típusokra elmulasztotta meghatározni az EASA-tb-eket.

Miután gondosan elemezte a vonatkozó jogi rendelkezéseket, valamint a panaszos és az EASA érveit, az Ombudsmannak nem sikerült meggyőződnie arról, hogy az EASA 2004/01/CF határozata (i) kellő jogalappal rendelkezik az 1702/2003 rendeletben, illetve (ii) tartalmazza az alapjául szolgáló indokok pontos és elégséges megállapítását. Az Ombudsman ezért békés megoldásra irányuló javaslatot tett az EASA-nak, amelyben azt ajánlotta, hogy az EASA mérlegelje a 2004/01/CF határozatának módosítását, hogy a határozat megfeleljen az 1702/2003 rendeletnek és a helyes ügyintézés elveinek.

A békés megoldásra irányuló javaslatra adott válaszában az EASA kijelentette, hogy a felelősségi körébe eső, a 2004/01/CF határozat hatálya alá tartozó légi járművek mindegyike esetében meg tudta határozni a jóváhagyott tervet, a panaszos által említett légijármű-típusokat is beleértve, amelyekre EASA-tb-t fognak kiadni. Az EASA megállapította, hogy a fentiek következtében a 2004/01/CF határozatot egy új határozattal hatályon kívül helyezték³⁵.

Az Ombudsman üdvözölte az EASA gyors, pozitív válaszát a panasz békés megoldására irányuló javaslatára. Az Ombudsman a panaszossal együtt különösen üdvözölte azt a tényt, hogy az EASA teljes egészében hatályon kívül helyezte a kifogásolt 2004/01/CF határozatot. Az Ombudsman ezenkívül tudomásul vette, hogy az EASA EASA-tb-t adott ki a panaszos által említett légijármű-típusokra. A panaszos ugyanakkor tájékoztatta az Ombudsmant, hogy csak részben van megelégedve az említett EASA-tb-vel, és ezzel kapcsolatban mérlegeli az EASA újabb hivatalos megkeresését. A vizsgálataiból származó eredmények alapján az Ombudsman úgy vélte, hogy nem indokolt az ügy további vizsgálata, ezért lezárta az ügyet.

35

Az EASA ügyvezető igazgatójának 2007. március 23-i 2007/002/C határozata az 1702/2003/EK bizottsági rendelet 2. cikke (3) bekezdése a) pontjának végrehajtásáról szóló, 2004. április 28-i 2004/01/CF EASA ügyvezető igazgatói határozat hatályon kívül helyezéséről.

3.7. KÜLÖN JELENTÉST KÖVETŐEN LEZÁRT ÜGYEK

Az Európai Bizottság

A munkaidőről szóló irányelvvel kapcsolatos panasz ügyében való eljárás elmulasztása

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 3453/2005/GG panaszról szóló határozat összefoglalása

Egy német orvos 2001-ben tett panaszt az Európai Bizottságnál amiatt, hogy Németország állítása szerint nem tartja be a munkaidőről szóló uniós jogszabályt, különösen az orvosok által a kórházakban töltött ügyeleti idő tekintetében. A vonatkozó szabályokat a 93/104/EK irányelv állapította meg, és egészen addig voltak hatályban, amíg az irányelv helyébe a 2003/88 irányelv nem lépett. Az Európai Bíróság két, 2000-ben és 2003-ban hozott ítéletében kimondta, hogy az ügyeletben töltött időt az említett szabályok értelmében munkaidőnek kell tekinteni.

Az Ombudsmanhoz benyújtott 2003. decemberi panaszában (2333/2003/GG panasz) a panaszos azt állította, hogy a Bizottság elmulasztotta megfelelő időn belül kezelni a Németország elleni jogsértési panaszát. Az ügy vizsgálata után az Ombudsman úgy találta, hogy a panaszos állítása kellően megalapozott. Megjegyezte ugyanakkor, hogy Németország nemrég vezetett be új jogszabályt ezen a területen, amelyet a Bizottságnak még meg kell vizsgálnia, továbbá hogy úgy tűnik, a Bizottság elfogadta, hogy a Bíróság határozatai tisztázták az érintett jogi kérdéseket. Az Ombudsman feltételezte, hogy a Bizottság nem fog tovább késlekedni a panaszos panaszának kezelésével, ezért lezárta a vizsgálatát.

2005. novemberben a panaszos ismét az Ombudsmanhoz fordult. Új panaszában (3453/2005/GG) a panaszos lényegében megismételte a korábbi panaszában már közölt állítását, miszerint a Bizottság a jogsértési panaszával nem foglalkozott megfelelő időn belül. Az Ombudsman úgy döntött, hogy új vizsgálatot indít.

A Bizottság véleményében megjegyezte, hogy 2004. szeptemberben a 2003/88 irányelv módosításáról szóló javaslatot nyújtott be a közösségi jogalkotónak. A Bizottság hangsúlyozta, hogy a panaszos jogsértési panaszát e javaslat, illetve a többi közösségi intézményekkel folyó tárgyalásai figyelembevételével fogja vizsgálni.

Az Ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy egy irányelv módosítására irányuló javaslat benyújtása nem engedi meg, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyja a meglévő irányelv tagállamok általi tiszteletben tartásának biztosítására való kötelezettségét. Ezenkívül úgy vélekedett, hogy a Bizottság elvitathatatlan mérlegelési jogköre a közösségi jog tagállamok általi állítólagos megsértéseivel kapcsolatos ügyekben nem jogosítja fel arra, hogy határozatlan időre elhalassza a döntést egy panasz ügyében, arra hivatkozva, hogy az alkalmazandó jogszabályt a jövőben valamikor módosíthatják.

Az Ombudsman ezért 2006. szeptember 12-én ajánlástervezetet intézett a Bizottsághoz, amelyben szorgalmazta a panaszos jogsértési panaszának minél gyorsabb és minél gondosabb kezelését.

A Bizottság részletes véleményében fenntartotta az álláspontját.

Az Ombudsman ezért 2007. szeptember 10-én az ügyről külön jelentést nyújtott be a Parlamentnek.

3.8. AZ OMBUDSMAN HIVATALBÓL INDÍTOTT VIZSGÁLATAI

A fogyatékkal élő személyek integrációja az Európai Bizottságnál

Az OI/3/2003/JMA hivatalból indított vizsgálatot követő határozat összefoglalása

A fogyatékkal élő személyek akadályok széles körével szembesülnek, amelyek gátolják őket az esélyegyenlőség, a függetlenség és a teljes gazdasági és társadalmi integráció elérésében. Bár az Unió az említett akadályok megszüntetésére irányuló jogi és politikai kezdeményezések útján reagált erre a kihívásra, az Ombudsman úgy vélekedett, hogy a fogyatékkal élők által tapasztalt helyzet komolysága megköveteli a kinyilvánított kötelezettségvállalások hatékony fellépések útján történő gyakorlati megvalósítását. Mivel a Bizottság központi szerepet tölt be az Unió intézményi keretében, és a fogyatékkal élők felé konkrét kötelezettségvállalásokat tett, az Ombudsman úgy vélte, hogy érdemes felülvizsgálni ezen intézmény intézkedéseit a szóban forgó területen, és értékelni, hogy ezek összhangban vannak-e a jogi kötelezettségekkel és a kinyilvánított kötelezettségvállalásokkal. Az Ombudsman ezért úgy határozott, hogy hivatalból indít vizsgálatot a fogyatékkal élő személyeknek a Bizottságnál történő integrációja ügyében, hogy ezáltal gondoskodni tudjon róla, hogy ezeket a polgárokat ne érje hátrányos megkülönböztetés az intézménnyel való kapcsolattartásuk során. Felkérte a Bizottságot, hogy tegyen jelentést (i) az általa meghozott vagy meghozni szándékozott intézkedésekről, amelyek biztosítják, hogy a fogyatékkal élőket ne érje hátrányos megkülönböztetés az intézménnyel való kapcsolattartásuk során, valamint (ii) az ezek elfogadására vonatkozó ütemtervről.

Az Ombudsman a vizsgálatot nyílt, átlátható párbeszéd formájában bonyolította le, amelynek során a fogyatékkal élőket, a képviselői csoportokat, más, országos és regionális szinteken működő ombudsmanokat és az állampolgárokat egyaránt felkérte a közreműködésre.

Az elkészült áttekintés alapján az Ombudsman úgy vélte, hogy a Bizottság valóban törekszik a fogyatékkal élők integrálására, még ha politikájának egyes aspektusai látszólag nem is felelnek meg az általános elvárásoknak. Az Ombudsman elismerte, hogy számos területen sikerült előrehaladást elérni, köztük a következők:

- annak biztosítása, hogy a fogyatékkal élők foglalkoztatásában az EU valamennyi intézményénél tiszteletben tartsák az új személyzeti szabályzatban foglalt alapelveket, amilyen a fogyatékosság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalma (1d. cikk (1) bekezdése), illetve a fogyatékkal élő tisztviselők megfelelő, a rájuk bízott feladatok végrehajtását lehetővé tevő elhelyezésének szükségessége (1d. cikk (4) bekezdése);
- az EU-s versenyvizsgákra jelentkező, fogyatékkal élő jelöltek részvételét most már számos intézkedés segíti; a Bizottság ezen túlmenően vállalta, hogy felméri azokat a különféle eszközöket, amelyekkel az intézményen belül is elő lehetne mozdítani a fogyatékkal élők felvételét;
- a Bizottság épületeinek akadálymentességére vonatkozó új követelmények elfogadása, amelyek teljes mértékben összhangban vannak az EU-s és a belga jog által megállapított normákkal, és külön foglalkoznak a fogyatékkal élők szükségleteivel;
- az információk hozzáférhetőségének javítása a fogyatékkal élők szempontjából, különösen a bizottsági honlapon közzétett adatok esetében; az intézmény ennek érdekében dicséretre méltó erőfeszítéseket tett;
- a Bizottság törekedett arra, hogy szolgálatait jobban ráhangolódjanak a fogyatékkal élő személyek által tapasztalt nehézségekre, hogy szükség esetén megfelelően tudjanak ezekre reagálni. Ennek fényében a helyes gyakorlat bizottsági szabályzata nagyon hasznos eszköz lenne a személyzet ilyen irányú érzékenységeinek fokozására, noha arra is kellene törekedni, hogy biztosítsák a magatartási normák teljes körű betartását és rendszeres felülvizsgálatát.

Az Ombudsman tudatában van annak a ténynek, hogy – amint azt a nyilvános konzultáció résztvevői nyomatékosították – más területeken további intézkedésekre van szükség, például a következők ügyében:

- a Bizottság által a fogyatékkal élő, illetve a fogyatékkal élő családdal rendelkező tisztviselők részére biztosított pénzügyi támogatást még mindig nem találják elegendőnek; a nyilvánosság ezenkívül úgy vélte, hogy a fogyatékkal élővel kapcsolatos költségekre vonatkozó költségvetési előirányzatokat növelni kellene;
- a fogyatékkal élők felvételének megkönnyítése érdekében elfogadott intézkedések esetében hiányolták az átláthatóságot, és a helyzetről megbízhatóbb értékelést kértek;
- azzal kapcsolatban is mutatkozik némi elégedetlenség, hogy bizonyos, fogyatékkal élő személyeknek nincs megfelelő hozzáférése a bizottsági információkhoz;
- az ún. Európai Iskolák (*European Schools*) fogyatékkal élő tanulóinak helyzete nem látszik kielégítőnek, és úgy tűnik, hogy az iskolák politikája a gyermekek e kategóriájának integrációja terén nem járult hozzá érdemben az integrációjukhoz;
- a helyes gyakorlat bizottsági szabályzatának alkalmazása több hiányosságot is feltárt, különösen az arra irányuló intézkedések elégtelen számával kapcsolatban, hogy az intézmény személyzetét tanfolyamok vagy szemináriumok révén fogékonyabbá tegyék e problémák iránt.

Az Ombudsman tisztában van azzal, hogy a Bizottság számos kötelezettségvállalást tett a fenti általános aggályok megoldása érdekében. Az Ombudsman megjegyezte, hogy a Bizottság kötelezettséget vállalt a következőkre:

- teljes mértékben megtéríti a fogyatékkal élővel kapcsolatos költségeket; feltéve, hogy a költségvetési hatóság ehhez elegendő forrásokat állít rendelkezésre, és intézményközi megállapodás születik;
- mérlegeli, hogy a fogyatékkal élő személyek felvételéről több általános jelentést adjon ki, és ezekben a jelenlegi és jövőbeli statisztikákat is feltüntesse;
- új szabványokat fogad el az épületeinek akadálymentességéről a fogyatékkal élő személyek szempontjából, továbbá növeli a fogyatékkal élők számára fenntartott parkolóhelyek számát valamennyi épületében vagy azok közelében;
- a jövőben a személyzetnek szóló képzések és konferenciák formájában konkrét intézkedéseket hoz az ez irányú érzékenység fokozása érdekében.

A Bizottság kötelezettségvállalásaira való tekintettel az Ombudsman úgy vélte, hogy a fenti vonatkozásokban jelenleg nem látszik szükségesnek további intézkedés.

Az Ombudsman mindazonáltal megállapította, hogy ami az Európai Iskolák tanulóinak helyzetét illeti, a dolgok jelenlegi állása még mindig nem tűnik kielégítőnek. Annak érdekében, hogy gondosan figyelemmel tudja kísérni a helyzet alakulását a közeljövőben, az Ombudsman szükségesnek tartja, hogy a Bizottság 2007 végéig jelentésben számoljon be a fogyatékkal élő tanulók integrációja terén az Európai Iskolák által elért előrehaladásról. E jelentés segítségével az Ombudsman el tudja majd dönteni, hogy részéről szükség van-e további intézkedésekre a kérdésben.

Az Ombudsman reméli, hogy kezdeményezésének eredményei segítségével a Bizottság ártértékeli az e területre tartozó intézkedéseinek némelyikét, szükség esetén az intézkedések helyesbítése – és ezáltal valamennyi európai polgár jobb szolgálata érdekében.

3.9. AZ OMBUDSMAN ÁLTAL KEZELT MEGKERESÉSEK

Állampolgárság alapján történő állítólagos hátrányos megkülönböztetés

A luxemburgi ombudsman által benyújtott Q1/2007/ELB megkeresés összefoglalása

A luxemburgi ombudsman azt követően kereste meg az Európai Ombudsmant, hogy egy luxemburgi állampolgár (a továbbiakban: a panaszos) hozzá fordult a francia védelmi minisztériummal támadt vitás ügye miatt.

A panaszos Franciaországban született, innen települt át Luxemburgba. 20 éves korában 29 hónapig a francia hadseregben szolgált. Később luxemburgi állampolgárságot szerzett. Mivel megítélték neki a háborús veterán jogcímet, a panaszos háborús veteránként kért nyugdíjat. A francia védelmi minisztérium elutasította a panaszos kérését, mivel a francia hadseregben teljesített szolgálatát követően lemondott a francia állampolgárságáról. A luxemburgi ombudsman a francia ombudsmanhoz továbbította az ügyet. A francia ombudsman szerint a panaszos jogosultságait az alkalmazandó szabályoknak megfelelően értékelték.

A szóban forgó ügyben az Európai Ombudsman a levélben és a panaszról szóló aktában szereplő információk figyelembevételét követően úgy vélte, hogy tulajdonképpen abban a kérdésben kéri az állásfoglalását, hogy az itt fennálló körülmények esetén megsértették-e az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét.

Az Ombudsman megjegyezte, hogy az EK-Szerződés 12. cikke szerint „[e] szerződés alkalmazási körében és az abban foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül, tilos az állampolgárság alapján történő bármely hátrányos megkülönböztetés”. Ez a tilalom a Közösség egyik alapelve, az egyenlőség általános elvét fejezi ki. Mindazonáltal ez az elv akkor játszik szerepet, ha az adott helyzet a közösségi jog alkalmazási körébe tartozik; önmagában nem terjesztheti ki a közösségi jog alkalmazási körét. Így az Európai Unió állampolgárainak állampolgárság alapján való megkülönböztetett kezeléséről rendelkező nemzeti jogszabály nem tekinthető összeegyeztethetetlennek a fent említett általános közösségi elvvel (és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének való megfelelése tekintetében nem is vizsgálendő), amennyiben ez a jogszabály a közösségi jog alkalmazási körén kívül eső helyzetre vonatkozik.

Ebben az esetben úgy tűnik, hogy a panaszos helyzete nem kapcsolódik kellő mértékben a közösségi joghoz, illetve nem tartozik bele a közösségi jog alkalmazási körébe. Úgy látszik, hogy ebből a szempontból nincs másodlagos közösségi jogszabály erről a kérdéstről. Az itt szereplőhöz hasonló körülmények esetén úgy tűnik, hogy nem sérül a közösségi jognak az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetést tiltó általános elve.

KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL

4

4 KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEIVEL ÉS SZERVEIVEL

Az Európai Ombudsman sok időt szentel arra, hogy találkozzon az EU intézményeinek és szerveinek tagjaival és tisztviselőivel, hogy az EU igazgatásán belül ezúton népszerűsítse a szolgáltatási kultúrát. A tárgyalt év folyamán több mint 60 ilyen találkozóra került sor. E találkozók révén az Ombudsmannak lehetősége nyílik a munkája hátterében álló szemlélet ismertetésére és a panaszok konstruktív megválaszolása iránti érzékenység fokozására a tagok és tisztviselők körében. Ez a fejezet ezekről a találkozókról ad áttekintést.

Az Ombudsman három alkalommal találkozott az Európai Bizottságon belül különböző szinteken dolgozó köztisztviselőkkel. Mivel az Ombudsman által elvégzett vizsgálatok legnagyobb részéért a Bizottság felel, különösen fontos, hogy vezető szerepet vállaljon a polgárok felé képviselt szolgáltatási kultúra kidolgozásában és jogaik tiszteletben tartásában. Az Ombudsman ezeken a találkozókon nagyon biztató visszajelzéseket kapott. E három találkozó létrejöttében kulcsszerepet játszott Margot WALLSTRÖM, a Bizottság alelnöke – aki többek között az Ombudsmannal való kapcsolatokért felel –, valamint Catherine DAY, a Bizottság főtitkára.

Az Európai Parlament képviselőivel és tisztviselőivel folytatott találkozók szintén különösen fontosak, tekintettel az Ombudsman kiváltságos kapcsolatára a Parlamenttel. Az Ombudsmant az Európai Parlament választja meg, és a Parlamentnek tartozik beszámolási kötelezettséggel. E tekintetben az Ombudsman naptárának legfontosabb eseménye – ami a Parlamenthez fűződő kapcsolatait illeti – az éves jelentésének plenáris vitája. Erre október 25-én került sor; az ülést részletesebben e jelentés 6.1. szakasza ismerteti.

Az Ombudsman kiváló munkakapcsolatot tart fenn a Parlament Petíciós Bizottságával, amely az Ombudsmannal való kapcsolattartásért felel, és összeállítja az éves jelentéséről szóló jelentést. DIAMANDOUROS úr a 2007. év folyamán három alkalommal vett részt a Petíciós Bizottság ülésein, ahol bemutatta éves jelentését és két külön jelentését. Az utóbbiak a Tanács elnökségeinek weboldalain használt nyelvekről, valamint az európai munkaidő-irányelv végrehajtásával kapcsolatos problémákról szóltak. A bizottság kérésére az Ombudsman személyzetének egy tagjával képviseltette magát a bizottság 2007-ben tartott üléseinek mindegyikén. Az Ombudsman személyesen vett részt a Petíciós Bizottság és az Alkotmányügyi Bizottság ülésein, hogy kifejtse az alapokmányával kapcsolatban javasolt módosításokat (lásd a 2. fejezetet). Végezetül az Ombudsman eleget tett az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság meghívásának, hogy az 1049/2001/EK rendelet folyamatban lévő reformja kapcsán vázolja a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásáról szóló panaszok kezelésében szerzett tapasztalatait.

Az Ombudsman 2007-ben tovább folytatta a többi intézmény és szerv megkeresését. Februárban Dimitris DIMITRIADIS-szal, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság elnökével találkozott. Júliusban Frankfurtba utazott, ahol Jean-Claude TRICHET-vel, az Európai Központi Bank elnökével, Lucas D. PAPADEMOS alelnökkel és Gertrude TUMPEL-GUGERELL-lel, az igazgatóság tagjával találkozott. A találkozók után előadást tartott a Bank magas beosztású tisztviselőinek. A 2007. év folyamán ezenkívül sor került egy találkozóra az Európai Bíróság elnökével, Vassilios SKOURIS-szal is.

Annak érdekében, hogy saját munkatársait folyamatosan tájékoztassa az európai uniós intézményekkel és szervekkel kapcsolatos fejleményekről, az Ombudsman az általa Strasbourgban összehívott rendszeres személyzeti értekezletekre külső előadókat is meghív. 2007. márciusban az EU Közzolgálati Törvényszékének elnöke, Paul J. MAHONEY az Ombudsman munkatársai előtt

tartott előadásában áttekintést adott a közelmúltban létrehozott Törvényszék tapasztalatairól, és külön kitért az Ombudsman panaszkezelőit közvetlenül érintő kérdésekre. Decemberben az Európai Adatvédelmi Biztos, Peter HUSTINX is Strasbourgba érkezett, hogy vázolja az adatvédelem területén történt legfrissebb fejleményeket, és válaszoljon az Ombudsman munkatársainak kérdéseire, úgy a panaszok kezelését, mint az intézményen belüli igazgatási ügyeket illetően. Az előadásokat követő élénk vitaülések arról tanúskodtak, hogy az Ombudsman munkatársai számára mindkét előadás igen értékes volt.

A fent említett találkozók és események, illetve az Ombudsman e területen végzett egyéb tevékenységei e fejezet közvetlenül ezután következő szakaszában kerülnek felsorolásra¹.

4.1. AZ EURÓPAI PARLAMENT

Január 16.: Találkozó Christian PENNERA jogtanácsossal.

Január 17.: Találkozó Andrew DUFF európai parlamenti képviselővel.

Február 12.: Találkozó Herbert BÖSCH európai parlamenti képviselővel.

Február 12.: Találkozó Julian PRIESTLEY főtitkárral.

Február 12.: Találkozó Nicolas-Pierre RIEFFEL-lel, az infrastruktúráért felelős főigazgatóval.

Február 13.: Részvétel a Parlament elnöke, Hans-Gert PÖTTERING európai parlamenti képviselő munkaprogramjának ismertetésén.

Február 13.: Találkozó Anneli JÄÄTTEENMÄKI európai parlamenti képviselővel és Paolo CASACA európai parlamenti képviselővel.

Március 13.: Az Ombudsman 2006. évi éves jelentésének bemutatása Hans-Gert PÖTTERING európai parlamenti képviselőnek.

Március 14.: Találkozó Diana WALLIS európai parlamenti képviselővel.

Március 27.: A Tanács elnökségének weboldalain használt nyelvekről szóló ombudsmani külön jelentés bemutatása a Petíciós Bizottság ülésén.

Április 24.: Találkozó Sylvia-Yvonne KAUFMANN európai parlamenti képviselővel.

Április 24.: Találkozó David HARLEY főtitkárhelyettessel.

Április 25.: Találkozó Íñigo MÉNDEZ DE VIGO európai parlamenti képviselővel.

Április 26.: Találkozó Richard CORBETT európai parlamenti képviselővel.

Április 26.: Találkozó Harald RØMER főtitkárral.

Április 26.: Találkozó Christian PENNERA-val.

Május 2.: DIAMANDOUROS úr előadása az Alkotmányügyi Bizottság előtt, az Ombudsman alapokmányának javasolt módosításairól.

Május 2.: Találkozó a Petíciós Bizottság elnökével, Marcin LIBICKI európai parlamenti képviselővel és az Ombudsman 2006-os éves jelentésének előadójával, Luciana SBARBATI európai parlamenti képviselővel. A találkozón jelen volt még a Petíciós Bizottság titkárságának vezetője, David LOWE.

¹

Eltérő megjelölés hiányában a találkozókra és eseményekre Brüsszelben, Luxembourgban vagy Strasbourgban került sor.

Május 2.: Az Ombudsman 2006. évi éves jelentésének bemutatása a Petíciós Bizottságnak. DIAMANDOUROS úr az ülés folyamán ezenkívül ismertette az Ombudsman alapokmányával kapcsolatban javasolt módosításokat is.

Május 9.: Az Ombudsman részvétele az Európai Parlament Tájékoztatási Hivatala által Strasbourgban szervezett Európa Nap ünnepségen.

Május 22.: Találkozó Charlotte CEDERSCHIÖLD európai parlamenti képviselővel és Jacky HÉNIN európai parlamenti képviselővel.

Június 20.: Találkozó Luciana SBARBATI európai parlamenti képviselővel és Ville ITÄLÄ európai parlamenti képviselővel.

Június 21.: Találkozó Metin KAZAK európai parlamenti képviselővel.

Október 4.: Találkozó Diana WALLIS európai parlamenti képviselővel és Costas BOTOPOULOS európai parlamenti képviselővel.

Október 4.: Az európai munkaidő-irányelv végrehajtásának problémáiról szóló ombudsmani külön jelentés bemutatása a Petíciós Bizottság ülésén.

Október 24.: Találkozó Sir Robert ATKINS európai parlamenti képviselővel és Andrew DUFF európai parlamenti képviselővel.

Október 25.: Az Ombudsman 2006. évi éves jelentésének bemutatása az Európai Parlament plenáris ülése előtt (lásd a 6.1. szakaszt).

November 15.: Találkozó Martin SCHULZ európai parlamenti képviselővel és Paul VAN BUITENEN európai parlamenti képviselővel.

November 22.: Találkozó Diana WALLIS európai parlamenti képviselővel és Ioannis VARVITSIOTIS európai parlamenti képviselővel.

November 29.: Előadás az Ombudsman által a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásáról szóló panaszok kezelésében szerzett tapasztalatokról, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságnak az 1049/2001/EK rendelet² folyamatban lévő reformjával foglalkozó ülésén.

December 10.: Találkozó Maria Eleni KOPPA európai parlamenti képviselővel.

December 11.: Találkozók Anneli JÄÄTTEENMÄKI európai parlamenti képviselővel, Maria DA ASSUNÇÃO ESTEVES európai parlamenti képviselővel és Costas BOTOPOULOS európai parlamenti képviselővel, Ingo FRIEDRICH európai parlamenti képviselővel, Michael CASHMAN európai parlamenti képviselővel, Marco CAPPATO európai parlamenti képviselővel, valamint Emilio DE CAPITANI-val, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság titkárságának vezetőjével.

December 12.: Találkozók Charlotte CEDERSCHIÖLD európai parlamenti képviselővel, Diana WALLIS európai parlamenti képviselővel, Brian CROWLEY európai parlamenti képviselővel, Jens-Peter BONDE európai parlamenti képviselővel, Sir Robert ATKINS európai parlamenti képviselővel, Margrete AUKEN európai parlamenti képviselővel és David HAMMERSTEIN európai parlamenti képviselővel, valamint Christian PENNERA-val.

December 12.: Részvétel az Európai Unió alapjogi chartájának hivatalos kihirdetése tiszteletére rendezett ünnepségen.

December 13.: Találkozó Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU európai parlamenti képviselővel és Joseph DAUL európai parlamenti képviselővel.

²

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL 2001. L 145., 3. o.).

4.2. AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG

Január 12.: Találkozó Themis THEMISTOCLEOUS-szal, az Európai Bizottság nicosiai (Ciprus) képviselőjének vezetőjével.

Március 15.: Találkozó Fernando FRUTUOSO DE MELO-val, többek között az Európai Ombudsmannal való kapcsolatokért felelős igazgatóval a főtitkárságon.

Április 24.: Találkozó Siim KALLAS-szal, az adminisztratív kérdésekért, ellenőrzésért és a csalás megelőzéséért felelős alelnökkel.

Május 22.: Találkozó Michel PETITE-tel, a jogi szolgálat vezetőjével.

Június 28.: Találkozó Catherine DAY főtitkárral.

Szeptember 12.: Előadás a bizottsági külügyi küldöttségek vezetőinek ülésén.

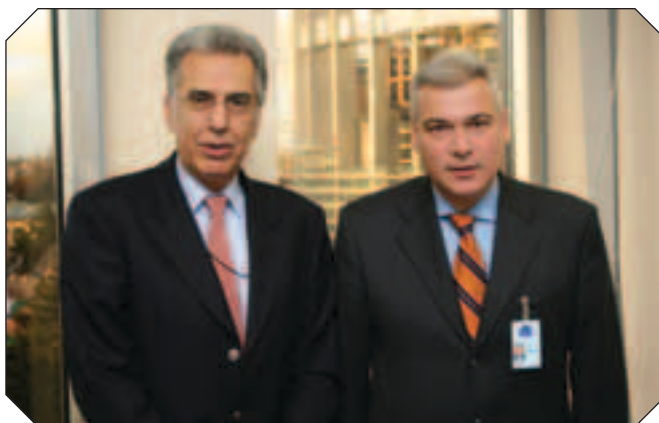
November 6.: Találkozó Jean-Claude EECKHOUT tiszteletbeli főigazgatóval és különleges tanácsadóval.

November 7.: Találkozó Catherine DAY-jel, majd előadás az Ombudsman vizsgálatainak kezelését koordináló bizottsági munkatársak előtt. Az ülésen részt vett Margot WALLSTRÖM, az intézményi kapcsolatokért és kommunikációért felelős alelnök és Catherine DAY.

November 29.: Találkozó a főigazgatókkal.

4.3. MÁS INTÉZMÉNYEK ÉS SZERVEK

Február 12.: Találkozó Dimitris DIMITRIADIS-szal, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság elnökével.

DIAMANDOUROS úr és Dimitris DIMITRIADIS, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság elnöke.
Strasbourg, 2007. február 12.

Március 15.: Találkozó Rémy JACOB-bal, a Stratégiai és Vállalati Központ főigazgatójával és Felismino ALCARPE-val, az Európai Beruházási Bank osztályvezető-helyettesével.

Március 30.: Az EU Közszolgálati Törvényszékének elnöke, Paul J. MAHONEY előadása az Európai Ombudsman munkatársai előtt.

Július 2.: Találkozó Jean-Claude TRICHET-vel, az Európai Központi Bank elnökével, Lucas D. PAPADEMOS alelnökkel és Gertrude TUMPEL-GUGERELL-lel, az igazgatóság tagjával. A találkozókat egy előadás követte a Bank Frankfurtban (Németország) dolgozó magas beosztású igazgatási tisztviselői előtt.

Július 16.: Találkozó az Európai Bíróság elnökével, Vassilios SKOURIS-szal.

November 6.: Találkozó Vassilis KASKARELIS nagykövettel, Görögország állandó európai uniós képviselőjével.

December 7.: Peter HUSTINX, Európai Adatvédelmi Biztos előadása az Európai Ombudsman munkatársai előtt.

KAPCSOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL

5

5 KAPCSOLAT AZ OMBUDSMANOKKAL ÉS HASONLÓ SZERVEKKEL

Az ombudsmanok szerte az Európai Unióban, országos, regionális és helyi szinten egyaránt meghatározó szerepet játszanak annak biztosításában, hogy az uniós jog szerint a polgárokat megillető jogokat teljes mértékben tiszteletben tartsák. Az Európai Ombudsman szoros együttműködést folytat kollégáival, hogy biztosítsa a polgárok európai uniós joggal kapcsolatos panaszainak gyors és hatékony kezelését. Erre az együttműködésre legnagyobb mértékben az Ombudsmanok Európai Hálózatának égisze alatt kerül sor. Ez a fejezet részletesen bemutatja a Hálózat 2007. évi tevékenységeit, amelyek közül a legfontosabb esemény az EU-tagállamok és tagjelölt országok nemzeti ombudsmanjainak hatodik szemináriuma volt. Az esemény részletes bemutatása alább olvasható. A szeminárium során az ombudsmanok nyilatkozatot fogadtak el, amelynek célja, hogy elősegítse a polgárok és az ombudsmani szolgáltatások más felhasználóinak tájékoztatását arról, hogy milyen eredményekre számíthatnak, ha az EU-s jog hatálya alá tartozó ügyekben a hálózat valamely tagjához fordulnak. Ezt a fejleményt fontos előrelépésnek tekintik a Hálózat nyilvánosság felé képviselt identitásának világosabb meghatározása felé. A nyilatkozat szövegét ez a fejezet teljes egészében közli.

A fejezet a továbbiakban bemutatja azokat a szemináriumokat és konferenciákat, amelyeken az Európai Ombudsman és munkatársai 2007 folyamán részt vettek, valamint DIAMANDOUROS úr kétoldalú kapcsolatait az EU tagállamaiban és az EU-n kívül dolgozó ombudsman kollégáival.

5.1. AZ EURÓPAI OMBUDSMANOK HÁLÓZATA

Az Ombudsmanok Európai Hálózata ma már közel 90 hivatalt ölel fel 31 európai országban. Tagjai közé tartoznak az Unión belül az európai, nemzeti és regionális szinten működő ombudsmanok és hasonló szervek, valamint Norvégia, Izland és az EU-tagjelölt országok nemzeti szintű ombudsmanjai. Az EU tagállamaiban, illetve Norvégiában és Izlandon minden nemzeti ombudsman és hasonló szerv összekötő tisztviselőt jelölt ki a hálózat más tagjaival való kapcsolattartásra.

A Hálózat 1996-ban alakult, és hamar az ombudsmanok és személyzetük hatékony együttműködési eszközévé vált, amely eredményes mechanizmusként funkcionál az ügyekkel kapcsolatban folytatott együttműködésben. Ez az Európai Ombudsman számára különösen azért fontos, mert lehetővé teszi a mandátumán kívül eső panaszok gyors és hatékony kezelését. A tapasztalatokat és a bevált gyakorlatokat szemináriumokon és üléseken, továbbá egy rendszeresen megjelenő hírlevél, egy elektronikus vitafórum és a napi elektronikus hírszolgálat révén osztják meg. A tagállamokban és a tagjelölt országokban dolgozó ombudsmanok által az Európai Ombudsman részére szervezett tájékoztató látogatások ugyancsak nagyon eredményesnek bizonyultak a hálózat építése szempontjából. Az 5.1. szakasz ezért az Ombudsman által 2007-ben tett tájékoztató látogatásokról szóló rövid beszámolóval zárul. Ezeket a látogatásokat részletesebben a 6.2. szakasz mutatja be.

Az alábbiakban bemutatott tevékenységek kivétel nélkül meghatározó jelentőségűek ahhoz, hogy az ombudsmanok az Unió egész területén elláthassák az EU-jog helyes alkalmazásának biztosításában kijelölt szerepüket. Ez létfontosságú az állampolgárokat megillető uniós jogok teljes körű gyakorlásához. Az Európai Ombudsman kiemelt jelentőséget tulajdonít és tekintélyes forrásokat szentel a hálózat fejlesztésének.

A nemzeti ombudsmanok szemináriumai

A nemzeti ombudsmanok szemináriumait kétfévente rendezik meg, az Európai Ombudsman és egy nemzeti szinten dolgozó kollégája közös szervezésében. Az EU-tagállamok és tagjelölt országok

nemzeti ombudsmanjainak hatodik szemináriumát Jean-Paul DELEVOYE francia nemzeti ombudsman és az Európai Ombudsman szervezte. A szemináriumra 2007. október 14–16. között Strasbourgban került sor. Ez volt a második alkalom, hogy a nemzeti ombudsmanok szemináriumát Strasbourgban rendezték, alig több mint tizenegy évvel a legelső ilyen szeminárium után, amelyet 1996 szeptemberében tartottak.

Az ülésen az EU 27 tagállamán kívül a három tagjelölt ország közül kettő, valamint Norvégia és Izland képviseltette magát. Amint arról az ötödik szemináriumon megállapodás született, most először a regionális ombudsmanok képviselői is meghívást kaptak azokból az EU-s országokból, ahol működik ilyen intézmény, konkrétan Belgiumból, Németországból, Spanyolországból, Olaszországból, Ausztriából és az Egyesült Királyságból¹.

A 2007. évi szeminárium témája „A helyes ügyintézés újragondolása az Európai Unióban” volt. A témát azon tény ismeretében választották, hogy sok, különböző ügyintézési kultúrákat és hagyományokat képviselő ombudsman – regionális, nemzeti vagy európai szinteken egyaránt – foglalkozott már a helyes ügyintézés finomításának, újragondolásának és mélyebb értelmezésének módjaival, figyelemmel az állampolgároknak és a tágabb értelemben a felügyeletük alá tartozó közigazgatások felhasználóinak nyújtott szolgálat javítására. A témaválasztás népszerűnek bizonyult.

A szemináriumon elhangzott viták

A szemináriumot a két házigazda, DELEVOYE úr és DIAMANDOUROS úr nyitotta meg, a köszöntőt Strasbourg polgármestere, Fabienne KELLER szenátor mondta, ezt követően pedig felolvasták François FILLON francia miniszterelnök üdvözlő üzenetét. Utóbbi hangsúlyozta Európa szerepét a tolerancia, a párbeszéd és a demokrácia értékeinek terjesztésében szerte a világon. Véleménye szerint az európai ombudsmanok mindezen értékek egyik legnyilvánvalóbb megjelenési formáját testesítik meg. Amikor az ombudsmanok felügyelik az egyre nagyobb jelentőségű EU-jog alkalmazását valamely szerv részéről, napi munkájukkal élen járnak Európa folyamatos építésében.

Strasbourg polgármestere, Fabienne KELLER szenátor, DIAMANDOUROS úr és Jean-Paul DELEVOYE francia nemzeti ombudsman megnyitja az EU-tagállamok és tagjelölt országok nemzeti ombudsmanjainak hatodik szemináriumát. Strasbourg, 2007. október 15.

Vezérszónoklat

Az esemény vezérszónoka Allan ROSAS bíró, az Európai Bíróság (EB) harmadik kamarájának elnöke volt, aki a szemináriumi vitát „Az EU-jog egységes alkalmazásának biztosítása a 27 tagból álló Unióban: a nemzeti bíróságok és hatóságok szerepe” című beszédével nyitotta meg. ROSAS bíró szerint az EU jogának egyik legalapvetőbb tulajdonsága, hogy valamennyi érintettnek közvetlenül kell alkalmaznia, a nemzeti közigazgatási hatóságokat is beleértve. Hangsúlyozta, hogy a nemzeti ombudsmanok különösen fontos szerepet töltenek be nemcsak a nemzeti jog, de az uniós jog alkalmazására és végrehajtására vonatkozó közigazgatási határozatok és gyakorlatok

¹

Az országok felsorolása az EU-s protokoll szerinti sorrendben történt.

ellenőrzésében is. Elmondása szerint az uniós jog helyes alkalmazásának biztosításában hiba lenne kizárólag a bírósági rendszerre hagyatkozni. Úgy vélekedett, hogy az állampolgár sokkal jobban szereti, ha a törvényesség és a helyes ügyintézés elveit – amelyeket az Európai Unió Alapjogi Chartája is elismer – eleve tiszteletben tartják, anélkül, hogy esetleg hosszadalmas és költséges bírósági eljárásokhoz kellene folyamodnia. E tekintetben fontos emlékeztetni arra, hogy az EU jogi építményének egyik sarokköve, hogy közvetlenül érinti a polgárt mint magánszemélyt, aki ezáltal a bíróságok és a közigazgatási hatóságok előtt is közvetlenül segítségül hívhatja. Megerősítette, hogy az ombudsmanok munkája nagymértékben hozzájárul az állampolgár szerepének megszilárdításához. Az EB uniós állampolgárságra vonatkozó joggyakorlata ugyancsak hozzásegített „az állampolgárok Európája” fogalom nyomatékosításához.

Allan ROSAS bíró, az Európai Bíróság (EB) harmadik kamarájának elnöke nyitóbeszédet mond az EU-tagállamok és tagjelölt országok nemzeti ombudsmanjainak hatodik szemináriumán. Strasbourg, 2007. október 15.

A beszédének címében említett *egységes* alkalmazással kapcsolatban a bíró elismerte, hogy a decentralizált alkalmazás kihívást jelent. A probléma mértéke nem csökkent azzal, hogy az EU a bővítés után immár 27 tagállamot fog össze. A decentralizációnak véleménye szerint együtt kellene járnia a koordinációval és az együttműködéssel, a felelősséggel, az elszámoltathatósággal és az átláthatósággal. Kiemelkedően fontosak ezért az ellenőrzést és a felügyeletet végző nemzeti intézmények, és az ilyen intézmények és az EU-s szintű intézmények közötti együttműködés. Ezzel összefüggésben ROSAS bíró üdvözölte a nemzeti ombudsmanok szemináriumainak rendszeres megrendezését.

Jens NYMAND-CHRISTENSEN, az Európai Bizottság Főtitkárságának jobb szabályozásért és intézményi ügyekért felelős igazgatója felszólal az EU-tagállamok és tagjelölt országok nemzeti ombudsmanjainak hatodik szemináriumán. Strasbourg, 2007. október 15.

Első tematikus ülés: Törvényesség és helyes ügyintézés: van különbség?

DIAMANDOUROS úr tartotta a nyitóbeszédet az első tematikus ülésen, amelyen az elnöki tisztséget Írország nemzeti ombudsmanja, Emily O'REILLY asszony töltötte be. Előadásának központi kérdése

különösen „az élet a törvényességen túl” fogalma volt. E tekintetben úgy vélekedett, hogy a törvényességen túli élet esetében továbbra is fennálló fogalmi tér az európai polgárok szempontjából pozitív. Először is, a törvény és a törvényesség fogalma változatlanul szorosan összekapcsolódik a vád és a szankciók fogalmával. Az a szolgáltatási kultúra viszont, amelynek terjesztésére az ombudsmanok hivatottak, nem a vádaskodás kultúrája – mondta az Ombudsman. Mi több, ha valamilyen szolgáltatási kultúrát jogi úton próbálnának terjeszteni, ez esetleg éppen a szűk, túlzottan jogias felfogást erősítené meg. Ez egyúttal arra a tendenciára is ösztönzőleg hathatna, hogy bizonyos panaszosok inkább egyfajta feljelentésnek, nem pedig a gyakorlati jogorvoslatra vagy a probléma konstruktív megoldására szolgáló eszköznek tekintik a panaszukat.

A másik, idevágó szempont az ombudsmanok munkája és a bíróságok munkája közötti kapcsolatra vonatkozik. A bírósági eljárások logikája a bírói döntéshez vezet, amellyel a bíróság ellentmondást nem tűrően meghatározza a felek törvényes jogait. Az ombudsmani eljárás logikája viszont ettől eltérően működik, és némi rugalmasságot is enged a kétfajta működési mód között. Az egyik oldalon ott van a vitarendezési mód, amelynek középpontjában a problémamegoldás, a konfliktuscsökkentés, a kompromisszumos és a győztes–győztes kimenetel lehetőségei állnak. Másrésztől viszont bírói döntéshozóként is működhet, amennyiben az Ombudsman megállapíthatja, hogy hivatali visszasság áll fenn, illetve hogy nem áll fenn hivatali visszasság. Ezt a működési módot a bíróságokéval megegyező logika vezérli, azaz végül az egyik fél általában győztesnek, a másik vesztesnek tekintheti magát. A két működési mód közötti megfelelő egyensúly az ügytől függ, de néhány esetben az is előfordulhat, hogy egynél több alkalommal kell váltani a működési módok között. DIAMANDOUROS úr meglátása szerint az európai intézményeket az a tudat ösztönzi a vele való együttműködésre a vitarendezési működési módban, hogy vizsgálata nem kizárólag a „melyek a felek törvényes jogai?” kérdésre koncentrálnak.

Az ülés következő előadója Alex BRENNINKMEIJER, Hollandia nemzeti ombudsmanja és Joseph SAID PULLICINO, Málta nemzeti ombudsmanja volt. BRENNINKMEIJER úr szerint az állampolgárok a törvényességnél sokkal többet kívánnak. Igénylik a helyes ügyintézkést és a megfelelő ügyvitelt, ami segít megteremteni a kormányzat elfogadottságát, legitimitását és végső soron az iránta való közbizalmat is. A megfelelő ügyvitel és az állampolgárokkal szembeni tisztességes bánásmód a pusztán törvényesség mellett alapvető adalék. SAID PULLICINO úr egyetértett azzal, hogy a helyes ügyintézkés próbája a szigorúan vett törvényességhez képest a tevékenységek sokkal szélesebb körét fedile. Amikor a hivatali visszasság nem jár törvénytelenességgel, akkor is össze lehet mérni a helyes ügyintézkés egy fokkal merevebb elveivel, amelyek informális jogforrásként egyre nagyobb elismertségre tesznek szert. A helyes ügyintézkés a törvényességhez hasonlóan mindig magában foglalja a jogállamiság tiszteletben tartását, és soha nem ad felhatalmazást a törvénnyel ellentétes eljárásra. A helyes ügyintézkés emellett – akárcsak a törvényesség – arról is szól, hogy úgy kell eljárni, hogy az állampolgár, az igazgatás ügyfele az őt megillető szolgáltatási színvonalban részesüljön.

Az eredmények Európája – Megelőzés, partnerség és átláthatóság

A következő felszólaló Jens NYMAND-CHRISTENSEN, az Európai Bizottság Főtitkárságának jobb szabályozásért és intézményi ügyekért felelős igazgatója volt. Hozzászólásának címe „Az eredmények Európája – Megelőzés, partnerség és átláthatóság” volt. NYMAND-CHRISTENSEN úr elsősorban a Bizottság által 2007 szeptemberében elfogadott közleménnyel foglalkozott, amely maga is *Az eredmények Európája – A közösségi jog alkalmazása*² címet viseli. A közlemény javaslatokat tesz a közösségi jog tagállami alkalmazásának javítására. Ezek a javaslatok a közösségi jog hatékonyabb végrehajtását és a polgároktól és a vállalkozásoktól érkező panaszok gyorsabb elintézését kívánják biztosítani. A közlemény leírja a Bizottság által e téren vállalt fellépéseket, valamint a – többek között a tagállamoktól – várt hozzájárulásokat. Négy fő cselekvési területet jelöl ki: hatékonyabb megelőző intézkedések; jobb tájékoztatás és problémamegoldás; a jogsértési esetek hatékonyabb kezelése, hogy a legtöbb ember számára biztosíthassák a legnagyobb hasznot; valamint az átláthatóság fokozása.

A közlemény egyik legfontosabb javaslata egy olyan gyakorlattal kapcsolatos, amely szerint a tagállami hatóságokat bizonyos esetekben felkérnék, hogy rövid időn (8 héten) belül találjanak

²

COM(2007) 502. Elérhető: http://ec.europa.eu/community_law/eulaw/pdf/com_2007_502_en.pdf

megoldást a közösségi joghoz kapcsolódó problémákra, és válaszoljanak közvetlenül annak a személynek, aki a kérdést a Bizottság felé feltette. A cél, hogy a polároktól és a vállalkozásoktól érkező megkeresésekre és panaszokra gyorsabb megoldásokat lehessen találni. NYMAND-CHRISTENSEN úr vezérszónoklatában további részleteket is közölt erről a javaslatról, amely a tagállami ombudsmanok számára különösen nagy jelentőségű lesz. Tájékoztatta őket, hogy a tagállamok komolyan érdeklődtek az egyévesre tervezett kísérleti projektben való részvétel iránt. A projektet követően a Bizottság egy jelentésben foglalja majd össze a tapasztalatokat.

Második tematikus ülés: Az ombudsmanok és a bíróságok közötti viszony

Ezen az ülésen Mats MELIN, Svédország fő parlamenti ombudsmanja nyitotta meg a vitát. Elsőként a bíróságok felügyeletére szolgáló ombudsmani hatáskörrel foglalkozott, amely országoként igen különböző. Bár elismerte, hogy a bíróságok szerepét különösen fontosnak kell tekinteni a jogállamiság elvei szerint működő államokban, azt is felvetette, hogy a felügyelet némely elemeire esetükben is szükség volna. Megvizsgálta, hogy a bírói testület tagjai jellemzően hogyan látják az ombudsman szerepét egy olyan rendszerben, mint például Svédország, ahol az ombudsmanok tényleges felügyeletet gyakorolnak a bíróságok felett. Áttekintette a bíróságok és az ombudsmanok különböző szerepeit, és beszélt a jog bizonyos pontjai miatti lehetséges konfliktusairól. Végetül megkérdezte, hogy az ombudsmanok hogyan kezelik az olyan helyzeteket, amikor saját jogértelmezésük eltér a bíróságétól, különös tekintettel a legfelső bíróságra.

Az Allar JÖKS, Észtország nemzeti ombudsmanjának elnökletével zajló ülés előadója Marc FISCHBACH luxemburgi nemzeti ombudsman és Janusz KOCHANOWSKI, az állampolgári jogok védelméért felelős lengyel biztos volt. FISCHBACH úr mindenekelőtt arról tájékoztatta kollégáit, hogy az állampolgárok a bíróságokkal kapcsolatos problémákkal gyakran a luxemburgi ombudsmanhoz fordulnak. Elmondása szerint ezért az a legfontosabb, hogy világosan kijelöljék az esetleges ombudsmani beavatkozás határait, mivel az ombudsmanoknak egyrészt fenn kell tartaniuk a bírói testület függetlenségének törvényes elvét, másrészt viszont a felek tárgyaláshoz vagy bírósági meghallgatáshoz való jogát is garantálniuk kell. Meglátása szerint az ombudsmanoknak különbséget kell tenniük egyrészt az igazságügy – más szóval a jogszolgáltatás feladatának szuverén gyakorlása – és másrészt a bírói igazgatás között, utóbbin a bírói döntés előtt vagy után működő közigazgatási mechanizmusokat értve. Bár az ombudsman nem avatkozhat bele a magisztrátus szuverén funkciójának gyakorlásába, a bírói igazgatás adminisztratív mulasztásainak kezelése beletartozik a hatáskörébe. FISCHBACH úr előadását azzal a megjegyzéssel zárta, hogy talán pontosabb lenne az ombudsman és a bírói igazgatás közötti viszonyról beszélni az ombudsman és a bíróságok közötti esetleges kapcsolat helyett. KOCHANOWSKI úr a maga részéről két szálon futó módszerről beszélt. A lengyel biztos egyrészt az állampolgárok olyan egyéni ügyeiben avatkozik be, amikor az ítéletek véleménye szerint megsértik az egyén jogait. Másrészt viszont általánosabb jellegű ügyeket is felvállal, sok esetben arra törekedve, hogy javítsa az igazságügyi igazgatást, például törvénymódosítások kezdeményezése vagy bírósági határozatokban előforduló, ellentmondásos kérdések tisztázása révén. A bíróságok függetlenségének és a polgári eljárások ellentétekre épülő jellegének teljes körű tiszteletben tartása mellett a biztos ezért csak nagyon körültekintően él azzal a jogával, hogy az ügyeket bíróság elé vigye. Csak olyan esetekben támogatja a felek valamelyikét, ha úgy találja, hogy a segítségét kérő személy saját maga nem képes megvédeni a jogait, illetve ha az ügy révén áttörést lehet elérni, és remélhetőleg más hasonló, az egyének jogait fenyegető ügyek is rendeződnek.

Harmadik tematikus ülés: Jogorvoslat, kártérítés és megoldás: mit kínálhatnak az ombudsmanok?

Ez az ülés az osztrák ombudsmani tanácsot képviselő Peter KOSTELKA elnökletével zajlott.

Az ülés fő előadója Ann ABRAHAM, az Egyesült Királyság parlamenti és egészségügyi ombudsmanja volt. A jogorvoslat kérdésével foglalkozva először az ombudsman igazságszolgáltatási szerepét tárgyalta – mint a károsult polároknak jutó közvetlen haszon forrását. A továbbiakban azt taglalta, hogy a jogorvoslat – amennyiben a pusztán pénzügyi kártérítésnél vagy a vitarendezésnél többre gondolunk – továbbvisz az ombudsman magasabb szintű, a tágabb értelemben vett közhaszon forrásaként betöltött szerepe felé; a közhaszon ebben az esetben a helyes ügyintézés és a megfelelő panaszkezelés, illetve a közszolgáltatások fejlesztésének támogatásából ered, de egyúttal

a közpolitikát segítő tájékoztatás ambíciójának is táptalaja. ABRAHAM asszony példaként saját hivatalának az Egyesült Királyság adóhitel-rendszerével foglalkozó vizsgálatait említette. Befejezésül utalt arra az elvi keretre, amelynek kidolgozását a helyes ügyintézés alapelveinek, illetve a jogorvoslat alapelveinek kiadásával kezdte meg.

Az ülésen kialakuló vita elindításában a következő előadók, Zdenka ČEBAŠEK-TRAVNIK, Szlovénia emberi jogi ombudsmanja és Arne FLIFLET, norvég parlamenti ombudsman is közreműködtek. ČEBAŠEK-TRAVNIK asszony vázolta az ombudsman intézkedési módjára ható különféle befolyásoló tényezőket, a következő csoportosításban: társadalom és kultúra; a politikai rendszer; nemzetközi kapcsolatok; az ország aktuális problémái; az ombudsman személyes tulajdonságai. Állítását egy konkrét példával támasztotta alá, egy szlovéniai roma család kényes problémájával, amelyet hivatala kezelt. FLIFLET úr felhívta a figyelmet arra a tényre, hogy az ombudsmanok egymástól igen különböző háttérrel, személyiséggel és hatáskörrel rendelkeznek, ami nyilvánvalóan kihat a munkájukra is. Hangsúlyozta az ombudsmanok kiegészítő szerepét a bíróságokhoz képest, mivel az általuk kínált jogorvoslatok, kártérítések és megoldások sokkal szélesebb skálán mozognak.

Negyedik tematikus ülés: A személyek szabad mozgása: milyen problémák merülnek fel, és ezeket az ombudsmanok hogyan tudják kezelni?

A spanyol nemzeti ombudsman, Enrique MÚGICA HERZOG elnöklétével zajló záróülésen konkrét példákkal próbálták szemléltetni az ombudsmanok közreműködését az állampolgárok EU-joggal kapcsolatos panaszainak rendezésében. Az ülés nyitóbeszédét Jean-Paul DELEVOYE úr mondta. Előadását a szabad mozgáshoz való jog fejlődéstörténetének levezetésével kezdte, az 1950-es évektől egészen napjainkig. A továbbiakban vázolta a mobilitás útjában álló különféle akadályokat, amelyek tényét – elmondása szerint – megerősíti a hivatalához e tárgyban érkező panaszok igen alacsony aránya. Rámutatott, hogy az elkövetkező években viszont várhatóan megszorodnak az ilyen jellegű panaszok, és hangsúlyozta az ombudsmanok fontos szerepét e téren. Befejezésül nyomatékosította, hogy az ombudsmanoknak együtt kell működniük annak érdekében, hogy a mozgás szabadsága terén felmerülő panaszokat hatékonyan tudják kezelni.

Az ezt követő vitában elsőként Eliana NICOLAOU, Ciprus közigazgatási biztosa szólalt fel. Úgy vélekedett, hogy a szabad mozgáshoz való jog teljes körű végrehajtása és megvalósítása jelenti az egyik legnagyobb kihívást az ombudsmanok számára, mivel az emberi jogok teljes körű tiszteletben tartása mellett törekednek egy valódi mobilitási kultúra megteremtésére az EU-ban. Ehhez néhány problémás területet is megemlített Ciprusról, konkrétan a diplomák kölcsönös elismerésével kapcsolatban. Yorgos KAMINIS görög nemzeti ombudsman saját országából származó példákkal folytatta a sort. Azt is felvetette, hogy a bizonyos szakmákon belül alkalmazott nyomás, valamint a politikai nyomás – leginkább az önkormányzati szinten – miatt az uniós állampolgárok Görögországban nehezebben tudják saját szakmájukat gyakorolni. Az ombudsmannak fontos szerepe van abban, hogy hozzásegítse ezeket a polgárokat a szabad mozgás terén őket megillető jogokhoz.

Az Ombudsmanok Európai Hálózatának nyilatkozata

A négy tematikus ülésen kívül a szemináriumon beható vitát rendeztek még egy, a hálózat szempontjából alapvető fontosságú kérdésről, nevezetesen az Ombudsmanok Európai Hálózatának nyilatkozatáról. Az Európai Ombudsman a nemzeti ombudsmanok ötödik, 2005 szeptemberében, Hágában rendezett szemináriumán felajánlotta, hogy megfogalmaz egy nyilatkozatot, amelyben tájékoztatja az állampolgárokat és az ombudsmani szolgálatok más felhasználóit arról, hogy milyen eredményekre számíthatnak, ha az EU-s jog hatálya alá tartozó ügyekben a hálózat valamely tagjához fordulnak. A nyilatkozat tervezetét a szeminárium előtt elküldték a hálózat tagjainak.

A nyilatkozatról szóló vitához a vitaindító beszédet a világ legrégebben hivatalban lévő nemzeti ombudsmanja, Hans GAMMELTOFT-HANSEN dán parlamenti ombudsman tartotta. Beszédében hangsúlyozta, hogy a viták célja egy olyan, a polgárokat megszólító nyilatkozat elfogadása, amely a lehető legtömörebb és legegyszerűbb formában, adekvát módon mutatja be az európai ombudsmanokra egységesen jellemző alapvető jegyeket. GAMMELTOFT-HANSEN úr szorgalmazta a nyilatkozattervezet elfogadását.

DIAMANDOUROS úr előadást tart a dán ombudsman, Hans GAMMELTOFT-HANSEN részére, hivatalba lépésének huszadik évfordulója alkalmából. Strasbourg, 2007. október 15.

A nyilatkozatot heves vitát követően konszenzussal fogadták el. Az Európai Ombudsman bejelentette, hogy kötelezettséget vállal a nyilatkozat széles körű megismertetésére, és kollégáit is erre szólította fel. A nyilatkozatot, amelynek teljes szövege alább olvasható, rendszeres időközönként át fogják dolgozni.

Egy kiváló szeminárium

Az ösztönző hatású hivatalos ülésekén túl a szeminárium az informális vitákra és kapcsolatfelvételre is számtalan lehetőséget adott. Az esemény fényét tovább emelte a strasbourgi városnézés, valamint a *Palais Rohan* lenyűgöző épületében tartott hivatalos vacsora, amelynek alkalmával méltó módon megemlékeztek a dán ombudsman hivatalba lépésének huszadik évfordulójáról. Az ombudsmanok köszönetet mondtak a strasbourgi polgármesternek a szívélyes fogadtatásért és a vendéglátásért.

A szeminárium végén bejelentették, hogy az EU-tagállamok és tagjelölt országok nemzeti ombudsmanjainak hetedik szemináriumát 2009-ben Cipruson rendezik.

Az EU-tagállamok és tagjelölt országok nemzeti ombudsmanjai hatodik szemináriumának résztvevői Strasbourg, 2007. október 15.

Az Ombudsmanok Európai Hálózata

Nyilatkozat

A 2007. október 14-16 között, Strasbourgban tartott, az EU-tagállamok és tagjelölt országok nemzeti ombudsmanjainak hatodik szemináriumán elfogadott nyilatkozat

Az Ombudsmanok Európai Hálózata azért készítette el ezt a nyilatkozatot, hogy ismertebbé tegye az ombudsmanok munkájának európai uniós dimenzióját, és bemutassa azokat a szolgáltatásokat, amelyeket az ombudsmanok nyújtanak az uniós jog körébe tartozó ügyekkel kapcsolatos panaszok orvoslása során.

A nemzeti és regionális ombudsmanok lényegesen hozzájárulnak annak biztosításához, hogy az uniós polgárok és az Unió területén tartózkodó személyek tisztában legyenek és rendelkezhessenek az őket megillető jogokkal. Az Európai Ombudsmannal együtt ők alkotják az *Ombudsmanok Európai Hálózatát*.

Az Ombudsmanok Európai Hálózata önkéntes alapon fogja össze a nemzeti és regionális ombudsmanokat, valamint az Európai Unió tagállamainak hasonló szervezeteit, a tagjelölt országok, Izland és Norvégia nemzeti ombudsmanjait, valamint az Európai Ombudsmant és az Európai Parlament Petíciós Bizottságát. Németországban a nemzeti és regionális szintű petíciós bizottságok az ombudsmanhoz hasonló szerepet töltenek be. Ők részei a hálózatnak.

Az EU-s jogszabályok és politikák egyre nagyobb hatással vannak a tagállamok polgárainak és a tagállamok területén tartózkodó személyek mindennapi életére. Ezeket leginkább a tagállamok hatóságai érvényesítik. A nemzeti és regionális ombudsmanok a tagállamok hatóságai ellen benyújtott panaszokkal foglalkoznak, ideértve azokat a panaszokat, amelyek az uniós jog hatálya alá eső tevékenységekhez kapcsolódnak. Az Európai Ombudsman felügyeli az uniós intézményeket és szerveket, mint például az Európai Bizottság.

A megfelelő nemzeti és regionális ombudsman a tagállamok hatóságai ellen benyújtott panaszokkal foglalkozik, ideértve azokat a panaszokat is, amelyek az uniós jog hatálya alá eső ügyekhez kapcsolódnak. Az Európai Ombudsman az uniós intézményeket és szerveket érintő panaszokat vizsgálja ki.

Habár a hálózatban résztvevő ombudsmanok hatáskörei és felelősségei nagyon eltérőek lehetnek, mind elkötelezettek az iránt, hogy a lakosság számára elfogulatlan, hatékony és méltányos szolgáltatást nyújtsanak. Megbízásuk korlátain belül támogatják azokat az elveket, amelyekre az Európai Unió épül.

“Az Unió a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása és a jogállamiság elvein alapul, amely alapelvek közösek a tagállamokban” (az Európai Unióról szóló Szerződés (6) cikk (1) bekezdés).

A hálózat egyik legfontosabb tevékenysége az uniós joggal és a legjobb gyakorlatokkal kapcsolatos tájékoztatás a lakosság lehető legjobb kiszolgálása érdekében. A hálózat nemzeti és regionális ombudsmanjai felkérhetik az Európai Ombudsmant, hogy az írásban adjon választ az uniós joggal és annak értelmezésével kapcsolatos panaszokra, ideértve azokat a panaszokat, amelyek konkrét ügyek általuk történő kezelése során merülnek fel.

Az ombudsmanok szerepe és rendeltetése

A hálózat ombudsmanjai független és elfogulatlan személyek, akiket alkotmány vagy jogszabály hozott létre, és akik az állami hatóságok elleni panaszokkal foglalkoznak.

Megpróbálnak minden panasz esetén megfelelő eredményt elérni. Miután egy panaszt kivizsgált és indokoltnak talált, egy ombudsman kifogást emelhet a történetekkel kapcsolatban, és megállapíthatja, hogy véleménye szerint az esetet hogyan kellett volna helyesen kezelni. Több országban az ombudsman javaslatot tehet jogorvoslatra, ideértve például a határozat felülvizsgálatát, a bocsánatkérést vagy a pénzügyi kártérítést. Egyes ombudsmanok megpróbálnak békés megoldást találni a panaszra.

Bizonyos esetekben a panaszos választhat, hogy az ombudsmanhoz vagy a bírósághoz fordul. Az ombudsman azonban rendszerint nem vizsgálhatja a panaszt, ha a bíróság éppen akkor foglalkozik vagy már foglalkozott az ügygel. A bírósággal ellentétben az ombudsman nem hoz jogilag kötelező erejű döntéseket, viszont az állami hatóságok rendszerint követik az ombudsman ajánlásait. Ha mégsem teszik, akkor az ombudsman, például a Parlament értesítése révén, felhívhatja a politika és a nyilvánosság figyelmét az esetre.

A panaszok megválaszolásán túl az ombudsmanok aktívan törekednek a közigazgatás és a közszolgáltatások minőségének javítására. Támogatják a megfelelő ügyintézés, a jogok tiszteletben tartását, a rendszerbeli problémákra jó megoldásokat javasolnak, terjesztik a legjobb gyakorlatokat, valamint elősegítik a szolgálatkészség kultúráját.

Az ombudsmanok arra ösztönzik az állami hatóságokat, hogy a panaszokat tekintsék lehetőségnek arra, hogy a panaszossal hatékony párbeszédet folytassanak, és hogy a szolgáltatás hiányosságait orvosolják. Ennek megfelelően a legtöbb ombudsman csak akkor vizsgálja meg a panaszt, ha előzőleg megadták a megfelelő lehetőséget az ügy kezelésére annak a szervnek, amely ellen panaszt tettek.

A hálózaton belül változhat, hogy az ombudsman pontosan milyen ügyekben járhat el, de általában az alábbiakban: jogsértések, ideértve az emberi és alapvető jogokat; egyéb jogellenes magatartás, ideértve a jog általános elvei tiszteletben tartásának elmulasztását; valamint a megfelelő ügyintézés elvével összhangban álló ügyintézés elmulasztása. Az ombudsman által orvosolható hivatali visszasságokat példázhatja az indokolatlan késedelem, a már létrehozott politika vagy eljárás követésének elmulasztása, a pártatlanság hiánya, a méltánytalanság, a pontatlan tájékoztatás vagy tanácsadás, a következetlenség és az udvariatlanság.

Közszolgáltatások

A hálózatban részt vevő ombudsmanok elkötelezettek az iránt, hogy a közélet minden tagjával illendően és tisztelettel bánjanak. Céljuk, hogy elérhető és szolgálatkészek, valamint méltányosak, pártatlanok, következetesek és hatékonyak legyenek.

A jog, valamint a magánélet tiszteletben tartásából és a jogos titoktartási okokból fakadó igény szabta kereteken belül a hálózat ombudsmanjai tevékenységeik és döntéseik során törekednek az átláthatóságra. Közzéteszik a panaszok kezelése során alkalmazandó kritériumokat, döntéseiket megindokolják, és nyilvános jelentést készítenek tevékenységeikről.

A hálózatban részt vevő ombudsmanok törekednek az alaposság és a vizsgálatok gyorsasága közötti megfelelő egyensúly fenntartására, figyelembe véve a panaszos érdekeit és a források eredményes felhasználásának szükségességét.

Hozzáférhetőség

A hálózat ombudsmanjai törekednek a szolgáltatásaik igénybevételére jogosultak számára lehetővé tenni az ingyenes és egyenlő hozzáférést.

A panaszokat általában közvetlenül az ombudsmannak lehet benyújtani.

Az ombudsman szolgáltatásai a panasztevő számára általában ingyenesek.

Amennyiben a fenti elvvel kapcsolatban valamely törvény kivételt tesz, akkor az ombudsman minden lehetséges erőfeszítést megtesz a panaszosra gyakorolt kedvezőtlen hatás minimalizálására.

A panasz kezelése

A hálózatban részt vevő ombudsmanok célja a panaszok haladéktalan és hatékony kezelése. Figyelembe veszik az uniós jog vonatkozó rendelkezéseit, beleértve a jogszabályok általános elveit, így például az alapvető jogok tiszteletben tartását. E tekintetben az Európai Unió alapjogi chartája hasznos hivatkozási pontként szolgálhat.

A megfelelő eredmény biztosítására tekintettel minden benyújtott panaszt alaposan megvizsgálják.

Ha a panasz elfogadhatatlan, az ombudsman haladéktalanul tájékoztatja a panaszost, és világosan elmagyarázza neki az okot vagy okokat. Amennyiben lehetséges, az ombudsman ajánlhat a panasztevőnek egy másik olyan hatóságot, amely segíthet.

Néhány ombudsman egyszerűsített eljáráshoz folyamodik, ha az előzetes vizsgálat azt mutatja, hogy a panaszos problémáját gyorsan, például telefonon, meg lehet oldani.

Amennyiben a panasz teljes kivizsgálást igényel, az ombudsman tájékoztatja a panaszost a vizsgálatról, vagy biztosítja a panaszos számára az információhoz való könnyű hozzáférést. A lényeges információ érintheti például:

- az alkalmazott eljárást;
- a vizsgálat tárgyát, ideértve a vizsgálat alatt álló ügyet vagy ügyeket; és
- a vizsgálat előrehaladását.

A vizsgálat végeztével az ombudsman írásbeli jelentést vagy határozatot tesz közzé, amely rendszerint kiemeli:

- az ombudsman megállapításait;
- hogy az ombudsman teljes egészében vagy részben tartja-e indokoltnak a panaszt, és az erre az álláspontra vonatkozó okokat; és
- az ombudsman ajánlásait (ha van ilyen) az érintett állami hatóságok felé.

Az információ közzététele

A hálózatban részt vevő ombudsmanok könnyen érthető tájékoztatást adnak széles kör számára hozzáférhető formában. Ilyen információ lehet például:

- kinek áll jogában panaszt tenni;
- mely állami hatóságok ellen lehet panaszt benyújtani;
- mely tevékenységek képezhetik a panasz tárgyát, ideértve az uniós jog hatálya alá tartozó tevékenységeket;
- melyek a panaszok elfogadhatóságának feltételei;
- milyen módon kell a panaszt benyújtani;
- milyen nyelven vagy nyelveken lehet panaszt benyújtani;
- *(adott esetben)* milyen feltételekhez köti az ombudsman az egyszerűsített eljárást;
- hogyan kapjunk személyes tanácsot a panasz benyújtásának lehetőségéről (például telefonos ügyelet); és
- melyek az indokoltnak tartott panasz lehetséges eredményei és jogorvoslati lehetőségei.

Az Európai Ombudsman felvállalta, hogy megkönnyíti a hálózat nemzeti és regionális tagjai által közzétett információhoz való széles körű hozzáférést.

Az Európai Ombudsman honlapja, <http://www.ombudsman.europa.eu> további információkat tartalmaz a hálózatról, valamint hivatkozásokat a Hálózat tagjainak honlapjára. Az információ ugyancsak beszerezhető az Európai Ombudsman Hivatalától (Tel: +33 3 88 17 23 13).

Állandóan fejlődő közszolgáltatás

A hálózatban részt vevő ombudsmanok elkötelezettek az iránt, hogy folyamatosan fejlesszék a nyilvánosság számára nyújtott szolgáltatásokat. Ennek érdekében ezt a nyilatkozatot rendszeresen, legalább két évente felülvizsgálják annak biztosítására, hogy a nyilatkozat a kialakuló legjobb gyakorlatot tükrözze.

Az ügykezelésben folytatott együttműködés

A tagállamok nemzeti és regionális ombudsmanjai illetékességgel rendelkeznek számos olyan panasz esetében, amely kívül esik az Európai Ombudsman hatáskörén amiatt, hogy nem közösségi intézmény vagy szerv ellen irányul. 2007-ben az Ombudsman 816 panaszosnak tanácsolta, hogy forduljon a nemzeti vagy regionális ombudsmanhoz, és 51 panaszt továbbított közvetlenül az illetékes ombudsmanhoz. Az ilyen panaszokra a 2.5. szakasza szolgál példákkal.

A hálózaton keresztül történő rendszeres információcsere mellett létezik egy külön eljárás is, amelynek segítségével a nemzeti vagy regionális ombudsmanok írásbeli választ kérhetnek az EU-s joganyaggal és annak értelmezésével kapcsolatos kérdéseikre, az egyedi esetek kezelése során felmerülő kérdéseiket is beleértve. Az Európai Ombudsman vagy közvetlenül válaszol, vagy adott esetben megválaszolásra átirányítja a megkeresést az EU valamely másik intézményének vagy szervének. Ez a gyakorlat most már az Ombudsmanok Európai Hálózatának nyilatkozatában is szerepel. 2007-ben három ilyen megkeresés érkezett (egy-egy a nemzeti, a regionális és a helyi ombudsmanoktól) és három sikerült lezárni (köztük egy olyat, amelyet 2005-ből, és egy másikat, amelyet 2006-ból hoztak át). A megkeresések egy példája a 3. fejezet végén található.

Európai Ombudsmanok – hírlevél

Az *Európai Ombudsmanok – hírlevél* az Ombudsmanok Európai Hálózata tagjainak, illetve a Nemzetközi Ombudsmanintézet (IOI) európai tagjainak munkájával foglalkozik. Az angol, francia, német, olasz és spanyol nyelven megjelenő hírlevelet több mint 400 európai, nemzeti, regionális és helyi szintű hivatalhoz küldik meg. A hírlevél évente kétszer jelenik meg, áprilisban és októberben.

A hírlevél rendkívül hasznos fórumnak bizonyult az EU-joggal és a legjobb gyakorlattal kapcsolatos információcsere számára. A 2007-ben megjelent két szám témák széles körét fogta át: a cikkek többek között az Európai Unió jogának a nemzeti jog felettségéről, a hátrányos megkülönböztetésről és a szabad mozgás akadályairól, a környezetvédelmi jog terén felmerülő problémákról, a gyermekek jogainak védelméről és az idősek jogairól, az egészségügyi ágazat problémáiról, valamint a személyiségi jogok és az adatvédelem kérdéseiről szoltak.

Elektronikus kommunikációs eszközök

2000 novemberében az Ombudsman internetes vita- és dokumentummegosztó fórumot indított az európai ombudsmanok és személyzetük számára. Több mint 230 személy fér hozzá a fórumhoz, amely lehetőséget kínál a hivatalok közötti napi szintű együttműködésre.

A vitafórum legnépszerűbb része az Ombudsman *Daily News* szolgáltatása, amely minden munkanapon közzéteszi az ombudsmani hivatalok és az Európai Unió híreit. Szinte valamennyi európai nemzeti és regionális ombudsmani hivatal rendszeres szerzője vagy felhasználója a *Daily News*-nak.

A vitafórum 2007-ben továbbra is az ombudsmani hivatalok közötti információcsere hasznos eszköze maradt, az itt feltett kérdések és válaszok révén. A fórumon keresztül számos nagyszabású vita indult olyan témákkal kapcsolatban, mint az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés, a nem önkéntes alapú pszichiátriai kezelés jogi keretrendszere, a közszolgálat minősége, az ombudsmani hivatal jogi szakértőinek státusa, valamint a jogsértésre vonatkozó panaszok kezelésének javításáról szóló európai bizottsági kezdeményezések.

A vitafórum tartalmának részét képezi az EU-tagállamok, Norvégia, Izland és az EU-tagságra jelölt országok nemzeti és regionális ombudsmanjainak hivatalos listája. Valahányszor változás történik egy ombudsmani hivatal elérhetőségében, a listát frissítik, így ez egy nélkülözhetetlen forrás az európai ombudsmanokra vonatkozóan.

Tájékoztató látogatások

2007 folyamán az Európai Ombudsman látogatást tett német (március), svéd (május) és belga (november) ombudsman kollégáinál. Ezek a látogatások kiváló lehetőséget kínálnak a

munkakapcsolatok megerősítésére az Ombudsmanok Európai Hálózatán belül, valamint az ombudsmanok és a petíciós bizottságok által kínált, nem bírósági úton történő jogorvoslat megismertetésére. A látogatásokat részletesen a 6.2. szakasz ismerteti.

5.2. MÁS OMBUDSMANI SZEMINÁRIUMOK ÉS KONFERENCIÁK

Az Európai Ombudsman azon erőfeszítései, hogy együttműködjön ombudsman kollégáival, túlmutatnak az Ombudsmanok Európai Hálózatának tevékenységein. Az Ombudsman aktív tagja számos ombudsmani szervezetnek, és rendszeresen részt vesz az általuk szervezett konferenciákon és szemináriumokon.

2007 folyamán DIAMANDOUROS úr részt vett többek között az Európa Tanács által áprilisban Athénban (Görögország) szervezett Ombudsmani Kerekasztalon, szeptemberben pedig Szófiában járt a görög ombudsman és az Európa Tanács emberi jogi biztosának „Eunomia program” szemináriumán, amelynek házigazdája a bolgár ombudsman volt.

Az Európai Ombudsman emellett számos alkalommal kapott meghívást az ombudsmani intézmények fennállásának különféle évfordulóira rendezett eseményekre. Március 27-én Londonban Ann ABRAHAM-mal, az Egyesült Királyság parlamenti és egészségügyi szolgálatának ombudsmanjával találkozott, a hivatal fennállásának 40. évfordulója alkalmából. DIAMANDOUROS úr alapító görög ombudsmanként áprilisban Yorgos KAMINIS-től is meghívást kapott a görög ombudsmani intézmény tízéves évfordulóját köszöntő athéni rendezvényre. Június 22-én Madridba utazott, hogy Enrique MÚGICA HERZOG-gal együtt köszöntse a spanyolországi *Defensor del Pueblo* 25 éves fennállását. DIAMANDOUROS úr az év elején a ciprusi közigazgatási biztossal, Eliana NICOLAOU-val együtt részt vett a biztos új nicosiai székhelyének megnyitására rendezett ünnepségen.

DIAMANDOUROS úr és Enrique MÚGICA HERZOG nemzeti ombudsman találkozik
ő királyi fensége Asztúria hercegével. Madrid, 2007. június 22.

Az Európai Ombudsman személyzetének tagjai ugyancsak számos alkalommal képviselték az intézményt az év folyamán szervezett ombudsmani eseményeken. Szeptemberben Nicholas CATEPHORES, az Ombudsman asszisztense részt vett az Egyesült Államok Ombudsmani Szövetségének 28. éves konferenciáján Anchorage-ban (Egyesült Államok), Ida PALUMBO jogi tisztviselő pedig októberben Olaszországba, a venetói regionális ombudsman által szervezett konferenciára látogatott. Olivier VERHEECKE, jogi főtanácsadó részt vett a földközi-tengeri ombudsmanok első találkozásán, amelyre novemberben, a marokkói Rabatban került sor, a spanyol *Defensor del Pueblo*, a francia *Médiateur de la République* és a marokkói *Diwan Al Madhalim* (ombudsman) közös szervezésében.

5.3. MÁS RENDEZVÉNYEK AZ OMBUDSMANOK ÉS SZEMÉLYZETÜK RÉSZVÉTELÉVEL

A 2007. évben számos kétoldalú találkozóra került sor az Európai Ombudsman és az európai és Európán kívüli ombudsmanok között. Ezeket a találkozókat az ombudsmani tisztség előmozdítása, az intézményközi kapcsolatok megvitatása és a bevált gyakorlatok cseréje érdekében szervezték.

DIAMANDOUROS úr az év folyamán találkozott ciprusi kollégájával, Eliana NICOLAOU közigazgatási biztossal, Ulrich GALLE Rajna-vidék–Pfalz-i Ombudsmannal (Németország), Kjartan BJÖRGVINSSON izlandi ombudsmanhelyettessel, Henrique NASCIMENTO RODRIGUES portugáliai ombudsmannal, valamint Jean-Paul DELEVOYE francia nemzeti ombudsmannal.

DIAMANDOUROS úr az EU-n kívüli ombudsmanokkal való találkozóra és eszmecserére is figyelmet fordított, így találkozott Sebastião DIAS XIMENES kelet-timori ombudsmannal, Moulay Mhamed IRAKI marokkói ombudsmannal, valamint André MARIN ontariói ombudsmannal (Kanada).

KÖZLEMÉNYEK

6

6 KÖZLEMÉNYEK

Az Európai Ombudsman a legteljesebb mértékben tisztában van annak fontosságával, hogy az EU adminisztrációjával kapcsolatban esetleg problémákba ütköző személyek ismerjék a panasztételhez való jogukat. Évről évre komoly erőfeszítéseket tesznek a polgárok, vállalatok, nem kormányzati szervezetek és az egyéb érintettek megkeresése érdekében, hogy tájékoztassák őket az Ombudsman szolgáltatásairól. 2007-ben az Ombudsman és munkatársai több mint 130 előadást tartottak konferenciákon, szemináriumokon és üléseken. A médiatevékenységek gyors ütemben folytatódtak: az Ombudsman hat sajtókonferenciát tartott és több mint 40 interjút adott a nyomtatott sajtó, a televízió- és rádiócsatornák, valamint az elektronikus sajtó újságíróinak. Az Ombudsman Németországban, Svédországban és Belgiumban tett tájékoztatási célú látogatásai ugyancsak alkalmat adtak arra, hogy ezekben az országokban is jobban megismertesse az általa betöltött szerepet.

Ez a fejezet részletesen beszámol az Európai Ombudsman 2007. évi kommunikációs tevékenységeiről. Először áttekintést ad az év kiemelkedő eseményeiről, majd bemutatja az Ombudsman tájékoztatási célú látogatásait, rendezvényeken és konferenciákon való részvételét, médiakapcsolatait, kiadványait és elektronikus kommunikációs tevékenységeit.

6.1. AZ ÉV FŐ ESEMÉNYEI

A RÓMAI SZERZŐDÉS 50. ÉVFORDULÓJA

Az Európai Unió 2007-ben ünnepelte a Római Szerződés 50. évfordulóját. Erről a fontos alkalomról különféle rendezvények keretében emlékeztek meg szerte az Unióban. Az Európai Ombudsman és munkatársai számos ilyen esemény aktív résztvevői voltak. A Berlinben, Budapesten és Varsóban rendezett nyílt napok különösen kiemelkedő eseményeknek bizonyultak, hiszen ezeken több százezer ember jelent meg, hogy megismerkedjen az Unió tevékenységeivel.

Látogatók az Ombudsman standjánál, a 2007. március 25-i berlini nyílt napon.

A Hivatal – ahogy minden évben – most is részt vett az Európai Parlament által Strasbourgban és Brüsszelben szervezett nyílt napokon. Az Ombudsman munkájáról szóló anyagokat 26 nyelven

osztották szét a látogatók körében, különféle promóciós tárgyakkal együtt. A személyzet tagjai minden ilyen eseményen jelen voltak, hogy megválaszolják az Ombudsman munkájával kapcsolatos kérdéseket.

A 2007. május 1-jén és 5-én rendezett strasbourgi és brüsszeli nyílt napon több ezer látogató kereste fel az Ombudsman standját, és közülük sokan részletekbe menő megbeszéléseket folytattak az Ombudsman munkatársaival.

A 2007. május 1-jén és 5-én rendezett strasbourgi és brüsszeli nyílt napon az Ombudsman standjának központi eleme a gyermekeknek szóló kvíztárgya volt.

Az Ombudsman májusban személyesen utazott Varsóba, hogy részt vegyen az Európai Bizottság lengyelországi képviselője által az érintettek számára szervezett kerekasztal-tárgyaláson. Az Európa Nap alkalmából meghívott előadóként mintegy 500 diák előtt szólalt fel az Európai Parlament strasbourgi rendezvényén.

Mindezen eseményeknek köszönhetően az Ombudsman és munkatársai találkozhattak az intézmény iránt érdeklődő polgárokkal, egyúttal tájékoztathatták őket arról, hogyan vehetik igénybe az ombudsmani szolgáltatásokat. A kapott visszajelzések valamennyi eseményen nagyon pozitívak voltak.

A 2006. ÉVI ÉVES JELENTÉS

Az éves jelentés az Ombudsman legfontosabb kiadványa. Áttekintést nyújt az Ombudsman által egy adott évben folytatott panaszkezelési tevékenységekről, beszámol a munkája megismertetésére tett erőfeszítéseiről, valamint arról, hogy hogyan használta fel a rendelkezésére bocsátott erőforrásokat. A jelentés számos, különféle szintű csoport és magánszemély számára is fontos – a többi ombudsmanoknak, politikusoknak, köztisztviselőknek, szakembereknek, egyetemi tanároknak, érdekcsoportoknak, nem kormányzati szervezeteknek, újságíróknak és polgároknak, európai, nemzeti, regionális és helyi szinten egyaránt.

DIAMANDOUROS úr 2007. március 13-án mutatta be jelentését Hans-Gert PÖTTERING európai parlamenti képviselőnek, az Európai Parlament elnökének, május 2-án pedig a Parlament Petíciós Bizottságának. Ez utóbbi találkozó alkalmat adott az Ombudsman számára arra, hogy kifejtse az év folyamán elért eredményeket, és eszmecserét folytasson a bizottság tagjaival a jövőre vonatkozó elgondolásokról és kezdeményezésekről.

Az Ombudsman 2006. évi tevékenységeiről szóló bizottsági jelentést Luciana SBARBATI európai parlamenti képviselő állította össze. A Parlament az október 25-i plenáris ülésen vitatta meg SBARBATI asszony jelentését, DIAMANDOUROS úr és az Európai Bizottság alelnöke, Margot WALLSTRÖM részvételével. A Parlament plenáris ülése ezt követően SBARBATI asszony jelentése alapján állásfoglalást fogadott el, amelyben kifejezte elégedettségét az Ombudsman tevékenységeivel, az Ombudsman és az intézmények között kialakult konstruktív együttműködéssel, valamint az Ombudsman nyilvános megjelenésével.

Az Ombudsman május 3-án sajtókonferencián mutatta be jelentését a médiának. Az eseményen megjelent több mint 50 újságíró révén lehetősége nyílt felhívni a figyelmet a 2006-os vizsgálatainak legfontosabb eredményeire.

A MEGFELELŐ ÜGYINTÉZÉS ÉS AZ EURÓPAI OMBUDSMAN: WORKSHOP

Az Ombudsman november 8–9-én workshopot hirdetett Brüsszelben, hogy hasznos ötleteket és stratégiákat gyűjtsön azzal kapcsolatban, hogy az Európai Ombudsman hogyan tudná előmozdítani a megfelelő ügyintézés elvének érvényesülését az EU intézményeinél és szerveinél. A résztvevők között korábbi ombudsmanok, az EU fontosabb intézményeinek nyugállományú főtisztviselői, valamint a tudományos közösség tagjai egyaránt megjelentek.

A megfelelő ügyintézés fogalmát a résztvevők eleinte az EU kontextusában vizsgálták, majd áttértek annak vizsgálatára, hogy az Európai Ombudsman milyen szerepet tölt be a polgárokkal szemben képviselt szolgáltatói kultúra előmozdításában. A tárgyalt kérdések között szerepelt például, hogy hogyan lehetne a legjobban meghatározni a szolgáltatási kultúra alapelemeit az EU kontextusában, hogyan lehetne határok nélkülivé tenni a megfelelő ügyintézés, továbbá hogy hogyan ösztönözzék az EU intézményeit és szerveit a konfliktusokat csökkentő vagy hatástalanító, és a polgárokkal folytatott konstruktív párbeszédet ösztönző technikák bevezetésére. A résztvevők ezt követően az Ombudsman és a Bíróságok munkája közötti kapcsolatot tanulmányozták. Megvizsgálták azokat az alternatív módozatokat, amelyek révén az Ombudsman törekszik egy pozitív, a bíróságok szerepétől egyértelműen elhatárolható identitás kialakítására, majd pedig mérlegelték, hogy mennyire kell az Ombudsmannak kezdeményező módon fellépnie a tekintetben, hogy például az európai állampolgársággal járó jogokról és kötelezettségekről egy érhető beszámolót állítson össze és tegyen közzé.

A workshopon élénk eszmecsere zajlott arról, hogy az Ombudsman hogyan segíthet hozzá a megfelelő ügyintézéshez való jog valóra váltásához, és számtalan ösztönző, innovatív gondolat látott napvilágot az elkövetkező évekre nézve.

6.2. TÁJÉKOZTATÁSI CÉLÚ LÁTOGATÁSOK

Annak érdekében, hogy az állampolgárokkal jobban megismertesse az Európai Ombudsmannál való panasztételhez fűződő jogukat, valamint hogy tovább erősítse a nemzeti és regionális ombudsmanokkal fennálló munkakapcsolatait, az Ombudsman 2003-ban intenzív programot indított el, amelynek keretében felkeresi a tagállamokat és a csatlakozó országokat. Ezek a látogatások gyors ütemben folytatódtak, ennek köszönhetően az Ombudsman most már valamennyi EU-tagállamban járt, és sok országba egynél többször is eljutott. A tagállamokban vagy csatlakozó országokban működő, az ombudsmanhoz hasonló szervek az Ombudsman látogatásai során mindig mélyreható, különféle tevékenységekből és találkozókból álló programot állítanak össze számára, és gyakran végig elkísérik útja során. Különösen az állampolgárok számára előnyös, hogy az ilyen eseményeken két ombudsman is jelen van, ez ugyanis lehetővé teszi a nemzeti ombudsman és az Európai Ombudsman sajátos szerepének és hatáskörének jobb megértését és megítélését, valamint az állampolgárságból eredő, nemcsak saját országukban, hanem az EU-ban is érvényes jogaik megismerését.

Az Ombudsman 2007-ben Németországba, Svédországba és Belgiumba látogatott, ahol parlamenti képviselőkkel, bírókkal, főtisztviselőkkel, a tudományos közösséggel, a potenciális panaszosokkal és más állampolgárokkal találkozott. A következő szakasz a látogatások során történt különféle találkozókat tekinti át, a legfontosabb beszélgetőpartnerek, illetve – említés szintjén – az elhangzott előadások felsorolásával.

NÉMETORSZÁG

Az Európai Ombudsman március 19–21. között Berlinbe látogatott. A látogatást a német Külügyminisztérium, valamint az Európai Bizottság és az Európai Parlament berlini hivatalai szervezték.

A látogatás révén DIAMANDOUROS úrnak lehetősége nyílt arra, hogy elérje a legfontosabb közönségét, és megvitassa munkáját a vezető kormányzati és állami tisztviselőkkel, a médiával, valamint a polgárokkal és a célcsoportok képviselőivel. DIAMANDOUROS úr Angela MERKEL szövetségi kancellárral, Horst KÖHLER német köztársasági elnökkel és Norbert LAMMERT-tel, a *Bundestag* elnökével találkozott, és véleményt cseréltek arról, hogyan lehetne a német lakosság körében jobban megismertetni az Európai Ombudsman szolgáltatásait. DIAMANDOUROS úr ugyancsak találkozott Brigitte ZYPRIES igazságügy-miniszterrel, Günter GLOSER-rel, az európai ügyek államminiszterével, Peter ALTMAIER-rel, a Belügyminisztérium parlamenti államtitkárával, Peter HINTZE-vel, a Gazdasági és Technológiai Minisztérium parlamenti államtitkárával, valamint Martina KÖPPEN-nel, a szövetségi hátrányos megkülönböztetés elleni hivatal vezetőjével.

DIAMANDOUROS úr és Angela MERKEL szövetségi kancellár. Berlin, 2007. március 20.

DIAMANDOUROS úr és a *Bundestag* elnöke, Norbert LAMMERT. Berlin, 2007. március 20.

A látogatásnak fontos részét képezte a *Bundestag* petíciós bizottságával és annak elnökével, Kersten NAUMANN-nal fennálló kapcsolatok továbbfejlesztése. DIAMANDOUROS úrnak arra is lehetősége nyílt, hogy a petíciós bizottság ülésén mutassa be munkáját. Emellett a Kersten NAUMANN által szervezett vacsorán is hasznos eszmecserére került sor, a berlini és a brandenburgi *Landtage* petíciós bizottságainak képviselői jelenlétében.

DIAMANDOUROS úr a berlini *Humboldt-Universität*-en tartott előadásában, valamint az Európai Parlament és a Bizottság hivatalai és a berlini *Institut für Europäische Politik* közös szervezésében a potenciális panaszosok, a polgárok és más érdekeltek számára rendezett eseményen is bemutatta munkáját. Ezt követően sajtókonferenciát tartott, és számos egyéni interjút adott a rádiócsatornák és a nyomtatott sajtó újságíróinak.

A németországi ombudsman kollégákkal fennálló kapcsolatok továbbfejlesztése érdekében DIAMANDOUROS úr március 22-án Mainz-ba utazott. Részt vett a Rajna-vidék-Pfalz-i ombudsman, Ullrich GALLE által szervezett, „Az ombudsmanok határokon átnyúló együttműködése a Nagyrégióban” című konferencián. DIAMANDOUROS a Rajna-vidék-Pfalz-i *Landtag* elnökével, Joachim MERTES-szel is találkozott, és aláírta a *Landtag* aranykönyvét.

DIAMANDOUROS úr a *Bundestag* petíciós bizottságának tagjaival és munkatársaival találkozik. Berlin, 2007. március 21.

Április 25-én DIAMANDOUROS úr a karlsruhe-i német legfelsőbb bíróságra látogatott. Itt eszmecserét folytatott a szövetségi alkotmánybíróság elnökével, Hans-Jürgen PAPIER-rel és a szövetségi legfelsőbb bíróság elnökével, Günter HIRSCH-sel.

Végezetül június 27-én az Európai Ombudsman a frankfurti kereskedelmi kamarához látogatott, ahol Hans-Joachim OTTO-val, a kereskedelmi kamara ügyvezető igazgatóhelyettesével és szóvivőjével vitatta meg munkáját. Ezt követően a frankfurti *Johann Wolfgang Goethe-Universität*-en tartott előadásában ismertette munkáját; az előadás házigazdája Hans-Jürgen PUHLE professzor volt.

SVÉDORSZÁG

Az Európai Ombudsman május 14–16. között Svédországba látogatott. A látogatást a parlamenti ombudsman hivatala szervezte, amely találkozók, előadásokból és interjúkból álló, teljes körű programot állított össze az Európai Ombudsman részére, hogy minél szélesebb körben ismertethesse meg az általa betöltött szerepet.

A svéd parlamenti ombudsman a világ legrégebbi ombudsmani intézménye, olyannyira, hogy 2009-ben ünnepli fennállásának 200. évfordulóját. DIAMANDOUROS úr nagyra értékelte a lehetőséget, hogy látogatása során tapasztalatot cserélhetett és megvitathatta a munkamódszereket Mats MELIN fő parlamenti ombudsmannal, a három parlamenti ombudsmannal, Kerstin ANDRÉ-vel, Nils-Olof BERGGREN-nel és Cecilia NORDENFELT-tel, valamint a helyettes parlamenti ombudsmannal, Hans RAGNEMALM-mal. Egyidejűleg élt az alkalommal, és előadást tartott a parlamenti ombudsmanok személyzetének, ahol számos érdekes kérdés merült fel.

Látogatása során DIAMANDOUROS úr megvitatta munkáját Cecilia MALMSTRÖM EU-ügyi miniszterrel, Håkan JONSSON államtitkárral, Johan MUNCK-kal, a legfelsőbb bíróság elnökével, valamint Rune LAVIN-nal, a legfelsőbb közigazgatási bíróság elnökével. Találkozott ezenkívül az alkotmányügyi állandó bizottság elnökével, Berit ANDNOR-ral, az európai uniós ügyekkel foglalkozó bizottság elnökhelyettesével, Susanne EBERSTEIN-nel és az Európai Unió alkotmányos szerződésével foglalkozó vegyes bizottság egy tagjával, Björn HAMILTON-nal.

A látogatás folyamán az Ombudsmannak számtalan kiváló alkalma nyílt arra, hogy a különféle célközönségekkel jobban megismertesse munkáját. A svéd ügyvédi kamara volt a házigazdája annak az EU-s ügyekre szakosodott ügyvédek számára szervezett szemináriumnak, amelyen DIAMANDOUROS úr „Az Európai Ombudsman mindig kész foglalkozni az ügyekkel” címmel

tartott előadást. Az eseményen a házigazda szerepét az ügyvédi kamara főtitkára, Anne RAMBERG látta el, a kamara hírlevelében pedig ezt követően megjelentették az Ombudsman egy cikkét. DIAMANDOUROS emellett interjút adott a *Riksdag & Departement*-nek, valamint Svédország legnagyobb példányszámú napilapjának, az *Aftonbladet*-nek, amely egész oldalas cikket közölt az Ombudsman munkájáról. Az Európai Bizottság képviselőjének vezetőjével, Anders HENRIKSSON-nal és az Európai Parlament tájékoztatási hivatalának igazgatójával, Björn KJELLSTRÖM-mel rendezett találkozók során arról tárgyaltak, hogy mi lenne a legjobb módszer az Európai Ombudsman svédországi ismertségének növelésére.

DIAMANDOUROS úr és (balról jobbra haladva), Håkan JONSSON államtitkár, Cecilia MALMSTRÖM EU-ügyi miniszter Mats MELIN, fő parlamenti ombudsman. Stockholm, 2007. május 16.

DIAMANDOUROS úr emellett az uppsalai egyetem jogi és politikatudományi tanszékén a kar tagjai előtt mutatta be a munkáját; előadásának címe „Átláthatóság, elszámoltathatóság és demokrácia az EU-ban” volt. A beszéd házigazdája Thomas BULL, a közjog docense volt. Igen eredményes találkozót tartott ezenkívül az igazságügyi minisztérium és a miniszterelnöki hivatal köztisztviselőivel; ennek során „A megfelelő ügyintézés megerősítése az EU-ban – az előttünk álló kihívások” témát mutatták be és vitatták meg.

DIAMANDOUROS úr a svéd ügyvédi kamara előtt beszél munkájáról. Stockholm, 2007. május 15.

BELGIUM

Az Európai Ombudsman november 26–28. között Belgiumba látogatott. A látogatást a szövetségi ombudsmani hivatal szervezte; a program különféle találkozókra állt, amelyek lehetőséget adtak az Európai Ombudsmannek arra, hogy a vezető kormányzati és állami tisztviselők, a lehetséges panaszosok és az érdeklődő polgárok körében ismertesse a tisztségével járó szerepét.

A látogatás kiváló alkalmat kínált a belgiumi szövetségi ombudsmanokhoz, Catherine DE BRUECKER-hez és Guido SCHUERMANS-hoz fűződő kapcsolatok továbbfejlesztésére. A hivatalos találkozók túl, amelyek során megvitatták sajátos feladataikat, az ombudsmanoknak a kötetlenebb eszmecserére is számtalan alkalmuk nyílt, például a flandriai regionális ombudsmannal, Bernard HUBEAU-val és a francia ajkú közösség ombudsmanjával, Marianne DE BOECK-kel rendezett közös vacsorán. DIAMANDOUROS úrnak Belgiumban arra is lehetősége nyílt, hogy tárgyaljon más helyi és a magánszektorban dolgozó ombudsmanokkal a *Concertation Permanente des Médiateurs et Ombudsmans* közgyűlésén, ahol az átláthatóságról tartott előadást. Az ülés elnöke Vallónia regionális ombudsmanja, Frédéric BOVESSE és a nyugdíjügyi ombudsman, Jean Marie HANNESSE volt. Az ülés után Namur tartomány kormányzója, Denis MATHEN adott fogadást.

© Belga Szövetségi Ombudsman

DIAMANDOUROS úr a belga szövetségi, regionális, helyi és magánszektorbeli ombudsmanok társaságában, a *Concertation Permanente des Médiateurs et Ombudsmans* közgyűlésén, Namur, Belgium, 2007. november 27.

Látogatása során DIAMANDOUROS úr Karel DE GUCHT külügyminiszterrel, Laurette ONKELINX igazságügy-miniszterrel és Christian DUPONT közigazgatási miniszterrel tárgyalt a munkájáról. A képviselőház elnökével, Herman VAN ROMPUY-val és alelnökével, Herman DECROO-val való találkozás után az Ombudsman az európai ügyekkel foglalkozó tanácsadó bizottság és a petíciós bizottság előtt ismertette munkáját. Látogatása során emellett lehetősége nyílt találkozni a belga bírói testület tagjaival, nevezetesen a semmítőszék első elnökével, Ghislain LONDERS-szel, valamint a semmítőszék elnökeivel Ivan VEROUGSTRAETE-tel és Christian STORCK-kal, az alkotmánybíróság elnökeivel, Marc BOSSUYT-vel és Michel MELCHIOR-ral és az államtanács elnökével, Marie-Rose BRACKE-kal.

© Belga Szövetségi Ombudsman

Catherine DE BRUECKER, belga szövetségi ombudsman, Herman VAN ROMPUY, a képviselőház elnöke, DIAMANDOUROS úr, Herman DECROO, a képviselőház alelnöke, valamint Guido SCHUERMANS, belga szövetségi ombudsman, az Európai Ombudsman belgiumi tájékoztató látogatása idején, 2007. november 26–28.

A tájékoztatási célú látogatás programjában két egyetemi előadás is helyet kapott – az *Université Libre de Bruxelles*-en és a Leuveni Katolikus Egyetemen –, ahol a jelen lévő több mint 250 diák komoly érdeklődést tanúsított az Ombudsman munkája iránt. A látogatás a belga szövetségi ombudsman munkatársai előtt tartott előadással zárult; itt is számos, kifejezetten fontos kérdés vetődött fel.

6.3. KONFERENCIÁK ÉS TALÁLKOZÓK

A konferenciák, szemináriumok és találkozók kiváló lehetőséget kínálnak az Ombudsman számára, hogy munkáját megismertesse az olyan fontos célközönségekkel, mint például a nem kormányzati szervezetek, érdekcsoportok és tudományos intézmények. Ezek egyben az ombudsmani hivatal fogalmának szélesebb körű népszerűsítését is megkönnyítik. A konferenciák és találkozók emellett lehetővé teszik, hogy az Ombudsman és alkalmazottai lépést tarthassanak az intézmény számára különösen fontos európai fejleményekkel.

Ez a szakasz ismerteti mindazokat a tevékenységeket, amelyek általában az ombudsmani hivatal fogalmának, és különösen az Európai Ombudsman munkájának népszerűsítését szolgálják. Amennyiben az Ombudsman egy eseményen nem tud személyesen részt venni, egy erre alkalmas munkatársát bízta meg az intézmény képviselőjével. Számos csoport strasbourgi tanulmányutakon ismerkedik meg az Ombudsman munkájával. E szakaszban ezért a 2007 folyamán megtartott csoportos előadásokat is áttekintjük.

AZ OMBUDSMAN RÉSZVÉTELÉVEL LEZAJLOTT EGYÉB KONFERENCIÁK ÉS TALÁLKOZÓK

DIAMANDOUROS úr 2007-ben is sok időt szánt arra, hogy bemutassa munkáját a lehetséges panaszosoknak. Az üzleti közösség elérése szempontjából fontos beszédeket mondott a belgiumi brit kereskedelmi kamara, a szaloniki (Görögország) kereskedelmi és iparkamara, illetve a görög vállalkozók és iparosok szövetségének tanácsa által szervezett eseményeken. A brüsszeli Európai Politikai Központban az átláthatóságról tartott előadása hozzájárult az Ombudsman főbb gondolatainak közvetítéséhez a panaszkezelési munkája szempontjából központi jelentőségű témával kapcsolatban. Az Ombudsmannak egy bruges-i (Belgium) szeminárium alkalmával arra is lehetősége nyílt, hogy munkáját az Európai Ügyvédek Szövetségével (CCBE) vitassa meg. A fontos események közé tartozott még az európai fogyatékosági fórumon mondott beszéde, a görög környezetvédelmi és kulturális örökségvédelmi társaság, az Euroculture tagjai és a strasbourgi *Cercle Européen* előtt mondott beszéde.

Az egyetemi környezet az Ombudsman számára kiváló lehetőséget kínál a jogi, közigazgatási és politikatudományi hallgatók elérésére. DIAMANDOUROS úr 2007-ben a strasbourgi *Ecole Nationale d'Administration* (ENA), az Oxfordi Egyetem (Görög Társaság), a Londoni Gazdasági Főiskola, a bruges-i Európa Kollégium és az athéni Görög Politikatudományi Társaság hallgatóinak mutatta be munkáját.

Annak érdekében, hogy munkáját a politika magas szintű képviselőivel is megismertesse, DIAMANDOUROS úr az EU-tagállamokból – például Csehországból, Ciprusról, Görögországból és az Egyesült Királyságból – találkozott több köztársasági elnökkel, miniszterelnökkel, miniszterrel, parlamenti képviselővel és nagykövettel. Az EU határain túlról is találkozott magas rangú politikai vezetőkkel, például Japánból, Moldovából, Oroszországból, Törökországból és Ukrajnából. Az EU portugál elnöksége keretében Lisszabonban rendezett, 4. miniszteri szintű e-kormányzati konferencián tartott előadása felbecsülhetetlenül hasznos volt, mivel ezen keresztül az Ombudsman az összes tagállamban meg tudta szólítani a fő döntéshozókat, a magánszektor szakembereit és az érdekelt polgárokat egyaránt. Ezen az eseményen mintegy ötszázan jelentek meg, hogy meghallgassák az Ombudsman előadását.

DIAMANDOUROS úr előadást tart a 4. miniszteri szintű e-kormányzati konferencián.
Lisszabon, 2007. szeptember 21.

AZ OMBUDSMAN MUNKATÁRSAINAK RÉSZVÉTELÉVEL LEZAJLOTT EGYÉB KONFERENCIÁK ÉS TALÁLKOZÓK

Az Ombudsman munkatársai ugyancsak aktívan részt vesznek az intézmény ismertségének növelésében. 2007 folyamán több mint 80 előadást tartottak, körülbelül 3000, az EU legkülönbözőbb pontjairól érkezett polgár számára. Az ilyen látogatócsoportok a legnagyobb számban Németországból érkeztek, mögötte pedig Lengyelország és Magyarország következett a sorban. Az előadások résztvevői között diákok és gyakornokok, ügyvédek és bírák, vállalkozók és lobbisták, kormánytisztviselők és köztisztviselők éppúgy voltak, mint ombudsmani hivatalok munkatársai. Bár ezek az előadások egyrészt komoly munkát kívánnak az Ombudsman személyzetétől, rendkívül hasznosak is, mivel hozzájárulnak a lehetséges panaszosok és más polgárok eléréséhez, valamint az EU-s adminisztráció „emberi arcának” kialakításához. Az Ombudsman hivatala ezért arra törekszik, hogy lehetőség szerint fogadja az olyan látogatócsoportok megkeresését, akik a munkájáról szeretnének tájékozódni.

6.4. MÉDIAKAPCSOLATOK

Az Európai Ombudsman elkötelezett híve annak, hogy a polgárok, az NGO-k, a szövetségek és a vállalatok valamennyien tudatában legyenek az EU intézményeiben észlelt hivatali visszasságokra vonatkozó panasztételhez való joguknak. Az Ombudsman elismeri, hogy a média fontos szerepet játszik a közvélemény tájékoztatásában, új szempontokkal gazdagítja a vitát, valamint az EU valamennyi tagállamában növeli szolgáltatásainak ismertségét. A kezdeményező médiapolitika központi elemként van jelen tevékenységeiben és arra irányuló erőfeszítéseiben, hogy előmozdítsa az EU jogszabályai szerinti jogok tiszteletben tartását és javítsa a közigazgatás színvonalát.

Az Ombudsman médiapolitikája kettős megközelítésen alapul: egyrészt arra törekszik, hogy a tágabb értelemben vett európai nyilvánosságot az általános média (pl. tévé- és rádiócsatornák, újságok) révén tájékoztassa munkájáról, másrészt igyekszik eljutni a lehetséges panaszosok meghatározott csoportjaihoz is, amihez a különböző területekre szakosodott médiát veszi igénybe (pl. gazdasági vagy fogyasztóvédelmi magazinok; szövetségek, NGO-k és érdekcsoportok belső hírlevelei).

Az Ombudsman célja, hogy az újságírók számára a lehető legnagyobb mértékben átlátható és elérhető legyen, hogy ezáltal a nyilvánosság számára nyomon követhetővé tegye munkáját. A médiát a

vizsgálatok megkezdéséről, a panaszosok elégtétele érdekében az intézmények által elfogadott békés megoldásokról, az intézményekhez intézett ajánlástervezetokről és a vizsgálatokat lezáró határozatokról egyaránt tájékoztatja. Az Ombudsman ugyancsak tájékoztatja a médiát az éves jelentéséről, a legfrissebb statisztikákról, a folyamatban lévő nyilvános vitákról és kezdeményezésekben való közreműködéséről, valamint más olyan, az Ombudsmanhoz kapcsolódó témákról, amelyek közérdeklődésre tarthatnak számot. Miközben az Ombudsman arra törekszik, hogy munkáját minél nyíltabbá tegye, tiszteletben tartja azon panaszosok jogos igényeit, akik ügyük bizalmas kezelése mellett döntenek.

Az Ombudsman arra törekszik, hogy a brüsszeli európai tudósítókat és az EU-tagállamokban dolgozó országos és regionális újságírókat egyaránt elérje. A médiát főként sajtóközleményeken, sajtókonferenciákon, háttértárgyalásokon és interjúkon keresztül tájékoztatja. Törekszik arra, hogy az olvasók számára közérthető, egyszerű üzeneteket közöljön, hogy a lehető legnagyobb mértékben segítségére legyen az újságíróknak.

DIAMANDOUROS úr interjút ad Lena MELLIN-nek, a legnagyobb svéd napilap, az *Aftonbladet* EU-s ügyekkel foglalkozó riporterének. Stockholm, 2007. május 14.

2007-ben az Ombudsman fontosabb médiatevékenységei közé tartoztak az éves jelentés bemutatására Brüsszelben és Strasbourgban tartott sajtókonferenciák, valamint a városlátogatások keretében rendezett berlini, karlsruhei és varsói sajtótájékoztatók. DIAMANDOUROS úr a nemzeti ombudsmanok hatodik szemináriumának tetőpontján francia kollégájával, Jean-Paul DELEVOYE urral közösen Strasbourgban mutatta be munkájukat a francia újságíróknak. A különféle újságok és sajtóügynökségek munkatársai részére rendezett sajtótájékoztatók ugyancsak lehetőséget adnak az Európai Ombudsmannak arra, hogy megismertesse munkáját a polgárokkal. Végezetül, DIAMANDOUROS úr 2007-ben több mint 40 interjút adott a nyomtatott sajtó, a televízió- és rádiócsatornák, valamint az elektronikus sajtó újságíróinak, Strasbourgban, Brüsszelben és más helyszíneken.

Az Ombudsman 2006. évi éves jelentésének előadója, Luciana SBARBATI európai parlamenti képviselő és DIAMANDOUROS úr egy sajtókonferencián. Strasbourg, 2007. október 24.

2007-ben tizenhét sajtóközleményt adtak ki és osztottak szét az újságírók és érdeklődők körében szerte Európában. A témák között szerepelt például a késedelmes fizetéssel, a dokumentumokhoz és az információhoz való hozzáférés területének problémáival, a munkaidőről szóló európai irányelvvel kapcsolatos panasszal és a Bizottság által a légi utasok jogairól összeállított tájékoztató anyaggal kapcsolatos problémákkal foglalkozó ombudsmani vizsgálat.

6.5. KIADVÁNYOK

Az Ombudsman arra törekszik, hogy a lehető legszélesebb közönséget szólítsa meg, hogy megismertethesse az EU-s igazgatás elszámoltatása terén végzett munkáját. 2007-ben számos kiadvány készült és jutott el az érdekelt felekhez, annak érdekében, hogy a főbb érdekeltek és a nagyközönség megismerje az Európai Ombudsman tevékenységeit és azt, hogy milyen szolgáltatásokkal áll az EU állampolgárai és lakosai rendelkezésére. Az Ombudsman valamennyi kiadványa elérhető a weboldalán (<http://www.ombudsman.europa.eu>) és ingyenesen beszerezhető az EU Bookshoptól (<http://bookshop.europa.eu>).

A 2007-es kiadványok közül érdemes kiemelni az üzleti vállalkozásoknak és szervezeteknek szóló új tájékoztatót, amely tömören ismerteti, hogy mit tehet az Ombudsman ezekért a szervezetekért. A tájékoztatót – más kapcsolódó anyaggal együtt – a lehetséges panaszosoknak szóló levélkampány részeként terjesztették. A kampány a több mint 5 000 elküldött, személyre szóló küldeményvel különösen az Európai Unióban található kereskedelmi kamarákat és jogi cégeket vette célba. A kampány hatalmas sikernek bizonyult: 2007-ben több ezer pluszpéldányban igényelték az Ombudsman kiadványait.

6.6. INTERNETES KOMMUNIKÁCIÓ

E-mailben történő kommunikáció

2001 áprilisában az Európai Ombudsman panasznyomtatványának elektronikusan benyújtható változata 12 nyelven került fel a weboldalra. Az Európai Unió 2004. május 1-jei bővítését követően a nyomtatványt további kilenc nyelven tették közzé. 2006. decemberben az Európai Unió 2007. január 1-jei bővítésére készülve a nyomtatványt bolgár és román nyelven is feltették a weboldalra. Az Ombudsmanhoz 2007-ben beérkező panaszok több mint 58 %-át az interneten keresztül nyújtották be, és ezek nagy része az elektronikus panasznyomtatványon keresztül érkezett.

2007 során az Ombudsman fő e-mail címéről összesen 7 273, tájékoztatást kérő e-mailt válaszoltak meg. Ezek közül 3 127 a polgárok által az Európai Ombudsmanhoz intézett panaszokkal kapcsolatban küldött körlevél volt, 4 146 pedig egyedi tájékoztatás iránti kérés volt. A körlevelek témái között szerepelt a spanyol és a francia elektromos hálózatokat összekötő nagyfeszültségű vezeték építése, valamint a spanyol Valencia régió hatóságainak állítólagos határozata egy katalán tévécsatorna adásának szüneteltetéséről. Minden ilyen e-mailre megfelelő választ küldtek, amelyben megmagyarázták, hogy az Ombudsman hogyan viszonyul a szóban forgó panasz kezeléséhez.

Az egyedi tájékoztatás iránti, összesen 4 146 kérésre az Ombudsman személyzetének egy-egy megfelelő tagja minden esetben egyéni választ adott. Összehasonlításképpen: 2006-ban körülbelül 3 500, 2005-ben pedig még csak 3 200 ilyen kérés érkezett.

A weboldal fejlesztése

Az Ombudsman weboldalát 1998. júliusban hozták létre. 2007 folyamán az Európai Ombudsman webfejlesztője folytatta a szoros együttműködést a kommunikációs csoport vezetőivel és az Európai

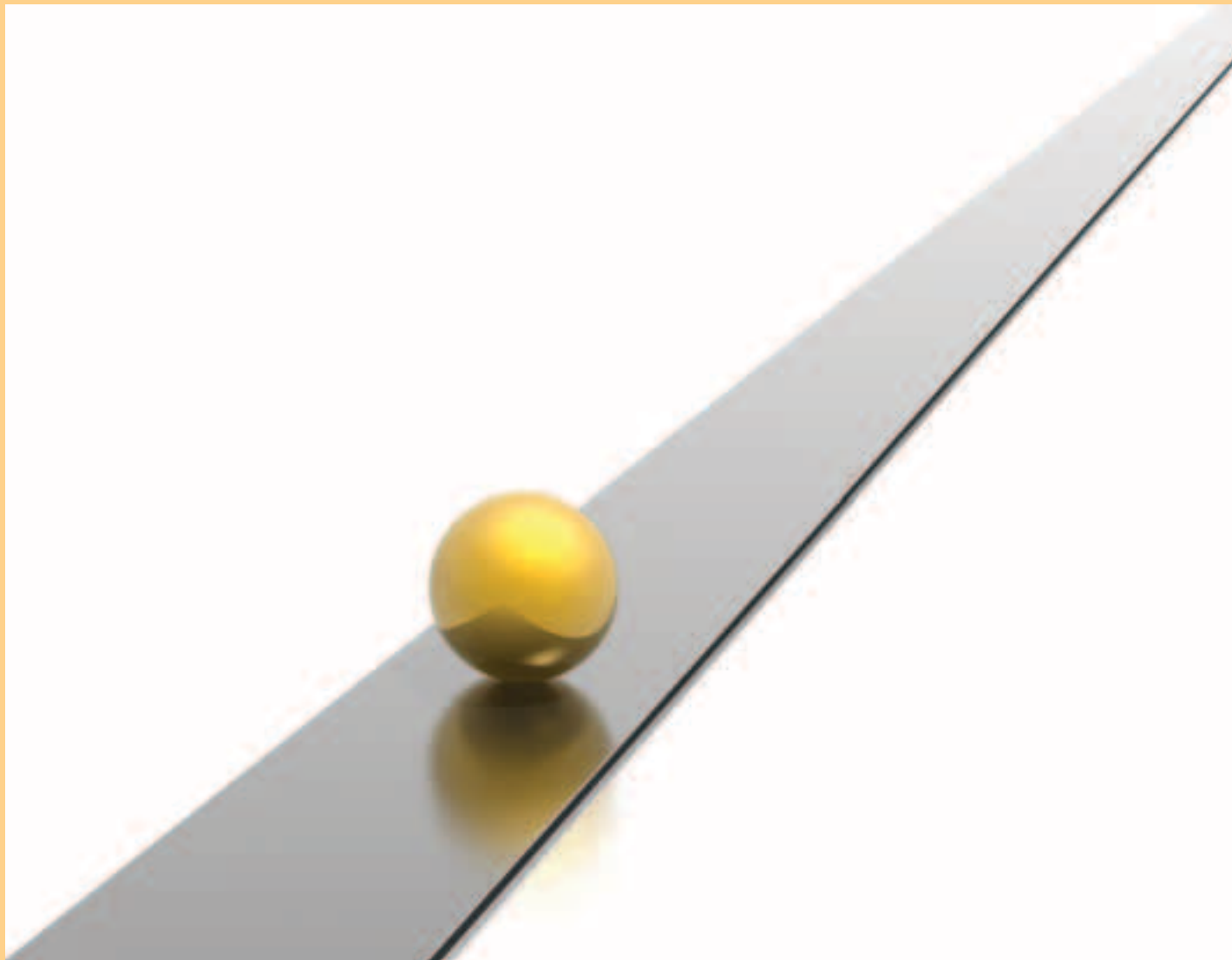

Parlament műszaki szolgálataival, hogy felkészüljenek a weblap átalakítására, hogy az korszerű, dinamikus, informatív, interaktív és folyamatosan fejlődő szolgáltatást nyújtson az állampolgárok részére. Az új weboldal elindítását 2008 első felére tervezik.

Az Ombudsman weboldalát 2007. január 1. és december 31. között 449 418 egyéni látogató kereste fel. A legtöbb látogatást a honlap angol nyelvű változatán mérték, ezt követte a francia, a spanyol, a német és az olasz nyelvű változat. A látogatók földrajzi eredete szerint a legnagyobb számban Olaszországból érdeklődtek, ezután pedig Spanyolország, Svédország, az Egyesült Királyság és Németország következett a sorban. Az Ombudsman weboldalának linkgyűjteményében megtalálhatók az Európa bármely részén dolgozó nemzeti és regionális ombudsmanok honlapjaihoz vezető linkek. A linkek oldalán 2007-ben több mint 82 000 látogatást regisztráltak, ami jól mutatja az Ombudsmanok Európai Hálózatán keresztül a polgároknak nyújtott szolgáltatások hozzáadott értékét.

Annak érdekében, hogy az Ombudsman weboldala a jövőben is az élvonalban szerepeljen az EU weboldalai között, az Ombudsman hivatala 2007 során mindvégig részt vett az Intézményközi Internetes Szerkesztőbizottság (CEiii) munkájában.

MELLÉKLETEK

7

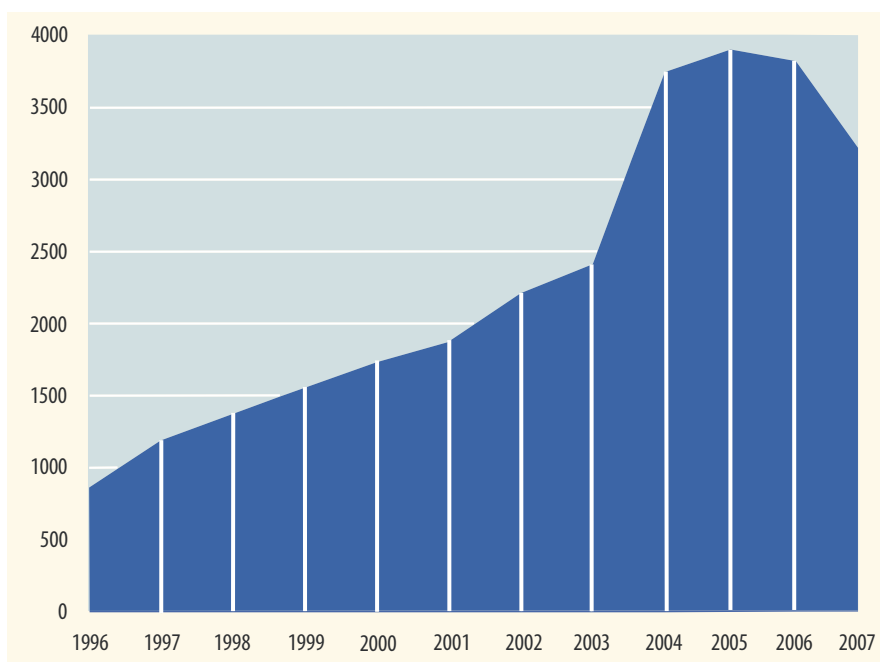

STATISZTIKÁK

1 2007-BEN VIZSGÁLT ESETEK

1.1	ÖSSZES ESET SZÁMA 2007-BEN.....	3 760
	– 2006.12.31-ig lezáratlan vizsgálatok.....	332 ¹
	– Az elfogadhatóságról szóló határozatra váró panaszok 2006.12.31-én.....	211
	– 2007-ben beérkezett panaszok.....	3 211
	– Az Európai Ombudsman hivatalból indított vizsgálatai	6

Az 1996–2007 között beérkezett panaszok száma

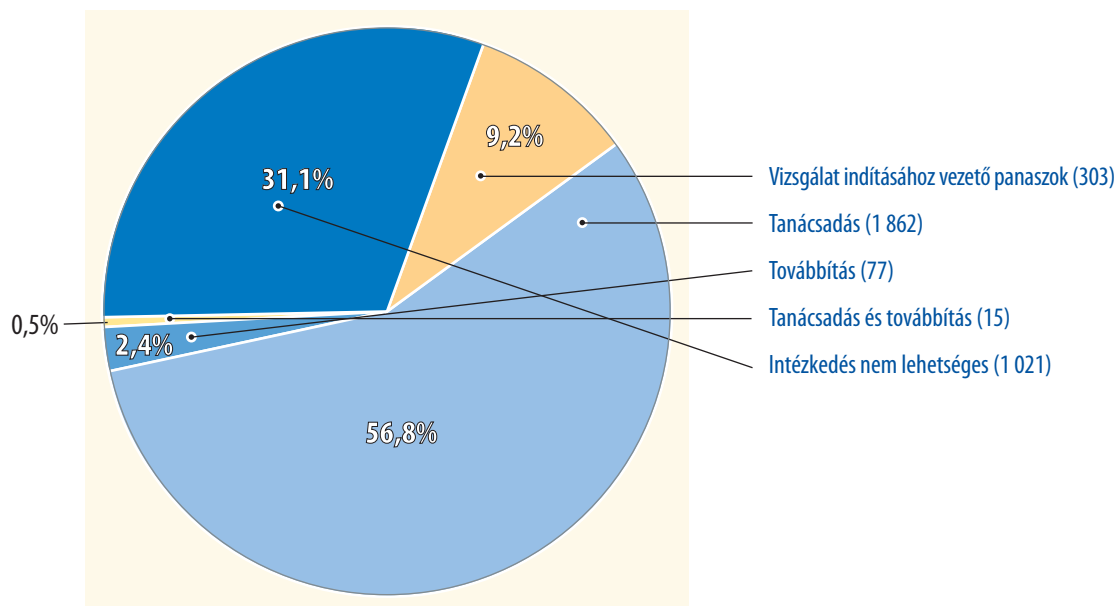
1.2 AZ ELFOGADHATÓSÁG/ELFOGADHATATLANSÁG VIZSGÁLATA LEZÁRULT ... 95 %

¹ Ezek közül kilenc az Európai Ombudsman által hivatalból indított, 323 pedig panaszon alapuló vizsgálat.

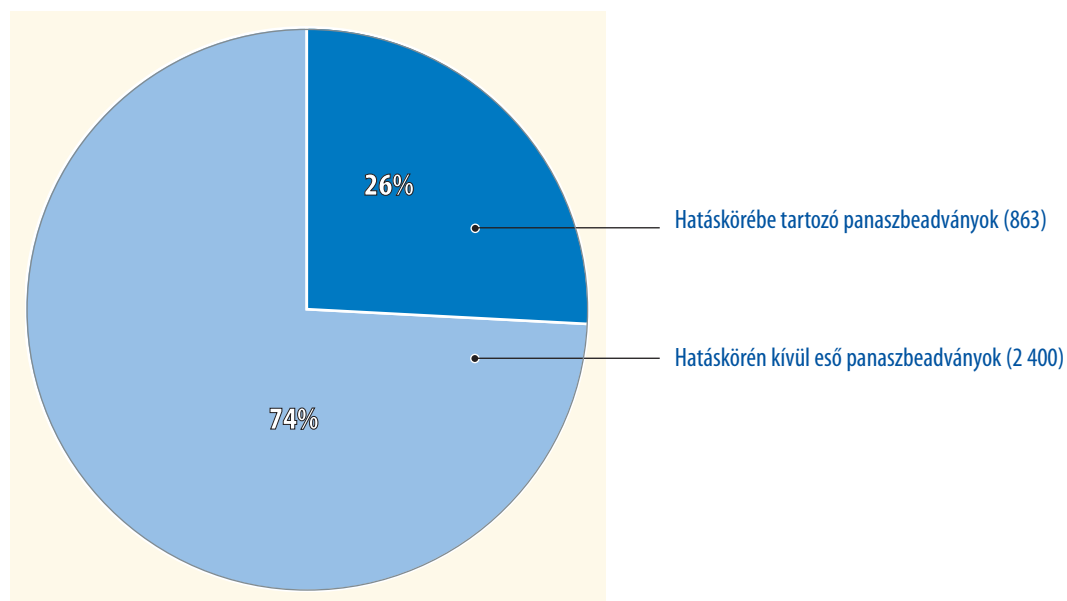

1.3 A PANASZOK CSOPORTOSÍTÁSA

Az Európai Ombudsman panaszosok érdekében tett intézkedéseinek típusa szerint

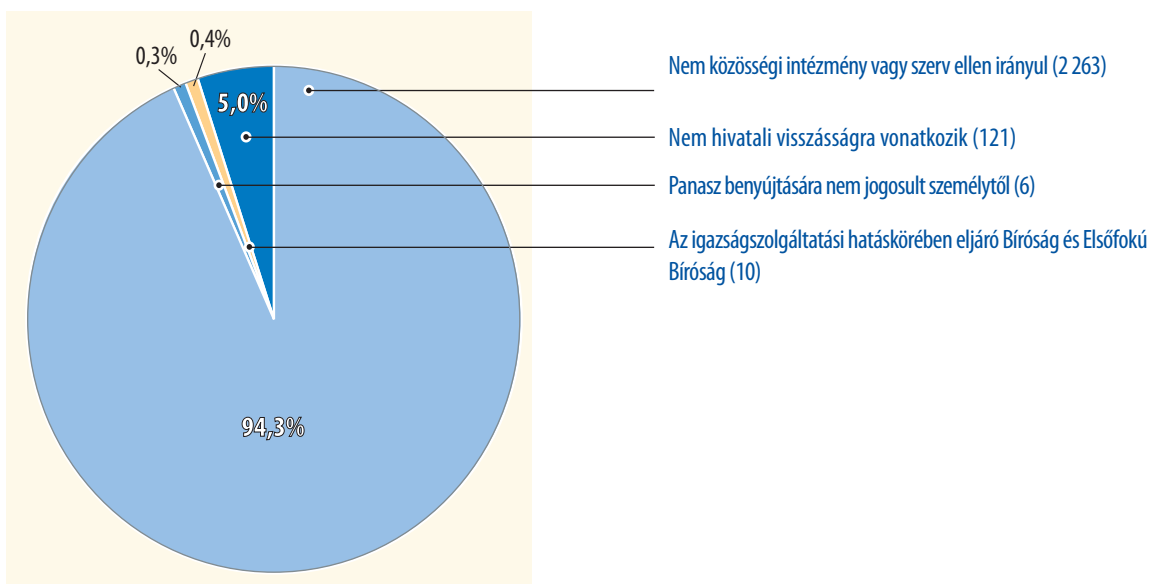

Az Európai Ombudsman hatásköre szerint

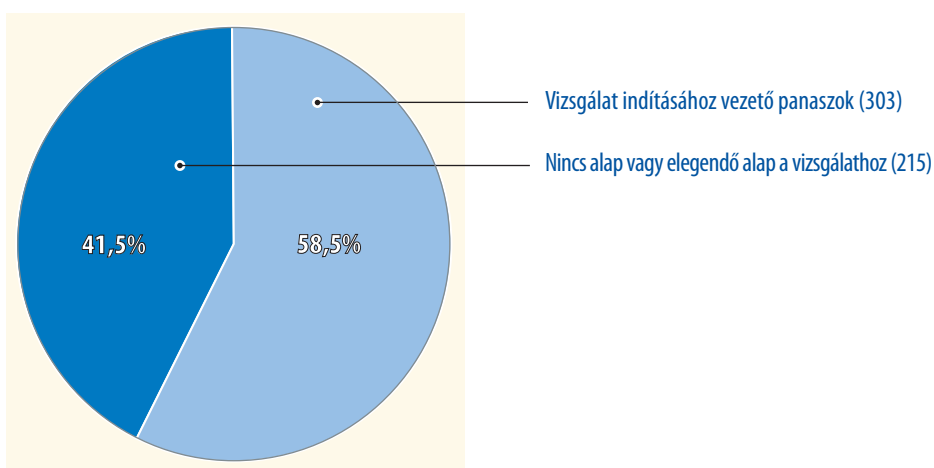

Hatáskörén kívül eső panaszbeadványok

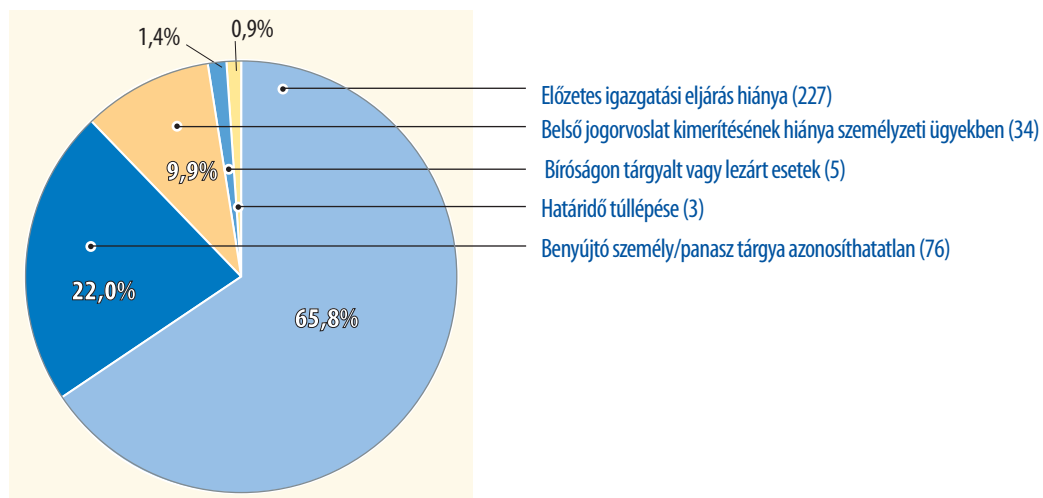

Hatáskörébe tartozó panaszbeadványok

Elfogadható panaszbeadványok

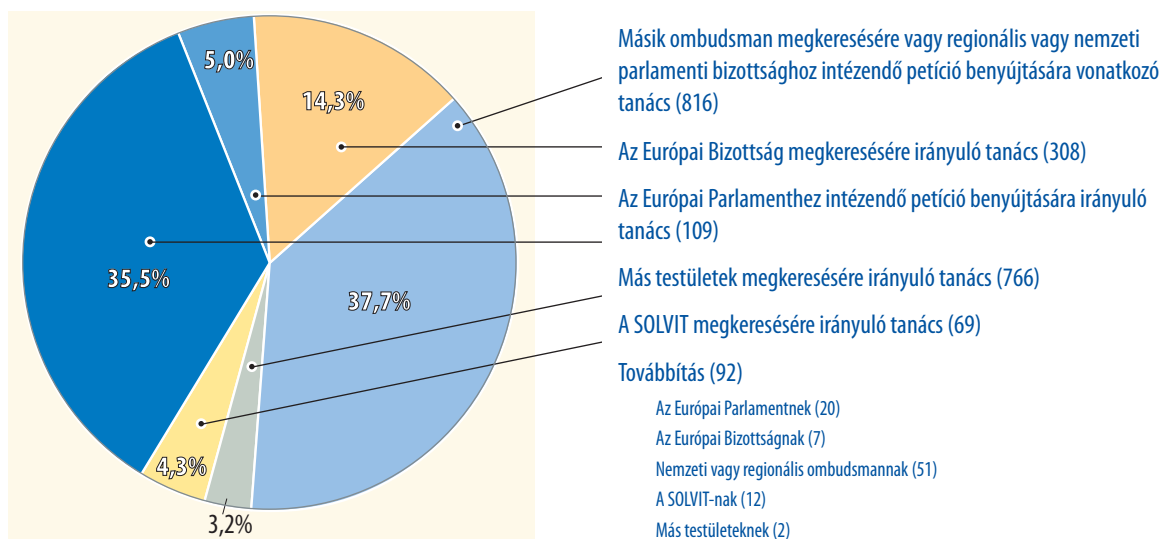
Visszautasított panaszok

2 TOVÁBBÍTÁS ÉS TANÁCSADÁS

(Bizonyos esetekben több tanács is előfordult)

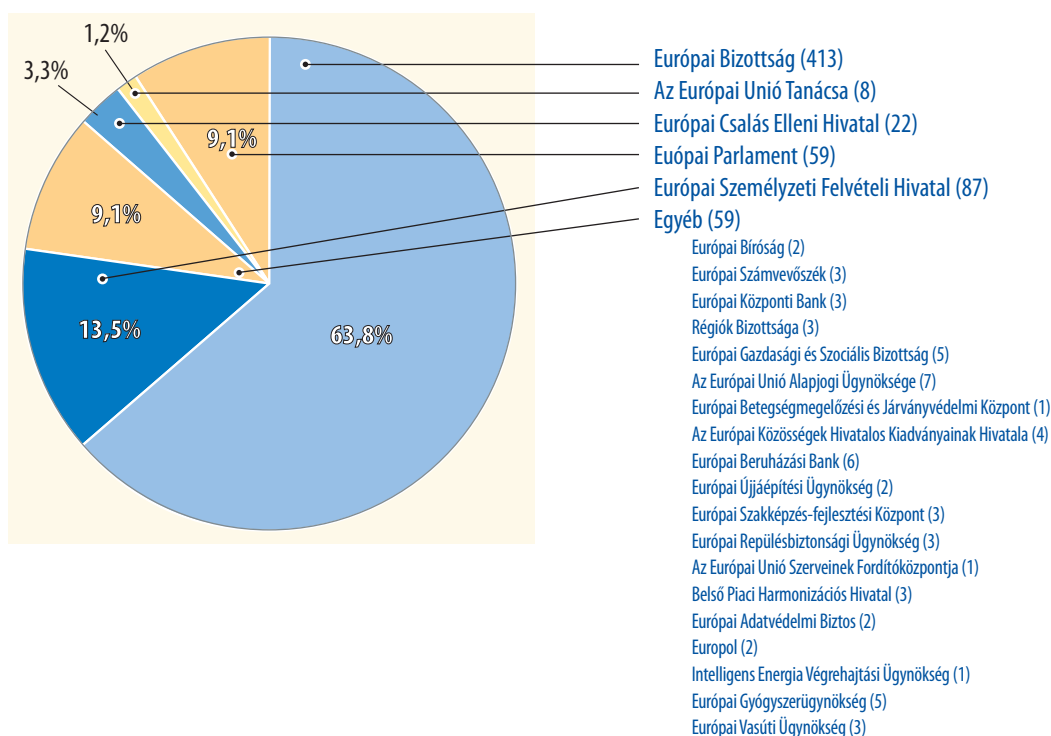

3 2007-BEN FOLYTATOTT VIZSGÁLATOK 641

2007-ben az Európai Ombudsman 641 vizsgálatot folytatott, 2007-ben 309 vizsgálatot indított el (ezek közül hatot hivatalból) és 332 lezáratlan vizsgálat volt 2006.12.31-én (amelyekből kilenc indult hivatalból).

3.1 A VIZSGÁLATNAK ALÁVETETT INTÉZMÉNYEK ÉS SZERVEK

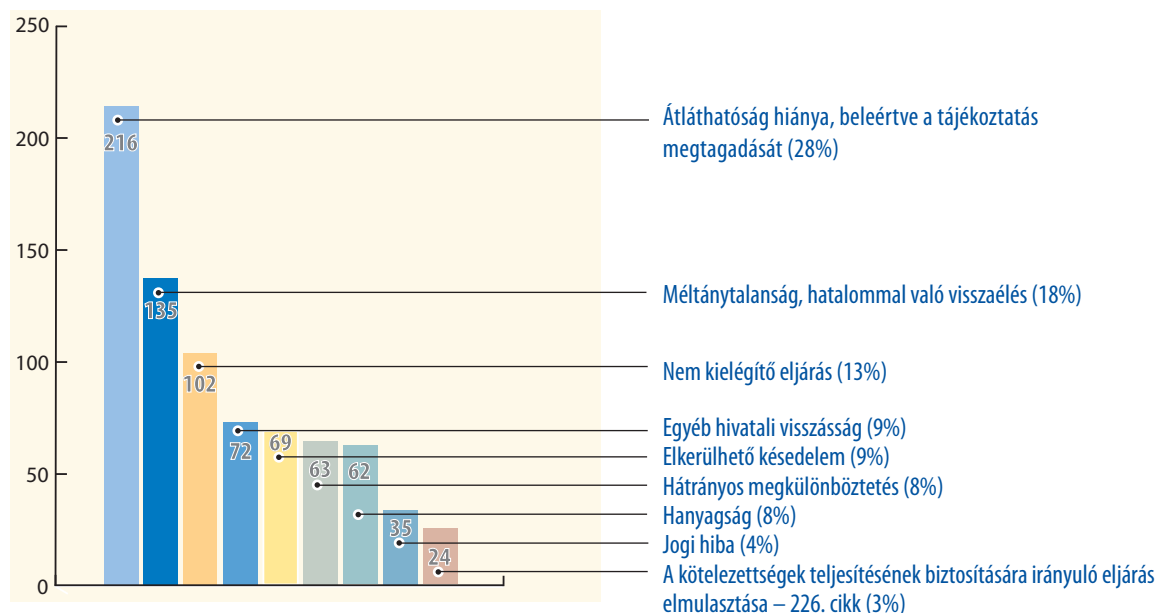
(Néhány esetben a vizsgálat két vagy több intézményt vagy szervet érint)

3.2 AZ ÁLLÍTÓLAGOS HIVATALI VISSZÁSSÁG TÍPUSA

(Bizonyos esetekben kettő vagy többféle hivatali visszásságról tettek panaszt)

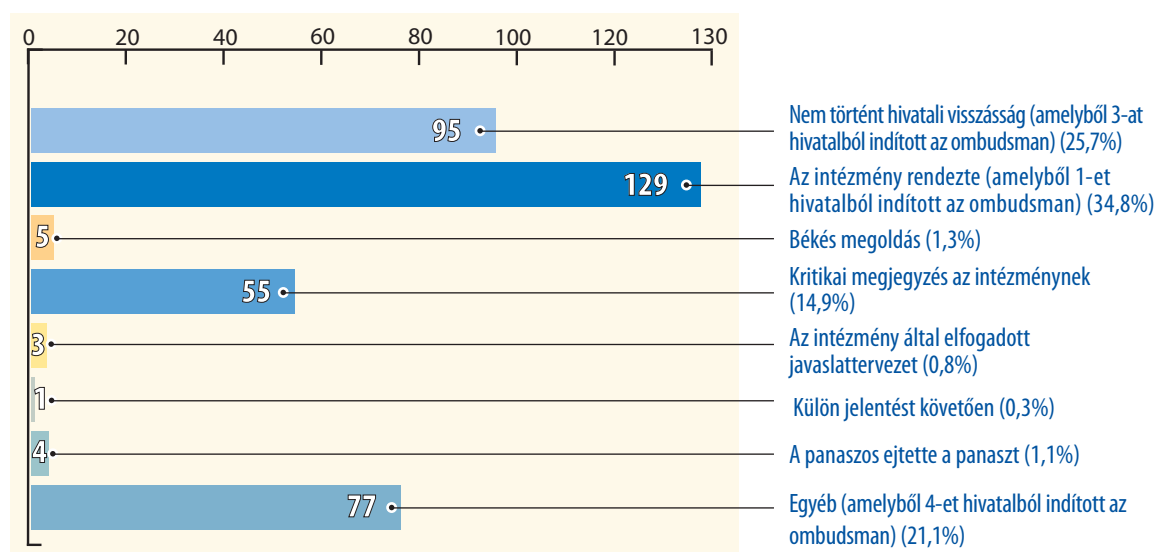

3.3 BÉKÉS MEGOLDÁSRA IRÁNYULÓ JAVASLATOK, AJÁNLÁSTERVEZETEK ÉS KÜLÖN JELENTÉSEK 2007-BEN

– Békés megoldásra irányuló javaslatok	30
– Ajánlástervezetek	8
– Külön jelentések	1

3.4 LEZÁRT VIZSGÁLATOK 348¹

(A vizsgálatokat a következő okok valamelyike miatt lehet lezárni)

¹ Ezek közül hetet hivatalból indított az Ombudsman.

4 A 2007-BEN BEÉRKEZETT PANASZBEADVÁNYOK EREDETE

4.1 A PANASZBEADVÁNYOK FORRÁSA

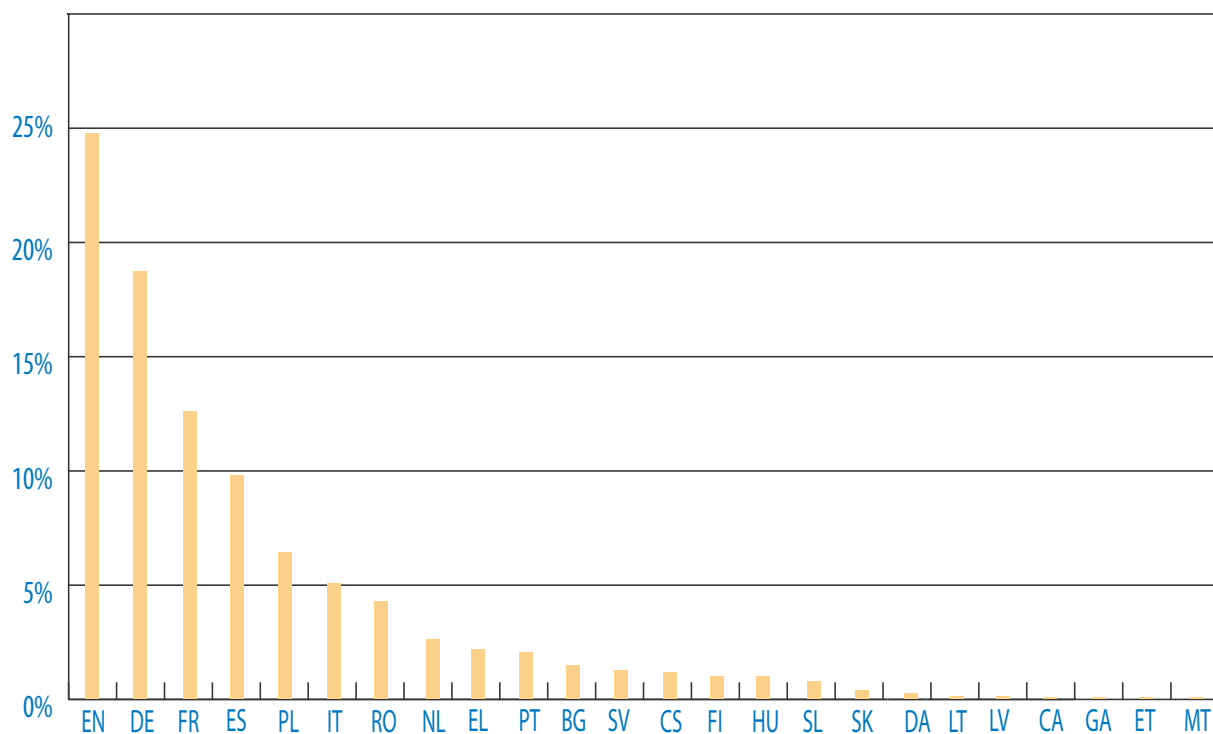

Cégek és szervezetek
4,8 % (155)

Magánszemélyek
95,2 % (3 056)

4.2 A PANASZBEADVÁNYOK NYELV SZERINTI MEGOSZLÁSA

4.3

A PANASZBEADVÁNYOK FÖLDRAJZI EREDETE

Ország	Panaszosok száma	Az esetek számának %-a	Az EU lakosságának %-a	Arány ¹
Luxemburg	44	1,4	0,1	13,6
Málta	26	0,8	0,1	10,0
Ciprus	46	1,4	0,2	8,9
Szlovénia	39	1,2	0,4	3,0
Belgium	182	5,7	2,1	2,6
Bulgária	91	2,8	1,6	1,8
Finnország	62	1,9	1,1	1,8
Írország	43	1,3	0,9	1,5
Görögország	106	3,3	2,3	1,5
Ausztria	75	2,3	1,7	1,4
Portugália	91	2,8	2,1	1,3
Spanyolország	351	10,9	9,0	1,2
Románia	162	5,0	4,4	1,2
Svédország	61	1,9	1,8	1,0
Magyarország	67	2,1	2,0	1,0
Németország	507	15,8	16,6	1,0
Cseh Köztársaság	59	1,8	2,1	0,9
Lengyelország	214	6,7	7,7	0,9
Szlovákia	27	0,8	1,1	0,8
Hollandia	74	2,3	3,3	0,7
Franciaország	251	7,8	12,8	0,6
Litvánia	12	0,4	0,7	0,5
Lettország	8	0,2	0,5	0,5
Dánia	18	0,6	1,1	0,5
Olaszország	182	5,7	11,9	0,5
Észtország	4	0,1	0,3	0,5
Egyesült Királyság	156	4,9	12,3	0,4
Egyéb	200	6,2		
Ismeretlen	53	1,7		

¹ Ezen értékeket úgy számítottuk ki, hogy elosztottuk a panaszok százalékos arányát a népesség százalékos arányával. Ahol ez nagyobb, mint 1, az azt jelzi, hogy a kérdéses országból több panaszbeadvány érkezett az Ombudsmanhoz, mint amennyi a népessége alapján várható lett volna. A fenti táblázatban minden százalékos értéket egy tizedesjegyre kerekítve adtunk meg.

B. AZ OMBUDSMAN KÖLTSÉGVETÉSE

Független költségvetés

Az Ombudsman költségvetése 2000. január elseje óta az Európai Unió költségvetésének független szakasza (jelenleg a VIII. szakasz)¹.

A költségvetés szerkezete

Az Ombudsman költségvetését három címre osztották. Az 1. cím a béreket, juttatásokat és más személyzeti költségeket tartalmazza. A 2. cím épületekre, berendezésre, felszerelésre és különféle működési költségekre vonatkozik. A 3. cím az intézmény által ellátott általános feladatokból eredő kiadásokat tartalmazza.

Az Európai Parlamenttel folytatott együttműködés

Az adminisztratív és technikai személyzet szükségtelen megkettőzésének elkerülése érdekében az Ombudsman feladatainak ellátásához szükséges technikai szolgáltatások némelyikét az Európai Parlament biztosítja. Az Európai Ombudsman és az Európai Parlament közötti együttműködés jelentős hatékonysági megtakarításokat eredményez a közösségi költségvetésben. A jelenlegi együttműködési megállapodást a Parlament elnöke és az Európai Ombudsman 2006. március 15-én írta alá, és 2006. áprilisban lépett hatályba. Ennek célja a Parlamenttel folytatott intenzív együttműködés fenntartása minden olyan területen, ahol lényeges méretgazdaságosságra és költségvetési megtakarításokra lehet számítani. Az Európai Parlament ennek megfelelően továbbra is több területen biztosít szolgáltatásokat az Ombudsman számára, többek között az épületek, az informatika, a kommunikáció, az orvosi szolgáltatások, a képzés, a fordítás és a tolmácsolás terén. A jelenlegi megállapodás a Parlament árképzési politikájával kapcsolatban is világos helyzetet teremt. A szolgáltatások kifizetése tisztességes, átlátható és ésszerű költségbecslés alapján történik, a könyvvizsgálati és könyvelési költségek kivételével, amelyekre átalányösszeget fizetnek. Ez egyben tükrözi az Ombudsman autonómiáját a személyzet irányításában és a pénzügyekben.

A 2007-es és a 2008-as költségvetés

Az alábbi táblázat az Ombudsman költségvetését mutatja, három tételre osztva. Bemutatja ezenkívül a költségvetési előirányzatok 2007-es felhasználását, valamint a költségvetés alakulását 2007 és 2008 között.

(EUR)

Cím	Tétel	2007		2008
		Költségvetési előirányzatok	Lekötött előirányzatok	Költségvetési előirányzatok
1	Az intézménynél dolgozó személyekre vonatkozó kiadások	6 150 300	5 950 031	6 436 000
2	Épületek, berendezés, felszerelés és különféle működési költségek	1 251 500	1 309 867	1 345 000
3	Az intézmény által ellátott általános funkciókból eredő kiadások	751 000	729 586	724 770
Összes kiadás		8 152 800	7 989 484	8 505 770
Álláshelyek száma		57		57

¹ A Tanács 1999. december 13-i 2673/1999/EK, ESZAK, Euratom rendelete az Európai Közösségek általános költségvetéséről szóló 1977. december 21-i pénzügyi rendelet módosításáról (HL 1999. L 326., 1. o.).

C. MUNKATÁRSÁK

Annak érdekében, hogy az intézmény megfelelően el tudja látni feladatait, azaz a hivatali visszasságokról a Szerződés 23 nyelvén beérkező panaszok kezelését, valamint az EU állampolgárainak és lakosainak a panasztételhez való joguk tudatosítását célzó megkeresését, az Ombudsmant magasan képzett, soknyelvű személyzet támogatja. Ebben a mellékletben közöljük a 2007-ben itt dolgozó munkatársak teljes jegyzékét, munkakörük megnevezésével és elérhetőségükkel együtt, valamint röviden ismertetjük a hivatal különféle osztályain és csoportjaiban folyó munkát. A melléklet végén rövid beszámoló következik az év folyamán megrendezett személyzeti értekezletekről.

EURÓPAI OMBUDSMAN

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Európai Ombudsman

P. Nikiforos DIAMANDOUROS Athénban (Görögország) született, 1942. június 25-én. 2003. január 15-én választották meg Európai Ombudsmannak. 2003. április 1-jén lépett hivatalba, és 2005. január 11-én öt évre újraválasztották.

1998 és 2003 között Görögország első nemzeti ombudsmanja volt. 1993 óta az Athéni Egyetem Politikatudományi és Közigazgatási Tanszékén az összehasonlító politikatudomány professzora (jelenleg nem tölti be a tisztséget). 1995 és 1998 között a görög Nemzeti Társadalomkutató Központ (EKKE) elnök-vezérigazgatója volt.

B.A. fokozatú diplomáját politikatudományból szerezte az Indiana Egyetemen, 1963-ban, az M.A. diplomát 1965-ben, az M.Phil. diplomát 1969-ben, a Ph.D.-t pedig 1972-ben a Columbia Egyetemen, ugyanazon a szakterületen. Mielőtt 1988-ban az Athéni Egyetemre került, 1973 és 1978 között előadásokat tartott és kutatásokat folytatott a New York-i Állami Egyetemen, illetve a Columbia Egyetemen. 1980 és 1983 között az Athéni Főiskola fejlesztési igazgatója volt. 1983 és 1988 között a New York-i Társadalomtudományi Kutatótanács Nyugat-Európáért, Közel-Keletért és Észak-Afrikaért felelős programigazgatója. 1988-tól 1991-ig az athéni Görög Nemzetközi és Hadászati Tanulmányok Intézetének igazgatója, amely a Ford és a MacArthur Alapítvány közös támogatásával létrehozott, politikaorientált kutató agytröszt. 1997-ben a politikatudomány vendégprofesszoraként adott elő a madridi Juan March Társadalomtudományi Központban.

1992 és 1998 között a Görög Politikatudományi Társaság elnöke, 1985 és 1988 között pedig az Egyesült Államok Modern Görög Tanulmányok Társaságának elnöke. 1999 és 2003 között a Görög Emberi Jogi Nemzeti Bizottság tagja, 2000-től 2003-ig a Közigazgatási Reform Országos Tanácsának tagja volt. 1988-tól 1995-ig a New York-i székhelyű Társadalomtudományi Kutatótanács dél-európai albizottságának társelnöke, amelynek tevékenységeit a Volkswagen Alapítvány támogatásából finanszírozzák. A New Southern Europe sorozat társszerkesztője. Részesült továbbá a Fulbright és a Humán Tudományok Nemzeti Alapítványának ösztöndíjaiban.

Széles körben publikált Görögország, Dél- és Délkelet-Európa politikájáról és történelméről, különösen a demokratizálásról, az állam- és nemzetépítésről, valamint a kultúra és a politika kapcsolatáról.

AZ EURÓPAI OMBUDSMAN TITKÁRSÁGA

Az Európai Ombudsman titkársága felelős az Ombudsman irodájának vezetéséért. Nyilvántartja az Ombudsman napirendjét, kezeli a bejövő és kimenő levelezést, kapcsolatot tart a többi EU-s intézménnyel és szervvel, foglalkozik az intézmény tevékenységeinek protokolláris részével, valamint általános titkári feladatokat lát el az Ombudsman számára.

Nicholas CATEPHORES

Az Európai Ombudsman asszisztense

Tel. +33 3 88 17 23 83

Kelly KOUNDOURI

Az Európai Ombudsman titkára

Tel. +33 3 88 17 25 28

FŐTITKÁR

A főtitkár a panaszok és vizsgálatok kezelésében nyújt segítséget és tanácsadást az Ombudsman részére. Koordinálja az ombudsmani hivatal és más európai intézmények közötti kapcsolatokat, és meghatározó szerepet tölt be a más európai ombudsmani hivatalokkal való kapcsolattartásban és az európai polgárok megszólításában. A Hivatal felépítése és irányítása, a tevékenységek megtervezése, a munka és a teljesítmény ellenőrzése és az általános koordináció biztosítása terén tanácsadással segíti az Ombudsman munkáját.

Ian HARDEN 2006. augusztus 1-jei főtitkári kinevezését követően, a jogi osztály vezetői pozíciójára vonatkozó felvételi eljárás lezárásáig, HARDEN úr a jogi osztály vezetőjének feladatait 2007. június 30-ig látta el.

Ian HARDEN

Főtitkár

Tel. +33 3 88 17 23 84

Ian HARDEN az angliai Norwichben született 1954. március 22-én. Jogot tanult a cambridge-i Churchill College-ban; BA fokozatú diplomáját 1975-ben kitüntetéssel szerezte meg, 1976-ban pedig LLB diplomát szerzett. Tanulmányai befejezése után a Sheffieldi Egyetem Jogi Karára került, ahol 1976 és 1990 között előadó, 1990-től 1993-ig adjunktus, 1993 és 1995 között docens, majd 1995-től a közjog professzora. 1996-ban jogi főtanácsadóként csatlakozott az Európai Ombudsman hivatalához, 1997 és 1999 között a titkárság vezetője, majd 2000-től a jogi osztály vezetője. 2006. augusztus 1-jével az ombudsmani hivatal főtitkárává nevezték ki. Számos EU-jogi és közjogi publikáció szerzője vagy társszerzője, például: *The Contracting State* (Buckingham: Open University Press, 1992); *Flexible Integration: Towards a more effective and democratic Europe* (London CEPR, 1995) és *European Economic and Monetary Union: The Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). Az *Association française de droit constitutionnel* és a brit „Study of Parliament Group” tagja, valamint a Sheffieldi Egyetem tiszteletbeli professzora.

Murielle RICHARDSON

A jogi osztály vezetőjének asszisztense (2007.6.30-ig)

A főtitkár asszisztense (2007.7.1-jétől)

Tel. +33 3 88 17 23 88

JOGI OSZTÁLY

A jogi osztály munkatársai főként jogászok; fő feladatuk, hogy az Európai Ombudsmanhoz beérkező panaszokat elemezzék és a jogi osztály vezetőjének, illetve a négy jogi csoportvezetőnek a felügyelete alatt vizsgálatokat folytassanak. A jogi osztály vezetője emellett tanácsokat ad az Ombudsmannak az intézmény irányítása és jogi stratégiája tekintetében, valamint irányítja az osztály munkáját. A jogi osztály vezetőjének asszisztense biztosítja a belső minőség-ellenőrzés és a vezetői információs rendszer működését, és koordinálja az osztály közreműködését az éves jelentés elkészítésében. A panaszkezelési titkárság felügyeletét szintén ő látja el.

2007-ben az osztály teljes létszáma 23 fő volt: a jogi osztály vezetője, hét jogi főtanácsadó, köztük négy jogi csoportvezető, tizenkét jogi tisztviselő, egy jogász-nyelvész, egy jogi asszisztens, valamint a jogi osztály vezetőjének asszisztense. A tárgyév folyamán a jogi osztály 16 gyakornokot is foglalkoztatott.

2007. július 1-jén nyílt felvételi eljárást követően João SANT'ANNA-t nevezték ki a jogi osztály vezetőjének. SANT'ANNA úr 2000-ben került az Európai Ombudsman hivatalához mint az igazgatási és pénzügyi osztály vezetője, és ideiglenesen az említett osztály vezetői tisztségét is ellátja.

João SANT'ANNA

A jogi osztály vezetője (2007.7.1-jétől)

Tel. +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA a portugáliai Setúbalban született 1957. május 3-án. 1975 és 1980 között a Lisszaboni Egyetemen jogot tanult, majd 1981-ben a lisszaboni ügyvédi kamara tagja lett. 1980 és 1982 között jogásként dolgozott a portugál belügyminisztérium lisszaboni régióért felelős részlegének jogi és közigazgatási osztályán. 1982 és 1984 között a müncheni Ludwig-Maximilian Egyetemen és a Max-Planck Intézetben folytatta tanulmányait a szellemi tulajdonjogok területén. Miután 1984-ben visszatért Portugáliába, a portugál belügyminisztérium lisszaboni régióért felelős részlege jogi és közigazgatási osztályának vezetőjévé nevezték ki. 1986-ban lett köztisztviselő az Európai Parlamentnél; dolgozott a tájékoztatási és a PR, a kutatási, a személyzeti és a pénzügyi igazgatóságon, és végül az Európai Parlament jogi osztályánál. 2000-ben került az Európai Ombudsman hivatalához mint az igazgatási és pénzügyi osztály vezetője. 2007. július 1-jével nevezték ki a jogi osztály vezetőjévé.

Nelius CAREY

Jogász-nyelvész

Tel. +33 3 88 17 25 63

Isabelle FOUCAUD

A jogi osztály vezetőjének asszisztense (2007.7.1-jétől)

Tel. +33 3 88 17 23 91

JOGI TISZTVISELŐK

A jogi tisztviselők foglalkoznak a panaszokkal, amelyeket az Európai Unió 23 szerződési nyelve közül bármelyikén be lehet nyújtani az Ombudsmannak. Javaslatokat tesznek és lefolytatják a hivatalból indított vizsgálatokat, válaszolnak a tájékoztatást kérő levelekre, jogi ügyekben segítséget nyújtanak az Ombudsmannak, tanácsokat adnak a saját tagállamuk jogi eljárásaival, fejleményeivel és hagyományaival kapcsolatban, valamint képviselik az Ombudsmant egyes nyilvános események alkalmával.

Ioannis DIMITRAKOPOULOS

Jogi csoportvezető

Jogi főtanácsadó

Tel. +33 3 88 17 37 68

Sabina BALAZIČ

Jogi tisztviselő (2007.9.30-ig)

Peter BONNOR

Jogi tisztviselő

Tel. +33 3 88 17 25 41

Daniel KOBLENCZ

Jogi tisztviselő

Tel. +32 2 284 38 31

Gerhard GRILL

Jogi csoportvezető

Jogi főtanácsadó

Tel. +33 3 88 17 24 23

Violetta DIMOVA

Jogi tisztviselő (2007.2.1-jétől)

Tel. +33 3 88 17 25 63

Bernhard HOFSTÖTTER

Jogi tisztviselő (2007.9.1-jétől)

Tel. +33 3 88 17 81 05

Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA

Jogi csoportvezető

Jogi főtanácsadó

Tel. +33 3 88 17 27 46

Benita BROMS

A brüsszeli hivatal vezetője

Jogi főtanácsadó

Tel. +32 2 284 25 43

Juliano FRANCO

Jogi tisztviselő

Tel. +33 3 88 17 21 51

Tina NILSSON

Jogi tisztviselő

Tel. +32 2 284 14 17

Tea SEVÓN

Jogi tisztviselő (2007.10.1-jétől)

Tel. +32 2 284 21 80

Wiebke PANKAUKE

Jogi tisztviselő

Tel. +33 3 88 17 24 02

Olivier VERHEECKE

Jogi főtanácsadó

Tel. +32 2 284 20 03

Raluca TRASCA

Jogi tisztviselő (2007.4.16-tól)

Tel. +33 3 88 17 31 08

Branislav URBANIČ

Jogi tisztviselő

Tel. +33 3 88 17 27 14

Fergal Ó REGAN

Jogi csoportvezető

Jogi főtanácsadó

Tel. +33 3 88 17 67 84

Elodie BELFY

Jogi asszisztens

Tel. +32 2 284 39 01

Marjorie FUCHS

Jogi tisztviselő

Tel. +33 3 88 17 40 78

José MARTÍNEZ ARAGÓN

Jogi főtanácsadó

Tel. +33 3 88 17 24 01

Beatriz MENÉNDEZ ALLER

Jogi tisztviselő (2007.11.15-ig)

Ida PALUMBO

Jogi tisztviselő

Tel. +33 3 88 17 23 85

GYAKORNOKOK

Marta ARIAS DIAZ

(2007.8.31-ig)

Elsa BERNARD

(2007.4.30-ig)

Clelia CASALINO

(2007.2.15-től)

Caroline DIETZEL

(2007.9.1-jétől)

Ramin FARINPOUR

(2007.8.31-ig)

Tobias JAMES

(2007.9.1-jétől)

Farah JERAJ

(2007.7.31-ig)

Tomasz KODRZYCKI

(2007.9.1-jétől)

Beata KULPACZYNSKA

(2007.8.31-ig)

Angela LINDBERG

(2007.9.1-jétől)

Samir MOHAMED GHARBAOUI

(2007.9.1-jétől)

Christopher MILNES

(2007.9.1-jétől)

Zvi RAMAN

(2007.8.31-ig)

Louise RICHARD

(2007.9.1-jétől)

Giorgio RIZZELLO

(2007.2.9-ig)

Brigita SABALIAUSKAITE

(2007.8.31-ig)

Axel SCHNEIDER

(2007.7.31-ig)

Elena TZOULIA

(2007.3.1-jétől)

IGAZGATÁSI ÉS PÉNZÜGYI OSZTÁLY

Az igazgatási és pénzügyi osztály feladata az Ombudsman hivatalán belül minden olyan munka, amely nem kapcsolódik közvetlenül a panaszok megvizsgálásához és a vizsgálatok elvégzéséhez. Az osztály három csoportból áll: az igazgatási csoportból, a pénzügyi csoportból és a kommunikációs csoportból. Az osztály egészének munkáját az igazgatási és pénzügyi osztály vezetője hangolja össze. E minőségében ő a felelős a hivatal általános szervezéséért, működéséért és személyzeti politikájáért, javaslatot tesz az intézmény igazgatási és pénzügyi stratégiájára és végrehajtja azt, továbbá képviseli az Ombudsmant különféle intézményközi fórumokon. Az osztály teljes létszáma 2007-ben 34 fő volt.

João SANT'ANNA

Az igazgatási és pénzügyi osztály vezetője (ideiglenesen)

Tel. +33 3 88 17 53 46

PANASZKEZELÉSI titkárság

A panaszkezelési titkárság felelős az Európai Ombudsmanhoz beérkező panaszok nyilvántartásáért, osztályozásáért és nyomon követéséért. A titkárság gondoskodik arról, hogy minden panaszt nyilvántartásba vegyenek az adatbázisban, valamint hogy a panaszokat visszaigazolják és a jogi osztálynak továbbítsák. Kezeli a panaszokkal kapcsolatos bejövő és kimenő levelezést, gondoskodik az adatbázisba felvett panaszok adatainak frissítéséről az eljárás folyamán, felügyeli a határidők betartását, elkészíti a panaszokról szóló statisztikákat és iktatja a panaszokkal kapcsolatos dokumentumokat. A titkárságot a jogi osztály vezetőjének asszisztense felügyeli.

Séverine BEYER

Titkár

Tel. +33 3 88 17 23 93

Isabelle LECESTRE

Titkár

Tel. +33 3 88 17 24 29

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA

Titkár

Tel. +33 3 88 17 20 91

Oualiba MAKHLOUFIA

Titkár

Tel. +33 3 88 16.40.71

Evelyne BOUTTEFROY

Titkár

Tel. +33 3 88 17 24 13

Ana MORAIS GASPAR

Titkár (2007.10.1-jétől)

Tel. +33 3 88 16 63 10

Elaine DRAGO

Titkár

Tel. +33 3 88 17 33 31

Christelle THEROUSE

Titkár (2007.7.16-tól)

Tel. +33 3 88 16 40 71

Véronique FOREAU

Titkár

Tel. +33 3 88 17 34 99

Caroline ZINCK

Titkár

Tel. +33 3 88 17 40 51

IGAZGATÁSI CSOPORT

Az igazgatási csoport feladatok széles körét látja el. Idetartozik a személyzet felvétele és a személyzeti ügyek intézése, a bejövő és kimenő levelezés, a telefonközpont, a hivatali infrastruktúra, a dokumentumok fordításának koordinálása, a jogi referencia-könyvtár megszervezése és irányítása, valamint az intézmény dokumentációs és irattári stratégiája. Ez a csoport felelős továbbá az intézmény információs technológiai politikájáért és a hivatal informatikai igényeinek kiszolgálásáért, amit az Európai Parlamenttel szoros együttműködésben végez.

Alessandro DEL BON

A csoport vezetője

Tel. +33 3 88 17 23 82

Christophe BAUER

Adminisztratív munkatárs, sofőr

Tel. +33 3 88 17 67 80

Cindy DE CARVALHO-GIANNAKIS

Adminisztratív munkatárs

Tel. +32 2 284 63 93

Rachel DOELL

Titkár

Tel. +33 3 88 17 23 98

Massimo EZZY

Informatikai tisztviselő

Tel. + 33 3 88 17 28 67

Giovanna FRAGAPANE

Titkár (2007.9.17-től)

Tel. +33 3 88 17 29 62

Isgouhi KRIKORIAN

Titkár

Tel. +33 3 88 17 25 40

Gaël LAMBERT

Informatikai tisztviselő

Tel. +33 3 88 17 23 99

Juan Manuel MALLEA

Titkár

Tel. +33 3 88 17 23 01

Stéphanie MARAJ

Titkár

Tel. +33 3 88 17 23 13

Charles MEBS

Titkár

Tel. +33 3 88 17 70 93

Ana MORAIS GASPAR

Titkár (2007.5.30-ig)

Emese WALTZ

Titkár (2007.9.16-ig)

Félicia VOLTZENLOGEL

Titkár

Tel. +33 3 88 17 23 94

PÉNZÜGYI CSOPORT

A pénzügyi csoport felel annak biztosításáért, hogy az Ombudsman hivatala megfeleljen a költségvetési források gazdaságos, hatékony és megfelelő módon történő végrehajtásának garantálása érdekében alkalmazandó EU-s pénzügyi szabályoknak. E felelőssége abból a tényből ered, hogy az Európai Ombudsman független költségvetéssel rendelkezik. Négy pénzügyi tisztviselő készíti el és hajtja végre a költségvetést, a kirendelt engedélyező tisztviselő felelőssége alatt.

Loïc JULIEN

A csoport vezetője

Tel. +33 3 88 17 67 79

Jean-Pierre FEROMONT

Pénzügyi tisztviselő

Tel. +32 2 284 38 97

Giovanna FRAGAPANE

Pénzügyi tisztviselő (2007.9.16-ig)

Véronique VANDAELE

Pénzügyi tisztviselő

Tel. +32 2 284 23 00

Christophe WALRAVENS

Pénzügyi tisztviselő

Tel. +33 3 88 17 24 03

Emese WALTZ

Pénzügyi tisztviselő (2007.9.17-től)

Tel. + 33 3 88 16 40 95

KOMMUNIKÁCIÓS CSOPORT

A kommunikációs csoport feladata, hogy támogassa az Ombudsmant a polgárok megszólítása és a közösségi jog szerinti jogaikról való tájékoztatása terén. Ezáltal meghatározó szerepet játszik egyrészt a polgárok, másrészt Európa és az európai intézmények közötti kapcsolatok és bizalom megerősítésében.

A csoport felelős a médiával való kapcsolattartásért és ennek előmozdításáért, az Ombudsman kiadványainak megírásáért és elkészítéséért, az Ombudsman weboldalainak karbantartásáért, az Ombudsman tájékoztató látogatásainak és a különböző eseményeknek a megszervezéséért és az Ombudsmanok Európai Hálózatán belüli kapcsolatok összehangolásáért.

Rosita AGNEW

A csoport társvezetője

Tel. +32 2 284 25 42

Marc AMIR-TAHMASSEB

Webfejlesztő

Tel. +33 3 88 17 44 10

Raffaella DALLATANA

Titkár (2007.6.18-tól 2007.11.17-ig)

Gundi GADESMANN

Sajtótisztviselő

Tel. +32 2 284 26 09

Ben HAGARD

A csoport társvezetője

Tel. +33 3 88 17 24 24

Annika ÖSTERBERG

Kiadványokért felelős tisztviselő

Tel. +33 3 88 17 49 36

Dace PICOT-STIEBRINA

Kommunikációs tisztviselő

Tel. +33 3 88 17 40 80

Gabrielle SHERIDAN

Titkár

Tel. +33 3 88 17 24 08

Az Európai Ombudsman és munkatársai.

SZEMÉLYZETI ÉRTEKEZLETEK

Az Ombudsman rendszeresen hív össze személyzeti értekezletet annak érdekében, hogy biztosítsa a hivatalon belüli eljárások maximális hatékonyságát és eredményességét, a személyzet tagjai közötti akadálytalan információáramlást, valamint ösztönözze a szakmai fejlődési lehetőségeket. Ezen értekezletek napirendjén minden esetben helyet kap az Ombudsman közelmúltbeli és jövőre szóló tevékenységeinek áttekintése, valamint az intézményt érintő igazgatási, jogi és politikai fejlemények bemutatása.

A munkatársak szakmai továbbfejlődését célzó ombudsmani stratégiának megfelelően az értekezletekre gyakran külső előadókat is meghívnak. 2007-ben Paul J. MAHONEY, az Európai Unió Közzszolgálati Törvényszékének elnöke és Peter HUSTINX Európai Adatvédelmi Biztos érkezett Strasbourgba, hogy ismertesse munkáját az Ombudsman munkatársaival.

Az EU Közzszolgálati Törvényszékének elnöke Paul J. MAHONEY előadást tart az Ombudsman munkatársainak. Strasbourg, 2007. március 30.

Peter HUSTINX Európai Adatvédelmi Biztos előadást tart az Ombudsman munkatársainak. Strasbourg, 2007. december 7.

D A HATÁROZATOK MUTATÓI

1 AZ ÜGY SZÁMA SZERINT

2003

OI/3/2003/JMA.....	93

2004

1782/2004/OV	68
2468/2004/OV	70
2577/2004/OV	66
2725/2004/(PB)ID	53
2825/2004/OV	69
3278/2004/ELB	86
3346/2004/ELB	80
3660/2004/PB.....	54

2005

0368/2005/(MF)(BU)BM	87
0452/2005/BU	71
1475/2005/(IP)GG	84
1476/2005/(BB)GG.....	84
1617/2005/(BB)JF	85
1693/2005/PB.....	72
1844/2005/GG	73
1858/2005/BB.....	67
1859/2005/BB.....	67
2350/2005/GG	83
2370/2005/OV	61
2776/2005/ID	87
3008/2005/OV	74
3114/2005/MHZ.....	80
3193/2005/TN.....	74
3269/2005/TN.....	88
3323/2005/WP	55
3386/2005/WP	62
3453/2005/GG	92
3693/2005/ID	75

2006

0183/2006/MF	89
0943/2006/MHZ.....	56
0948/2006/BU	60
0962/2006/OV	76
1103/2006/BU	90
1126/2006/SAB.....	63
1166/2006/WP	57
1779/2006/MHZ.....	61
1807/2006/MHZ.....	82
2280/2006/MF	57
2403/2006/(WP)BEH	58
2633/2006/WP	63
2740/2006/TN.....	59
3495/2006/GG	64
3543/2006/FOR	77
3697/2006/PB.....	77

2007

0446/2007/WP	78
0471/2007/VIK	65
0668/2007/MHZ.....	79
1471/2007/(CC)RT	66
Q1/2007/ELB	95

2

TÁRGY SZERINT

Az alább felsorolt ügyek oldalszámát lásd a D. melléklet 1. pontjában.

Állampolgári jogok

OI/3/2003/JMA
0452/2005/BU
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1844/2005/GG
2350/2005/GG
3453/2005/GG
2403/2006/(WP)BEH
0668/2007/MHZ

Versenypolitika

0943/2006/MHZ

Szerződések

2468/2004/OV
2577/2004/OV
1858/2005/BB
1859/2005/BB
3008/2005/OV
3693/2005/ID
2633/2006/WP
3495/2006/GG
1471/2007/(CC)RT

Oktatás, szakképzés és ifjúság

2280/2006/MF

Környezetvédelem

2725/2004/(PB)ID
3660/2004/PB
0962/2006/OV
1779/2006/MHZ
1807/2006/MHZ

A személyek és szolgáltatások szabad mozgása

3543/2006/FOR

Az intézmények belső szabályai

2468/2004/OV

Vegyes

3323/2005/WP
3386/2005/WP

Rendőrségi és igazságügyi együttműködés

1166/2006/WP
0446/2007/WP

Nyilvános hozzáférés

1693/2005/PB
3193/2005/TN
3269/2005/TN
0183/2006/MF
0948/2006/BU
3697/2006/PB

Közegészségügy

2370/2005/OV

Szociálpolitika

Q1/2007/ELB

Személyzet**Felvétel**

1782/2004/OV
2825/2004/OV
3278/2004/ELB
3346/2004/ELB
3114/2005/MHZ
0471/2007/VIK

Egyéb kérdések

0368/2005/(MF)(BU)BM
1617/2005/(BB)JF
2776/2005/ID
1126/2006/SAB
2740/2006/TN

Közlekedés

1103/2006/BU
1779/2006/MHZ

3

AZ ÁLLÍTÓLAGOS HIVATALI VISSZÁSSÁG TÍPUSA SZERINT

Az alább felsorolt ügyek oldalszámát lásd a D. melléklet 1. pontjában.

Elkerülhető késedelem

2577/2004/OV
2825/2004/OV
0962/2006/OV
2280/2006/MF
3495/2006/GG

Védekezési jog

2577/2004/OV
2370/2005/OV

Hátrányos megkülönböztetés

OI/3/2003/JMA
3278/2004/ELB
3346/2004/ELB
Q1/2007/ELB

Hiba a 226. cikk szerinti eljárásban

2725/2004/(PB)ID
3660/2004/PB
3453/2005/GG
0962/2006/OV
3543/2006/FOR
0446/2007/WP

Információ hiánya vagy megtagadása

1782/2004/OV
0368/2005/(MF)(BU)BM
1693/2005/PB
1844/2005/GG
1858/2005/BB
1859/2005/BB
2350/2005/GG
2370/2005/OV
2776/2005/ID
3269/2005/TN
3386/2005/WP
0948/2006/BU
0668/2007/MHZ

Jogi hiba

1103/2006/BU
1166/2006/WP
3495/2006/GG

Eljárások

2825/2004/OV
1617/2005/(BB)JF
3114/2005/MHZ
3323/2005/WP
0943/2006/MHZ
3697/2006/PB
0471/2007/VIK

Indoklás

1782/2004/OV
1617/2005/(BB)JF
1858/2005/BB
1859/2005/BB
3693/2005/ID

Átláthatóság

1858/2005/BB
1859/2005/BB
3193/2005/TN
0183/2006/MF
0943/2006/MHZ
2740/2006/TN

Méltánytalanság

1782/2004/OV
2468/2004/OV
2577/2004/OV
0368/2005/(MF)(BU)BM
2776/2005/ID
3008/2005/OV
1126/2006/SAB
2633/2006/WP
1471/2007/(CC)RT

Egyéb hivatali visszásság

2577/2004/OV
2825/2004/OV
0452/2005/BU
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1617/2005/(BB)JF
3008/2005/OV
1779/2006/MHZ
1807/2006/MHZ
2403/2006/(WP)BEH

4 „SZTÁR” ÜGYEK

2577/2004/OV
1476/2005/(BB)GG
1617/2005/(BB)JF
1103/2006/BU
2580/2006/TN
3495/2006/GG
630/2007/WP

Ahol az ügy hivatkozási száma félkövérrel van szedve, a határozat összefoglalója megtalálható e jelentés 3. fejezetében. Az ügyek oldalszámát lásd a D. melléklet 1. pontjában. A 2580/2006/TN ügy összefoglalása megtalálható e jelentés 2.2. szakaszában, a 630/2007/WP ügy összefoglalása pedig a 2.3. szakaszban.

A 2007-BEN KRITIKAI ÉSZREVÉTELEL LEZÁRT ÖSSZES ÜGY JEGYZÉKE

2004

0240/2004/PB
0242/2004/PB
0756/2004/PB
1434/2004/PB
1782/2004/OV
2468/2004/OV
2763/2004/JMA
2825/2004/OV
3321/2004/(BB)DK
3346/2004/ELB
3402/2004/PB

2005

0144/2005/PB
0272/2005/(OV)DK
0452/2005/BU
0554/2005/(MF)FOR
0575/2005/BB
1027/2005/ELB
1137/2005/(OV)ID
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1693/2005/PB
1844/2005/GG
1917/2005/IP
2207/2005/MF
2350/2005/GG
2539/2005/ID
2838/2005/BU
3002/2005/PB
3008/2005/OV
3067/2005/(MHZ)MF
3095/2005/TN
3114/2005/MHZ
3193/2005/TN
3427/2005/WP
3487/2005/(ID)DK
3693/2005/ID

2006

0871/2006/(BB)MHZ
0962/2006/OV
1131/2006/BU
1234/2006/WP
1398/2006/WP
1807/2006/MHZ
1868/2006/ID
2196/2006/(SAB)ID
2216/2006/JF
2479/2006/JF
2582/2006/WP
2899/2006/ELB
3134/2006/(WP)JMA
3543/2006/FOR
3697/2006/PB
3842/2006/TN

2007

0370/2007/MHZ
0446/2007/WP
0668/2007/MHZ
1206/2007/WP

A vastagon szedett ügyek határozatának összefoglalója megtalálható e jelentés 3.4. szakaszában. Az ügyek oldalszámát lásd a D. melléklet 1. pontjában. A határozatok teljes szövege a fenti ügyek mindegyike esetében elérhető az Ombudsman weboldalán:
<http://www.ombudsman.europa.eu>

AZ EURÓPAI OMBUDSMAN ELÉRHETŐSÉGEI

LEVÉLBEN

Európai Ombudsman
1, avenue du Président Robert Schuman
CS 30403
F - 67001 Strasbourg Cedex
Franciaország

TELEFONON

+33 3 88 17 23 13

FAXON

+33 3 88 17 90 62

E-MAILBEN

eo@ombudsman.europa.eu

WEBOLDAL

<http://www.ombudsman.europa.eu>

**AZ EURÓPAI OMBUDSMAN KIVIZSGÁLJA AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEINEK
ÉS SZERVEINEK HIVATALI VISSZÁSSÁGAIRA VONATKOZÓ PANASZOKAT**

www.ombudsman.europa.eu